

ಶುಕ್ರವಾರ, ೫ನೇ ನವೆಂಬರ್, ೧೯೪೮

ಭಾರತದ ಸಂವಿಧಾನ ರಚನಾಸಭೆಯು ನವದೆಹಲಿಯ ಸಂವಿಧಾನ ಸಭಾಂಗಣದಲ್ಲಿ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ೧೧ ಗಂಟೆಗೆ ಗೌರವಾನ್ವಿತ ಸಭಾಧ್ಯಕ್ಷ ಡಾ. ರಾಜೇಂದ್ರ ಪ್ರಸಾದ್ ಅವರ ಅಧ್ಯಕ್ಷತೆಯಲ್ಲಿ ಸಭೆ ಸೇರಿತು.

ಪ್ರತಿಜ್ಞಾ ಸ್ವೀಕಾರ ಮತ್ತು ರಿಜಿಸ್ಟ್ರಿನಲ್ಲಿ ಸಹಿ ಮಾಡುವುದು.

ಕೆಳಕಂಡ ಸದಸ್ಯರು ಪ್ರತಿಜ್ಞೆ ಸ್ವೀಕರಿಸಿದರು ಮತ್ತು ರಿಜಿಸ್ಟ್ರಿನಲ್ಲಿ ಸಹಿ ಮಾಡಿದರು:

೧) ಶ್ರೀ ಮೊಹಮ್ಮದ್ ಇಸ್ಮಾಯಿಲ್ ಸಾಹಿಬ್ (ಮದ್ರಾಸ್ : ಮುಸ್ಲಿಮ್)

೨) ಶ್ರೀ ಪಿ.ಎಸ್. ರಾವ್ (ಜೋಧ್‌ಪುರ್)

ಕರಡು ಸಂವಿಧಾನ ಕುರಿತ ಪ್ರಸ್ತಾವ - (ಮುಂದುವರಿದಿದೆ)

ಮಾನ್ಯ ಸಭಾಧ್ಯಕ್ಷರು : ಗೌರವಾನ್ವಿತ ಡಾ. ಅಂಬೇಡ್ಕರ್ ಅವರ ಪ್ರಸ್ತಾವಕ್ಕೆ ಸೇರ್ ದಾಮೋದರ ಸ್ವರೂಪ್ ಅವರಿಂದ ತಿದ್ದುಪಡಿ ಬಂದಿದೆ. ಇದು ಹೆಚ್ಚುಕಡಿಮೆ ನಿನ್ನೆಯ ದಿನ, ಮೌಲಾನಾ ಹಸ್ತತ್ ಮೋಹಾನಿ ಅವರು ಮಂಡಿಸಿದ ಪ್ರಸ್ತಾವದಂತೆಯೇ ಇದೆ. ಆದರೆ ಇದು ಸ್ವಲ್ಪ ಭಿನ್ನವಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಅದನ್ನು ಮಂಡಿಸಲು ಅವರಿಗೆ ಅವಕಾಶ ಕೊಡುತ್ತೇನೆ. ಈ ಸೂಚನೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತಾಡಿದ ಸದಸ್ಯರಿಗೆ ಸೀಮಿತ ಕಾಲಾವಧಿ ಇರತಕ್ಕದ್ದು ಎಂದು ನಾನು ಸೂಚಿಸುತ್ತೇನೆ. ಈ ಚರ್ಚೆಯಲ್ಲಿ ಪಾಲುಗೊಳ್ಳಲು ಅನೇಕ ಸದಸ್ಯರು ಅಪೇಕ್ಷಿಸಿದ್ದಾರೆ ಎಂಬುದು ನನಗೆ ತಿಳಿದಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ, ಕೇವಲ ಈ ದಿನಕ್ಕೆ ಬದಲಾಗಿ ಇಂದು ಮತ್ತೆ ನಾಳೆ ನಾವು ಸಾಮಾನ್ಯ ಚರ್ಚೆಗಾಗಿ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳಬಹುದು ಮತ್ತು ಡಾ. ಅಂಬೇಡ್ಕರ್ ಮಂಡಿಸಿದ ಈ ಪ್ರಸ್ತಾವವನ್ನು ಅಂತಿಮವಾಗಿ ಇತ್ಯರ್ಥಗೊಳಿಸಬಹುದು ಎಂದು ಸಲಹೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಆಮೇಲೆ ತಿದ್ದುಪಡಿಗಳಿಗಾಗಿ ನಾನು ಎರಡು ದಿನ, ಅಂದರೆ ಭಾನುವಾರ ಹಾಗೂ ಸೋಮವಾರ ಸಮಯ ನೀಡುತ್ತೇನೆ ಮತ್ತು ನಾವು ಬುಧವಾರದಿಂದ ಒಂದಾದ ಅನಂತರ ಒಂದರಂತೆ ಅನುಚ್ಛೇದಗಳನ್ನು ಕೈಗೆತ್ತಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಈ ದಿನ, ಚರ್ಚೆಯಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ಸದಸ್ಯರು ಭಾಗವಹಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುವಂತೆ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಸದಸ್ಯರಿಗೂ ಹತ್ತು ನಿಮಿಷಗಳು ಸಾಕಾಗಬಹುದು ಎಂದು ಭಾವಿಸುತ್ತೇನೆ. ಸದನವು ಇದಕ್ಕೆ ಒಪ್ಪಿದರೆ ನಾನು ಈ ಕಾಲಮಿತಿಗೆ ಬದ್ಧವಾಗಿರಲು ಬಯಸುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಟಿ.ಟಿ. ಕೃಷ್ಣಮಾಚಾರಿ (ಮದ್ರಾಸ್ : ಸಾಮಾನ್ಯ) : ಮಾನ್ಯರೆ, ಶನಿವಾರವು ರಜಾದಿನವಾಗಿರುವುದರ ನಿರೀಕ್ಷೆಯಿಂದ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಕೆಲವರು ವಿಧೇಯಕಗಳ ಆಯ್ಕೆಸಮಿತಿ ಸಭೆಗಳಂತಹ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಿದ್ದೇವೆ.

ಮಾನ್ಯ ಸಭಾಧ್ಯಕ್ಷರು : ಸಮಿತಿಗಳ ಸಭೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ನನಗೆ ಮಾಹಿತಿ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಸಭೆಯು ಸೇರುವ ಮುನ್ನ ಈ ಸಭೆಗಳನ್ನು ನಿಗದಿಪಡಿಸುವ ವಿಚಾರ ಕುರಿತು ನನ್ನೊಂದಿಗೆ ಸಮಾಲೋಚಿಸಬೇಕಿತ್ತು. ಆದ್ದರಿಂದ ನಾನು ಈ ಸದನದ ಸಭೆಗಳಿಗೆ ಆದ್ಯತೆ ನೀಡಲು ಪ್ರಸ್ತಾವಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಟಿ.ಟಿ. ಕೃಷ್ಣಮಾಚಾರಿ : ಮಾನ್ಯರೆ, ಕಾಲಮಿತಿಯನ್ನು ನಿಗದಿಸುವುದು ಅಪೇಕ್ಷಣೀಯವೇ ಆದರೂ ಇಂತಹ ಮುಖ್ಯವಾದ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಕುರಿತಂತೆ, ಒಬ್ಬ ಸದಸ್ಯರು ಕೇವಲ ಒಂದೇ ವಿಷಯದ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತನಾಡಿದರೂ ಹತ್ತು ನಿಮಿಷಗಳಲ್ಲಿ ಏನಾದರೂ ವಿಷಯಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಅಥವಾ ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾದ ಏನನ್ನಾದರೂ ಹೇಳಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ.

ಆದ್ದರಿಂದ ಇಂತಹ ಕಾಲಮಿತಿಗೆ ಅಂಟಿಕೊಳ್ಳಬಾರದು ಎಂದು ನಾನು ವಿನಮ್ರವಾಗಿ ಸೂಚಿಸುತ್ತೇನೆ. ಇಲ್ಲವಾದಲ್ಲಿ ಚರ್ಚೆಯನ್ನು ಪ್ರತಿಬಂಧಿಸಿದಂತಾಗುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಯಾರೂ ಯಾವುದನ್ನೂ ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾಗಿ ಹೇಳುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಹಣಕಾಸಿನ ಉಪಬಂಧಗಳನ್ನು ಕುರಿತಂತೆ ಸ್ವತಃ ನಾನೇ ಹೇಳುವಂಥ ಅಂಶವಿದೆ.

ಮಾನ್ಯ ಸಭಾಧ್ಯಕ್ಷರು : ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಸದಸ್ಯರೊಬ್ಬರು ಚರ್ಚೆಗೆ ಉಪಯುಕ್ತವಾದ ಕೊಡುಗೆ ನೀಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ನನಗೆ ಕಂಡುಬಂದರೆ, ನಾನು ಅವರ ಪರವಾಗಿ ಕಾಲಮಿತಿಯನ್ನು ಸಡಿಲಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಪಂಡಿತ್ ಲಕ್ಷ್ಮೀಕಾಂತ ಮೈತ್ರ (ಪಶ್ಚಿಮ ಬಂಗಾಳ : ಸಾಮಾನ್ಯ) : ಮಾನ್ಯರೆ, ಸಾಮಾನ್ಯ ಚರ್ಚೆಗೆ ಇನ್ನೂ ಎರಡೂ ಅಥವಾ ಮೂರು ದಿನಗಳ ಕಾಲಾವಕಾಶ ಕೊಡಬಹುದೆಂದು ಸೂಚಿಸಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ಏಕೆಂದರೆ, ಕರಡು ಸಂವಿಧಾನವನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸುವಾಗ ಸಾಮಾನ್ಯ ಚರ್ಚೆಯು ಬಹುಮುಖ್ಯವಾದ ಅಂಶವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಮತ್ತು ಸಂವಿಧಾನದ ವಿವಿಧ ಮುಖಗಳನ್ನು ಕುರಿತಂತೆ ಸ್ವತಃ ನಾನೇ ಹೇಳುವಂಥ ಅಂಶವಿದೆ. ಮತ್ತು ಸಂವಿಧಾನದ ವಿವಿಧ ಮುಖಗಳನ್ನು ಕುರಿತಂತೆ ದೇಶದ ವಿವಿಧ ಭಾಗಗಳ ಜನರ ಭಾವನೆಗಳೇನು ಎಂಬುದನ್ನು ಸದಸ್ಯರು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬಹುದಾಗಿದೆ. ನಮ್ಮ ತಿದ್ದುಪಡಿಗಳನ್ನು ಮಂಡಿಸಬೇಕೋ ಅಥವಾ ಮಂಡಿಸಬಾರದೋ ಎಂಬುದನ್ನು ನಿರ್ಣಯಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಇದು ಬಹಳ ಸಹಾಯಕವಾಗುತ್ತದೆ. ವಾಸ್ತವವಾಗಿ, ಸಾಧಾರಣವಾದ ಶಾಸನಕ್ಕೂ ಸಹ ಯಾವಾಗಲೂ ಎರಡು ಅಥವಾ ಮೂರು ದಿನಗಳನ್ನು ಕೊಡಲಾಗುತ್ತದೆ. ಕೇವಲ ಒಂದು ವರ್ಷಕಾಲ ಮಾತ್ರ ಕಾರ್ಯಾಚರಣೆಯಲ್ಲಿರುವ ಹಣಕಾಸಿನ ವಿಧೇಯಕದ ವಿಷಯಕ್ಕೆ ಸಾಮಾನ್ಯ ಚರ್ಚೆಗಾಗಿ ಐದು ಅಥವಾ ಆರು ದಿನಗಳನ್ನು ಕೊಡಲಾಗುತ್ತದೆ. ಇಲ್ಲಿ ನೀವು ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಎರಡು ಅಥವಾ ಮೂರು ದಿನಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟರೆ ಸಮಯವೇನೂ ನಷ್ಟವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ವಿಷಯದ ವಿವಿಧ ಮುಖಗಳನ್ನು ಕುರಿತಂತೆ ವಿವಿಧ ಸದಸ್ಯರ ಆಲೋಚನೆಗಳು ಯಾವ ದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ಕೆಲಸಮಾಡುತ್ತಿವೆ ಎಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿಯಲು ಇದು ಸಹಾಯಕವಾಗುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಸಾಮಾನ್ಯ ಚರ್ಚೆಗಾಗಿ ನೀವು ದಯವಿಟ್ಟು ಎರಡು ಅಥವಾ ಮೂರು ದಿನಗಳ ಕಾಲಾವಕಾಶ ನೀಡಬೇಕೆಂದು ಸೂಚಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಹನುಮಂತಯ್ಯ (ಮೈಸೂರು ರಾಜ್ಯ) : ಮಾನ್ಯರೆ, ಮುನ್ನೂರು ಸದಸ್ಯರಿರುವ ಸದನದಲ್ಲಿ ಎರಡು ದಿನಗಳು ಏನೂ ಸಾಲುಬಿಡುವುದಿಲ್ಲ. ಸುಮಾರು ಹತ್ತುಮಂದಿ ಸದಸ್ಯರು ಮಾತ್ರ ಮಾತನಾಡಲು ಸಾಧ್ಯ. ಎಲ್ಲ ವಿಭಾಗಗಳವರೂ ಚರ್ಚೆಯಲ್ಲಿ ಭಾಗಿಯಾಗಲು ಅವಕಾಶವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಐದು ದಿನಗಳೂ ಸಹ ಸಾಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ.

ಗೌರವಾನ್ವಿತ ಶ್ರೀ ಕೆ. ಸಂತಾನಮ್ (ಮದ್ರಾಸ್ : ಸಾಮಾನ್ಯ) : ಮಾನ್ಯರೆ, ಇಡೀ ಸಂವಿಧಾನವನ್ನು ಕುರಿತ ಚರ್ಚೆಯಿಂದ ಹೆಚ್ಚಿನ ಪ್ರಯೋಜನವಿಲ್ಲ. ಳ್ಲಿ ನಿಮಿಷ ಅಥವಾ ಒಂದು ಗಂಟೆಗೂ ಕಡಮೆ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ಉಪಯುಕ್ತವಾದ ಕೊಡುಗೆ ನೀಡಲು ಯಾರಿಗೂ ಸಹ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ನಾನು ಸೂಚಿಸುವುದೇನೆಂದರೆ, ನಾವು ಆಯಾ ಕಂಡಿಕೆಯನ್ನು ಪರಿಶೀಲನೆಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಾಗ, ಅದನ್ನು ಕುರಿತಂತೆ ಒಂದು ಚಿಕ್ಕ ಸಾಮಾನ್ಯ ಚರ್ಚೆಯನ್ನು ನಡೆಸಬಹುದು. ಅನಂತರ ಅದನ್ನು ಅನುಮೋದಿಸಬೇಕು. ಈ ರೀತಿ ಮಾಡುವುದರಿಂದ, ಇಡೀ ಸಂವಿಧಾನದ ವ್ಯಾಪ್ತಿಯನ್ನು ಒಳಗೊಳ್ಳುವ ಚರ್ಚೆಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಉಪಯುಕ್ತವಾದ ಸಾಮಾನ್ಯ ಚರ್ಚೆಯನ್ನು ನಡೆಸಿದಂತಾಗುತ್ತದೆ.

ಮಾನ್ಯ ಸಭಾಧ್ಯಕ್ಷರು : ನಾವು ಹೇಗೆ ಮುಂದುವರಿಯಬೇಕು ಎಂಬುದರ ಬಗ್ಗೆ ಚರ್ಚಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಸಮಯ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳದಿದ್ದರೆ ಒಳ್ಳೆಯದು ಎಂದು ನನಗೆ ಅನ್ನಿಸುತ್ತದೆ.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ದಾಸ್ (ಬರಿಸ್ತಾ : ಸಾಮಾನ್ಯ) : ಮಾನ್ಯರೆ, ನನ್ನ ಸ್ನೇಹಿತ ಶ್ರೀ ಸಂತಾನಮ್ ಅವರು ನೀಡಿರುವ ಸಲಹೆಯನ್ನು ನಾನು ಬೆಂಬಲಿಸಲು ಇಚ್ಛಿಸುತ್ತೇನೆ. ಸದಸ್ಯರಿಗೆ ಇನ್ನೂ ಅನೇಕ ದಾಖಲೆಗಳು ಲಭ್ಯವಾಗಿಲ್ಲ ಎಂಬುದನ್ನು ಗಮನಕ್ಕೆ ತರಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ: ಗಡಿಸಮಿತಿಯ ವರದಿ ನಮಗೆ ಇನ್ನೂ ಸಿಕ್ಕಿಲ್ಲ. ಕೆಲವೊಂದು ದಾಖಲೆಗಳು ಕರಡು ರಚನಾ ಸಮಿತಿಗೆ ಸಿಕ್ಕಿವೆ. ಅವುಗಳನ್ನು ನೋಡುವ ಹಕ್ಕು ಸದನಕ್ಕಿದೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ: ಕರಡು ಸಂವಿಧಾನ ಕುರಿತಂತೆ ಪ್ರಾಂತೀಯ ಸರ್ಕಾರಗಳ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳು ಇವೆ. ಹಾಗೂ ನ್ಯಾಯಾಂಗ ಕುರಿತಂತೆ ವಿವಿಧ ಉಪಬಂಧಗಳ ಬಗ್ಗೆ ನ್ಯಾಯಾಲಯಗಳು ಹಾಗೂ ಫೆಡರಲ್ ನ್ಯಾಯಾಲಯದ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳು ಇವೆ. ಅನೇಕ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಕುರಿತಂತೆ ಕಾನೂನಿನ ಅಂಶಗಳಿವೆ. ಅವು ನಮಗೆ ತಿಳಿಯಬೇಕು. ಉಚ್ಚನ್ಯಾಯಾಲಯಗಳು ಹಾಗೂ ಫೆಡರಲ್ ನ್ಯಾಯಾಲಯದ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳು ಬಹಳ ಮುಖ್ಯ. ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ದಾಖಲೆಗಳನ್ನು ನಮಗೆ ದೊರಕಿಸಬೇಕು; ಆಗ ಮಾತ್ರವೇ ನಾವು ಇನ್ನಷ್ಟು ಚರ್ಚೆ ನಡೆಸಬಹುದು.

ಮಾನ್ಯ ಸಭಾಧ್ಯಕ್ಷರು : ಪ್ರಾಂತೀಯ ಸರ್ಕಾರಗಳು, ಉಚ್ಚನ್ಯಾಯಾಲಯಗಳು ಹಾಗೂ ಅಂತಹ ಇನ್ನಿತರ ಸಂಸ್ಥೆಗಳ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳ ಪ್ರತಿಗಳನ್ನು ಸುಮಾರು ಸೋಮವಾರ ಅಥವಾ ಮಂಗಳವಾರದ ಒಳಗೆ ಸದಸ್ಯರಿಗೆ ಒದಗಿಸಲು ನಾವು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತೇವೆ.

ಶ್ರೀ ಆರ್.ಕೆ. ಸಿದ್ಧಾ (ಸಿ.ಪಿ. ಮತ್ತು ಬೇರಾರ್) : ಮಾನ್ಯರೆ, ಮಾಹಿತಿಯನ್ನು ಕೋರುತ್ತ ಸೇಠ ದಾಮೋದರ್ ಸ್ವರೂಪ್ ಅವರು ಸೂಚನೆ ನೀಡಿದ್ದ ಪ್ರಸ್ತಾವವನ್ನು ಮಂಡಿಸಲು ಅವಕಾಶ ನೀಡುವುದಾಗಿ ನೀವು ಹೇಳಿದ್ದಿರಿ. ನೆನ್ನೆಯ ದಿನ ಮೌಲಾನಾ ಹಸ್ರತ್ ಮೋಹಾನಿಯವರು ಇಂಥದೇ ಪ್ರಸ್ತಾವವನ್ನು ಮಂಡಿಸಿದ್ದರು. ನೀವು ಸಾಮಾನ್ಯ ಚರ್ಚೆಗಾಗಿ ಎರಡು ದಿನಗಳನ್ನು ನೀಡಿದ್ದು ಆ ಚರ್ಚೆಯಿಂದ ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ ಈ ಪ್ರಸ್ತಾವವನ್ನು ಕೈಗೆತ್ತಿಕೊಳ್ಳಲಾಗುವುದೇ ಎಂಬುದನ್ನು ನಾನು ತಿಳಿಯಬಹುದೇ?

ಮಾನ್ಯ ಸಭಾಧ್ಯಕ್ಷರು : ಈ ಎರಡು ಪ್ರಸ್ತಾವಗಳ ಮೇಲಿನ ಚರ್ಚೆ ಮುಗಿದ ಕೂಡಲೆ ನಾನು ನಿಲುವಳಿ ಸೂಚನೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಮತಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಅನಂತರ ನಾವು ಸಾಮಾನ್ಯ ಚರ್ಚೆಯೊಂದಿಗೆ ಮುಂದುವರಿಯಬಹುದು.

ಶ್ರೀ ಎಚ್.ವಿ. ಕಾಮತ್ (ಸಿ.ಪಿ. ಮತ್ತು ಬೇರಾರ್ : ಸಾಮಾನ್ಯ) : ಮೂಲ ಪ್ರಸ್ತಾವದ ಬಗ್ಗೆ ತಿದ್ದುಪಡಿ ಕುರಿತು ನಾನು ಸೂಚನೆ ನೀಡಿದ್ದೇನೆ.

ಮಾನ್ಯ ಸಭಾಧ್ಯಕ್ಷರು : ನಿಲುವಳಿ ಸೂಚನೆ ಮುಗಿದ ಅನಂತರ ನಾವು ಅದನ್ನು ಕೈಗೆತ್ತಿಕೊಳ್ಳೋಣ.

ಮೌಲಾನಾ ಹಸ್ರತ್ ಮೋಹಾನಿ (ಸಂಯುಕ್ತ ಪ್ರಾಂತ್ಯಗಳು : ಮುಸ್ಲಿಮ್) : ಪ್ರಸ್ತಾವನೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಚರ್ಚೆ ನಡೆಸಲಾಗುವುದು ಮತ್ತು ಕೊನೆಗೆ ಮತಕ್ಕಿಡಲಾಗುವುದು ಎಂದು ನವೆಂಬರ್ ೪ರ 'ಸ್ಟೇಟ್ಸ್‌ಮನ್' ಪತ್ರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟವಾಗಿದೆ. ನೀವು ಅದೇ ರೀತಿ ಮಾಡುತ್ತೀರಿ ಎಂದು ನನಗೆ ನೀವು ಮಾಡಿದ ಅವಲೋಕನದಿಂದ ತಿಳಿಯುತ್ತಿದೆ. ಒಂದು ವೇಳೆ ಹೀಗಾದರೆ...

ಮಾನ್ಯ ಸಭಾಧ್ಯಕ್ಷರು : ವೃತ್ತಪತ್ರಿಕೆಗಳು ಏನು ಪ್ರಕಟಿಸುತ್ತವೋ ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ನಾನು ಗಮನ ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ.

ಮೌಲಾನಾ ಹಸ್ರತ್ ಮೋಹಾನಿ : ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ಇಂದು ನಿರ್ಣಯಿಸಲಾಗುವುದು ಮತ್ತು ಅದನ್ನು ಮತ್ತೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಕೂಡದು ಎಂದು ನೀವು ನೆನ್ನೆಯ ದಿವಸ ನಿಮ್ಮ ಅವಲೋಕನಗಳಲ್ಲಿ ತಿಳಿಸಿದಿರಿ. ಹೀಗೆಂದರೆ, ಈಗ ಪ್ರಸ್ತಾವನೆಯನ್ನು ಕೈಗೆತ್ತಿಕೊಳ್ಳಲಾಗುವುದು ಎಂದು ಅರ್ಥವೇ?

ಮಾನ್ಯ ಸಭಾಧ್ಯಕ್ಷರು : ಪ್ರಸ್ತಾವನೆ ಅಥವಾ ಸಂವಿಧಾನದ ಯಾವುದೇ ಭಾಗ ಕುರಿತಂತೆ ನಾನು ಏನನ್ನೂ ಹೇಳಲಿಲ್ಲ.

ಮಾಲಾನಾ ಹಸ್ತತ್ ಮೋಹಾನಿ : ಈ ಹಂತದಲ್ಲಿ ನಾನು ಪ್ರಸ್ತಾವನೆಗೆ ತಿದ್ದುಪಡಿಯನ್ನು ಮಂಡಿಸಲು ಬಯಸುತ್ತೇನೆ.

ಮಾನ್ಯ ಸಭಾಧ್ಯಕ್ಷರು : ಈ ಹಂತದಲ್ಲಿ ಸಂವಿಧಾನದ ಪ್ರಸ್ತಾವನೆಗಾಗಲೀ ಅಥವಾ ಅದರ ಯಾವುದೇ ಭಾಗಕ್ಕಾಗಲೀ ತಿದ್ದುಪಡಿಯನ್ನು ಕೈಗೊಳ್ಳಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲ ತಿದ್ದುಪಡಿಗಳನ್ನು ಕಾಲಕ್ರಮೇಣ ಕೈಗೆತ್ತಿಕೊಳ್ಳೋಣ.

ಶ್ರೀ ದಾಮೋದರ್ ಸ್ವರೂಪ್ ಸೇತ್ (ಸಂಯುಕ್ತ ಪ್ರಾಂತ್ಯಗಳು : ಸಾಮಾನ್ಯ) : * [ಮಾನ್ಯ ಸಭಾಧ್ಯಕ್ಷರೆ, ನಿಮ್ಮ ಅನುಮತಿಯೊಂದಿಗೆ ಕೆಳಕಂಡ ತಿದ್ದುಪಡಿಯನ್ನು ಸದನದ ಮುಂದಿಡಲು ಬಯಸುತ್ತೇನೆ.

“ಪ್ರಸ್ತುತ ಸಂವಿಧಾನ ರಚನಾಸಭೆಯು ವಯಸ್ಕಮತದಾನದ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಚುನಾಯಿತವಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ಸ್ವತಂತ್ರ ಭಾರತದ ಅಂತಿಮ ಸಂವಿಧಾನ, ಭಾರತದ ಇಡೀ ಜನತೆಯ ಇಚ್ಛೆಯನ್ನು ಅಧರಿಸಿರಬೇಕು. ಈ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಈ ಸಂವಿಧಾನ ರಚನಾಸಭೆಯು ಭಾರತೀಯ ಒಕ್ಕೂಟದ ಸಂಸತ್ತಾಗಿ ಕಾರ್ಯನಿರ್ವಹಿಸುತ್ತಲೇ ವಯಸ್ಕಮತದಾನದ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಹೊಸ ಸಂವಿಧಾನ ರಚನಾಸಭೆಯನ್ನು ಸೇರಿಸಲು ಅಗತ್ಯವಾದ ವ್ಯವಸ್ಥೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು ಮತ್ತು ಕರಡು ರಚನಾ ಸಮಿತಿಯಿಂದ ಸಿದ್ಧವಾದ ಕರಡು ಸಂವಿಧಾನವನ್ನು ಅಗತ್ಯವೆಂದು ಕಂಡುಬಂದ ತಿದ್ದುಪಡಿಗಳೊಂದಿಗೆ ಸಭೆಯ ಪರ್ಯಾಲೋಚನೆ ಹಾಗೂ ಅಂಗೀಕಾರಕ್ಕಾಗಿ ಅದರ ಮುಂದಿಡಬೇಕು.”

ಮಾನ್ಯರೆ, ಈ ತಿದ್ದುಪಡಿ ಕುರಿತು ಮಾತಾಡುವ ಮೊದಲು, ಕರಡು ಸಂವಿಧಾನದ ಪರಿಶೀಲನೆಯನ್ನು ಸದ್ಯಕ್ಕೆ ಮುಂದೂಡಬೇಕು ಎಂದು ತಿಳಿಸುವ ಒಂದು ಪ್ರತ್ಯೇಕ ನಿರ್ಣಯದ ಬಗ್ಗೆ ನಾನು ಸೂಚನೆ ನೀಡಿದ್ದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿಸುವುದು ಅವಶ್ಯವೆಂದು ನನ್ನ ಅನಿಸಿಕೆಯಾಗಿದೆ; ಆದರೆ ದುರದೃಷ್ಟವಶಾತ್ ಯಾವುದೋ ಕಾರಣಕ್ಕಾಗಿ ನನ್ನ ಆ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ಅಂಗೀಕರಿಸಲಾಗಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ, ನಿರ್ಣಯದಂತಹುದೇ ಉದ್ದೇಶಕ್ಕಾಗಿ ಒಂದು ತಿದ್ದುಪಡಿಯನ್ನು ಮಂಡಿಸುವುದಲ್ಲದೆ ನನಗೆ ಬೇರೆ ಆಯ್ಕೆಯಿಲ್ಲ.

ಮಾನ್ಯರೆ, ನೆನ್ನೆಯ ದಿವಸ ಮಾಲಾನಾ ಹಸ್ತತ್ ಮೋಹಾನಿ ಸಾಹಿಬ್ ಅವರು ತಮ್ಮ ತಿದ್ದುಪಡಿಯನ್ನು ಮಂಡಿಸಿದಾಗ, ಈ ಸದನದ ಕೆಲವು ಸದಸ್ಯರು ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಅಣಕವಾಡುತ್ತಿದ್ದರು ಮತ್ತು ಒಂದು ರೀತಿ ಗೇಲಿ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು ಎಂಬುದನ್ನು ನಾನು ವಿಷಾದದಿಂದ ಗಮನಿಸಿದೆ.1*

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ನಾಗಪ್ಪ (ಮದ್ರಾಸ್ : ಸಾಮಾನ್ಯ) : ಮಾನ್ಯ ಸಭಾಧ್ಯಕ್ಷರೆ, ಈ ಪ್ರಸ್ತಾವವನ್ನು ಮಂಡಿಸುತ್ತಿರುವ ಗೌರವಾನ್ವಿತ ಸದಸ್ಯರು ಈ ಪ್ರತಿಷ್ಠಿತ ಸಂಸ್ಥೆಗೆ ಚುನಾಯಿತರಾದಾಗ ಇದು ಸಂವಿಧಾನ ರಚನಾಸಭೆಯಾಗಿ ಕಾರ್ಯನಿರ್ವಹಿಸುವ ಕ್ರಮತೆಯುಳ್ಳ ಸಾರ್ವಭೌಮ ಸಂಸ್ಥೆ ಎಂದು ಗುರುತಿಸಲಿಲ್ಲವೆ? ಎಂಬುದನ್ನು ಅವರಿಂದ ತಿಳಿಯಲು ಇಚ್ಛಿಸುತ್ತೇನೆ. ಹಾಗಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಅವರು ಸದಸ್ಯರಾಗಲು ಯಾಕೆ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡರು? (ನಗು).

ಮಾನ್ಯ ಸಭಾಧ್ಯಕ್ಷರು : ಇದು ಕ್ರಿಯಾಲೋಪವಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ನಾಗಪ್ಪ : ಈ ಸಂಸ್ಥೆಯು ಸಂವಿಧಾನ ರಚನಾಸಭೆಯಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳುವಲ್ಲಿ ಅವರು ಕ್ರಮಬದ್ಧರಾಗಿದ್ದಾರೆಯೇ? ಮತ್ತು ವಯಸ್ಕಮತದಾನದ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಹೊಸ ಸಭೆಯನ್ನು ರಚಿಸಬೇಕೆಂದು ಎಂಬುದು ಅವರ ಅಭಿಪ್ರಾಯವೇ ಎಂಬುದನ್ನು ನಾನು ತಿಳಿಯಬಯಸುತ್ತೇನೆ.

ಮಾನ್ಯ ಸಭಾಧ್ಯಕ್ಷರು : ತಮ್ಮ ಪ್ರಸ್ತಾವವನ್ನು ಮಂಡಿಸುವಲ್ಲಿ ಅವರು ಕ್ರಮಬದ್ಧವಾಗಿದ್ದಾರೆ. (ಮತ್ತೆ ನಗು).

ಶ್ರೀ ದಾಮೋದರ್ ಸ್ವರೂಪ್ ಸೇತ್ : * [ಮಾನ್ಯರೆ, ಒಂದು ನಿರ್ಣಯವು ಅಥವಾ ತಿದ್ದುಪಡಿಯನ್ನು ಹಾಸ್ಯಮಾಡುವುದು ಸುಲಭ. ಆದರೆ, ಅದರ ವಾಸ್ತವತೆಯನ್ನು ಅರಿಯಲು ಹಾಗೂ ಮೆಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳಲು, ಸಾಕಷ್ಟು ಧೈರ್ಯ ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ನಾನು ಸೂಚಿಸಲಿರುವ ತಿದ್ದುಪಡಿಯಿಂದ ನನ್ನ ಕೆಲವು ಸ್ನೇಹಿತರಿಗೆ ಇಷ್ಟವಾಗಲಿಲ್ಲ ಎಂಬುದು ನನ್ನ ಸಂದೇಹ. ಆದರೆ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರಿಗೂ ಸಹ ತಾವು ನಿರ್ವಹಿಸಬೇಕಾದಂತಹ ಕರ್ತವ್ಯವಿದೆ. ತನ್ನ ಆತ್ಮಸಾಕ್ಷಿಯ ಹಾಗೂ ಅಂತರಂಗದ ದನಿಯನ್ನು, ಅದರ ಪರಿಣಾಮಗಳನ್ನು ಲೆಕ್ಕಿಸದೆ ಹಾಗೂ ತನ್ನ

ಬಗ್ಗೆ ಜನರು ಏನನ್ನುತ್ತಾರೋ ಎಂಬುದನ್ನು ಲೆಕ್ಕಿಸದೆ ತನ್ನ ಸಹಜೀವಿಗಳ ಮುಂದೆ ಮುಕ್ತವಾಗಿ ಹಾಗೂ ದೈರ್ಯವಾಗಿ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸುವುದು ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯನ ಕರ್ತವ್ಯವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಯಾಕೆಂದರೆ, ವ್ಯಕ್ತಿಗಳ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಹೇಗೋ ಹಾಗೆ, ರಾಷ್ಟ್ರಗಳ ಬದುಕಿನಲ್ಲಿಯೂ ಸಹ ಅತ್ಯಂತ ಕಹಿಯಾದ ಮಾತ್ರೆಗಳನ್ನು ನುಂಗುವಂತಹ ಸಂದರ್ಭವು ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಬರುತ್ತದೆ ಎಂಬುದು ನನ್ನ ಅನಿಸಿಕೆಯಾಗಿದೆ. ಕರಡು ಸಂವಿಧಾನದ ಪರಿಶೀಲನೆಯು ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಇಂಥದೊಂದು ಸಂದರ್ಭವನ್ನು ತಂದೊಡ್ಡಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ನಮ್ಮ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳು ಒಬ್ಬರಿಗೋ ಮತ್ತೊಬ್ಬರಿಗೋ ಸ್ವಾಗತಾರ್ಹವಾಗಲಿಲ್ಲ ಎಂದಾದರೆ ನಾವು ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ತಲೆ ಕೆಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಿಲ್ಲ. ನಾವು ನಮ್ಮ ಕರ್ತವ್ಯವನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸಲೇಬೇಕು. ನಾನು ಮೊದಲು, ಇಲ್ಲಿ ಸೇರಿರುವ ಹಾಗೂ ಕರಡು ಸಂವಿಧಾನವನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸಿ ಅನುಮೋದಿಸಲಿರುವ ಸಂವಿಧಾನ ರಚನಾಸಭೆಯ ಪ್ರಾತಿನಿಧಿಕ ಲಕ್ಷಣದ ಬಗ್ಗೆ ಬೆಳಕು ಚೆಲ್ಲಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಮಾನ್ಯರೆ, ಒಂದು ಸ್ವತಂತ್ರ ದೇಶದ ಸಂವಿಧಾನವನ್ನು ರೂಪಿಸುವ ನಿಕಾಯವು ಹೊಂದಿರಬೇಕಾದ ಮೊದಲ ವಿಶಿಷ್ಟತೆ ಏನೆಂದರೆ ಅದು ಆ ದೇಶದ ಇಡೀ ಜನತೆಯ ಇಚ್ಛೆಯನ್ನು ಪ್ರತಿನಿಧಿಸಲು ತಾನು ಸಕ್ಷಮವಾಗಿದ್ದೇನೆ ಎಂದು ಪ್ರತಿಪಾದಿಸುವ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವನ್ನು ಹೊಂದಿರಬೇಕು ಎಂಬುದು. ಮಾನ್ಯರೆ, ನಿಮ್ಮ ಅನುಮತಿಯೊಂದಿಗೆ ನಾನು ಈ ಸದನದಲ್ಲಿ ಉಪಸ್ಥಿತರಿರುವ ಗೌರವಾನ್ವಿತ ಸದಸ್ಯರ ಮುಂದೆ ಇಡುವ ಅಂಶವೇನೆಂದರೆ, ತಾವು ಈ ಸದನದಲ್ಲಿ ಇಡೀ ಭಾರತದ ಜನತೆಯನ್ನು ಪ್ರತಿನಿಧಿಸುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಪ್ರಾಮಾಣಿಕವಾಗಿ ಪ್ರತಿಪಾದಿಸಬಲ್ಲರೇ ಎಂಬುದು. ಈ ಸದನವು ಇಡೀ ದೇಶವನ್ನು ಪ್ರತಿನಿಧಿಸುತ್ತೇನೆ ಎಂದು ಹೇಳಲಾಗದು ಎಂದು ನಾನು ಒತ್ತಿ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಹೆಚ್ಚೆಂದರೆ, ಪ್ರಾಂತೀಯ ಶಾಸಕಾಂಗಗಳ ಸದಸ್ಯರನ್ನು ಚುನಾಯಿಸಿರುವಂತಹ ಭಾರತದ ಶೇಕಡಾ ೧೫ರಷ್ಟು ಜನತೆಯನ್ನು ಮಾತ್ರ ತಾನು ಪ್ರತಿನಿಧಿಸುತ್ತಿದ್ದೇನೆ ಎಂದು ಅದು ವಾದಿಸಬಹುದು. ಯಾವ ಚುನಾವಣೆಯ ಬಲದಿಂದ ಈ ಸದನದ ಸದಸ್ಯರು ಇಲ್ಲಿದ್ದಾರೋ, ಆ ಚುನಾವಣೆಯೂ ಸಹ ನೇರವಾದುದಲ್ಲ - ಬದಲಿಗೆ ಅದು ಪರೋಕ್ಷ ಚುನಾವಣೆ. ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯದಲ್ಲಿ ಈ ದೇಶದ ಶೇಕಡಾ ಎಂಬತ್ತೈದು ಜನರಿಗೆ ಈ ಸದನದಲ್ಲಿ ಪ್ರಾತಿನಿಧ್ಯವಿಲ್ಲದಿರುವಾಗ ಮತ್ತು ಅವರ ದನಿಗೆ ಇಲ್ಲಿ ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲದಿರುವಾಗ ಈ ಸದನವು ಇಡೀ ದೇಶಕ್ಕಾಗಿ ಸಂವಿಧಾನವನ್ನು ರಚಿಸಲು ಸಕ್ಷಮವಾಗಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳುವುದು ಬಹು ದೊಡ್ಡ ತಪ್ಪಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಸದನದ ಮುಂದೆ ಮಂಡಿಸಲಾಗುತ್ತಿರುವ ಕರಡು ಸಂವಿಧಾನದ ಪ್ರಾತಿನಿಧಿಕ ಲಕ್ಷಣವನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸುವುದರ ಜೊತೆಗೆ ನಾವು ಅದರ ಸ್ವರೂಪವನ್ನೂ ಸಹ ಪರಿಶೀಲಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಸಂಯುಕ್ತ ಸಂಸ್ಥಾನದ ಹಾಗೂ ಬ್ರಿಟನ್ನಿನ ಸಂವಿಧಾನಗಳನ್ನು ಈ ಸಂವಿಧಾನದಲ್ಲಿ ನಕಲು ಮಾಡಲಾಗಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನಾವು ನೋಡುತ್ತೇವೆ. ಕೆಲವು ಅನುಚ್ಛೇದಗಳನ್ನು ಐರ್ಲೆಂಡ್, ಆಸ್ಟ್ರೇಲಿಯಾ, ಹಾಗೂ ಕೆನಡಾದ ಸಂವಿಧಾನಗಳಿಂದ ಎರವಲು ಪಡೆಯಲಾಗಿದೆ. ಇದು ಈ ದೇಶಗಳ ಸಂವಿಧಾನಗಳ ಗುಲಾಮೀ ಅನುಕರಣೆ ಎಂದು ಪತ್ತಿಕೆಯೊಂದು ಟೀಕಿಸಿರುವುದು ಸರಿಯಾಗಿಯೇ ಇದೆ. ಮಾನ್ಯರೆ, ಅಮೆರಿಕ, ಬ್ರಿಟನ್, ಕೆನಡಾ ಅಥವಾ ಆಸ್ಟ್ರೇಲಿಯಾಗಳಲ್ಲಿರುವಂಥ ಸ್ಥಿತಿಗಳು ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಇರುವುದಿಲ್ಲ.

ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿರುವಂಥ ಸ್ಥಿತಿಗಳನ್ನು ರಷ್ಯಾದ ಅಂದರೆ ಸೋವಿಯತ್ ರಿಪಬ್ಲಿಕ್ ಪೂರ್ವದ ರಷ್ಯಾದ ಸ್ಥಿತಿಗಳೊಂದಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಹೋಲಿಸಬಹುದು. ಇದಲ್ಲದೆ, ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಏಳು ಲಕ್ಷ ಹಳ್ಳಿಗಳಿವೆ ಮತ್ತು ಹಳ್ಳಿಯು ದೇಶದ ಅತ್ಯಂತ ಚಿಕ್ಕ ಘಟಕವಾಗಿದೆ. ನಮ್ಮ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಸಂಗ್ರಾಮವು ಹಳ್ಳಿಗಳಿಗೂ ತಲಪುವಂತೆ ಮಾಡಿದ್ದಕ್ಕಾಗಿ ನಾವು ಮಹಾತ್ಮ ಗಾಂಧಿಯವರಿಗೆ ಕೃತಜ್ಞತೆ ಹೇಳಬೇಕು ಮತ್ತು ಈ ಹಳ್ಳಿಗಳು ಹಾಗೂ ಹಳ್ಳಿಯ ಜನರ ಶಕ್ತಿಯಿಂದಾಗಿ ಭಾರತವು ಸ್ವತಂತ್ರವಾಯಿತು.

ಈ ಮಹಾಸಂವಿಧಾನದ ರಚನೆಯಲ್ಲಿ ಹಳ್ಳಿಗಳನ್ನು ಕುರಿತಂತೆ ಏನಾದರೂ ಉಲ್ಲೇಖವಿವೆಯೇ ಮತ್ತು ಏನಾದರೂ ಸ್ಥಾನವಿವೆಯೇ ಎಂದು ನಾನು ಕೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಇಲ್ಲ, ಎಲ್ಲಿಯೂ ಇಲ್ಲ. ಸ್ವತಂತ್ರ ದೇಶದ

ಸಂವಿಧಾನವು ಸ್ಥಳೀಯ ಸ್ವಯಮಾಡಳಿತ ಸರ್ಕಾರವನ್ನು ಆಧರಿಸಬೇಕು. ಆದರೆ ಸಂವಿಧಾನದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಿಯೂ ಕೂಡ ಸ್ಥಳೀಯ ಸ್ವಯಂ ಆಡಳಿತ ಸರ್ಕಾರ ಕುರಿತಂತೆ ಯಾವ ಉಲ್ಲೇಖವೂ ಇಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ಬದುಕಿನಿಂದ ರೂಪುಗೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿದ್ದ ಮತ್ತು ತಳದಿಂದ ಮೇಲಿನತ್ತ ಬೆಳವಣಿಗೆಯಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಬದಲಾಗಿ ಈ ಸಂವಿಧಾನವು ಇಡಿಯಾಗಿ ಹೊರಗಿನಿಂದ ಆಮದಾಗಿರುವಂಥದಾಗಿದೆ ಮತ್ತು ಮೇಲಿನಿಂದ ತಳದ ಕಡೆಗೆ ನಿರ್ಮಿತವಾಗಿದೆ. ಯಾವ ಸಂವಿಧಾನವು ಘಟಕಗಳನ್ನು ಆಧರಿಸಿಲ್ಲವೋ ಮತ್ತು ಭಾರತದ ಸಹಸ್ರಾರು ಲಕ್ಷಾಂತರ ಹಳ್ಳಿಗಳ ಉಲ್ಲೇಖಕೂಡ ಇಲ್ಲವೋ ಮತ್ತು ಅದನ್ನು ರೂಪಿಸುವಲ್ಲಿ ಅವರಿಗೆ ಯಾವ ಅವಕಾಶವೂ ಇಲ್ಲವೋ ಅಂತಹ ಸಂವಿಧಾನವನ್ನು ನೀವು ದೇಶಕ್ಕೆ ಕೊಡಬಹುದು. ಆದರೆ ಇದು ಬಹು ದೀರ್ಘ ಕಾಲದವರೆಗೆ ಉಳಿಯುತ್ತದೆ ಎಂಬುದರಲ್ಲಿ ನನಗೆ ಬಹಳ ಸಂದೇಹವಿದೆ.

ಮಾನ್ಯರೆ, ನಮ್ಮ ಭಾರತ ಗಣರಾಜ್ಯವು ಒಂದು ಒಕ್ಕೂಟವಾಗಿರಬೇಕೆತ್ತು-ಚಿಕ್ಕ ಸ್ವಯಂ ಆಡಳಿತದ ರಾಜ್ಯಗಳ ಒಕ್ಕೂಟ. ಈ ಎಲ್ಲ ಸ್ವಯಂ ಆಡಳಿತದ ಗಣರಾಜ್ಯಗಳು ಒಟ್ಟುಗೂಡಿ ಭಾರತದ ದೊಡ್ಡ ಗಣರಾಜ್ಯವನ್ನು ರೂಪಿಸುತ್ತಿದ್ದವು. ಒಂದು ವೇಳೆ ಇಂತಹ ಸ್ವಯಂ ಆಡಳಿತದ ಗಣರಾಜ್ಯಗಳು ಇದ್ದುದೇ ಆಗಿದ್ದಿದ್ದರೆ ಭಾಷಾವಾರು ಪ್ರಾಂತ್ಯಗಳ ಪ್ರಶ್ನೆಯಾಗಲೀ ಕೋಮುವಾರು ಬಹುಸಂಖ್ಯಾತ ಅಥವಾ ಅಲ್ಪಸಂಖ್ಯಾತರ ಪ್ರಶ್ನೆಯಾಗಲಿ ಅಥವಾ ಹಿಂದುಳಿದ ವರ್ಗಗಳ ಪ್ರಶ್ನೆಯಾಗಲಿ ಉದ್ಭವಿಸುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಒಕ್ಕೂಟದ ಸ್ವಯಮಾಡಳಿತದ ಘಟಕಗಳು ತಮ್ಮ ಸಂಸ್ಕೃತಿಗೆ ಅನುಗುಣವಾದ ಒಕ್ಕೂಟಗಳನ್ನು ಆಯ್ಕೆಮಾಡಿಕೊಂಡು ಅದರೊಂದಿಗೆ ಸೇರಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದವು. ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಒಕ್ಕೂಟವನ್ನು ರೂಪಿಸದಿದ್ದರೆ ನಮ್ಮ ವಿದ್ವಾಂಸ ಡಾಕ್ಟರ್ ಅಂಬೇಡ್ಕರ್ ಅವರು ಕೇಂದ್ರೀಕರಣದ ಮೇಲೆ ಒತ್ತನ್ನು ಕೊಡುವ ಆವಶ್ಯಕತೆಯೇ ಇರುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಕೇಂದ್ರೀಕರಣವು ಒಳ್ಳೆಯದೆ, ಮತ್ತು ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಅದು ಉಪಯುಕ್ತವೂ ಹೌದು. ಆದರೆ ಅಧಿಕಾರದ ಅತಿಯಾದ ಕೇಂದ್ರೀಕರಣದಿಂದ ಅಧಿಕಾರವು ನಿರಂಕುಶಾಧಿಕಾರವಾಗುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಅದನ್ನು ಫ್ಯಾಸಿಸ್ಟ್ ಆದರ್ಶಗಳ ಕಡೆಗೆ ಒಯ್ಯುತ್ತದೆ ಎಂದು ಮಹಾತ್ಮ ಗಾಂಧಿಯವರು ತಮ್ಮ ಜೀವನದುದ್ದಕ್ಕೂ ಒತ್ತಿ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದ ಅಂಶವನ್ನು ಮರೆಯುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ನಿರಂಕುಶಾಧಿಕಾರ ಮತ್ತು ಫ್ಯಾಸಿಸಂನಿಂದ ರಕ್ಷಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಏಕೈಕ ಮಾರ್ಗವೆಂದರೆ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಸಾಕಷ್ಟು ಮಟ್ಟಿಗೆ ವಿಕೇಂದ್ರೀಕರಿಸುವುದು. ನಾವು ಹೃದಯಗಳ ಬೆಸುಗೆಯ ಮೂಲಕ ಎಂಥ ರೀತಿಯ ಅಧಿಕಾರ ಕೇಂದ್ರೀಕರಣವನ್ನು ಸಾಧಿಸಬೇಕೆಂದರೆ ಜಗತ್ತಿನ ಎಲ್ಲಿಯೂ ಸಹ ಅದಕ್ಕೆ ಹೆಗಲೆಣೆಯಾಗುವಂಥದ್ದಿರಬಾರದು. ಆದರೆ ಕಾನೂನಿನ ಮೂಲಕ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಕೇಂದ್ರೀಕರಿಸುವುದರ ಸಹಜ ಪರಿಣಾಮವೇನೆಂದರೆ, ಇದುವರೆಗೂ ಯಾವ ಫ್ಯಾಸಿಸಂ ಅನ್ನು ನಮ್ಮ ದೇಶ ವಿರೋಧಿಸುತ್ತಿತ್ತೋ - ಮತ್ತು ಇಂದೂ ಸಹ ನಾವು ಇದರ ಬಲವಾದ ವಿರೋಧಿಗಳು ಎಂದು ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದೇವೆಯೋ - ಅದರತ್ತಲೇ ಕ್ರಮೇಣವಾಗಿ ನಮ್ಮ ದೇಶವು ಚಲಿಸುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ, ಈ ಸದನವು ಈ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಗಂಭೀರವಾಗಿ ಪರಿಗಣಿಸಬೇಕೆಂದು ಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ಇದು ಸಾಮಾನ್ಯ ವಿಷಯವಲ್ಲ. ಸಂವಿಧಾನ ರಚನೆಮಾಡುವುದನ್ನು ನಾವು ಹಗುರವಾಗಿ ಅಥವಾ ಹುಡುಗಾಟದ ವಿಷಯವಾಗಿ ಭಾವಿಸಬಾರದು. ಇದಕ್ಕೆ ಪ್ರತಿಯಾಗಿ ಇದು ಚಾರಿತ್ರಿಕ ಪರಿಣಾಮಗರ್ಭಿತವಾದ ಒಂದು ಕ್ರಮವಾಗಿದೆ. ಭಾರತದ ಇತಿಹಾಸದ ನೂರಾರು ವರ್ಷಗಳ ಅಥವಾ ಸಾವಿರಾರು ವರ್ಷಗಳ ಅನಂತರ ಎಂದರೂ ಉತ್ತೇಜ್ಜೆಯೇನಲ್ಲ, ಇಡೀ ಭಾರತದ ಸಂವಿಧಾನವನ್ನು ರೂಪಿಸುವ ಅವಕಾಶ ಪ್ರಪ್ರಥಮ ಬಾರಿಗೆ ನಮಗೆ ಸಿಕ್ಕಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ನಾವು ಈ ಸಂವಿಧಾನವನ್ನು ಕುರಿತಂತೆ ಎಷ್ಟು ಪ್ರಮಾಣದ ಚಿಂತನೆ ನಡೆಸಿದರೂ ಅದು ಹೆಚ್ಚಲ್ಲ. ವಯಸ್ಕಮತದಾನದ ಮೂಲಕ ಚುನಾಯಿತವಾದ ಶಾಸನಸಭೆಯು ಈ ಸಂವಿಧಾನವನ್ನು ಅಂಗೀಕರಿಸಲು ಮತ್ತು ಅಗತ್ಯವಿರುವ ತಿದ್ದುಪಡಿಗಳನ್ನು ಮಾಡಲು ಅದು ಸಾಕಷ್ಟು ಸಕ್ಷಮವಾಗಿರುತ್ತದೆ ಎಂದು ನಮಗೆ ಹೇಳಬಹುದು ಮತ್ತು ಹಾಗೆಂದು ನಮಗೆ ಹೇಳಲಾಗುತ್ತಿದೆ.

ಆದರೆ ಮಾನ್ಯರೆ, ಒಂದು ಸಲ ಸಂವಿಧಾನವು ರೂಪಿತವಾಯಿತೆಂದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ತಿದ್ದುಪಡಿ ಮಾಡುವಲ್ಲಿ ಕಾನೂನಾತ್ಮಕ ತೊಂದರೆಗಳಿರುತ್ತವೆ. ಎಲ್ಲಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ, ನಾವು ಪೂರ್ಣಗೊಳಿಸಬೇಕೆಂದು ನಿರೀಕ್ಷಿಸಲಾಗಿದ್ದ ಭಾರತ ಇತಿಹಾಸದಲ್ಲಿನ ಇಂತಹ ಒಂದು ಬಹು ಮಹತ್ವದ ಕೆಲಸವನ್ನು ಇತರರು ಪೂರ್ಣಗೊಳಿಸಲಿ ಎಂದು ನಾವು ಅರ್ಥಕ್ಕೆ ಬಿಟ್ಟರೆ ಅದು ನಮಗೆ ಹೆಮ್ಮೆ ತರುವಂತಹ ವಿಷಯವಲ್ಲ. ನಾವು ಹೀಗೆ ಮಾಡಿದ್ದೇ ಆದರೆ ಮುಂದಿನ ಪೀಳಿಗೆಯವರು ನಮ್ಮನ್ನು ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ದೂಷಿಸುತ್ತಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಈಗ ನಮ್ಮ ಮುಂದಿರುವ ಕರಡು ಸಂವಿಧಾನವು ಪ್ರಾತಿನಿಧ್ಯಾತ್ಮಕ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಎಂಬುದನ್ನು ಹಾಗೂ ಅದರ ಸ್ವರೂಪ ಮತ್ತು ರಚನೆಯನ್ನು ನಾವು ಪರಿಗಣಿಸಿದ್ದೇ ಆದರೆ, ಅದು ನಮ್ಮ ಈಗಿನ ಸ್ಥಿತಿಗತಿಗಳಿಗೆ ಹಾಗೂ ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಮತ್ತು ನಮ್ಮ ರೀತಿನೀತಿಗಳಿಗೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿಲ್ಲ ಎಂದು ತೀರ್ಮಾನಿಸಬಹುದಾಗಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಸದ್ಯದ ಮಟ್ಟಿಗೆ ನಾವು ಇದರ ಪರಿಶೀಲನೆಯನ್ನು ಮುಂದೂಡಬೇಕು ಮತ್ತು ವಯಸ್ಕಮತದಾನವನ್ನು ಆಧರಿಸಿದ ಹೊಸ ಸಂವಿಧಾನ ರಚನಾಸಭೆಯನ್ನು ರೂಪಿಸಬೇಕು. ಆ ಸಭೆಯು ಈ ಸಂವಿಧಾನವನ್ನು ಪರ್ಯಾಲೋಚನೆಮಾಡಿ ಅಂಗೀಕರಿಸುವ ಹಾಗೂ ಅಗತ್ಯವಿದ್ದಲ್ಲಿ ತಿದ್ದುಪಡಿಮಾಡುವ ಕೆಲಸಮಾಡಬೇಕು ಎಂಬುದು ಅಗತ್ಯವಾಗಿದೆ. ಈ ಹೊಸ ಸಂವಿಧಾನ ರಚನಾಸಭೆಯು ಅಸ್ತಿತ್ವಕ್ಕೆ ಬರುವವರೆಗೆ ಈಗಿರುವ ಸಂವಿಧಾನ ರಚನಾಸಭೆಯು ಭಾರತದ ಸಂಸತ್ತಾಗಿ ಕಾರ್ಯನಿರ್ವಹಿಸಬಹುದು. ಇದರಲ್ಲಿ ಏನೇ ವಿಳಂಬವಾಗಬಾರದು ಎಂಬುದು ನಮ್ಮ ಬಯಕೆ. ಆದರೆ ಈ ಕೆಲಸಮಾಡಲು ಎರಡು ವರ್ಷ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದೇವೆ. ಆದರೆ ಒಂದು ದೇಶದ ಜೀವಿತದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಅಥವಾ ಎರಡು ವರ್ಷಗಳು ನಗಣ್ಯ ನಾನು ಹೇಳಿದಂತೆ ನಾವು ಏಕೀಕೃತ ಭಾರತದ ಸಂವಿಧಾನವನ್ನು ರೂಪಿಸಲಿದ್ದೇವೆ. ಇದು ಹೊಸದಾದ ಮತ್ತು ಆದರ್ಶರೂಪದ ಸಂವಿಧಾನವಾಗಿರಬೇಕು.

ಇಂದು ಭಾರತವು ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಗಳಿಸಿದ ಅನಂತರ, ಜಗತ್ತು ಭಾರತದಡೆಗೆ ನೋಡುತ್ತಲಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನಿಮಗೆ ಹೇಳುವ ಅಗತ್ಯವಿಲ್ಲ. ಅದು ಭಾರತದಿಂದ ಏನಾದರೂ ಹೊಸದನ್ನು ನಿರೀಕ್ಷಿಸುತ್ತದೆ. ಈಗಿನ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ, ನಾವು ಜಗತ್ತಿನ ಮುಂದೆ ಒಂದು ಕರಡು ಸಂವಿಧಾನವನ್ನು ಆದರ್ಶವೆನಿಸುವ ಸಂವಿಧಾನವನ್ನು ಜಗತ್ತಿನ ಮುಂದೆ ಇಡಬೇಕಿತ್ತು. ಆದರೆ ಇದಕ್ಕೆ ಬದಲು ನಾವು ಇತರ ದೇಶಗಳ ಸಂವಿಧಾನಗಳನ್ನು ನಕಲು ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ, ಮತ್ತು ಅವರ ಕೆಲವೊಂದು ಭಾಗಗಳನ್ನು ಅಳವಡಿಸಿಕೊಂಡು ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಸಂವಿಧಾನವೊಂದನ್ನು ಸಿದ್ಧಪಡಿಸಿದ್ದೇವೆ. ನಾನು ಹೇಳಿದಂತೆ ಈ ಸಂವಿಧಾನದ ರಚನೆಯನ್ನು ನೋಡಿದರೆ, ಅದು ತನ್ನ ಕಾಲುಗಳಿಗೆ ಬದಲಾಗಿ ತಲೆಯ ಮೇಲೆ ನಿಂತಿರುವಂತೆ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಭಾರತದ ಸಾವಿರಾರು ಲಕ್ಷಾಂತರ ಹಳ್ಳಿಗಳು ಇದರ ರಚನೆಯಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ಪಾತ್ರವನ್ನಾಗಲೀ, ದನಿಯನ್ನಾಗಲೀ ಹೊಂದಿಲ್ಲ. ಸಂವಿಧಾನವನ್ನು ರೂಪಿಸುವಲ್ಲಿ ವಯಸ್ಕಮತದಾನದ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಭಾರತದ ಲಕ್ಷಾಂತರ ಹಳ್ಳಿಗಳಿಗೆ ಅವಕಾಶವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದರೆ ಈ ಸಂವಿಧಾನದ ರೂಪವು ಸಂಪೂರ್ಣ ಬೇರೆಯೇ ಆಗಿರುತ್ತಿತ್ತು. ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಬಡತನವು ಅದೆಷ್ಟು ಅನರ್ಥವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದೆ! ಅವರು ಎಂತೆಂಥ ಅನಾಹುತದಲ್ಲಿ ತೊಳಲಾಡುತ್ತಿಲ್ಲ! ಈ ಸಂವಿಧಾನವು ಘೋಷಿಸಿರುವ ಮೂಲಭೂತ ಹಕ್ಕುಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲಸದ ಹಕ್ಕು ಹಾಗೂ ಉದ್ಯೋಗದ ಹಕ್ಕನ್ನು ಸೇರಿಸಿ ಈ ನೆಲದ ಜನರನ್ನು ತಮ್ಮ ದೈನಂದಿನ ಆಹಾರ ಮತ್ತು ಬಟ್ಟೆಯ ಚಿಂತೆಯಿಂದ ಮುಕ್ತರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುವುದು ಅವಶ್ಯವಾಗಿರಲಿಲ್ಲವೇ? ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಪಡೆಯುವ ಹಕ್ಕು ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಗೂ ಇರತಕ್ಕದ್ದು. ಮೂಲಭೂತ ಹಕ್ಕುಗಳಲ್ಲಿ ಈ ಎಲ್ಲ ಬಾಬುಗಳನ್ನು ಸೇರಿಸಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಗೌರವಾನ್ವಿತ ಡಾ. ಅಂಬೇಡ್ಕರ್ ಅವರೂ ಸಹ ಇದನ್ನು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿತ್ತು ಮತ್ತು ಮೂಲಭೂತ ಹಕ್ಕುಗಳನ್ನು ಕುರಿತಂತೆ ಅನೇಕ ಆಕ್ಷೇಪಣೆಗಳನ್ನು ಎತ್ತಲಾಗಿದೆ ಎಂದು ಸ್ವತಃ ಅವರೇ ತಮ್ಮ ಭಾಷಣದಲ್ಲಿ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ ಎಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿಸುವುದಲ್ಲದೆ ಬೇರೆ ಏನನ್ನೂ ನಾನು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ತಜ್ಞರಾದ ಅವರು ನೀಡಿರುವ

ಕಾರಣ ಏನೇ ಇರಲಿ, ಮೂಲಭೂತ ಹಕ್ಕುಗಳು ಮತ್ತು ಇತರ ಹಕ್ಕುಗಳು ಎರಡೂ ಒಂದೇ ಎಂಬುದನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಲು ನನಗೆ ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. ನನಗೆ ತಿಳಿದಿರುವಂತೆ ಮೂಲಭೂತ ಹಕ್ಕುಗಳೆಂದರೆ ಯಾರೂ ಸಹ, ಸರ್ಕಾರವೂ ಸಹ - ರದ್ದುಗೊಳಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲದ ಹಕ್ಕುಗಳು. ವ್ಯಕ್ತಿಯು ಮಾಡಿದ ಅಪರಾಧಕ್ಕೆ ನ್ಯಾಯಾಲಯವು ನೀಡಿದ ಶಿಕ್ಷಾರೂಪವಾಗಿ ಮಾತ್ರ ಈ ಹಕ್ಕುಗಳನ್ನು ಆತನಿಗೆ ನಿರಾಕರಿಸಬಹುದು. ಆದರೆ, ಮೂಲಭೂತ ಹಕ್ಕುಗಳು ಸರ್ಕಾರದ ಮರ್ಜಿಯಲ್ಲಿರುವ ಹಕ್ಕುಗಳಾದರೆ ಅವು ಮೂಲಭೂತ ಹಕ್ಕುಗಳಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಮಾನ್ಯರೇ, ಈ ಎಲ್ಲ ಮಾತುಗಳ ಮೂಲಕ ನಾನು ಹೇಳುತ್ತಿರುವುದೇನೆಂದರೆ, ದೇಶದ ಸಾವಿರಾರು ಹಳ್ಳಿಗಳಿಗೆ ಸಂವಿಧಾನವನ್ನು ರೂಪಿಸುವಲ್ಲಿ ಪಾತ್ರವಿದ್ದುದೇ ಆಗಿದ್ದರೆ ಸಂವಿಧಾನವು ಇಂದು ಹೇಗಿದೆಯೋ ಅದಕ್ಕಿಂತ ಸಾಕಷ್ಟು ಭಿನ್ನವಾಗಿರುತ್ತಿತ್ತು.

ಆದ್ದರಿಂದ, ಮಾನ್ಯರೇ, ನಿಮ್ಮ ಅನುಮತಿಯೊಂದಿಗೆ ನಾನು ಈ ಸದನದಲ್ಲಿ ಮನವಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದೇನೆಂದರೆ ಈ ಸಂವಿಧಾನವು ಸಾಧಾರಣವಾದುದಲ್ಲ, ಇದೊಂದು ಚಾರಿತ್ರಿಕ ದಸ್ತಾವೇಜು ಎಂದು ಪರಿಗಣಿಸಿ ಸದನವು ಇದನ್ನು ಸಮರ್ಪಕವಾಗಿ ಪರಿಗಣಿಸಬೇಕು. ಮಾನ್ಯರೇ, ತಮ್ಮಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಮನವಿ ಏನೆಂದರೆ, ಕರಡು ಸಂವಿಧಾನದ ಪರಿಗಣನೆಯನ್ನು ಸದ್ಯಕ್ಕೆ ಮುಂದೂಡಬೇಕು ಮತ್ತು ರೂಪಿಸಲಾಗುವ ಸಂವಿಧಾನವು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಬಹು ಪ್ರಜಾಸತ್ತಾತ್ಮಕ ಸಂವಿಧಾನವಾಗಿರುವಂತೆ ತನ್ನನ್ನು ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಅವಕಾಶವನ್ನು ದೇಶಕ್ಕೆ ನೀಡಬೇಕು, ಈ ಮಾತುಗಳೊಂದಿಗೆ ತಿದ್ದುಪಡಿ ಕುರಿತ ನನ್ನ ಭಾಷಣವನ್ನು ಮುಕ್ತಾಯ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ.*

ಮಾನ್ಯ ಸಭಾಧ್ಯಕ್ಷರು : *ಪ್ರಸ್ತಾವವು ನಿಮ್ಮ ಮುಂದಿದೆ: ಮಾತಾಡಲು ಇಚ್ಛಿಸುವವರಿದ್ದರೆ ಮಾತಾಡಬಹುದು.*

ಪಂಡಿತ್ ಬಾಲಕೃಷ್ಣ ಶರ್ಮ (ಸಂಯುಕ್ತ ಪ್ರಾಂತ್ಯಗಳು : ಸಾಮಾನ್ಯ) : *ಮಾನ್ಯ ಸಭಾಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ನನ್ನ ಸ್ನೇಹಿತ ಸೇತ್ ದಾಮೋದರ್ ಸ್ವರೂಪ್, ಈ ದಿನ ಸದನದ ಮುಂದೆ ಒಂದು ಪ್ರಸ್ತಾವವನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸಿ, ನಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಇರಿಸಲಾದ ಕರಡು ಸಂವಿಧಾನದ ಪರ್ಯಾಲೋಚನೆಯನ್ನು ಮುಂದೂಡಬೇಕು ಎಂದು ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಪ್ರಸ್ತಾವಕ್ಕೆ ಬೆಂಬಲವಾಗಿ ಅವರು ಕೆಲವೊಂದು ವಾದಗಳನ್ನು ಮುಂದಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಈ ವಾದಗಳ ವಿಶ್ಲೇಷಣೆಯನ್ನು ಕೈಗೊಳ್ಳುವ ಮೊದಲು ನಾನು ಒಂದು ಅಥವಾ ಎರಡು ಮುಖ್ಯ ವಿಚಾರಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಸಭೆಯ ಗಮನವನ್ನು ಸೆಳೆಯಲು ಇಚ್ಛಿಸುತ್ತೇನೆ. ಮೊದಲಿಗೆ ನನ್ನನ್ನು ತಟ್ಟಿದ ವಿಷಯವೆಂದರೆ ನನ್ನ ಸ್ನೇಹಿತರು ಮಂಡಿಸಿದ ಪ್ರಸ್ತಾವವು ಸಂಪೂರ್ಣ ಅನಪೇಕ್ಷಣೀಯ ಎಂಬುದು. ಎಷ್ಟೇ ಆಗಲಿ, ನಾವೆಲ್ಲ ಯಾವ ಉದ್ದೇಶಕ್ಕಾಗಿ ಇಲ್ಲಿ ಸೇರಿದ್ದೇವೆ? ಸಂವಿಧಾನವನ್ನು ರೂಪಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ನಮ್ಮನ್ನು ಚುನಾಯಿಸಿರುವುದರಿಂದ ನಾವು ಇಲ್ಲಿ ಸೇರಿದ್ದೇವೆ. ನಮ್ಮ ಗೌರವಾನ್ವಿತ ಸದಸ್ಯರು ಯಾವ ರಾಜಕೀಯ ಪಕ್ಷಕ್ಕೆ ಸೇರಿದ್ದಾರೋ, ಆ ಪಕ್ಷವು ಈ ಸಂವಿಧಾನ ರಚನಾಸಭೆಯು ಸ್ವತಂತ್ರವಾದ ಸಾರ್ವಭೌಮ ನಿಕಾಯವಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಅದನ್ನು ನಿಷೇಧಿಸಬೇಕು, ಎಂದು ಒಮ್ಮೆ ನಿರ್ದರಿಸಿತ್ತು. ಪುನಃ ಆ ಪಕ್ಷವು ಯಾವ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಅದಕ್ಕೆ ಚುನಾವಣೆಯನ್ನು ನಡೆಸಬೇಕು ಎಂದು ನಿರ್ದರಿಸಿತೋ ನನಗೆ ತಿಳಿಯುತ್ತಿಲ್ಲ. ಅವರು ಈ ಸಭೆಗೆ ಚುನಾಯಿತರಾಗಿ ಬಂದರು. ಆದರೆ ಅವರ ಪಕ್ಷದ ಕೆಲವರು ಆರಂಭದಲ್ಲಿ ಈ ಸಭೆಗೆ ಹಾಜರಿರಲಿಲ್ಲ. ಅನಂತರ, ಯಾವ ಕಾರಣಕ್ಕೋ ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ ಈ ಸಭೆಗೆ ಹಾಜರಾಗಲು ನಿರ್ಣಯಿಸಿದರು. ಹೀಗೆ ಪ್ರತಿ ಕ್ಷಣಕ್ಕೂ ತನ್ನ ನೀತಿಯನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸುವ, ಈ ಕ್ಷಣ ಸಮಾಧಾನವಾಗಿದ್ದು ಇನ್ನೊಂದು ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಅಸಮಾಧಾನ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸುವ ಇಂತಹ ಗುಂಪು, ಪಕ್ಷ ಅಥವಾ ವ್ಯಕ್ತಿಯನ್ನು ಕುರಿತಂತೆ ಯಾವ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಮೂಡಬಹುದು ಎಂದು ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಿ. ಈ ಸದನದಲ್ಲಿ ನಾವು ಸಂವಿಧಾನವನ್ನು ರೂಪಿಸಬಾರದು ಎಂಬ ವಿಚಾರವು ನನ್ನ ಸ್ನೇಹಿತ ಸೇತ್ ದಾಮೋದರ್ ಸ್ವರೂಪ್ ಅವರಿಗೆ ಬಹಳ ತಡವಾಗಿ ಹೊಳೆದಂತೆ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ನನ್ನ ವಿನಮ್ರ ಅಭಿಪ್ರಾಯವೇನೆಂದರೆ, ಅವರು

ಮಂದಿಟ್ಟಿರುವಂತಹ ವಾದಗಳು, ಎಷ್ಟು ದುರ್ಬಲ, ಆಧಾರರಹಿತ, ಅನಾಸಕ್ತಿಕರ ಹಾಗೂ ವಿವೇಚನಾಶೂನ್ಯವಾಗಿವೆ ಎಂಬುದನ್ನು ವಿವರಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವೇ ಇಲ್ಲ. ಈ ಸಂವಿಧಾನ ರಚನಾಸಭೆಯು ಪ್ರಾತಿನಿಧ್ಯದ ಲಕ್ಷಣ ಹೊಂದಿಲ್ಲ ಎಂಬುದು ಅವರ ವಾದದ ಮೊದಲ ಅಂಶ. ನಾನು ನಿವೇದಿಸುವುದೇನೆಂದರೆ, ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಹಾಸ್ಯಾಸ್ಪದ ಅಂಶವಿದೆ. ನಾವು ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವವನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣ ಪ್ರಾತಿನಿಧಿಕ ಲಕ್ಷಣದ್ದನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಡಬೇಕು ಈ ಅಂಶ ಗೋಚರವಾಗತೊಡಗುತ್ತದೆ. ನಾವು ಪ್ರಮಾಣಾತ್ಮಕ ಪ್ರಾತಿನಿಧ್ಯ ಮೊದಲಾದ ವ್ಯವಸ್ಥೆಗಳನ್ನು ರೂಪಿಸುತ್ತೇವೆ ಮತ್ತು ಆ ಮೂಲಕ ನಮ್ಮ ನಮ್ಮಲ್ಲಿಯೇ ಫ್ಯಾಸಿಸಂ ಅನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸುತ್ತೇವೆ. ಜರ್ಮನಿ, ಇಟಲಿ, ಫ್ರಾನ್ಸ್ ಮೊದಲಾಗಿ ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿ ಈ ರೀತಿಯ ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವವನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಲಾಯಿತೋ ಅಲ್ಲೆಲ್ಲ ಕಂಡುಬಂದ ಫಲಿತಾಂಶವೆಂದರೆ ಅದು ಬಹಳ ಬೇಗನೆ ಫ್ಯಾಸಿಸಂ ಆಗಿ ಪರಿವರ್ತನೆಯಾದದ್ದು. ನಾವು ಶೇ. ೧೫ರಷ್ಟು ಜನಸಂಖ್ಯೆಯ ಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳು, ಶೇ. ೮೫ರಷ್ಟು ಜನಸಂಖ್ಯೆಯ ಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳು ನಮ್ಮೊಂದಿಗಿಲ್ಲ ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಸಂವಿಧಾನದ ಪರ್ಯಾಲೋಚನೆಯನ್ನು ಮುಂದೂಡಬೇಕು ಎಂಬ ವಾದವು ಬಹಳ ತಪ್ಪು ವಾದವಾಗಿದೆ. ಯಾಕೆಂದರೆ ಜಗತ್ತಿನ ಯಾವ ಭಾಗದಲ್ಲಿಯೂ ಸಹ ಮಾದರಿಯಾದಂಥ ಸಭೆಯನ್ನು ರಚಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ನಾವು ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಇಡೀ ದೇಶವನ್ನು ಪ್ರತಿನಿಧಿಸಿದ್ದೇವೆ. ಸೇರ್‌ಜಿಯವರು ತೀರ ಇತ್ತೀಚಿನವರೆಗೂ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಸದಸ್ಯರಾಗಿದ್ದರು. ಈ ರೀತಿಯ ಸಂಬಂಧಗಳ ರಚನೆಯ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಅವರು ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಎನ್ನುವುದು ಇಡೀ ಭಾರತವನ್ನು ಪ್ರತಿನಿಧಿಸುತ್ತಿರುವ ನಿಕಾಯ ಎಂದು ಹೇಳಲು ಸಾಧ್ಯವೆ? ಅದನ್ನು ಸಾಂಖ್ಯಿಕ ಆಧಾರದಲ್ಲಿಯೂ ಹೇಳಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲದಾಗ ನನ್ನ ಸ್ನೇಹಿತ ಸೇರ್‌ಜಿಯವರು ತಮ್ಮನ್ನು ಯಾವಾಗಲೂ ಭಾರತದ ದೇವರ ಭಂಟ ಎಂದೇ ಯಾವಾಗಲೂ ಪರಿಗಣಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಒಬ್ಬನೇ ಒಬ್ಬ ಬಡವನಾಗಲೀ, ಒಬ್ಬನೇ ಒಬ್ಬ ರೈತನಾಗಲೀ, ಕಾರ್ಮಿಕನಾಗಲೀ, ಭಾರತವನ್ನು ಪ್ರತಿನಿಧಿಸುವಂತೆ ಅವರನ್ನು ಚುನಾಯಿಸಿಲ್ಲ. ಆದರೂ ಅವರು ತಮ್ಮನ್ನು ಒಬ್ಬ ಪ್ರತಿನಿಧಿ ಎಂದು ಪರಿಗಣಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ಹೀಗೇಕೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ? ರಷ್ಯನ್ ಭಾಷೆಯ ನಾಣ್ಡಿಯೊಂದು ಹೇಳುವಂತೆ “ನಾವು ಜನಗಳ ಇಚ್ಛೆಯವರು”. ನಾವು ಜನರ ಇಚ್ಛೆ, ಭಾವನೆ ಹಾಗೂ ಆಶೋತ್ತರಗಳ ಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳು. ಈ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನಮ್ಮ ಪ್ರಾತಿನಿಧ್ಯವು ಸಂಖ್ಯೆಗಳನ್ನು ಆಧರಿಸದಿದ್ದರೂ ಇಡೀ ಭಾರತವನ್ನು ಪ್ರತಿನಿಧಿಸುತ್ತ ಸಂವಿಧಾನವನ್ನು ರೂಪಿಸುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಶೇಕಡಾವಾರನ್ನು ಕುರಿತಂತೆ ತಪ್ಪಾದ ವಾದಗಳನ್ನು ಮುಂದಿಡುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲವೆಂದು ನನಗನ್ನಿಸುತ್ತದೆ.

ಅವರು ಪ್ರಸ್ತಾವಿಸಿರುವ ಎರಡನೇ ಅಂಶವೆಂದರೆ, ನಾವು ನಮ್ಮ ಸಂವಿಧಾನದಲ್ಲಿ ಇತರ ದೇಶಗಳ ಸಂವಿಧಾನಗಳಿಂದ ಅನೇಕ ಅನುಚ್ಛೇದಗಳನ್ನು ಎರವಲು ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದೇವೆ ಎಂಬುದು. ಗೌರವಾನ್ವಿತ ಡಾ. ಅಂಬೇಡ್ಕರ್ ಅವರು ನೆನ್ನೆಯ ದಿನದ ತಮ್ಮ ಭಾಷಣದಲ್ಲಿ ಈ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಬಹಳ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಉತ್ತರ ನೀಡಿದ್ದಾರೆ. ನನ್ನ ಸ್ನೇಹಿತ ಸೇರ್ ದಾಮೋದರ್ ಸ್ವರೂಪ್ ಸ್ವಂತಿಕೆ ಕುರಿತಂತೆ ಅಷ್ಟೊಂದು ಪಟ್ಟು ಹಿಡಿಯುವುದಾದರೆ, (ಅವರ ಉದ್ದೇಶ ಅದೇ ಎಂಬುದು ನನ್ನ ಅನಿಸಿಕೆ) ಅವರು ತೀರ ಹಾಸ್ಯಾಸ್ಪದವೆನ್ನಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ ಎಂದು ಭಯವಾಗುತ್ತಿದೆ ಎಂದಷ್ಟೆ ನಾನು ಹೇಳಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ಯಾಕೆಂದರೆ ಅವರು ಸ್ವಂತಿಕೆ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳುವಾಗ ಸ್ವತಃ ಅವರೇ ಸ್ವಂತಿಕೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿಲ್ಲ. ಅವರ ಕಣ್ಣು ರಷ್ಯಾದ ಮೇಲೆ ನೆಟ್ಟಿದೆ. ಈ ಸಂವಿಧಾನವನ್ನು ರೂಪಿಸುವಾಗ ರಷ್ಯಾದ ಸಂವಿಧಾನವನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿಲ್ಲ ಎಂದು ಅವರು ಟೀಕಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ನಾವು ರಷ್ಯಾವನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿದ್ದರೆ ನಮ್ಮ ಸ್ವಂತಿಕೆ ಇರುತ್ತಿತ್ತು. ಆದರೆ ನಾವು ಆಸ್ಟ್ರೇಲಿಯಾ, ಕೆನಡಾ, ಯು.ಎಸ್.ಎ. ಮತ್ತು ಯು.ಕೆ.ಯನ್ನು ಅನುಸರಿಸುವುದರಿಂದ ಅಥವಾ ಅನೇಕ ಅನುಚ್ಛೇದಗಳನ್ನು ಅವರಿಂದ ಎರವಲು ಪಡೆದಿರುವುದರಿಂದ ಅಥವಾ ಅವರಿಂದ ಸ್ಫೂರ್ತಿಪಡೆದಿರುವುದರಿಂದ ನಮ್ಮ ಸ್ವಂತಿಕೆ ಇಲ್ಲವಾಗಿದೆ ಎಂದು ಅವರ ಮಾತಿನ ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತದೆ. ಈಗ ಯಾವುದನ್ನು ಅನುಸರಿಸಬೇಕು ಎಂಬ

ಆಯ್ಕೆ ನಮಗೆ ಸೇರಿದ್ದು. ಸೇಠ್ ಮತ್ತು ಮೌಲಾನಾ ಹಸ್ತಶ್ ಮೋಹಾನಿಯವರು ರಷ್ಯಾದ ಕಡೆ ಒಲವು ಹೊಂದಿದ್ದಾರೆ. ನಾವು ರಷ್ಯಾದೊಂದಿಗೆ ಸ್ನೇಹ ಹೊಂದಿರಬೇಕು ಎಂಬುದರ ಪರವಾಗಿದ್ದೇವೆ. ಜನರನ್ನು ಸಂಘಟಿಸುವುದರೊಳಗೆ ರಷ್ಯಾ ಮಾಡುತ್ತಿರುವ ಮಹಾಪ್ರಯೋಗವನ್ನು ನಾವು ಬಹಳ ಆಸಕ್ತಿ ಹಾಗೂ ಸಹಾನುಭೂತಿಯಿಂದ ಗಮನಿಸುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಆದರೆ ವ್ಯಕ್ತಿಯನ್ನು ರಾಜ್ಯದ ಹಿತಕ್ಕಾಗಿ ಆತನ ಬದುಕಿನ ಎಲ್ಲ ಮಹತ್ವದ ಘಟ್ಟಗಳಲ್ಲೂ ಲೀನಗೊಳಿಸುವುದು ಅಥವಾ ನಿರ್ನಾಮ ಮಾಡುವ ಅದರ ಧೋರಣೆಯನ್ನು ಕನಸಿನಲ್ಲಿಯೂ ನಾವು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಲು ಸಿದ್ಧರಿಲ್ಲ ಎಂಬುದು ಖಂಡಿತ. ಮಹಾತ್ಮ ಗಾಂಧಿಯವರು, ಅತಿಯಾದ ಕೇಂದ್ರೀಕರಣವನ್ನು ವಿರೋಧಿಸುತ್ತಿದ್ದರು ಎಂದು ಸೇಠ್ ಜೀಯವರು ಉಲ್ಲೇಖಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಮಹಾತ್ಮ ಗಾಂಧೀಜಿಯವರು ಮೂಲತಃ ಒಬ್ಬ ಅರಾಜಕತಾವಾದಿ ಎಂಬುದನ್ನು ನನ್ನ ಸ್ನೇಹಿತರು ನೆನಪಿನಲ್ಲಿಡಬೇಕು. ಗಾಂಧೀಜಿಯವರು ಒಬ್ಬ ದಾರ್ಶನಿಕ ಅರಾಜಕತಾವಾದಿ. ಅಂತಿಮ ವಿಶ್ಲೇಷಣೆಯಲ್ಲಿ ಅರಾಜಕತೆಯ ಅನುಕೂಲಕಾರಿ ಎಂಬುದು ಅವರ ದೃಷ್ಟಿಯಾಗಿತ್ತು. ಯಾಕೆಂದರೆ ಮನುಷ್ಯನನ್ನು ಬಾಹ್ಯ ನಿರ್ಬಂಧವಿಲ್ಲದಂತಹ ಸೆಲೆಗಟ್ಟಿಗೆ ಏರಿಸುವುದು ಅವರ ಉದ್ದೇಶವಾಗಿತ್ತು. ನೀವು ಮತ್ತು ನಾವು ಅಂಥ ಮಹಾತ್ಮರಲ್ಲ. ಕೇವಲ ಗಾಂಧೀಜಿಯವರ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಪುನರುಚ್ಚರಿಸುವ ಮೂಲಕ ಅರಾಜಕತೆ ಕುರಿತು ಮಾತಾಡಲು ಯತ್ನಿಸುವುದು ಹಾಗೂ ಅದನ್ನು ಕಾರ್ಯರೂಪಕ್ಕೆಳಿಸಲು ಯತ್ನಿಸುವುದು ಹಾಸ್ಯಾಸ್ಪದವಾಗುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ, ಇಲ್ಲಿ ಮಹಾತ್ಮ ಗಾಂಧಿಯವರ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಪುನರುಚ್ಚರಿಸುವುದರಲ್ಲಿ ಪ್ರಯೋಜನವಿಲ್ಲ. ತಮ್ಮ ವಾದಕ್ಕೆ ಸಮರ್ಥನೆಯಾಗಿ ಸೇಠ್ ಜೀಯವರು ಮಹಾತ್ಮ ಗಾಂಧಿಯವರ ಉಲ್ಲೇಖಮಾಡುವ ಮೂಲಕ ಯಾವುದೇ ವಿಶೇಷ ವಿವೇಚನಾ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ತೋರಿಸಿಲ್ಲ. ಈ ಸಂವಿಧಾನದಲ್ಲಿ ಹಳ್ಳಿಗಳು, ಶ್ರಮಜೀವಿಗಳು, ರೈತರು ಮತ್ತು ಸ್ಥಳೀಯ ಸ್ವಯಮಾಡಳಿತ ಸರ್ಕಾರಗಳು ಯಾವ ಸ್ಥಾನವನ್ನು ಪಡೆದಿದ್ದಾರೆ ಎಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿಯುವುದು ಅವರ ಬಯಕೆ. ಅವರು ಇಡೀ ಸಂವಿಧಾನವನ್ನು ಗಮನವಿಟ್ಟು ಓದಿದ್ದೇ ಆದರೆ ಇಂದಿಗೂ ಸಹ ನಾವು ಸಂವಿಧಾನವನ್ನು ರೂಪಿಸುವಲ್ಲಿ ಭಾರತವು ಕೇವಲ ನಗರಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿಲ್ಲ ಬದಲಾಗಿ ಏಳು ಲಕ್ಷ ಹಳ್ಳಿಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿದೆ ಎಂಬ ಸಂದೇಶವನ್ನು ನಮಗೆ ನೀಡಲು ಮಹಾತ್ಮ ಗಾಂಧಿಯವರಿಗೆ ಯಾವ ಅಂಶ ಪವಿತ್ರವಾದ ಸ್ಫೂರ್ತಿಯನ್ನು ನೀಡಿತೋ ಅದನ್ನು ನಾವು ಅಲಕ್ಷಿಸುತ್ತಿಲ್ಲ ಎಂಬುದು ನಮಗೆ ತಿಳಿಯುತ್ತದೆಂದು ನಾನು ವಿನಮ್ರವಾಗಿ ನಿರೀಕ್ಷಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಮಾನ್ಯ ಸಭಾಧ್ಯಕ್ಷರೆ, ಆದ್ದರಿಂದ ನಾನು ಸೇಠ್ ಜೀಯವರ ಪ್ರಸ್ತಾವವನ್ನು ವಿರೋಧಿಸುತ್ತೇನೆ ಮತ್ತು ಸದನವೂ ಸಹ ಇದನ್ನು ಸಾರಾಸಗಟಾಗಿ ತಿರಸ್ಕರಿಸುವುದರಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ಹಿಂಜರಿಕೆ ತೋರುವುದಿಲ್ಲ ಎಂಬುದು ನನಗೆ ನಿಶ್ಚಿತ.*

ಪ್ರೊ. ಶಿಬನ್‌ಲಾಲ್ ಸಕ್ಸೇನ (ಸಂಯುಕ್ತ ಪ್ರಾಂತ್ಯಗಳು : ಸಾಮಾನ್ಯ) : ಮಾನ್ಯ ಸಭಾಧ್ಯಕ್ಷರೆ, ನನ್ನ ಸ್ನೇಹಿತರಾದ ಶ್ರೀ ಬಾಲಕೃಷ್ಣ ಶರ್ಮ ಅವರು ಮಾಡಿದಂತೆ ಸೇಠ್ ದಾಮೋದರ್ ಸ್ವರೂಪ್ ಅವರ ತಿದ್ದುಪಡಿಯನ್ನು ಇಷ್ಟೊಂದು ಹಗುರವಾಗಿ ವಜಾಮಾಡತಕ್ಕದ್ದಲ್ಲ. ಕ್ಯಾಬಿನೆಟ್ ಮಿಷನ್ ಭಾರತದಲ್ಲಿದ್ದಾಗ ಸ್ವತಃ ನಾವೂ ಸಹ ಈ ಸಭೆಯು (ಅಸೆಂಬ್ಲಿ) ವಯಸ್ಕಮತದಾನದ ಮೂಲಕ ಚುನಾಯಿತವಾಗಬೇಕು ಎಂದು ಬಯಸಿದ್ದೆವು. ಬ್ರಿಟಿಷರಿಗೆ ವಯಸ್ಕಮತದಾನದ ಮೂಲಕ ಚುನಾವಣೆಯಾಗುವುದು ಎಂದಿಗೂ ಇಷ್ಟವಿರಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಈ ವಿಧಾನದ ಚುನಾವಣೆಯನ್ನು ಅವರು ನಮ್ಮ ಮೇಲೆ ಹೇರಿದರು. ಅವರು ನಮ್ಮ ಬೇಡಿಕೆಯನ್ನು ಒಪ್ಪಿದ್ದೇ ಆಗಿದ್ದರೆ, ನಾವು ವಯಸ್ಕಮತದಾನದ ಮೂಲಕ ಚುನಾಯಿತರಾಗುತ್ತಿದ್ದೆವು. ಈ ಸದನದಲ್ಲಿ ಸಂಪೂರ್ಣ ಬಹುಮತದಲ್ಲಿರುವ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಪಕ್ಷವು ಇದನ್ನು ಸ್ವಾಗತಿಸುತ್ತಿತ್ತು ಎಂಬುದು ಸೇಠ್ ದಾಮೋದರ್ ಸ್ವರೂಪ್ ಅವರಿಗೆ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ತಿಳಿದಿದೆ. ಅವರು ಎತ್ತಿರುವ ಪ್ರಶ್ನೆಯು ಮೂಲಭೂತವಾದದ್ದು. ವಯಸ್ಕಮತದಾನದ ಮೂಲಕ ಚುನಾಯಿತವಾದ ಸಭೆಯು ನಿಜವಾದ ಸಂವಿಧಾನ ರಚನಾಸಭೆಯಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಆದರೂ, ಬಹಳಷ್ಟು ಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಇದೇ ಸದಸ್ಯರೇ ಪುನಃ ಚುನಾಯಿತರಾಗುತ್ತಾರೆ ಎಂಬುದರಲ್ಲಿ ನನಗೆ ಖಚಿತ ವಿಶ್ವಾಸವಿದೆ.

ಆದರೆ ಇಂದು ಪ್ರಶ್ನೆ ಇರುವುದು ಕಾರ್ಯರೂಪಕ್ಕೆ ತರುವುದನ್ನು ಕುರಿತು. ನಾವು ಈಗ ಮುಂದೂಡಿ, ಸಂವಿಧಾನ ರಚನಾಸಭೆಗಾಗಿ ಹೊಸ ಚುನಾವಣೆ ನಡೆದು ಅನಂತರ ಸಂವಿಧಾನ ರೂಪಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಒಂದು ವರ್ಷ ಅಥವಾ ಇನ್ನಷ್ಟು ಕಾಲ ಕಾಯೋಣವೆ? ಒಂದು ವಿದೇಶಿ ಸಂಸತ್ತಿನಿಂದ ರೂಪಿತವಾದ ಈಗಿನ ಸಂವಿಧಾನದ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ನಿಮಿಷದಷ್ಟು ಕಾಲವೂ ಇರುವುದಕ್ಕೆ ನನ್ನಿಂದ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ ಅನ್ನಿಸುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ನಾವು ಈ ಕರಡು ಸಂವಿಧಾನದ ಪರ್ಯಾಲೋಚನೆಯ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸಬೇಕು. ಆದರೆ ಸಂವಿಧಾನವನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸುವ ಅಧ್ಯಾಯಕ್ಕೆ ನಾವು ಬಂದಾಗ ಸಂವಿಧಾನದಲ್ಲಿ, ಮೊದಲ ಹತ್ತು ವರ್ಷದಲ್ಲಿ, ಬದಲಾವಣೆಗಳನ್ನು ಈಗ ಕರಡಿನಲ್ಲಿರುವುದಕ್ಕಿಂತ ಬಹಳ ಸುಲಭವಾಗಿ ಮಾಡಬೇಕು. ಸಂವಿಧಾನದಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ಬದಲಾವಣೆಗಳನ್ನು ಸರಳವಾದ ಬಹುಮತದಿಂದ ನಡೆಯುವಂತೆ ಮಾಡಬೇಕೇ ಹೊರತು ಮೂರನೇ ಎರಡರಷ್ಟು ಬಹುಮತದಿಂದಲ್ಲ.

ಸೇಠ್‌ಜೀಯವರು ಇತರ ವಿಷಯಗಳನ್ನೂ ಪ್ರಸ್ತಾವಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಸಂವಿಧಾನವು ಹಳ್ಳಿಗಳ ದನಿಗೆ ಯಾವುದೇ ಅವಕಾಶ ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ ಎಂದು ಅವರು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ಸೋವಿಯತ್ ಸಂವಿಧಾನದ ಬಗ್ಗೆ ಯೋಚಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಶ್ರೀ ಎಸ್.ಎನ್. ಅಗರ್‌ವಾಲ್ ಅವರು ಮಹಾತ್ಮ ಗಾಂಧಿಯವರ ಯಾವ ಸ್ವಂತದ ಸಂವಿಧಾನವನ್ನು ಆಧರಿಸಿ ರೂಪುರೇಷೆಯನ್ನು ನೀಡಿದರೋ ಅದೂ ಸಹ ಗ್ರಾಮಗಣರಾಜ್ಯಗಳು ಅಥವಾ ಗ್ರಾಮಪಂಚಾಯತಿಗಳನ್ನು ಆಧರಿಸಿತ್ತು. ಆದ್ದರಿಂದ ಸಂವಿಧಾನದ ಈ ವಿಷಯಕ್ಕೆ ಬಂದಾಗ ಈ ಅಂಶವನ್ನು ಎಚ್ಚರಿಕೆಯಿಂದ ಚರ್ಚಿಸಬೇಕು ಎಂದು ನನಗೆ ಅನ್ನಿಸುತ್ತದೆ. ಗ್ರಾಮಗಳಿಗೆ ಸರ್ವೋಚ್ಚ ದನಿ ಇರುವಂತಹ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ತಾವು ತಿರಸ್ಕರಿಸುವುದಾಗಿ ಡಾ. ಅಂಬೇಡ್ಕರ್ ಹೇಳಿರುವುದು ನೋವು ತರುವ ಸಂಗತಿ. ಆ ಭಾಗವನ್ನು ನಾವು ಸರಿಯಾಗಿ ತಿದ್ದಿಪಡಿಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ನನಗನ್ನಿಸುತ್ತದೆ. ಈ ಸಭೆಯು ಈಗ ಆ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಪ್ರವೇಶಿಸುತ್ತಿದೆ. ಇಡೀ ಸಂವಿಧಾನವನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸುವ ಸಂಪೂರ್ಣ ಅರ್ಹತೆ ಅದಕ್ಕಿದೆ. ಸೇಠ್‌ಜೀ ಈ ದಿನ ತಮ್ಮ ತಿದ್ದುಪಡಿಗಳನ್ನು ನೀಡಿದ್ದಾರೆ. ಅವುಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಚರ್ಚಿಸಲು ನಮಗೆ ತುಂಬ ಸಂತಸವಾಗುತ್ತದೆ. ಸೇಠ್‌ಜೀ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಅಪರೂಪದ್ದೇ ಎಂದು ನನಗನ್ನಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ನನಗಿಂತ ಮೊದಲು ಮಾತಾಡಿದವರು ಈ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ತಳ್ಳಿಹಾಕಿದಷ್ಟು ಹಗುರವಾಗಿ ನಾವು ತಳ್ಳಿ ಹಾಕಬಾರದು. ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಈ ಸಂವಿಧಾನದ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಅಂಶವನ್ನು ನಾವು ಗಂಭೀರವಾಗಿ ಚರ್ಚಿಸಬೇಕು ಮತ್ತು ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರನ್ನು ಗೌರವದಿಂದ ಕಾಣಬೇಕು. ಅವರು ಹೇಳಿದ ಇತರ ವಿಷಯಗಳನ್ನೂ ಸೂಕ್ತ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಚರ್ಚಿಸಬಹುದು. ಘಟಕಗಳಲ್ಲಿರುವ ಸ್ಥಳೀಯ ಸ್ವಯಮಾಡಳಿತ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಿಗೆ ಈ ಸಂವಿಧಾನದಲ್ಲಿ ಅವಕಾಶವಾಗಿಲ್ಲ ಎಂದು ಅವರು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಇದು ಸಂವಿಧಾನದಲ್ಲಿ ಸೇರಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದ ಮುಖ್ಯ ವಿಷಯವಾಗಿದೆ ಮತ್ತು ಸದ್ಯದಲ್ಲಿ ಪ್ರಸ್ತುತ ಸಂವಿಧಾನದಲ್ಲಿ ಈ ಲೋಪವಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ನಾವು ಈಗ ನಿಲುವಳಿ ಮಾಡಿ ಹೊಸ ಸಂವಿಧಾನ ರಚನಾಸಭೆಯಿಂದ ಸಂವಿಧಾನ ರಚಿತವಾಗುವವರೆಗೆ ಒಂದು ವರ್ಷ ಕಾಲ ಕಾಯಬೇಕು ಎಂಬ ಸೇಠ್‌ಜೀಯವರ ಸಲಹೆ ಸೂಕ್ತವೆಂದು ನನಗೆ ಅನ್ನಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಯಾಕೆಂದರೆ ಹೊಸ ಸಭೆಯನ್ನು ಹೊಸದಾಗಿ ಚುನಾಯಿಸಬೇಕು ಮತ್ತು ಹೊಸ ಸಂವಿಧಾನ ರಚನಾಸಭೆಯನ್ನು ಆಯ್ಕೆಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಈ ಸದನವು ಕೆಲವೊಂದು ನಿಯಮಗಳನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು. ಇದಕ್ಕೆ ಒಂದಿಷ್ಟು ಸಮಯ ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಹಾಗಿದ್ದರೆ ನಾವು ಈಗ ಹೊಸ ಸಂವಿಧಾನ ರಚನಾಸಭೆಯನ್ನು ಚುನಾಯಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಕೆಲವೊಂದು ನಿಯಮಗಳನ್ನು ರೂಪಿಸಲು ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಅನಂತರ ಆ ಸಭೆಯಿಂದ ಚರ್ಚಿತವಾದ ಹೊಸ ಸಂವಿಧಾನವನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ವಯಸ್ಕಮತದಾನದಿಂದ ಆಯ್ಕೆಯಾದ ಈ ಕರಡು ಸಂವಿಧಾನದಲ್ಲಿರುವ ಸಂಸತ್ತಿನ ಹೊಸ ಸದನಗಳಿಗೆ ಸಂವಿಧಾನವನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸುವ ಸಂಪೂರ್ಣ ಅಧಿಕಾರವಿರುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಸಂವಿಧಾನವನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸುವುದನ್ನು ಕಷ್ಟವೆನಿಸುವಂತೆ ಮಾಡಿರುವ ಆ ಖಂಡವನ್ನು ತೆಗೆದುಹಾಕಿದರೆ ಈ ತಿದ್ದುಪಡಿಯ

ಉದ್ದೇಶ ಈಡೇರಿದಂತಾಗುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ನಾನು ಸಲಹೆ ಮಾಡುವುದೇನೆಂದರೆ, ಆ ಭಾಗ ಬಂದ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ನಾವು ಅದನ್ನು ಚರ್ಚಿಸೋಣ. ಆದರೆ ಈಗ ಮುಂದೂಡುವುದು ಸೂಕ್ತವಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ನಾನು ಈ ತಿದ್ದುಪಡಿಯನ್ನು ವಿರೋಧಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಬಿ.ಎಸ್. ನಾಗಪ್ಪ (ಮದ್ರಾಸ್ : ಸಾಮಾನ್ಯ) : ಮಾನ್ಯ ಸಭಾಧ್ಯಕ್ಷರೆ, ಈ ಸದನದ ಮುಂದಿರುವ ನನ್ನ ಗೌರವಾನ್ವಿತ ಸ್ನೇಹಿತರ ಪ್ರಸ್ತಾವಕ್ಕೆ ನಾನು ವಿರೋಧಿಸಬೇಕಾಗಿರುವುದಕ್ಕೆ ವಿಷಾದಿಸುತ್ತೇನೆ. ತಾವು ಈ ಸಂವಿಧಾನವನ್ನು ರೂಪಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಈ ಸಭೆಗೆ ಚುನಾಯಿತರಾಗಿದ್ದಲ್ಲ ಎಂದು ನನ್ನ ಸ್ನೇಹಿತ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ಯಾವ ಉದ್ದೇಶಕ್ಕಾಗಿ ಚುನಾವಣೆಗೆ ಸ್ಪರ್ಧಿಸಿದರು ಎಂಬುದು ನನಗೆ ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಅವರು ಈ ಸಭೆಗೆ ಬಂದಾಗ ತಾವು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬರುತ್ತಿರುವುದು ಸಂವಿಧಾನವನ್ನು ರೂಪಿಸುವ ಕೆಲಸಕ್ಕಾಗಿ ಮಾತ್ರ ಎಂಬುದು ಅವರಿಗೆ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ತಿಳಿದಿತ್ತು, ಅನ್ನಿಸುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಇದು ಪ್ರಾತಿನಿಧ್ಯಾತ್ಮಕ ನಿಕಾಯವಲ್ಲ ಎಂಬುದು ಅವರು ಹೇಳುತ್ತಿರುವ ಅಂಶ. ಯಾವ ರೀತಿಯ ನಿಕಾಯವು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಪ್ರಾತಿನಿಧ್ಯಾತ್ಮಕವಾಗಿರುತ್ತದೆ ಎಂದು ನಾನು ಅವರನ್ನು ಕೇಳಬಹುದೇ? ಈ ಸದಸ್ಯರು, ಜನರ ಚುನಾಯಿತ ಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳಿಂದ ಚುನಾಯಿತರಾಗಿಲ್ಲವೇ? ವಯಸ್ಕಮತದಾನವಿರಲಿಲ್ಲ ಎಂಬುದನ್ನು ನಾನು ಒಪ್ಪುತ್ತೇನೆ. ಇದು ಯಾರ ತಪ್ಪು? ಇದು ಈಗಿನ ಸರ್ಕಾರದ ತಪ್ಪೆ ಅಥವಾ ಹಿಂದಿನ ಸರ್ಕಾರದ ತಪ್ಪೆ? ನನ್ನ ಸ್ನೇಹಿತರು ಹಿಂದಿನ ಸರ್ಕಾರವನ್ನು ಕೇಳಿದ್ದರೆ ಅದು ಕ್ರಮಬದ್ಧವಾಗಿರುತ್ತಿತ್ತು. ಮತ್ತು ಹಿಂದಿನ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಸಮಯವಿರಲಿಲ್ಲ ಎಂಬುದೂ ಅವರಿಗೆ ತಿಳಿದಿತ್ತು. ಅವರು ಹೋಗುವ ತರಾತುರಿಯಲ್ಲಿದ್ದರು. ಹೀಗಾಗಿ, ವಯಸ್ಕಮತದಾನಕ್ಕೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿ ಮತದಾರರ ಪಟ್ಟಿ ತಯಾರಿಸಿ ಚುನಾವಣೆಗಳನ್ನು ನಡೆಸಲು ಅವರು ಬಯಸಿದ್ದರೂ ಸಹ ಅದಕ್ಕೆ ಅವರಿಗೆ ಎರಡು ವರ್ಷ ಬೇಕಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ನನ್ನ ಸ್ನೇಹಿತರು ಇನ್ನೂ ಎರಡು ವರ್ಷಗಳ ಕಾಲ ವಿದೇಶೀ ಮೇಲುಗೈ ಇರಬೇಕು ಎಂದು ಬಯಸಿದ್ದರೇ ಎಂಬುದು ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ನಾವು ಜನರ ಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳಿಂದ ಆಯ್ಕೆಯಾಗಿದ್ದೇವೆ ಮತ್ತು ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಸದಸ್ಯರೂ ಸಹ ಕೆಲವು ಸಹಸ್ರ ಜನರನ್ನು ಪ್ರತಿನಿಧಿಸುತ್ತಾರೆ. ಅವರು, ಆ ಪ್ರಾಂತ್ಯದಲ್ಲಿರುವ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಪ್ರಜೆಯನ್ನು ಪ್ರತಿನಿಧಿಸುತ್ತಿಲ್ಲ ಎಂಬುದೇನೋ ಹೌದು. ಆದರೆ ಅವರು ಜನರ ಸಾರಸ್ವರೂಪವಾಗಿರುವ ಸುಶಿಕ್ಷಿತರನ್ನು ಪ್ರತಿನಿಧಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ಈ ಸದಸ್ಯರನ್ನು ಸಂವಿಧಾನ ರೂಪಿಸಲು ಎಂಬ ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಗುರಿಯೊಂದಿಗೆ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಕಳುಹಿಸಿರುವಾಗ ಮತ್ತು ಎಲ್ಲಕ್ಕಿಂತ ಮಿಗಿಲಾಗಿ ಇದು ವಿದೇಶಿಯರಿಂದ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಿದ ನಿಕಾಯವಾಗಿರುವಾಗ ಇದು ಬೇರೆ ಯಾವುದೇ ನಿಕಾಯಕ್ಕಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚು ಕ್ರಮಬದ್ಧವಾಗಿದೆ ಮತ್ತು ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರಾತಿನಿಧ್ಯಾತ್ಮಕವಾಗಿದೆ. ಚುನಾವಣೆಗಳು ವಯಸ್ಕ ಮತದಾನದ ಪ್ರಕಾರ ನಡೆದರೂ ಸಹ ಈ ಸದಸ್ಯರಿಗೆ ಬದಲಾಗಿ ಬೇರೆ ಸದಸ್ಯರಿರುತ್ತಾರೆ ಎಂಬ ಖಾತರಿಯನ್ನು ನನ್ನ ಸ್ನೇಹಿತರು ನೀಡಬಲ್ಲರೆ? ನನಗೇನೋ ಸಂಶಯ. ಇವರು ಇಂದಿನಿಂದ ಅಥವಾ ನೆನ್ನೆಯಿಂದ ಆಯ್ಕೆಯಾದ ನಾಯಕರಲ್ಲ. ಬದಲಿಗೆ ಅನೇಕ ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಆಯ್ಕೆಯಾದವರು ಮತ್ತು ಜನರಿಗೆ ಅವರಲ್ಲಿ ವಿಶ್ವಾಸವಿದೆ. ದೇಶವು ಪ್ರಕ್ಷುಬ್ಧವಾಗಿದ್ದಾಗಲೂ ಮತ್ತು ಸಂಕಷ್ಟದಲ್ಲಿದ್ದಾಗಲೂ ಜನರು ಇವರ ಮೇಲೆ ವಿಶ್ವಾಸ ಇರಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಬಡಜನರ ಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳಿಲ್ಲ ಎಂದು ನನ್ನ ಸ್ನೇಹಿತ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರು. ನಾವೆಲ್ಲ ಯಾರು? ನಾನು ಬಡವರಲ್ಲಿ ಬಡವರನ್ನು ಪ್ರತಿನಿಧಿಸುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಅವರು ಶೋಷಿತ ವರ್ಗಗಳ ಹಾಗೂ ಹಿಂದುಳಿದ ಕೋಮುಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರು. ನಾವು ನಿಮ್ಮ ವರ್ಗಗಳ ಜನರಲ್ಲವೆ? ಡಾ. ಅಂಬೇಡ್ಕರ್ ಬಗೆಗೆ ಏನು ಹೇಳುತ್ತೀರಿ? ಅವರು ಯಾರನ್ನು ಪ್ರತಿನಿಧಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ? ಅವರು ಏನೆಯ ಅತ್ಯಂತ ಕೆಳಗಿನ ಹಂತವನ್ನು ಪ್ರತಿನಿಧಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇಂಥ ಜನರ ಪ್ರತಿನಿಧಿಯಾಗಿ ಡಾ. ಅಂಬೇಡ್ಕರ್ ಅವರಲ್ಲದೆ ಬೇರೆ ಯಾರಾದರೂ ಇರಲು ಸಾಧ್ಯವೇ? ಸಂವಿಧಾನವನ್ನು ರೂಪಿಸುವ ಕೆಲಸವನ್ನು ಏನೆಯ ಅತ್ಯಂತ ಕೆಳಗಿನ ಹಂತದ ಪ್ರತಿನಿಧಿಗೆ, ನಿಜವಾದ ಪ್ರತಿನಿಧಿಗೆ - ವಹಿಸಿರುವುದು ನಮ್ಮ ಅದೃಷ್ಟ. ಹೀಗಿರುವಾಗ ಇಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿನಿಧಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಬಡಜನರಿಗೆ ಅವಕಾಶ

ನೀಡಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ಕಾರ್ಮಿಕನಿಗೆ ಇಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿನಿಧಿತವಾಗಲು ಅವಕಾಶ ನೀಡಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿರುವುದೇಕೆ ಎಂದು ನನಗೆ ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಸಂದರ್ಭ ಒಂದು ವೇಳೆ ಹಾಗಿದ್ದರೆ, ಈ ಸಭೆಯನ್ನು ಚುನಾಯಿಸಿದಾಗ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಏಕೆ ಪ್ರತಿಭಟನೆ ನಡೆಯಲಿಲ್ಲ ಎಂದು ನಾನು ಕೇಳಬಹುದು? ಎಷ್ಟೊಂದು ಸಂಘಟನೆಗಳಿದ್ದವು, ಎಷ್ಟೊಂದು ಪತ್ರಿಕೆಗಳಿದ್ದವು ಅವರು ದೂರು ನೀಡಬಹುದಿತ್ತು. ಪ್ರತಿಭಟಿಸಬಹುದಿತ್ತು; ಈ ನಿಕಾಯವು ಆದಷ್ಟು ಬೇಗ ಅಸ್ತಿತ್ವಕ್ಕೆ ಬರಬೇಕು ಮತ್ತು ಈ ದೇಶವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗುವುದಕ್ಕೆ ಆಕಾಂಕ್ಷೆ ಪಡುತ್ತಿರುವ ಬ್ರಿಟಿಷರನ್ನು ಬಿಡುಗಡೆ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ಬಹುತೇಕ ಎಲ್ಲ ಜನರು ಕಾತರರಾಗಿದ್ದರು. ಸಂದರ್ಭ ಹೀಗಿರುವಾಗ, ನನ್ನ ಸ್ನೇಹಿತರ ಆಲೋಚನೆಗಳು ನನಗೆ ವಿಸ್ಮಯ ಉಂಟುಮಾಡುತ್ತಿವೆ. ನನ್ನ ಸ್ನೇಹಿತರು, ಇದನ್ನು ಪ್ರಾತಿನಿಧಿಕ ನಿಕಾಯ ಎಂದು ಪರಿಗಣಿಸದಿದ್ದರೆ ಅವರು ಈ ಸಭೆಗೆ ಬರದೆ ಇರಬಹುದಿತ್ತು. ಅವರು ಹಾಗೆ ಮಾಡಲಿಲ್ಲ. ಇದರೊಳಗೆ ಪ್ರವೇಶಿಸುವಲ್ಲಿ ಹಾಗೂ ಎರಡು ವರ್ಷಗಳ ಕಾಲ ಮುಂದುವರಿದು ಈ ಸಭೆಯ ಸದಸ್ಯ ತಾನೆಂದು ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುವಲ್ಲಿ ಅವರು ತಮ್ಮ ಬುದ್ಧಿವಂತಿಕೆ ತೋರಿದ್ದಾರೆ. ಇದಲ್ಲವನ್ನು ಮಾಡಿ, ಸಂವಿಧಾನವು ಸಿದ್ಧವಾಗಿ ಅಂಗೀಕಾರಕ್ಕೆ ಪಕ್ಕವಾಗಿರುವಾಗ ಅವರು ಶಾಂತವಾಗಿ ಬಂದು, ಇದು ಪ್ರಾತಿನಿಧಿಕ ನಿಕಾಯವಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ತರ್ಕವಾಗಲಿ, ವಿವೇಚನೆಯಾಗಲಿ ನನಗೆ ಕಾಣುತ್ತಿಲ್ಲ. ಅಸಂತೃಪ್ತವಾಗಿರುವ ದೇಶದ ಒಂದು ಭಾಗ ಮತ್ತು ಈ ಸದನಕ್ಕೆ ಪ್ರವೇಶ ಸಿಗದಿರುವ ಒಂದು ಭಾಗ ಅಥವಾ ಈಗಿನ ಸರ್ಕಾರದ ಬಗ್ಗೆ ಅಸೂಯೆ ಹೊಂದಿರುವ ಒಂದು ಭಾಗವನ್ನು ಹೊರತು ಪಡಿಸಿ ಈ ಸದನದ ಪ್ರಾತಿನಿಧಿಕ ಸ್ವರೂಪ ಕುರಿತಂತೆ ಸಮಾಧಾನ ಹೊಂದಿರದ ಯಾವುದಾದರೂ ದೊಡ್ಡ ಸಮುದಾಯ ಈ ದೇಶದಲ್ಲಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಅವರು ರುಜುವಾತು ಮಾಡಬಲ್ಲರೇ?

ನನ್ನ ಸ್ನೇಹಿತ ಮೌಲಾನಾ ಅವರು ಇದೇ ಧಾಟಿಯಲ್ಲಿ ಮಾತಾಡಿದರು. ಈ ಸ್ಪೂರ್ತಿ ಅವರಿಗೆ ಶ್ರೀ ದಾಮೋದರ್ ಸ್ವರೂಪ್ ಅವರಿಂದ ಸಿಕ್ಕಿತೋ ಅಥವಾ ದಾಮೋದರ್ ಅವರಿಗೆ ಮೌಲಾನಾರಿಂದ ಸ್ಪೂರ್ತಿ ಸಿಕ್ಕಿತೋ ಅಥವಾ ಅವರು ತಮ್ಮ ತಮ್ಮಲ್ಲೆ ಈ ಸಂಚು ಹೂಡಿದರೋ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಇದೇನೇ ಇರಲಿ ಅವರ ದೃಷ್ಟಿಕೋನವು ನನಗೆ ಮಾತ್ರವಲ್ಲ ಬಹುತೇಕ ಜನರಿಗೆ ವಿಚಿತ್ರವಾಗಿ ಕಾಣಿಸುತ್ತದೆ. ಮೌಲಾನಾ ಅವರು ಈ ಸದನಕ್ಕೆ ಏನು ಮನವರಿಕೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದಿದ್ದರೋ ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಅವರಿಗೆ ತಮ್ಮದೇ ಸಂವಿಧಾನಕ್ಕಿಂತ ಸೋವಿಯತ್ ಸಂವಿಧಾನವು ಬಹಳ ಪ್ರಿಯವಾಗಿದ್ದಂತೆ ತೋರುತ್ತದೆ. ಸೋವಿಯತ್ ಅಥವಾ ಇತರ ಯಾವುದೇ ಸಂವಿಧಾನಕ್ಕಿಂತ ತಾವು ಇನ್ನೂ ಉತ್ತಮವಾದ ಸಂವಿಧಾನವನ್ನು ರೂಪಿಸಬಹುದಾಗಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಅವರು ಮರೆತು ತಾವು ಸೋವಿಯತ್ ಸಂವಿಧಾನವನ್ನು ಅಂಗೀಕರಿಸುವುದರ ಪರವಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಆ ಸಂವಿಧಾನವನ್ನು ಅಂಗೀಕರಿಸಲು ಅವರು ಯಾಕೆ ಒಲವು ತೋರುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಎಂಬುದು ನನಗೆ ತಿಳಿಯುತ್ತಿಲ್ಲ. ಒಂದು ವೇಳೆ ನಾವು ಎಲ್ಲ ಸಂವಿಧಾನಗಳಿಂದಲೂ ಎರವಲು ಪಡೆದಿರುವುದರಿಂದ ಸೋವಿಯತ್ ಸಂವಿಧಾನದಿಂದಲೂ ಪಡೆಯಬೇಕು ಎಂಬುದು ಅವರ ವಾದವಾಗಿದ್ದರೆ ಅದು ಹೆಚ್ಚು ಕಾರಣಯುತವಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಇಲ್ಲಿ ನಾವು ಅಮೆರಿಕ, ಇಂಗ್ಲೆಂಡ್ ಮತ್ತು ನ್ಯೂಜಿಲೆಂಡ್‌ಗಳಿಂದ ಎರವಲು ಪಡೆದಿರುವುದರಿಂದ ಸೋವಿಯತ್ ರಷ್ಯಾದಿಂದಲೂ ಪಡೆಯಬೇಕು ಎಂದು ಅವರು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಅವರಿಗೆ ಅದರ ಮೇಲೆ ಎಷ್ಟೊಂದು ವ್ಯಾಮೋಹವೇಕೆ? ನಮ್ಮ ಸ್ಥಿತಿಗತಿಗಳು ಹಾಗೂ ಅಗತ್ಯತೆಗಳಿಗೆ ಹೊಂದುವಂತಿದ್ದಾಗ ನಮಗೆ ಅಂಗೀಕರಿಸಲು ಸೂಕ್ತವೆನಿಸಿದ್ದನ್ನು ನಾವು ಇತರ ದೇಶಗಳಿಂದ ಎರವಲು ಪಡೆಯುತ್ತೇವೆ. ಸುಮ್ಮನೆ ಎರವಲು ಪಡೆಯಬೇಕೆಂದು ನಾವು ಹಾಗೆ ಮಾಡುತ್ತಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ಸಂವಿಧಾನವು ಇತರ ಎಲ್ಲ ಸಂವಿಧಾನಗಳ ಮಿಶ್ರಣವಾಗಲಿ ಅಥವಾ ಸಂಯೋಜನೆಯಾಗಲಿ ಅಲ್ಲ. ನಾವು ಇತರ ಸಂವಿಧಾನಗಳನ್ನು ಅಧ್ಯಯನಮಾಡುತ್ತೇವೆ ಮತ್ತು ಸ್ವತಃ ನಮ್ಮ ಪದ್ಧತಿಗಳು, ರೂಢಿಗಳು ಹಾಗೂ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸುತ್ತೇವೆ ಮತ್ತು ನಮಗೆ ಯಾವುದು ಅತ್ಯುತ್ತಮವಾಗಿ ಹೊಂದಿಕೊಳ್ಳುವುದೋ ಅಂಥದ್ದನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸುತ್ತೇವೆ. ನಮಗೆ ಬಹಳ ಸೂಕ್ತವೆನಿಸಿದ್ದನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸುವುದರಲ್ಲಿ ತಪ್ಪೇನು ಇಲ್ಲ.

ಆದ್ದರಿಂದ ನಾನು ಈ ಪ್ರಸ್ತಾವವನ್ನು ವಿರೋಧಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಶ್ಯಾಮನಂದನ್ ಸಹಾಯ (ಬಿಹಾರ್ : ಸಾಮಾನ್ಯ) : ಮಾನ್ಯರೆ, ತಿದ್ದುಪಡಿಗಳನ್ನು ಕುರಿತ ಚರ್ಚೆಯನ್ನು ಮುಕ್ತಾಯಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಪ್ರಸ್ತಾವಿಸುತ್ತೇನೆ ಮತ್ತು ಈಗ ಪ್ರಸ್ತಾವವನ್ನು ಮಂಡಿಸಬೇಕೆಂದು ಸೂಚಿಸುತ್ತೇನೆ. ನನ್ನ ಸ್ನೇಹಿತ ಸೇಠ್ ದಾಮೋದರ್ ಸ್ವರೂಪ್ ಅವರು ದೇಶದ ಕೆಲವೊಂದು ರಾಜಕೀಯ ಭಾಗಗಳವರ ಅಭಿಪ್ರಾಯಕ್ಕೆ ದನಿ ನೀಡುವ ಮೂಲಕ ತಮ್ಮ ಕರ್ತವ್ಯವನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಕುರಿತಂತೆ ನಾವು ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಿನ ಸಮಯವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವ ಅಗತ್ಯವಿಲ್ಲ. ಈಗ ನಾವು ಕರಡು ಸಂವಿಧಾನದ ಸಾಮಾನ್ಯ ಚರ್ಚೆಯನ್ನು ಕೈಗೊಳ್ಳಬಹುದು.

ಮಾನ್ಯ ಸಭಾಧ್ಯಕ್ಷರು : ಮುಂದಿಟ್ಟಿರುವ ವಿಷಯ : ಪ್ರಸ್ತಾವವನ್ನು ಮಂಡಿಸಬಹುದು.

ಈ ಪ್ರಸ್ತಾವವನ್ನು ಅಂಗೀಕರಿಸಲಾಯಿತು.

ಮಾನ್ಯ ಸಭಾಧ್ಯಕ್ಷರು : ಮುಂದಿಟ್ಟಿರುವ ವಿಷಯ :

ಮೌಲಾನಾ ಹಸ್ತತ್ ಮೋಹಾನಿಯವರ ಪ್ರಸ್ತಾವವನ್ನು ಅಂಗೀಕರಿಸುವುದು.

ಈ ಪ್ರಸ್ತಾವವನ್ನು ನಿರಾಕರಿಸಲಾಯಿತು.

ಮಾನ್ಯ ಸಭಾಧ್ಯಕ್ಷರು : ಮುಂದಿಟ್ಟಿರುವ ವಿಷಯ :

ಸೇಠ್ ದಾಮೋದರ್ ಸ್ವರೂಪ್ ಅವರ ಪ್ರಸ್ತಾವವನ್ನು ಅಂಗೀಕರಿಸುವುದು.

ಈ ಪ್ರಸ್ತಾವವನ್ನು ನಿರಾಕರಿಸಲಾಯಿತು.

ಮಾನ್ಯ ಸಭಾಧ್ಯಕ್ಷರು : ಈಗ ಸದನವು ಡಾ. ಅಂಬೇಡ್ಕರ್ ಅವರ ಸೂಚನೆಯ ಸಾಮಾನ್ಯ ಚರ್ಚೆಯನ್ನು ನಡೆಸುವುದು.

ಶ್ರೀ ಎಚ್.ವಿ. ಕಾಮತರು ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ತಿದ್ದುಪಡಿ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಲಿದ್ದಾರೆ.

ಶ್ರೀ ಎಚ್.ವಿ. ಕಾಮತ್ : ಮಾನ್ಯರೆ, ನಾನು ಈಗ ಮಂಡಿಸುತ್ತೇನೆ.

“ಪ್ರಸ್ತಾವದಲ್ಲಿ ‘ವಿಧಾಯಕ’ ಎಂಬ ಪದವನ್ನು ತೆಗೆದುಹಾಕಬೇಕು ಮತ್ತು ‘ಕರಡು ಸಮಿತಿಯಿಂದ ನಿರ್ಧರಿಸಲ್ಪಟ್ಟುದು’ ಎಂಬ ಪದಗಳಿಗೆ ಬದಲಾಗಿ ‘ಕರಡು ಸಮಿತಿಯಿಂದ ಸಿದ್ಧಪಡಿಸಲಾದ್ದು’/‘ಸಿದ್ಧವಾದದ್ದು’ ಎಂಬ ಪದಗಳನ್ನು ಸೇರಿಸಬೇಕು.”

ಇದು ಶುದ್ಧವಾಗಿ ಶಾಬ್ದಿಕ ತಿದ್ದುಪಡಿ. ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ಬಗ್ಗೆ ಚರ್ಚೆಯಾಗಲಿ, ವಾದವಾಗಲಿ ಮಾಡುವ ಅಗತ್ಯವಿಲ್ಲ. ವಿಧಾಯಕ ಎಂಬ ಪದ ಪುನರುಕ್ತಿ, ಯಾಕೆಂದರೆ, “ಸಭೆ” ಎಂದಾಗ ವಿಧಾಯಕಸಭೆ ಎಂದೇ ಅರ್ಥ. ಇನ್ನೊಂದು ಭಾಗವನ್ನು ಕುರಿತಂತೆ ನಮಗೆ ಲಭ್ಯವಿರುವ ಕರಡು ಸಂವಿಧಾನವು ‘ಕರಡು ರಚನಾ ಸಮಿತಿಯಿಂದ ಸಿದ್ಧವಾದದ್ದು’ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತದೆ. ನನ್ನನ್ನು ಹಠವಾದಿ ಅಥವಾ ಮಡಿವಂತ ಎಂದು ಅಡ್ಡ ಹೆಸರಿಂದ ಕರೆಯಬಹುದು ಎಂಬ ಭಯವಿದ್ದರೂ ನಾನು ಡಾ. ಅಂಬೇಡ್ಕರ್ ಅವರ ಪ್ರಸ್ತಾವವನ್ನು ಇದರೊಂದಿಗೆ ಸಮೀಕರಿಸಲು ಬಯಸುತ್ತೇನೆ.

ಮಾನ್ಯ ಸಭಾಧ್ಯಕ್ಷರು : ನಿಯಮ ೩೮ಎ ಕಡೆಗೆ ನಿಮ್ಮ ಗಮನವನ್ನು ಸೆಳೆಯುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಇದು “ಕರಡು ಸಮಿತಿಯಿಂದ ನಿರ್ಧರಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಭಾರತದ ಸಂವಿಧಾನ” ಎಂಬ ಪದಗಳನ್ನು ಬಳಸಿದೆ. ಡಾ. ಅಂಬೇಡ್ಕರ್ ಅವರ ಪ್ರಸ್ತಾವವು ಈ ನಿಯಮದಿಂದ ಪದಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದೆ.

ಶ್ರೀ ಎಚ್.ವಿ. ಕಾಮತ್ : ಸಭಾಧ್ಯಕ್ಷರ ಅನುಮತಿಯೊಂದಿಗೆ, ಈಗ ನಾನು ಪ್ರಸ್ತಾವದ ಬಗೆಗೇ ಮಾತಾಡುತ್ತೇನೆ. ನಾನು ಪ್ರಸ್ತಾವವನ್ನು ಬೆಂಬಲಿಸುತ್ತೇನಾದರೂ ಡಾ. ಅಂಬೇಡ್ಕರ್ ನೆನ್ನೆಯ ದಿನ ತಮ್ಮ ಪ್ರಬುದ್ಧ ಭಾಷಣ ಮಾಡುತ್ತ ಮಂಡಿಸಿದ ಅವಲೋಕನಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಒಪ್ಪುವುದಿಲ್ಲ. ರಾಜ್ಯದ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಕುರಿತು ವಿಚಾರಿಸುವ ಪ್ರಶ್ನೆಯ ಭಾಗಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ತುರ್ತುಪರಿಸ್ಥಿತಿಯ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸಂಯುಕ್ತ

ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಏಕಾತ್ಮಕ ರಾಜ್ಯವನ್ನಾಗಿ ಪರಿವರ್ತಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ, ರಾಜ್ಯದ ವಿವಿಧ ಉಪಾಂಗಗಳು ಸೇನೆಯನ್ನು ಪಾಲಿಸುವುದರಿಂದ, ಇಡೀ ಒಕ್ಕೂಟದ ಭದ್ರತೆ ಆಗುತ್ತದೆ. ಈ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಅದು ಅಪೇಕ್ಷಣೀಯವಲ್ಲ ಎಂಬ ವಿಷಯ ಕುರಿತಂತೆ ಅವರು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳನ್ನು ನಾನು ಮುಕ್ತಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ಪುರಸ್ಕರಿಸುತ್ತೇನೆ. ಸಂವಿಧಾನವು ಬಹುತೇಕವಾಗಿ ಭಾರತ ಸರ್ಕಾರದ ಅಧಿನಿಯಮದಿಂದ ಹಾಗೂ ಗಣನೀಯವಾಗಿ ಸಂಯುಕ್ತ ಪ್ರಭುತ್ವ, ಸಂಯುಕ್ತ ಸಂಸ್ಥಾನ, ಹಾಗೂ ಆಸ್ಟ್ರೇಲಿಯಾ ಮತ್ತು ಬಹುಶಃ ಕೆನಡಾದಿಂದಲೂ ಸಹ ಸ್ವೀಕಾರಮಾಡಿದೆ ಎಂದು ಅವರು ಸ್ವಲ್ಪ ಹೆಮ್ಮೆಯಿಂದಲೇ - ನನಗನ್ನಿಸುವಂತೆ - ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ನಾನು ಅವರ ಭಾಷಣವನ್ನು ಸಾಕಷ್ಟು ಸಂತೋಷದಿಂದಲೇ ಕೇಳಿದೆ. ಆದರೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಲಾಭವಾಗಲಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ರಾಜಕೀಯ ಇತಿಹಾಸದಿಂದ ಭಾರತದ ಜನರ ರಾಜಕೀಯ ಹಾಗೂ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಮನೋಧರ್ಮದಿಂದ, ಏನನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಲಾಗಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಅವರು ನಮಗೆ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ ಎಂದು ನಾನು ನಿರೀಕ್ಷಿಸಿದ್ದೆ. ಆದರೆ ಅವರ ಇಡೀ ಭಾಷಣದಲ್ಲಿ ಅದನ್ನು ಕುರಿತಂತೆ ಒಂದೇ ಒಂದು ಶಬ್ದವೂ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಬಹುಶಃ ಇದು ಕಾಲಕ್ಕೆ ತಕ್ಕಂತೆ ಮಾತಾಡುವ ಬಾಬುವಾದಂತೆ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಹಿಂದೆ, ಶ್ರೀಮತಿ ವಿಜಯಲಕ್ಷ್ಮಿ ಪಂಡಿತ್ ಅವರು ಪ್ಯಾರಿಸ್‌ನಲ್ಲಿ ವಿಶ್ವಸಂಸ್ಥೆಯ ಸರ್ವಸದಸ್ಯರ ಸಭೆಯನ್ನು ಉದ್ದೇಶಿಸಿ ಮಾತಾಡುವಾಗ ನಾವು ಫ್ರಾನ್ಸಿನಿಂದ ಅವರ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಸಮಾನತೆ ಹಾಗೂ ಭ್ರಾತೃತ್ವದ ಘೋಷಣೆಯನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಿದ್ದೇವೆ, ಇಂಗ್ಲೆಂಡಿನಿಂದ ಇದನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದೇವೆ, ಅಮೆರಿಕದಿಂದ ಅದನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದೇವೆ ಎಂದು ಹೆಮ್ಮೆಯಿಂದ ಹೇಳಿದರು. ಆದರೆ ನಾವು ಬಹಳ ಹೆಮ್ಮೆಪಡುವ ನಮ್ಮದೇ ಇತಿಹಾಸದಿಂದ, ನಮ್ಮದೇ ರಾಜಕೀಯ ಹಾಗೂ ಚಾರಿತ್ರಿಕ ಗತಕಾಲದಿಂದ, ನಮ್ಮ ಸುದೀರ್ಘ ಹಾಗೂ ವೈವಿಧ್ಯಮಯ ಚರಿತ್ರೆಯಿಂದ ಏನನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಿದ್ದೇವೆ ಎಂಬ ಬಗ್ಗೆ ಏನನ್ನೂ ಹೇಳಲಿಲ್ಲ.

ಒಂದು ಬಾಬುವಿನ ಬಗ್ಗೆ ನಾನು ಡಾ. ಅಂಬೇಡ್ಕರ್ ಬಗ್ಗೆ ವಿವಾದ ಮಾಡಬೇಕಿದೆ. ಅವರು ನಮ್ಮ ಹಳ್ಳಿಗಳನ್ನು ಕುರಿತಂತೆ- ಅಧಿಕೃತ ಪ್ರತಿ ನನ್ನ ಬಳಿ ಇಲ್ಲ, ಪತ್ರಿಕಾ ವರದಿಯನ್ನು ಆಧರಿಸಿ ನಾನು ಇದನ್ನು ಉಲ್ಲೇಖಿಸುತ್ತಿದ್ದೇನೆ-ಅವು ಸ್ಥಳೀಯ ಸಂಕುಚಿತತೆಯ ಕೂಪಗಳು, ಅವು ಅಜ್ಞಾನ, ಸಂಕುಚಿತ ಮನಸ್ಸು ಹಾಗೂ ಕೋಮುವಾದದ ಕೊಂಪೆಗಳು ಎಂದು ಉಲ್ಲೇಖಿಸಿದರು. ಅಲ್ಲದೆ ನಾವು ಗ್ರಾಮೀಣ ಸಮುದಾಯಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಇರಿಸಿರುವ "ದಯನೀಯ ವಿಶ್ವಾಸ"ಕ್ಕೆ ಒಬ್ಬ ಮೆಟ್‌ಕಾಫ್‌ನನ್ನು ಅವರು ಹೊಣೆಯಾಗಿಸಿದರು. ಆದರೆ ಮಾನ್ಯರ, ಹಳ್ಳಿಗಳ ಬಗ್ಗೆ ನಮ್ಮ ಪ್ರೀತಿ ಬೆಳೆಯುವುದಕ್ಕೆ, ಗ್ರಾಮ ಗಣತಂತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಹಾಗೂ ಗ್ರಾಮೀಣ ಸಮುದಾಯಗಳಲ್ಲಿ, ನಮ್ಮ ವಿಶ್ವಾಸ ಬೆಳೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಹಾಗೂ ನಾವು ಅದನ್ನು ಹೃದಯಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಅನುಭವಿಸಲು ಕಾರಣರಾದವರು ಮೆಟ್‌ಕಾಫ್ ಅಲ್ಲ, ಆತ ದೊಡ್ಡ ಮನುಷ್ಯ. ನಮಗೆ ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ವಿಮೋಚನೆ ದೊರಕಿಸಿದವರು, ನಮ್ಮ ನಾಯಕರು ಮತ್ತು ರಾಷ್ಟ್ರಪಿತರು. ಅವರೇ ಇದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ. ಮಹಾತ್ಮ ಗಾಂಧಿಯವರ ಕಾರಣದಿಂದ, ಮಾನ್ಯರ, ನಿಮ್ಮಿಂದ, ಸರ್ದಾರ್ ಪಟೇಲ್, ಪಂಡಿತ್ ನೆಹರು ಹಾಗೂ ನೇತಾಜಿ ಬೋಸರಿಂದಾಗಿ ನಾವು ನಮ್ಮ ಗ್ರಾಮೀಣ ಜನತೆಯನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸಲು ಕಲಿತೆವು. ಡಾ. ಅಂಬೇಡ್ಕರ್ ಬಗ್ಗೆ ಎಲ್ಲ ಗೌರವವನ್ನಿಟ್ಟುಕೊಂಡೇ ನಾನು ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಅವರಿಗೆ ನನ್ನ ಭಿನ್ನಮತ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸುತ್ತೇನೆ. ನೆನ್ನೆಯ ದಿನ ಅವರ ಮನೋಭಾವವು ಪಕ್ಕಾ ನಗರದವರು ಗ್ರಾಮೀಣರ ಬಗ್ಗೆ ಹೊಂದಿರುವ ತಿರಸ್ಕಾರದಂತಿತ್ತು. ಗ್ರಾಮೀಣ ಜನತೆಯ ಬಗ್ಗೆ ನಮ್ಮ ಮನೋಭಾವ ಈ ರೀತಿ ಇರುವುದಾದರೆ "ದೇವರೇ ನಮ್ಮನ್ನು ಕಾಪಾಡಬೇಕು" ಎಂದಷ್ಟೇ ನಾನು ಹೇಳಬಹುದು. ನಮ್ಮ ಹಳ್ಳಿಗಳ ಮತ್ತು ಹಳ್ಳಿಯ ಜನರ ಬಗ್ಗೆ ನಾವು ಸಹಾನುಭೂತಿ, ಹಾಗೂ ಪ್ರೀತಿ ಮತ್ತು ಅಕ್ಕರೆಯನ್ನು ರೂಢಿಸಿಕೊಳ್ಳದಿದ್ದರೆ ನಾವು ಹೇಗೆ ನಮ್ಮ ದೇಶವನ್ನು ಮೇಲೆತ್ತಲು ಸಾಧ್ಯ ಎಂದು ನನಗೆ ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಮಹಾತ್ಮ ಗಾಂಧಿಯವರು ತಮ್ಮ ಬದುಕಿನ ಕೊನೆಯ ದಿನಗಳುಳ್ಳದ್ದಕ್ಕೂ ನಮಗೆ ಕಲಿಸಿದ ಕೊನೆಯ ಮಂತ್ರವೆಂದರೆ ಪಂಚಾಯತ್‌ರಾಜ್‌ಗಾಗಿ ಶ್ರಮಿಸಿ ಎಂಬುದು. ಡಾ. ಅಂಬೇಡ್ಕರ್ ಇದನ್ನು ಸಾಧಿಸಲು ಗಾಂಧಿ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳದಿದ್ದರೆ ನಮ್ಮ ಹಳ್ಳಿಗಳ ಉದ್ಧಾರಕ್ಕಾಗಿ

ಅವರ ಬಳಿ ಯಾವ ಮಾರ್ಗೋಪಾಯ ಅಥವಾ ರಾಮಬಾಣವಿದೆ ಎಂದು ನನಗೆ ತಿಳಿಯುತ್ತಿಲ್ಲ. ನನ್ನದೇ ಪ್ರಾಂತ್ಯವಾದ ಸಿ. ಪಿ. ಮತ್ತು ಬೇರಾರ್‌ನಲ್ಲಿ ನಾವು ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಸ್ಥಳೀಯ ಸ್ವಯಮಾಡಳಿತ ಸರ್ಕಾರ ಹಾಗೂ ವಿಕೇಂದ್ರೀಕರಣದ ಜನಪದಗಳ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದ್ದೇವೆ. ಅದು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ನಮ್ಮ ನಾಯಕನ ಬೋಧನೆಗಳಿಗೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿದೆ. ಆ ಯೋಜನೆಯು ಫಲಪ್ರದವಾಗುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ದೇಶದ ಉಳಿದ ಭಾಗಗಳಿಗೆ ಅದು ಒಂದು ಮಾದರಿಯಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ನಾನು ಆಶಿಸುತ್ತೇನೆ. ಮಾನ್ಯರೇ, ಅಂಬೇಡ್ಕರ್ ನಮ್ಮ ಹಳ್ಳಿಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಅಸಹನೆಯಿಂದಲ್ಲವಾದರೂ ಆ ರೀತಿಯ ಅಸಂತುಷ್ಟಿಯಿಂದ ಉಲ್ಲೇಖಿಸಿದ್ದನ್ನು ನಾನು ಸಾಕಷ್ಟು ನೋವಿನಿಂದ ಕೇಳಿದೆ. ಬಹುಶಃ ಇದರ ದೋಷವಿರುವುದು ಕರಡು ರಚನಾ ಸಮಿತಿಯ ರಚನೆಯಲ್ಲಿ. ಅದರ ಸದಸ್ಯರ ಪೈಕಿ ಶ್ರೀಯುತ ಮುನ್ಶಿಯವರನ್ನು ಹೊರತುಪಡಿಸಿ ಯಾರೊಬ್ಬರೂ ಸಹ ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಹೋರಾಟದಲ್ಲಿ ಸಕ್ರಿಯ ಪಾತ್ರವಹಿಸಿದವರಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಅವರಲ್ಲಿ ಯಾರೊಬ್ಬರೂ ಸಹ ನಮ್ಮ ಹೋರಾಟದ ಚೈತನ್ಯವನ್ನು ಮೈಗೂಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಸಮರ್ಥರಾಗಲಿಲ್ಲ. ಆ ಚೈತನ್ಯವು ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಹುರುಪನ್ನು ತುಂಬಿತ್ತು. ಇದನ್ನು ಅವರು ತಮ್ಮ ಹೃದಯಗಳಿಂದ ಗ್ರಹಿಸಲಿಲ್ಲ. ನಾನು ಇಲ್ಲಿ ತಲೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತಾಡುತ್ತಿಲ್ಲ, ತಲೆಯಿಂದ ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಬಹಳ ಸುಲಭ-ಅನೇಕ ವರ್ಷಗಳ ಕಾಲದ ಬೇನೆ ಮತ್ತು ಕಷ್ಟ ಕ್ಲೇಶಗಳ ಅನಂತರ ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಪ್ರಕ್ಷುಬ್ಧಕಾರಿ ಜನನದ ವಿಷಯ. ಈ ಕಾರಣದಿಂದಾಗಿಯೇ ನೆನ್ನೆಯ ದಿನದ ಡಾ. ಅಂಬೇಡ್ಕರರ ಭಾಷಣದ ಧಾಟಿಯು ನಮ್ಮ ಕಥುಬಡವರು, ಅತಿ ದೀನರು ಹಾಗೂ ಕಟ್ಟಕಡೆಯವರೂ ಆದವರನ್ನು ಕುರಿತಂತೆ ಆ ರೀತಿ ಇತ್ತು. ಅವರು ನೋಡಾಕ್ಸ್‌ನ್ನು ಮಾತ್ರ ಉಲ್ಲೇಖಿಸಿದರು.

ಇದಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ಇತರ ಚರಿತ್ರಕಾರರೂ ಹಾಗೂ ಸಂಶೋಧನಾ ವಿದ್ವಾಂಸರೂ ಸಹ ಅಮೂಲ್ಯವಾದ ಮಾಹಿತಿಯನ್ನು ನೀಡಿದ್ದಾರೆ ಅವರು ಡಾ. ಜಯಸ್ವಾಲ್‌ರ *"Indian Polity"* ಎಂಬ ಕೃತಿಯನ್ನು ಓದಿದ್ದಾರೋ ಇಲ್ಲವೋ ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಇನ್ನೂ ದೊಡ್ಡವ್ಯಕ್ತಿಯಾದ ಶ್ರೀ ಅರಬಿಂದೋ, ಅವರ *"The Spirit and Form of Indian Polity"* ಎಂಬ ಇನ್ನೊಂದು ಪುಸ್ತಕವನ್ನು ಅವರು ಓದಿದ್ದಾರೋ ಇಲ್ಲವೋ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಪ್ರಾಚೀನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಹೇಗೆ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯು ಸ್ವಯಂಪೂರ್ಣವೂ, ಸ್ವಾವಲಂಬಿಯೂ ಆದ ಗ್ರಾಮೀಣ ಸಮುದಾಯಗಳ ಮೇಲೆ ಸುಭದ್ರವಾಗಿ ನಿರ್ಮಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿತ್ತು ಎಂಬುದನ್ನು ಈ ಪುಸ್ತಕಗಳಿಂದ ನಾವು ತಿಳಿಯಬಹುದು. ಈ ಕಾರಣಕ್ಕಾಗಿಯೇ ನಮ್ಮ ನಾಗರಿಕತೆಯು, ಈ ಎಲ್ಲ ಯುಗಗಳಲ್ಲಿ ಉಳಿದುಕೊಂಡು ಬಂದಿದೆ. ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯವ್ಯವಸ್ಥೆಯ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವೇನು ಎಂಬುದನ್ನು ನಾವು ಮರೆತರೆ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ನಾವು ಮರೆತುಬಿಡುತ್ತೇವೆ. ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯವ್ಯವಸ್ಥೆಯ ಯಾವ ರೀತಿಯದು ಅದರ ಶಕ್ತಿ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ಯಾವ ರೀತಿ ಇತ್ತು ಎಂಬುದರ ಒಂದು ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತ ವರ್ಣನೆಯನ್ನು ಸದನಕ್ಕಾಗಿ ನಾನು ಓದುತ್ತಿದ್ದೇನೆ:

"ಭಾರತದ ನಾಗರಿಕತೆಯ ವಿಕಾಸದ ಉನ್ನತ ಹಂತದಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಅದರ ಉಚ್ಛ್ರಾಯ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ನಾವು ಒಂದು ಪ್ರಶಂಸಾರ್ಹವಾದ ರಾಜಕೀಯ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಕಾಣುತ್ತೇವೆ. ಅದು ಅತ್ಯುಚ್ಚ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಸಮರ್ಥವಾಗಿತ್ತು ಮತ್ತು ಗ್ರಾಮ ಹಾಗೂ ನಗರ ಸ್ವಯಮಾಡಳಿತವನ್ನು ಸ್ಥಿರತೆ ಹಾಗೂ ಸುವ್ಯವಸ್ಥೆಯೊಂದಿಗೆ ಪರಿಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಸಂಯೋಜನೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿತ್ತು. ರಾಜ್ಯವು ಜನರ ಹಾಗೂ ತನ್ನದೇ ಇಲಾಖೆಯ ಘಟಕಗಳ ಹಕ್ಕುಗಳು ಮತ್ತು ಸ್ವತಂತ್ರ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳನ್ನು ನಾಶಪಡಿಸದೆ ಅಥವಾ ಅತಿಕ್ರಮಿಸದೆ ತನ್ನ ಆಡಳಿತ, ನ್ಯಾಯಿಕ, ಆರ್ಥಿಕ ಹಾಗೂ ರಕ್ಷಣೆಯ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ರಾಜಧಾನಿ ಹಾಗೂ ದೇಶದಲ್ಲಿನ ರಾಜ್ಯನ್ಯಾಯಾಲಯಗಳು ಪರಮೋಚ್ಚನ್ಯಾಯಿಕ ಪ್ರಾಧಿಕಾರಗಳಾಗಿದ್ದು ಅವು ರಾಜ್ಯದಾದ್ಯಂತ ನ್ಯಾಯ ನಿರ್ವಹಣೆಯ ಕೆಲಸದಲ್ಲಿ ಸಮನ್ವಯತೆ ಸಾಧಿಸಿದ್ದವು."

ಗ್ರಾಮ ಗಣರಾಜ್ಯಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ಇಷ್ಟು ಸಾಕೆನಿಸುತ್ತೆ. ಆದರೆ ಭಾರತ ಮಾತ್ರವೇ ಅಲ್ಲ.

ಇಡೀ ಜಗತ್ತು ಶಾಂತಿ ಮತ್ತು ಭದ್ರತೆಯನ್ನು ಹಾಗೂ ಸಮೃದ್ಧಿ ಹಾಗೂ ಸಂತೋಷವನ್ನು ಬಯಸುವುದಾದರೆ ವಿಕೇಂದ್ರೀಕರಣ ಮಾಡಬೇಕು ಮತ್ತು ಗ್ರಾಮಗಣರಾಜ್ಯಗಳು ಹಾಗೂ ಪಟ್ಟಣಗಣರಾಜ್ಯಗಳನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಬೇಕು ಮತ್ತು ಇದರ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಅವರು ತಮ್ಮ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಕಟ್ಟಬೇಕು. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಜಗತ್ತು ಕಷ್ಟದ ಕಾಲವನ್ನು ಕಾಣಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ.

ಮಾನ್ಯರ, ಡಾ. ಅಂಬೇಡ್ಕರ್ ಅವರ ಭಾಷಣದಲ್ಲಿ ನನಗೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಗುಡುಗು ಸಿಡಿಲು ಕಂಡು ಬರುತ್ತಿದೆ. ಆದರೆ ಅದರಲ್ಲಿ ಸಾಕಷ್ಟು ಕಾಲ ಉಳಿಯುವಂಥ ಬೆಳಕು, ಬೆಚ್ಚಗಿಡುವ ಬೆಳಕು, ಬದುಕು ಕೊಡುವಂಥ ಬೆಳಕು, ಶಾಶ್ವತವಾದ ಬೆಳಕು, ಕಾಣುತ್ತಿಲ್ಲ. ಭಾರತದಲ್ಲಿರುವ ಅಲ್ಪಸಂಖ್ಯಾತರನ್ನು ಕುರಿತು ಅವರು ಹೇಳಿದ್ದನ್ನು ನಾನು ಕೇಳಿದೆ. ಭಾರತದಲ್ಲಿರುವ ಯಾವ ಅಲ್ಪಸಂಖ್ಯಾತರೂ ಈ ನಿಲುವನ್ನು ಕೈಗೊಂಡಿಲ್ಲ ಎಂದು ಅವರು ಯಾವ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಹೇಳಿದರೋ ನನಗೆ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಐರಿಷ್ ಸಂಗ್ರಾಮದ ಚರಿತ್ರೆಯಲ್ಲಿನ ರೆಡ್‌ಮಂಡ್-ಕಾರ್ಸನ್ ಘಟನೆಯನ್ನು ಉಲ್ಲೇಖಿಸಿದ ಅನಂತರ ಅವರು ಭಾರತದಲ್ಲಿರುವ ಯಾವ ಅಲ್ಪಸಂಖ್ಯಾತರೂ ಈ ನಿಲುವನ್ನು ಕೈಗೊಂಡಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಲು ಉಪಕ್ರಮಿಸಿದರು. "ನಿಮ್ಮ ರಕ್ಷಣೆಗಳು ಹಾಳಾಗಲಿ, ನೀವು ನಮ್ಮನ್ನು ಆಳುವುದು ನಮಗೆ ಬೇಕಿಲ್ಲ" ಎಂದು ಕಾರ್ಸನ್ ಹೇಳಿದ.

ಡಾ. ಅಂಬೇಡ್ಕರ್ ಹೇಳಿದರು: "ಅವರು ನಿಷ್ಠೆಯಿಂದ ಬಹುಸಂಖ್ಯಾತರ ಆಳ್ವಿಕೆಯನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಅದು ಮೂಲತಃ ಕೋಮು, ಬಹುಸಂಖ್ಯಾತವೇ ಹೊರತು ರಾಜಕೀಯ ಬಹುಸಂಖ್ಯಾತವಲ್ಲ."

ಮಾನ್ಯರ, ನಮ್ಮ ಅಲ್ಪಸಂಖ್ಯಾತರು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಈ ನಿಲುವನ್ನು ಕೈಗೊಂಡಿದ್ದರೆ ಭಾರತದ ಇತಿಹಾಸವು ಬೇರೆಯೇ ಆಗಬಹುದಿತ್ತು. ಕಳೆದ ಎರಡು ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ನಡೆದಂತಹ ಘಟನೆಗಳ ಅನಂತರ ಯಾವ ಅಲ್ಪಸಂಖ್ಯಾತರೂ ಈ ನಿಲುವನ್ನು ಕೈಗೊಳ್ಳಲಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಬಹುದೇ? ಯಾಕೆಂದರೆ ಯಾವುದೋ ಅಲ್ಪಸಂಖ್ಯಾತ ವರ್ಗವು ಈ ನಿಲುವನ್ನು ಕೈಗೊಂಡು "ನಾವು ಬಹುಸಂಖ್ಯಾತರಿಂದ ಆಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಇಷ್ಟಪಡುವುದಿಲ್ಲ, ಹಾಳಾಗಿ ಹೋಗಿ" ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಕಳೆದ ಹದಿನೆಂಟು ತಿಂಗಳ ದುರಂತ ನಮ್ಮ ಮುಂದಿದೆ. ಒಂದು ವೇಳೆ ಡಾ. ಅಂಬೇಡ್ಕರ್ ಅವರು ೧೫, ಆಗಸ್ಟ್ ೧೯೪೭ರ ಮೊದಲಿನ ಭಾರತವನ್ನು ಉಲ್ಲೇಖಿಸುತ್ತಿದ್ದರೆ, ನನಗೆ ಅರ್ಥವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಯಾವ ಅಲ್ಪಸಂಖ್ಯಾತರೂ ಸಹ ರಕ್ಷಣೆಗಾಗಿ ಕೇಳಲಿಲ್ಲ "ನೀವು ನಮ್ಮನ್ನು ಆಳುವುದು ಬೇಕಿಲ್ಲ" ಎಂದು ಹೇಳಿದರು ಎಂದು ಅಂಬೇಡ್ಕರ್ ಹೇಗೆ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ? ಯಾಕೆಂದರೆ, ಯಾವುದೋ ಒಂದು ಸಂಘಟನೆ "ಯಾವ ರಕ್ಷಣೆಯೂ ಬೇಕಿಲ್ಲ ನಮಗೆ ಪ್ರತ್ಯೇಕ ರಾಜ್ಯ ಬೇಕು" ಎಂಬ ನಿಲುವು ತಾಳಿತು. ಹೀಗೆ ಅಂತಿಮವಾಗಿ ಪಾಕಿಸ್ತಾನ ಅಸ್ತಿತ್ವಕ್ಕೆ ಬಂತು ಮತ್ತು ನಾವು ಕಳೆದ ಹದಿನೆಂಟು ತಿಂಗಳ ದುರಂತಕ್ಕೆ ಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಬೇಕಾಯಿತು.

೧೯೨೭ರಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಯಾಗಿದ್ದ ನಾನು ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ಸಿನ ಮದ್ರಾಸ್ ಅಧಿವೇಶನದಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸಿದೆ. ಮೌಲಾನಾ ಮಹಮದ್ ಆಲಿ ಮತ್ತು ಪಂಡಿತ್ ಮಾಳವೀಯ ಅವರಿಬ್ಬರೂ ಸಹ ಅಲ್ಲಿ ಹಾಜರಿದ್ದರು. ಅಲ್ಲಿ ರಕ್ಷಣೆ ನೀಡುವುದನ್ನು ಕುರಿತು ಪ್ರಶ್ನೆ ಎದ್ದಿತು. ಪಂಡಿತ್ ಮಾಳವೀಯ ಅವರು ಹೃದಯಸ್ಪರ್ಶಿಯಾದ ಭಾಷಣಮಾಡಿದರು ಅದು ನೇರವಾಗಿ ಹೃದಯ ಮುಟ್ಟಿತು. ಅವರು ಹೇಳಿದರು: ನೀವು ಭಾರತದ ರಾಜ್ಯ ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿಯಿಂದ ಅಥವಾ ಭಾರತ ಸರ್ಕಾರದಿಂದ ಯಾವ ರಕ್ಷಣೆಯನ್ನು ಕೇಳಿದಿರಿ? ನಾವು ಇಲ್ಲಿದ್ದೇವೆ. ಇದಕ್ಕಿಂತ ಉತ್ತಮವಾದ ಯಾವ ರಕ್ಷಣೆ ನಿಮಗೆ ಬೇಕು? ಆ ಭಾಷಣದ ಅನಂತರ ಮೌಲಾನಾ, ಮಾಳವೀಯರನ್ನು ಅಪ್ಪಿಕೊಂಡು ಹೀಗೆ ಹೇಳಿದರು: "ನಮಗೆ ಯಾವ ರಕ್ಷಣೆಗಳೂ ಬೇಕಿಲ್ಲ. ನಾವು ಭಾರತೀಯರಾಗಿ, ಭಾರತೀಯ ರಾಜ್ಯಾಡಳಿತ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯ ಭಾಗವಾಗಿ ಬದುಕಲು ಬಯಸುತ್ತೇವೆ, ನಮಗೆ ಬ್ರಿಟಿಷ್ ಸರ್ಕಾರದಿಂದ ಯಾವ ರಕ್ಷಣೆಗಳೂ ಬೇಕಿಲ್ಲ, ಪಂಡಿತ್ ಮಾಳವೀಯರು ನಮ್ಮ ಅತ್ಯುತ್ತಮ ರಕ್ಷಕರು." ಇಂತಹ ಮನಸ್ಸು ನಮ್ಮನ್ನು ಪ್ರೇರೇಪಿಸುವಂತಿದ್ದರೆ ಏಕೀಕೃತ ಭಾರತವಾಗಿ, ಒಂದೇ ದೇಶವಾಗಿ,

ಒಂದೇ ರಾಜ್ಯವಾಗಿ, ಉಳಿಯುತ್ತಿದ್ದೆವು. ಹೀಗಿರುವಾಗ ಭಾರತದಲ್ಲಿನ ಯಾವ ಅಲ್ಪಸಂಖ್ಯಾತರೂ ಈ ನಿಲುವನ್ನು ತಾಳಿಲ್ಲ ಎಂದು ಡಾ. ಅಂಬೇಡ್ಕರ್ ಅವರು ಯಾವ ಅರ್ಥದಲ್ಲಿ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ? ಬಹುಸಂಖ್ಯಾತರು ಸದಾಕಾಲವೂ ಅವರಿಗೆ ರಕ್ಷಣೆ ನೀಡಲು, ಸಾಕಷ್ಟು ರಕ್ಷಣೆ ನೀಡಲು ಸಿದ್ಧವಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಅಲ್ಪಸಂಖ್ಯಾತರು ಅದಕ್ಕೆ ಸ್ಪಂದಿಸಲಿಲ್ಲ. ಭಾರತದಲ್ಲಿರುವ ಅಲ್ಪಸಂಖ್ಯಾತರು ಐರಲ್ಯಾಂಡ್‌ನಲ್ಲಿ ಕಾರ್ಸನ್ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಂತಹ ನಿಲುವನ್ನೇ ತಾಳಿದರು. ಈ ಕಾರಣದಿಂದಲೇ ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದಂತೆ ಐರಿಷ್ ರಾಜಕೀಯಕ್ಕೆ ಹಾನಿಕಾರಕವಾದಂತಹ ಇಬ್ಬಾಗವನ್ನು ಕೈಗೊಳ್ಳಬೇಕಾಯಿತು. ಇದರ ಫಲವಾಗಿ ದೇಶದ ಶಾಂತಿ ಮತ್ತು ಪ್ರಗತಿಗೆ ಧಕ್ಕೆಯಾಯಿತು.

ಮಾನ್ಯರೆ, ನಾನು ಸಂವಿಧಾನದ ಇನ್ನೂ ಒಂದೆರಡು ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಕುರಿತು ಪ್ರಸ್ತಾವಿಸಬೇಕಿದೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಒಂದು, ಸಂವಿಧಾನದ ೨೮೦ನೇ ಅನುಚ್ಛೇದಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದೆ. ಅಂದರೆ ಇದು ಮೂಲಭೂತ ಹಕ್ಕುಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿರುವಂಥದ್ದು.

ಮಾನ್ಯ ಸಭಾಧ್ಯಕ್ಷರು : ಗೌರವಾನ್ವಿತ ಸದಸ್ಯರ ಸಮಯಾವಕಾಶ ಬಹುತೇಕ ಮುಗಿದಿದೆ.

ಶ್ರೀ ಎಚ್.ವಿ. ಕಾಮತ್ : ಮಾನ್ಯರೆ, ನಾನು ಕೇವಲ ಒಂದೆರಡು ನಿಮಿಷಗಳ ಕಾಲಾವಕಾಶ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ತುರ್ತುಪರಿಸ್ಥಿತಿಯ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಮೂಲಭೂತ ಹಕ್ಕುಗಳನ್ನು ನಿಲುಗಡೆ ಮಾಡಬಹುದಾಗಿದೆ. ಉಚ್ಚನ್ಯಾಯಾಲಯದ ಅಧಿಕಾರಗಳನ್ನು ತೆಗೆದು ಹಾಕಬಹುದಾಗಿದೆ ಎಂದು ಇದರರ್ಥ. ಸಂವಿಧಾನದಲ್ಲಿ ಇದನ್ನು ಮಾಡುವುದು ಒಂದು ಅಪಾಯಕಾರಿಯಾದ ಅವಕಾಶವಾಗಿದೆ. ನಾನು ಸರಿಯಾಗಿ ನೆನೆಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಾದರೆ, ಕಳೆದ ಮಹಾಯುದ್ಧದ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿಯೂ ಸಹ, ಬ್ರಿಟಿಷ್ ಸರ್ಕಾರವು ಹೇಬಿಯಸ್ ಕಾರ್ಪಸ್ ಮೊದಲಾದ ರಿಟ್‌ಗಳನ್ನು ನೀಡಲು ಸೂಕ್ತ ನ್ಯಾಯಾಲಯಗಳನ್ನು ಕೋರುವುದಕ್ಕಾಗಿ ನಾಗರಿಕರಿಗೆ ಇರುವ ಹಕ್ಕನ್ನು ನಿಲುಗಡೆ ಮಾಡಲಿಲ್ಲ. ನಾವು ಬ್ರಿಟಿಷ್ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ, ಒಂದು ಕೆಟ್ಟದ್ದಕ್ಕಿಂತ ಒಂದು ಒಳ್ಳೆಯದನ್ನು ಬಿಡುವುದು ಸರಿಯೇ ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ.

ಅನಂತರ, ಅಧ್ಯಾದೇಶ ನೀಡುವ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ೧೦೨ನೇ ಅನುಚ್ಛೇದದಲ್ಲಿ ಕೊಡಲಾಗಿದೆ. ಇದನ್ನು ಕೈಬಿಡಬೇಕು. ನಾವು ಬ್ರಿಟಿಷ್ ಸರ್ಕಾರದ ವಿರುದ್ಧ ಹೋರಾಡುತ್ತಿರುವಾಗ, ಗವರ್ನರ್ ಜನರಲ್ ಹಾಗೂ ವೈಸ್ರಾಯ್ ಅವರಿಗೆ, ಅಧ್ಯಾದೇಶ ನೀಡುವ ಅಧಿಕಾರ ಕೊಟ್ಟಿರುವುದರ ವಿರುದ್ಧ ದನಿ ಎತ್ತಿದ್ದೆವು. ಈಗ ನಾವು ಇಲ್ಲಿ ಈ ಅವಕಾಶವನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಅದು ತುರ್ತುಪರಿಸ್ಥಿತಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ಅಲ್ಲ.

ರಾಷ್ಟ್ರಪತಿ ತಮಗೆ ಸಮಾಧಾನವೆನ್ನಿಸಿದಾಗಲೆಲ್ಲ ಅಧ್ಯಾದೇಶಗಳನ್ನು ಘೋಷಿಸಬಹುದು ಎಂದಷ್ಟೇ ೧೦೨ನೇ ಅನುಚ್ಛೇದವು ಹೇಳುತ್ತದೆ. ಈ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ತೆಗೆದುಹಾಕದಿದ್ದರೂ ತೀವ್ರವಾಗಿ ಕಡಿತಮಾಡಬೇಕು.

ಆದರೆ ಎಲ್ಲ ಉತ್ತಮ ಅಂಶಗಳೊಂದಿಗೆ, ಆದರೆ ಎಲ್ಲ ಅವಕಾಶಗಳೊಂದಿಗೆ ಭಾರತವನ್ನು ಒಂದು ಬಲವಾದ ಸಂಯುಕ್ತ ಏಕಾತ್ಮಕ ರಾಜ್ಯವನ್ನಾಗಿ ರೂಪಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಇದರಲ್ಲಿ ಸಂತೋಷವಾಗುವಂತೆ ಅವಕಾಶ ಮಾಡಿಕೊಡಬಹುದಾದ ಕೆಲವೊಂದು ವಿಷಯಗಳಿವೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತ ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ. ಈಗ, ರಾಜ್ಯವಿರುವುದು ಏತಕ್ಕೆ? ಸಾಮಾನ್ಯ ಮನುಷ್ಯನ ಕಲ್ಯಾಣದ ಮೇಲೆ ಅದು ಏನು ಪರಿಣಾಮ ಬೀರುತ್ತದೋ ಅದನ್ನು ಆಧರಿಸಿ ರಾಜ್ಯದ ಉಪಯೋಗವನ್ನು ತೀರ್ಮಾನಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಅಂತಿಮವಾಗಿ ನಾವು ಪರಿಶಿಲಿಸಬೇಕಾದ ಬಿಕ್ಕಟ್ಟು ಯಾವುದೆಂದರೆ ವ್ಯಕ್ತಿಯು ರಾಜ್ಯಕ್ಕಾಗಿಯೋ ಅಥವಾ ರಾಜ್ಯವು ವ್ಯಕ್ತಿಗಾಗಿಯೋ ಎಂಬುದು. ಮಹಾತ್ಮ ಗಾಂಧಿಯವರು ತಮ್ಮ ಜೀವಿತಕಾಲದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸಂತಸದಾಯಕ ಸಮತೋಲನವನ್ನು ಸಾಧಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ, ಹಾಗೂ ಈ ದ್ವಂದ್ವವನ್ನು ನಿವಾರಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿ ಪಂಚಾಯತ್‌ರಾಜ್ ಎಂಬ ಪರಿಕಲ್ಪನೆಯನ್ನು ನೀಡಿದರು. ಭಾರತದಲ್ಲಿರುವ ನಾವು, ಮುಂದುವರಿದು ರಾಜ್ಯವು ವ್ಯಕ್ತಿಗಾಗಿ ಇರುವಂಥದ್ದೇ

ಹೊರತು ವ್ಯಕ್ತಿಯು ರಾಜ್ಯಕ್ಕಾಗಿ ಇರುವಂಥದ್ದಲ್ಲ ಎಂಬಂತೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಆಶಿಸುತ್ತೇನೆ. ಇದು ನಮ್ಮ ಗುರಿಯಾಗಿರಬೇಕು ಮತ್ತು ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಇದನ್ನು ನಾವು ತರಬೇಕು. ನಮಗೆ ಬಹು ದೊಡ್ಡ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಹಾಗೂ ರಾಜಕೀಯ ಪರಂಪರೆಯಿರುವುದರಿಂದ ಭಾರತದಲ್ಲಿರುವ ನಾವು, ನಮ್ಮದೇ ದೇಶಕ್ಕೆ ಈ ಇಷ್ಟಾರ್ಥವನ್ನು ಈಡೇರಿಸಲು ಅರ್ಹರಾಗಿದ್ದೇವೆ. ಇಡೀ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ, ಮಹಾತ್ಮ ಗಾಂಧಿಯವರು ಮತ್ತು ಅವರಿಗಿಂತ ಮೊದಲಿನ ಋಷಿವರ್ಯರು ಪರಿಕಲ್ಪಿಸಿದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯದ ಆದರ್ಶವು, ಆದರ್ಶದ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ತನ್ನ ಸ್ಥಾನವನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಕೊಡುವ ಹೊರತು ಮತ್ತು ಈ ಇಷ್ಟಾರ್ಥವು ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಸಾಕಾರಗೊಳ್ಳುವ ಹೊರತು ಈ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಶಾಂತಿ ನೆಲೆಸಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಕೊನೆಯ ಪಕ್ಷ ನಮ್ಮದೇ ರಾಜಕೀಯ ವ್ಯವಸ್ಥೆಗಳಲ್ಲಾದರೂ ಆದರ್ಶದ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯವನ್ನು ತರಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸೋಣ. ನಾವು ಇದನ್ನು ಮಾಡದಿದ್ದರೆ, ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿನ ನಮ್ಮ ಪ್ರಯತ್ನವು ಭಾರತೀಯ ಪ್ರಜೆಗಳ ರಾಜಕೀಯ ಮನೋಧರ್ಮವನ್ನು ನಿಜವಾಗಿ ಪ್ರತಿಬಿಂಬಿಸಿದಂತಾಗದು. ನಾವು ಪಾಶ್ಚಾತ್ಯ ತಳುಕಿಗೆ ಬಹಳಷ್ಟು ವಶವಾಗಿಬಿಟ್ಟಿದ್ದೇವೆ. ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಈ ವ್ಯಾಮೋಹ ವಿಪರೀತವಾಗಿದೆ. ನಾವು ನಮ್ಮ ಅಭ್ಯಾಸದ ರೀತಿಗಳು ಹಾಗೂ ಆಲೋಚನಾ ರೀತಿಗಳ ಬಂಧಿಗಳಾಗಿದ್ದೇವೆ. ಇವು ಹೆಚ್ಚುಕಡಿಮೆ 'ಸಿಂದಬಾದ್ ನಾವಿಕ'ನಲ್ಲಿರುವ ಮುದುಕನ ಹಾಗೆ, ಒಂದಿಷ್ಟು ಅಲುಗಾಡಿಸಲಾಗದಂತೆ ಇದೆ. ನಮ್ಮ ಹಳೆಯ ಅಭ್ಯಾಸಗಳನ್ನು ಕೊಡವಿಕೊಳ್ಳಲು ನಾವು ಅಸಮರ್ಥರಾಗಿದ್ದೇವೆ. ಈ ಎಲ್ಲ ಗೊಂದಲಗಳ ಕಾವಳದ ನಡುವೆಯೂ ಒಂದು ಹೊಸ ನಸು ಬೆಳಕು ಕಾಣುವುದೆಂಬ ನಿಶ್ಚಿತತೆ ಇದೆ. ಇದು ಸಂಜೆಯ ಬೈಗಲ್ಲ ಮುಂಜಾವದ ನಸುಕು, ಯುಗಸಂಧಿ, ಯುಗಯುಗಾಂತರಗಳ ಭಾರತವು ಸತ್ತಿಲ್ಲ ಅಥವಾ ತನ್ನ ಕೊನೆಯ ಸೃಷ್ಟಾತ್ಮಕ ಪದವನ್ನು ನುಡಿದಿಲ್ಲ; ಈ ದೇಶ ಬದುಕುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ತನಗಾಗಿ ಹಾಗೂ ಮಾನವಕುಟುಂಬಕ್ಕಾಗಿ ಅದು ಮಾಡುವಂತಹ ಏನೋ ಒಂದು ಕಾರ್ಯವಿದೆ. ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಈಗ ಜಾಗೃತವಾಗಿರುವಂಥದ್ದು ಆಂಗ್ಲೀಕೃತವಾದ ಅಥವಾ ಯೂರೋಪೀಕೃತವಾದ ಪೌರಸ್ತ್ಯ ಜನರಲ್ಲ. ದೇಶದ ಜಯ ಅಥವಾ ಸೋಲನ್ನು ಪುನರಾವರ್ತಿಸುವ ವಿಧಿಗೆ ಬದ್ಧವಾದ ಪಶ್ಚಿಮದ ವಿನಮ್ರ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಯಲ್ಲ. ಆದಾಗ್ಯೂ ಪುರಾತನ ಅಜೀಯ ಶಕ್ತಿಯ ಆಳದಲ್ಲಿನ ಸ್ವೋಪಜ್ಜತೆಯನ್ನು ಮತ್ತೆ ಗಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಉನ್ನತ ಬೆಳಕು ಹಾಗೂ ಶಕ್ತಿಯ ಆಕರದ ಕಡೆಗೆ ಅದು ತನ್ನ ತಲೆಯನ್ನು ಎತ್ತುತ್ತದೆ. ಮತ್ತು ತನ್ನ ಧರ್ಮದ ವಿಶಾಲ ರೂಪವನ್ನು ಹಾಗೂ ಸಂಪೂರ್ಣ ಅರ್ಥವನ್ನು ಕಂಡುಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಈ ವಿಶ್ವಾಸ ಹಾಗೂ ನಂಬಿಕೆಯಿಂದ ಬಲಗೊಂಡ ಶಕ್ತಿಯೊಂದಿಗೆ ನಾವು ಭವಿಷ್ಯದ ಕಡೆ ಸಾಗೋಣ. ದೇವರ ಅನುಗ್ರಹದಿಂದ ನಮ್ಮ ಪ್ರಯತ್ನಗಳಿಗೆ ಗೆಲುವು ಲಭಿಸುತ್ತದೆ.

ಸೇಲ್ ಗೋವಿಂದ ದಾಸ್ (ಸಿ.ಪಿ. ಮತ್ತು ಬೇರಾರ್ : ಸಾಮಾನ್ಯ) : *ಮಾನ್ಯ ಸಭಾಧ್ಯಕ್ಷರೆ, ಡಾ. ಅಂಬೇಡ್ಕರ್ ಅವರು ಮಂಡಿಸಿದ ಪ್ರಸ್ತಾವವನ್ನು ಬೆಂಬಲಿಸಲು ನಾನು ನಿಂತಿದ್ದೇನೆ. ಆದರೆ, ಪ್ರಾರಂಭದಲ್ಲಿಯೇ ನಾನು ಸ್ಪಷ್ಟಪಡಿಸುವುದೇನೆಂದರೆ ಅವರ ಪ್ರಸ್ತಾವವನ್ನು ನಾನು ಬೆಂಬಲಿಸುತ್ತೇನೆ ಎಂದಲ್ಲ. ಇದಕ್ಕೆ ಪ್ರತಿಯಾಗಿ, ಅವರು ಮಾಡಿದ ಭಾಷಣವು, ಅವರು ಮಂಡಿಸಿದ ಸುಂದರವಾದ ಪ್ರಸ್ತಾವಕ್ಕೆ ಸ್ವಲ್ಪವೂ ಅನುಗುಣವಾಗಿಲ್ಲವೆಂಬುದೇ ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯ. ಅವರು ಅನೇಕ ವಿವಾದಾತ್ಮಕ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಪ್ರಸ್ತಾವಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ಅವುಗಳನ್ನು ಪ್ರಸ್ತಾವಿಸದೇ ಇದ್ದಿದ್ದರೆ ಚೆನ್ನಾಗಿರುತ್ತಿತ್ತು. ಈ ಪ್ರಸ್ತಾವವನ್ನು ಬೆಂಬಲಿಸುತ್ತ ನಾನು ಸ್ಪಷ್ಟಪಡಿಸುವುದೇನೆಂದರೆ, ಅಂತಹ ಪ್ರಸ್ತಾವವನ್ನು ಬೆಂಬಲಿಸಬೇಕಾಗಿದ್ದಂತಹ ಉತ್ತಾಹ ಈಗ ನನ್ನಲ್ಲಿ ಉಳಿದಿಲ್ಲ. ಪ್ರಸ್ತಾವ ಹಾಗೂ ಇಡೀ ಸಂವಿಧಾನವನ್ನು ಈ ಸದನಕ್ಕೆ ಒಂದು ಪರಕೀಯ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಸ್ತುತ ಪಡಿಸಲಾಗಿದೆ. ನಿನ್ನೆಯ ದಿವಸ ಈ ಪ್ರಶ್ನೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಚರ್ಚೆಯಾಗಿದೆ. ನಾನು ಆ ಬಗ್ಗೆ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ರಾಷ್ಟ್ರಭಾಷೆ ಕುರಿತಂತೆ ಈ ಮೊದಲೇ ತೀರ್ಮಾನಿಸದಿದ್ದಕ್ಕಾಗಿ ಇಂದು ನನಗೆ ವಿಷಾದವೆನಿಸುತ್ತಿದೆ. ಮಾನ್ಯರೆ, ಈ ವಿಷಯ ಕುರಿತಂತೆ ನಾವು ಮೊದಲೇ ಅಂದರೆ ನಿನ್ನೆಯೇ ನಿರ್ಣಯ

ಕೈಗೊಂಡಿದ್ದರೆ, ಈ ಸಂವಿಧಾನವನ್ನು ರಾಷ್ಟ್ರಭಾಷೆಯೆಂದು ಅಂಗೀಕರಿಸಲಾಗುವಂಥ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಸದನದ ಮುಂದಿಡಲಾಗುವುದು ಮತ್ತು ಈ ಸಂಬಂಧವಾಗಿ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ಕೈಗೊಳ್ಳುವ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಅನುಮೋದಿತವಾಗಬೇಕೆಂದು ಅನುಚ್ಛೇದಗಳನ್ನು ನಮ್ಮದೇ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಪುನರ್ ಅನುಮೋದಿಸಲಾಗುವುದು ಎಂದು ನೀವು ಆಶ್ವಾಸನೆ ಕೊಡಬೇಕಾದಂಥ ಸಂದರ್ಭ ಇರುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ನೀವು ಈ ವಿಷಯವಾಗಿ ಆಶ್ವಾಸನೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದು ನಿಮಗೆ ನೆನಪಿರಬಹುದು. ಹಾಗೆ ನೀವು ಆಶ್ವಾಸನೆ ನೀಡಿದ ಅನಂತರ ನಾನು ಪುನಃ ಈ ಪ್ರಶ್ನೆ ಎತ್ತಿದ್ದೆ. ಆಗ, ನೀವು ಸಂವಿಧಾನದ ಮೂಲ ಕರಡು ರಾಷ್ಟ್ರಭಾಷೆಯಲ್ಲಿರುತ್ತದೆ ಎಂದು ಉತ್ತರ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಿರಿ. ಸಂವಿಧಾನವನ್ನು ಪರಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಸ್ವೀಕರಿಸುವುದು ನಮಗೆ ಕೇವಲ ನಾಚಿಕೆಯ ವಿಚಾರ ಮಾತ್ರವೇ ಅಲ್ಲ. ಭವಿಷ್ಯದಲ್ಲಿ ಅದು ಅನೇಕ ತೊಂದರೆಗಳನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಇಂಗ್ಲಿಷಿನ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯವನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸುತ್ತದೆ. ಬ್ರಿಟಿಷ್ ಆಡಳಿತದ ಕಾಲದಲ್ಲಿಯೂ ಸಹ ನಮ್ಮ ದೇಶವು ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ತಿಳಿದಿಲ್ಲದ ಅನೇಕ ಜ್ಞಾನವಂತರನ್ನು ನೀಡಿತ್ತು.

ಉದಾಹರಣೆಗೆ: ದಿವಂಗತ ಪಂಡಿತ್ ಸುಧಾಕರ ದ್ವಿವೇದಿಯವರನ್ನು ಹೆಸರಿಸಬಹುದು. ಇಂದಿನ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಅಂತಹ ವ್ಯಕ್ತಿಯೆಂದರೆ ಮೌಲಾನಾ ಅಬುಲ್ ಕಲಾಂ ಆಜಾದ್. ಅವರನ್ನು ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಭಾಷಾ ವಿದ್ವಾಂಸರೆಂದು ಕರೆಯುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ನಾವು ವಿದೇಶೀ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಸಂವಿಧಾನವನ್ನು ರಚಿಸಿದರೆ ಸ್ವತಂತ್ರ ಭಾರತವು ತನ್ನದೇ ರಾಷ್ಟ್ರಭಾಷೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿದಾಗ್ಯೂ ಸಾಂವಿಧಾನಿಕ ವಿಚಾರಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಪರಿಣತರಾದಂಥವರನ್ನು ಅವಲಂಬಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ನಿನ್ನೆಯಂತೆಯೇ ಇಂದೂ ಸಹ ನಾನು ತಮ್ಮಲ್ಲಿ ಅರಿಕೆ ಮಾಡುವುದೇನೆಂದರೆ ನಮ್ಮ ಸಂವಿಧಾನದ ಮೂಲ ಪ್ರತಿಯೂ ಹಿಂದಿಯಲ್ಲಿರಬೇಕು.

ಅದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ, ಈ ಸಂವಿಧಾನವು ಅಪೂರ್ಣವಾಗಿದೆ. ಮುಖ್ಯವಾದ ಅನೇಕ ವಿಷಯಗಳು ಇದರಲ್ಲಿ ಸೇರಿಲ್ಲ. ಅನುಚ್ಛೇದ ೯೯ ಅಧ್ಯಾಯ ೨ "ಸಂಸತ್ತಿನಲ್ಲಿ ವ್ಯವಹಾರವನ್ನು ಹಿಂದಿ ಅಥವಾ ಇಂಗ್ಲಿಷ್‌ನಲ್ಲಿ ನಡೆಸತಕ್ಕದ್ದು" ಎಂದು ನಿರೂಪಿಸಲಾಗಿದೆಯಾದರೂ ಇಡೀ ಕರಡಿನಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ರಾಷ್ಟ್ರಭಾಷೆಯನ್ನು ಕುರಿತಂತೆ ಎಲ್ಲಿಯೂ ತಿಳಿಸಿಲ್ಲ. ಆದಾಗ್ಯೂ, ನಾವು ಅನುಚ್ಛೇದ ೯೯ನ್ನು ತಿದ್ದುಪಡಿ ಮಾಡಬಹುದು ಮತ್ತು ನಮ್ಮ ವಿಧಾನಸಭೆಗಳಲ್ಲಿ ವ್ಯವಹಾರವನ್ನು ನಡೆಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಬಳಸಬೇಕಾದ ಭಾಷೆಯನ್ನು ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾಗಿ ತಿಳಿಸಬಹುದು. ಆದರೆ ಅಷ್ಟು ಮಾಡಿದರೆ ಸಾಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಯಾವುದು ನಮ್ಮ ರಾಷ್ಟ್ರಭಾಷೆಯಾಗಿರಬೇಕು ಎಂಬುದನ್ನು ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾಗಿ ಘೋಷಿಸುವುದು ಮಾತ್ರ ಸರಿಯಾದೀತು. ಸಂಸತ್ತಿನಲ್ಲಿ ವ್ಯವಹಾರವನ್ನು ಈ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಅಥವಾ ಆ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ನಡೆಸಬೇಕು ಎಂದು ಸುಮ್ಮನೆ ಹೇಳಿದರೆ ಸಾಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಒಂದು ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಭಾಷೆ ಈ ದೇಶದ ರಾಷ್ಟ್ರಭಾಷೆಯಾಗಿರತಕ್ಕದ್ದು ಎಂದು ಘೋಷಿಸಬೇಕು. ದೇಶದ ಈ ಎರಡು ವಿಷಯಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ಸಂವಿಧಾನವು ಅಪೂರ್ಣವಾಗಿದೆ.

ಐರಿಷ್ ಸಂವಿಧಾನದಲ್ಲಿ ಅವರ ರಾಷ್ಟ್ರಧ್ವಜ ಕುರಿತಂತೆ ತಿಳಿಸಲಾಗಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನೀವು ಗಮನಿಸಿರಬಹುದು. ಈ ತ್ರಿವರ್ಣಧ್ವಜವು ನಮ್ಮ ರಾಷ್ಟ್ರಧ್ವಜ ಎಂದು ನಾವು ಒಂದು ನಿರ್ಣಯದ ಮೂಲಕ ಅಂಗೀಕರಿಸಿದ್ದೇವಾದರೂ ನಾವು ಈ ಕರಡಿನಲ್ಲಿ ರಾಷ್ಟ್ರಧ್ವಜದ ಬಗ್ಗೆ ತಿಳಿಸಿಲ್ಲ.

ಐರಿಷ್ ಸಂವಿಧಾನದಲ್ಲಿ ಮಾಡಿರುವಂತೆ, ಒಂದು ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಧ್ವಜವು ನಮ್ಮ ರಾಷ್ಟ್ರಧ್ವಜವಾಗಿರತಕ್ಕದ್ದು ಎಂದು ನಮ್ಮ ಸಂವಿಧಾನವು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ತಿಳಿಸಬೇಕು ಎಂದು ನಾವು ಬಯಸುತ್ತೇವೆ.

ಇದಲ್ಲದೆ, ನಮ್ಮ ರಾಷ್ಟ್ರಗೀತೆ ಕುರಿತು ಸಂವಿಧಾನವು ಮೌನವಾಗಿದೆ. ರಾಷ್ಟ್ರಗೀತೆ ಕುರಿತಂತೆ ಅಂತಿಮ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ಸಂವಿಧಾನ ರಚನಾಸಭೆಯು ಕೈಗೊಳ್ಳುತ್ತದೆ ಎಂದು ಅನೇಕ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಪ್ರಧಾನಿ ಪಂಡಿತ್ ಜವಾಹರಲಾಲ್ ನೆಹರು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ನಮ್ಮ ರಾಷ್ಟ್ರಗೀತೆಯನ್ನು ನಿರ್ದಿಷ್ಟಗೊಳಿಸುವ ಉಪಬಂಧವನ್ನು ನಮ್ಮ ಸಂವಿಧಾನದಲ್ಲಿ ಸೇರಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಎಂದೂ ನಾನು ಬಯಸುತ್ತೇನೆ.

ಸಂವಿಧಾನದ ಈ ಕರಡಿನಲ್ಲಿ ಉಪಬಂಧ ಒದಗಿಸಿಲ್ಲದ ಈ ಎಲ್ಲ ವಿಷಯ ಕುರಿತಂತೆ ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಲೂ ನಾನು ಇಚ್ಛಿಸುತ್ತೇನೆ. ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯದಲ್ಲಿ ಹಿಂದಿ ಮಾತ್ರವೇ ಈ ದೇಶದ ರಾಷ್ಟ್ರಭಾಷೆಯಾಗಬಹುದು. ಇಂಗ್ಲಿಷನ್ನು ಈ ದೇಶದ ರಾಷ್ಟ್ರಭಾಷೆಯಾಗಿ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ನಂಬುವ ಕೆಲವು ಸದಸ್ಯರು ಮಾತ್ರ ಈ ಸದನದಲ್ಲಿ ಇದ್ದಾರೆ ಎಂದು ನನ್ನ ಅನಿಸಿಕೆ. ಹಿಂದಿ-ಹಿಂದೂಸ್ಥಾನಿ ವಿವಾದವೂ ಸಹ ಕೊನೆಗೊಂಡಿದೆ. ಯಾಕೆಂದರೆ, ಸಂವಿಧಾನದ ೯೯ನೇ ಅನುಚ್ಛೇದವು ನಮ್ಮ ಸಂಸತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಯಾವ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ವ್ಯವಹಾರ ನಡೆಸಬೇಕು ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ “ಹಿಂದಿ ಅಥವಾ ಇಂಗ್ಲಿಷ್” ಇವೆರಡನ್ನು ಮಾತ್ರ ಉಲ್ಲೇಖಿಸಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಹಿಂದೂಸ್ಥಾನಿ ಪ್ರಶ್ನೆಯೇ ಉಳಿದಿಲ್ಲ. ದಕ್ಷಿಣ ಭಾರತದ ಸದಸ್ಯರು ಹಾಗೂ ನಿವಾಸಿಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ, ಮುಂದಿನ ಕೆಲವು ವರ್ಷಗಳವರೆಗೆ ಇಲ್ಲಿ ಇಂಗ್ಲಿಷಿನಲ್ಲೂ ವ್ಯವಹಾರ ನಡೆಸಬಹುದು ಎಂದು ಒಪ್ಪುತ್ತೇನೆ. ನಾವು ಅವರ ಮೇಲೆ ಯಾವುದನ್ನೂ ಹೇರಬಾರದು. ಆದರೆ ಹಿಂದಿಯು ನಮ್ಮ ರಾಷ್ಟ್ರಭಾಷೆಯಾಗಿರಬೇಕು ಮತ್ತು ದೇವನಾಗರಿಯು ನಮ್ಮ ರಾಷ್ಟ್ರಲಿಪಿಯಾಗಿರಬೇಕು.

ಸದನವು ಈ ಮೊದಲು ಯಾವುದನ್ನು ನಮ್ಮ ರಾಷ್ಟ್ರಧ್ವಜ ಎಂದು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಿದೆಯೋ ಅದನ್ನು ಒಂದು ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಉಪಬಂಧದ ಮೂಲಕ ಸಂವಿಧಾನವು ನಿಗದಿಪಡಿಸಬೇಕು. ಯೂನಿಯನ್ ಜಾಕ್‌ನಂತೆ, ಅದಕ್ಕೆ ಅದರದೇ ಆದ ಒಂದು ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ವಿಶಿಷ್ಟವಾದ ಹೆಸರನ್ನು ಕೊಡಬೇಕು ಎಂದು ಸೂಚಿಸುತ್ತೇನೆ. ನಾನು ಅದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಸುಂದರವಾದ ಹೆಸರನ್ನು ಸೂಚಿಸಬಯಸುತ್ತೇನೆ. “ಸುದರ್ಶನ” ಎಂಬ ಹೆಸರು ಕೊಡಬಹುದು. “ಸುದರ್ಶನ” ಎಂಬ ಪದದ ಅರ್ಥವೇನೆಂದರೆ ನೋಡಲು ಸುಂದರವಾಗಿರುವುದು ಎಂದು. ಸದನಕ್ಕೆ ಧ್ವಜವನ್ನು ಅರ್ಪಿಸುವಾಗ ಪಂಡಿತ್ ಜವಾಹರಲಾಲ್ ನೆಹರು ಅವರು ತಮ್ಮ ಭಾಷಣದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ರಾಷ್ಟ್ರಧ್ವಜ ಎಷ್ಟು ಸುಂದರವಾಗಿದೆ ಎಂದು ವರ್ಣಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಅದಕ್ಕೆ ಸುದರ್ಶನ ಎಂಬ ಹೆಸರಿಡಬೇಕು ಎಂದು ಸೂಚಿಸುತ್ತೇನೆ. ಅದರೊಳಗೆ ಒಂದು ಚಕ್ರ ಇದೆ. ವಿಷ್ಣುವಿನ ಆಯುಧಕ್ಕೂ ಸಹ ಸುದರ್ಶನ ಚಕ್ರ ಎಂಬ ಹೆಸರು. ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ಹೆಸರು ತುಂಬ ಸೂಕ್ತವಾಗಿರುತ್ತದೆ.

ರಾಷ್ಟ್ರಗೀತೆಯ ವಿಷಯಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ “ವಂದೇ ಮಾತರಂ” ನಮ್ಮ ರಾಷ್ಟ್ರಗೀತೆಯಾಗಬಹುದು ಎಂದು ಹೇಳಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯಕ್ಕಾಗಿ ನಮ್ಮ ಹೋರಾಟವು “ವಂದೇ ಮಾತರಂ”ನೊಂದಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದೆ. ಅದರ ಧಾಟಿಯು ವಾದ್ಯವ್ಯಂದಕ್ಕೆ ಹೊಂದುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದಾದರೆ, ವಾದ್ಯ ಸಂಗೀತದಲ್ಲಿ ಪರಿಣಿತರಾದವರು ಆ ತೊಂದರೆಯನ್ನು ಬಗೆಹರಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ ಎಂದು ಹೇಳಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ಮಹಾಕವಿ ಸೂರದಾಸ್ ಹಾಗೂ ಮೀರಾಬಾಯಿಯವರ ಭಾವಗೀತಾತ್ಮಕ ಹಾಡುಗಳನ್ನು ಒಂದು ರಾಗವಲ್ಲ, ಅನೇಕ ರಾಗಗಳಲ್ಲಿ ಹಾಡಬಹುದು.

ಆದ್ದರಿಂದ “ವಂದೇ ಮಾತರಂ” ಗೀತೆ ವಾದ್ಯಗೋಷ್ಠಿಗೆ ಸೂಕ್ತವಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳುವುದು ತಪ್ಪಾಗುತ್ತದೆ. ಕವಿಗಳಲ್ಲೇ ರಾಜನೆನಿಸಿದ ರವೀಂದ್ರನಾಥ ಟ್ಯಾಗೋರರ ಬಗ್ಗೆ ತನ್ನ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ಗೌರವ ಹೊಂದಿರದ ಯಾವ ವ್ಯಕ್ತಿಯೂ ಇಲ್ಲ. “ಜನಗಣಮನ” ಗೀತೆಯನ್ನು ದಿವಂಗತ ಶಿನೇ ಜಾರ್ಜ್ ಚಕ್ರವರ್ತಿಯು ೧೯೧೧ರಲ್ಲಿ ಭಾರತಕ್ಕೆ ಭೇಟಿ ನೀಡಿದ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ರಚಿಸಲಾಗಿತ್ತು. ಈ ಕವಿತೆಯು ದಿವಂಗತ ರಾಜಚಕ್ರವರ್ತಿಗೆ ಶುಭಕಾಮನೆಗಳನ್ನು ಅರ್ಪಿಸುತ್ತದೆಯೇ ಹೊರತು ಭಾರತಮಾತೆಗಲ್ಲ. ಅದರಲ್ಲಿರುವ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಭಾವನೆಯೂ ಭಾರತ ಭಾಗ್ಯವಿಧಾತೆ ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದೆ. ಚಕ್ರವರ್ತಿಗೆ ಜಯವಾಗಲಿ (ಜೈ ರಾಜೇಶ್ವರ್) ಎಂಬ ಮಾತಿನಿಂದ ಇಲ್ಲಿ ಯಾರನ್ನು ಉದ್ದೇಶಿಸಲಾಗಿದೆ ಎಂಬುದು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. ಒಂದು ಗಣರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ, ನಾವು ನಮ್ಮ ರಾಷ್ಟ್ರಗೀತೆಯಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ‘ರಾಜೇಶ್ವರ್’ನಿಗೆ ಯಾವುದೇ ಶುಭಕಾಮನೆಗಳನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ ಎಂಬುದು ಸ್ಪಷ್ಟ. ಆದ್ದರಿಂದ ‘ವಂದೇ ಮಾತರಂ’ ಮಾತ್ರವೇ ನಮ್ಮ ರಾಷ್ಟ್ರಗೀತೆಯಾಗಬಹುದು.

ಅಪೂರ್ಣತೆಯೊಂದೇ ಅಲ್ಲ, ನಮ್ಮ ಸಂವಿಧಾನಕ್ಕೆ ಅನೇಕ ತಿದ್ದುಪಡಿಗಳೂ ಅಗತ್ಯವಾಗಿವೆ.

ಉದಾಹರಣೆಗೆ: ನಮ್ಮ ದೇಶಕ್ಕೆ ಈ ಸಂವಿಧಾನದಲ್ಲಿ ‘ಇಂಡಿಯಾ’ ಎಂದು ಹೆಸರು ಕೊಡಲಾಗಿದೆ.

ಪರದೇಶಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ಈ ಹೆಸರು ಸರಿಯಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ನಾವು ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಸಭೆ ನಡೆಸುವಾಗ ಅಲ್ಲಿ ಸೇರಿದವರನ್ನು 'ಇಂಡಿಯನ್' ಎಂದು ಸಂಬೋಧಿಸಬೇಕೇ? ನಮ್ಮ ರಾಷ್ಟ್ರಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಸಂವಿಧಾನವನ್ನು ನಾವು ರೂಪಿಸುವಾಗ, ಅದನ್ನು ಒಂದು ಜಾತ್ಯತೀತ ರಾಜ್ಯವಾಗಿ ರೂಪಿಸಲು ಬಯಸಿದಾಗ 'ಇಂಡಿಯಾ' ಎಂಬುದಾಗಲಿ ಹಿಂದೂಸ್ಥಾನ್ ಎಂಬುದಾಗಲಿ ಈ ದೇಶಕ್ಕೆ ಸೂಕ್ತವಾದ ಹೆಸರುಗಳಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯದಲ್ಲಿ, ಈ ದೇಶಕ್ಕೆ ನಾವು ಪ್ರಾಚೀನ ಹೆಸರಾದ 'ಭಾರತ' ಎಂಬುದನ್ನು ನೀಡಬೇಕು.

ಇಲ್ಲಿ ಇನ್ನೂ ಒಂದು ವಿಷಯವನ್ನು ತಿಳಿಸಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ನಮ್ಮದು ಕೃಷಿಯ ದೇಶ. ಕೃಷಿಗೆ ಏನೇನು ಅಗತ್ಯವೋ ಅದಲ್ಲವೂ ಇಲ್ಲಿರಬೇಕು. ಈ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಗೋವಿನ ರಕ್ಷಣೆ ನಮಗೆ ಬಹಳ ಅಗತ್ಯ. ಗೋಸಂರಕ್ಷಣೆಯ ಸಮಸ್ಯೆಯು ಭಗವಾನ್ ಕೃಷ್ಣನ ಕಾಲದಿಂದಲೂ ನಮ್ಮ ನಾಗರಿಕತೆಯೊಂದಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿರುವಂಥದ್ದು. ನಮಗೆ ಇದು ಕೇವಲ ಧಾರ್ಮಿಕ ಅಥವಾ ಅರ್ಥಿಕ ಸಮಸ್ಯೆಯಲ್ಲ. ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಸಮಸ್ಯೆಯೂ ಆಗಿದೆ. ಅಸ್ವಶ್ಯತೆಯ ಆಚರಣೆಯನ್ನು ಹೇಗೆ ನಾವು ಒಂದು ಅಪರಾಧ ಎಂದು ಘೋಷಿಸಿದ್ದೇವೆಯೋ ಹಾಗೆಯೇ ಈ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಗೋವಧೆಯೂ ಸಹ ಅಪರಾಧ ಎಂದು ಘೋಷಿಸಬಹುದಾಗಿದೆ. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ನಾವು ನಮ್ಮ ಸಂವಿಧಾನದಲ್ಲಿ ಯಾವುದಾದರೂ ಒಂದು ಉಪಬಂಧವನ್ನು ಸೇರಿಸಬೇಕು. ಗೋವಧೆಯನ್ನು ನಿಷೇಧಿಸಿದಂತಹ ರಾಜ್ಯಾಡಳಿತಗಳು ಮಾತ್ರ - ಅದು ಹಿಂದೂ ಅವಧಿಯ ಕಾಲವೇ ಆಗಿರಲಿ - ಮುಸ್ಲಿಮ್ ಅವಧಿಯ ಕಾಲವೇ ಆಗಿರಲಿ - ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಜನಪ್ರಿಯವೂ ಹಾಗೂ ಯಶಸ್ವಿಯೂ ಆಗಿದ್ದವು ಎಂಬುದನ್ನು ನಮ್ಮ ಚರಿತ್ರೆಯಿಂದ ತಿಳಿಯಬಹುದು. ಅನೇಕ ಮುಸ್ಲಿಮ್ ರಾಜರ ಆಳ್ವಿಕೆಯ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲಿ ಗೋವಧೆಯನ್ನು ನಿಷೇಧಿಸಲಾಗಿತ್ತು ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ಚರಿತ್ರೆಯು ಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಿದೆ ಇದರಿಂದ ಭಾರೀ ಹಣಕಾಸಿನ ಹೊರೆಯನ್ನು ಭರಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ಗೋವುಗಳನ್ನು ರಕ್ಷಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ನಾವು ಜನರ ಮೇಲೆ ತೆರಿಗೆ ಹೇರಿ ಅದನ್ನು ಸಂದಾಯಮಾಡುವಂತೆ ಕೇಳಿದರೆ ಅವರು ಇಚ್ಛೆಯಿಂದಲೇ ತೆರಿಗೆಯನ್ನು ಸಂದಾಯಮಾಡುತ್ತಾರೆ ಎಂಬುದು ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯವಾಗಿದೆ. ಬ್ರಿಟಿಷ್ ಸರ್ಕಾರವು ಮುಂದೆ ಹಣಕಾಸಿನ ಸಂಕಷ್ಟಗಳ ತೊಂದರೆಯನ್ನು ನಮ್ಮ ಮುಂದಿಡುತ್ತಿತ್ತು. ಆದರೆ ಗೋರಕ್ಷಣೆಯ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಈ ತೊಂದರೆಯನ್ನು ನಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಇಡಬಾರದು ಎಂದು ನಾನು ಬಯಸುತ್ತೇನೆ.

ಸಂವಿಧಾನವನ್ನು ನಾವು ಎಲ್ಲ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದಲೂ ಪರಿಶೀಲಿಸಬೇಕು ಮತ್ತು ಅದು ಎಲ್ಲ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದಲೂ ಪೂರ್ಣವಾಗಿರುವಂತೆ ಮಾಡಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಬೇಕು. ನಮ್ಮದು ಹೊಸದಾಗಿ ಹುಟ್ಟಿಕೊಂಡ ದೇಶವಲ್ಲ. ಇದು ಪುರಾತನ ದೇಶ, ಇದಕ್ಕೆ ಸುದೀರ್ಘ ಇತಿಹಾಸವಿದೆ. ಪ್ರಾಚೀನ ನಾಗರಿಕತೆ ಹಾಗೂ ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಇದೆ. ನಾವು ಈ ಎಲ್ಲ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಗಮನದಲ್ಲಿರಿಸಿಕೊಂಡು ನಮ್ಮ ಸಂವಿಧಾನವನ್ನು ರೂಪಿಸಬೇಕು. ನಾವು ಯಾವುದೇ ಅಲ್ಪಸಂಖ್ಯಾತ ವರ್ಗಕ್ಕೆ ಅದು ಮುಸ್ಲಿಮರೇ ಆಗಿರಲಿ ಬೇರೆಯವರೇ ಆಗಿರಲಿ ಅವರಿಗೆ ಕೊರತೆಯಾಗುವುದನ್ನು ಬಯಸುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಯಾರು ಎರಡು ರಾಷ್ಟ್ರಗಳ ಸಿದ್ಧಾಂತವನ್ನು ನಮ್ಮ ಮುಂದಿರಿಸುತ್ತಾರೋ ಅಂಥವರನ್ನು ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಸಂತುಷ್ಟಪಡಿಸಲು ನಾವು ಸಿದ್ಧರಿಲ್ಲ.

ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಕೇವಲ ಒಂದು ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಮಾತ್ರ ಈ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಇರಬಹುದು ಎಂಬುದನ್ನು ಸ್ಪಷ್ಟಪಡಿಸಲು ಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ನಾವು ಸ್ವೀಕರಿಸಲಿರುವ ಸಂವಿಧಾನವು ನಮ್ಮ ಸಂಸ್ಕೃತಿಗೆ ಅನುರೂಪವಾಗಿರಬೇಕು ಮತ್ತು ಯಾವ ಸಂವಿಧಾನವು ನಮ್ಮ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿರುವುದೋ ಅದು ನಮಗೆ ಸೂಕ್ತ.

ಅನೇಕ ಶತಮಾನಗಳ ಅನಂತರ ನಮ್ಮ ಸಂವಿಧಾನವನ್ನು ರೂಪಿಸುವ ಅವಕಾಶ ನಮಗೆ ದೊರೆತಿದೆ. ಈ ಅವಕಾಶವನ್ನು ನಾವು ಸರಿಯಾಗಿ ಬಳಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಮತ್ತು ನಮ್ಮ ನೆಲದ ಮನೋಧರ್ಮಕ್ಕೆ ಹೊಂದಿಕೊಳ್ಳುವಂತಹ ಸಂವಿಧಾನವನ್ನು ರೂಪಿಸಬೇಕು.]*

ಶ್ರೀ ನಜಿರುದ್ದೀನ್ ಅಹ್ಮದ್ (ಪಶ್ಚಿಮ ಬಂಗಾಳ : ಮುಸ್ಲಿಮ್) : ಮಾನ್ಯ ಸಭಾಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಇಂಥ ದೊಡ್ಡ

ವಿಷಯದ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತಾಡಲು ನನ್ನ ಮುಂದಿರುವ ಸಮಯ ಬಹಳ ಕಡಿಮೆ ಇದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ನಾನು ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾದ ಒಂದೆರಡು ವಿಷಯಗಳಿಗೆ ಸೀಮಿತಗೊಳಿಸುತ್ತೇನೆ ಮತ್ತು ಇತರ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಕುರಿತ ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳನ್ನು ಅನಂತರದ ಹಂತಕ್ಕೆ ಮೀಸಲಿಡುತ್ತೇನೆ. ನಾನು ಸದನದ ಗಮನವನ್ನು ಸೆಳೆಯಬಯಸುವ ಮೊದಲ ಬಾಬು ಯಾವುದೆಂದರೆ, "ರಾಜ್ಯಗಳು" ಎಂಬ ಪದವನ್ನು ಪರಿಗಣಿಸಿರುವ ರೀತಿ. ಕರಡು ಸಂವಿಧಾನದ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ 'ರಾಜ್ಯಗಳು' ಎಂದರೆ ಏನು ಬೇಕಾದರೂ ಅರ್ಥ ಕೊಡಬಹುದು. ಹೀಗೆ ಮಾಡುವುದರ ಉದ್ದೇಶವೇನೆಂದರೆ ಪ್ರಾಂತ್ಯಗಳು, ಭಾರತದ ರಾಜ್ಯಗಳು, ಮುಖ್ಯ ಆಯುಕ್ತರ ಪ್ರಾಂತ್ಯಗಳು ಮತ್ತು ಅಂತಹದೇ ಇತರ ವಿಷಯಗಳ ನಡುವಿನ ವ್ಯತ್ಯಾಸವನ್ನು ಕೈಬಿಡುವುದೇ ಆಗಿದೆ. ಭಾರತದ ರಾಜ್ಯಗಳು ಹೊಸ ರೀತಿಯ ವ್ಯವಸ್ಥೆಗಳಿಗೆ ಸರಿಹೊಂದಿಕೊಳ್ಳದಿರಬಹುದು ಅಥವಾ ಅವುಗಳನ್ನು ಸರಿಹೊಂದುವಂತೆ ಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗದಿರಬಹುದು ಎಂಬ ಭಯ-ಅದು ಸಹಜವಾದ ಭಯವೆ, ಒಂದು ಹಂತದಲ್ಲಿತ್ತು. ಆದರೆ ಘಟನೆಗಳು ಎಷ್ಟು ತ್ವರಿತವಾಗಿ ಸಂಭವಿಸಿಬಿಟ್ಟಿವೆ ಎಂದರೆ "ರಾಜ್ಯಗಳು" ಸಾಕಷ್ಟು ತರ್ಕಬದ್ಧವಾಗಿಯೇ ಪ್ರಾಂತ್ಯಗಳೊಂದಿಗೆ ಸರಿಹೊಂದಿಕೊಂಡಿವೆ ಅಥವಾ ಹೊಂದಿಕೊಳ್ಳತೊಡಗಿವೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ಎಲ್ಲ ಅರ್ಥಗಳನ್ನು ನೀಡುವ "ರಾಜ್ಯಗಳು" ಎಂಬುದರ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನ ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ಅಗತ್ಯವಿಲ್ಲ ಎಂದು ನನ್ನ ಅನ್ನಿಸಿಕೆ. ನಾವು ಮೊದಲಿನಂತೆಯೇ ಪ್ರಾಂತ್ಯಗಳು, ಭಾರತದ ರಾಜ್ಯಗಳು ಮತ್ತು ಮುಖ್ಯ ಆಯುಕ್ತರ ಪ್ರಾಂತ್ಯಗಳು ಇತ್ಯಾದಿಗಳ ನಾಮಕರಣಕ್ಕೆ ಮತ್ತೆ ಮರಳಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಅವುಗಳನ್ನು ಒಟ್ಟಿಗೆ ಕಲಸುಮೇಲೋಗರ ಮಾಡುವ ಭಯವಿಲ್ಲ. ಅವುಗಳನ್ನು ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಅಸ್ತಿತ್ವವುಗಳಾಗಿ ಪರಿಗಣಿಸುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದು. ಪರಿಣತ ಕರಡು ನಿರೂಪಕರು ಈ ರೀತಿ ಮಾಡದಿದ್ದರೆ, ಯಾವುದೋ ಕೇಂದ್ರಾಪಗಾಮಿ ಬಲಗಳ ಕಾರ್ಯನಿರ್ವಹಣೆಯಿಂದ ಅವು ಒಂದು ಮಾರುದೂರ ಹೋಗಬಹುದು ಎಂದು ಯೋಚಿಸಿದ್ದಿರಬಹುದು. ಆದರೆ ಈಗ ಆ ಹೆದರಿಕೆಯು ದೂರವಾಗಿರುವುದರಿಂದ, ನಾವು ಮೂಲದಲ್ಲಿ ಇದ್ದಂತಹ ಸ್ಥಿತಿಗೇ ಹಿಂದಿರುಗುವುದು ಅಗತ್ಯ. ನಾವು ಭವಿಷ್ಯಕ್ಕಾಗಿ ಶಾಸನ ರೂಪಿಸುತ್ತಿಲ್ಲ, ವರ್ತಮಾನಕ್ಕಾಗಿ ರೂಪಿಸುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ನಾವು ಭವಿಷ್ಯದ ಬಗ್ಗೆ ಕಣ್ಣಿಟ್ಟಿರುವುದು ಅಗತ್ಯವಾದರೂ ವರ್ತಮಾನಕಾಲಕ್ಕಾಗಿ ಶಾಸನ ರೂಪಿಸುತ್ತಿದ್ದೇವೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಮರೆಯಬಾರದು. ಕರಡು ಸಂವಿಧಾನದಲ್ಲಿ ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾದ ಮೂರು ಬಾಬುಗಳಿವೆ. ಅವುಗಳೆಂದರೆ, ಪ್ರಾಂತ್ಯಗಳು, ಭಾರತದ ರಾಜ್ಯಗಳು ಮತ್ತು ಮುಖ್ಯ ಆಯುಕ್ತರ ಪ್ರಾಂತ್ಯಗಳು. ಈಗಿನ ವ್ಯತ್ಯಾಸಗಳನ್ನು ನಾವು ಕೈಬಿಡಬಾರದು. ಭವಿಷ್ಯದ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಈ ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಅಂಶಗಳು ಒಂದು ಘಟಕವಾಗಿ ಸಂಯೋಜಿತಗೊಂಡರೆ, ಹಾಗಾಗುತ್ತದೆ ಎಂಬುದರಲ್ಲಿ ನನಗೆ ಸಂದೇಹವಿಲ್ಲ, ಮತ್ತು ಅವು ಅದೇ ಅಥವಾ ಅದೇ ರೀತಿಯ ವಿಶೇಷತೆಗಳಿಂದ ರೂಪುಗೊಂಡರೆ ಆಗ ಸಂವಿಧಾನವನ್ನು ತಿದ್ದುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಿರುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಅದೇ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಅವುಗಳನ್ನು ಪರಿಗಣಿಸಬಹುದಾಗಿರುತ್ತದೆ.

೬ ಮತ್ತು ೧೨ನೇ ಭಾಗಗಳಲ್ಲಿ "ರಾಜ್ಯಗಳು" ಎಂದರೆ ಪ್ರಾಂತ್ಯಗಳು ಎಂಬ ಅರ್ಥವಿದೆ. ಭಾಗ ೨ರಲ್ಲಿ "ರಾಜ್ಯ" ಎಂದರೆ ಮುಖ್ಯ ಆಯುಕ್ತರ 'ಪ್ರಾಂತ್ಯಗಳು', ೪ನೇ ಭಾಗದಲ್ಲಿ 'ರಾಜ್ಯ' ಎಂದರೆ ಭಾರತದ ರಾಜ್ಯಗಳು. ಭಾಗ ೩ರಲ್ಲಿ 'ರಾಜ್ಯ' ಎಂದರೆ ಬಾಬುಗಳ ಅದ್ಭುತ ಸರಣಿ. ೭ನೇ ಅನುಚ್ಛೇದದ ಅರ್ಥದ ಪ್ರಕಾರ 'ರಾಜ್ಯ' ಎಂದರೆ, ಎಲ್ಲಕ್ಕಿಂತ ಮೊದಲಾಗಿ ಭಾರತ ಸರ್ಕಾರ. ರಾಜ್ಯಗಳ ಸರ್ಕಾರ ಅಂದರೆ ಎಲ್ಲ ರಾಜ್ಯಗಳು, ಪ್ರಾಂತ್ಯಗಳು, ಭಾರತದ ರಾಜ್ಯಗಳು ಹಾಗೂ ಮುಖ್ಯ ಆಯುಕ್ತರ ಪ್ರಾಂತ್ಯಗಳು. ಬಹಳ ಗಮನಾರ್ಹವಾದುದೆಂದರೆ ಸ್ಥಳೀಯ ಹಾಗೂ ಇತರ ಪ್ರಾಧಿಕಾರಗಳು ಎಂದೂ ಇದರ ಅರ್ಥ. ಇವುಗಳೆಂದರೆ ಮುನಿಸಿಪಾಲಿಟಿಗಳು, ಜಿಲ್ಲಾಸಮಿತಿಗಳು ಹಾಗೂ ಇತರ ಸ್ವಾಯತ್ತ ಪ್ರಾಧಿಕಾರಗಳು ಎಂದು ನನ್ನ ಅನ್ನಿಸಿಕೆ.

ಸಾಂವಿಧಾನಿಕ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿಯ ಭಾವೋದ್ರೇಕ ಬಹಳ ದೂರ ಹೋಗಿದೆ ಎಂದು ಅನ್ನಿಸುತ್ತದೆ. ಜಿಲ್ಲಾಸಮಿತಿ, ಮುನಿಸಿಪಾಲಿಟಿ ಅಥವಾ ಆ ರೀತಿಯ ವಿಷಯವನ್ನು 'ರಾಜ್ಯ' ಎಂದು ಕರೆಯುವುದೆಂದರೆ, ಭಾಷೆಗೆ

ಅಪಚಾರವೆಸಗಿದಂತೆ. ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಭಾಷೆಯು ಸಂವಿಧಾನವನ್ನು ನಿರೂಪಿಸಬೇಕಾದ ಭಾಷೆಯಾಗಿ ಉಳಿಯಬೇಕಾದರೆ, ರಾಜ್ಯ ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ಅಧಿಕೃತವಾದ ಅರ್ಥ ಕುರಿತಂತೆ ನಾವು ಗೌರವವನ್ನು ಹೊಂದಿರಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ರಾಜ್ಯ ಎಂಬುದು ಯಾವಾಗಲೂ ಒಂದು ರೀತಿಯ ಸಾರ್ವಭೌಮತೆ ಎಂಬ ಅರ್ಥವನ್ನು ಹೊಂದಿದೆ ಹಾಗೂ ಅದನ್ನು ಧ್ವನಿಸುತ್ತದೆ. ಇದು ಸೀಮಿತವಾಗಿರಬಹುದು ಅಥವಾ ಅಪರಿಮಿತವಾಗಿರಬಹುದು. ರಾಜ್ಯ ಎಂಬ ಪದದಲ್ಲಿ ಯಾವುದೋ ಒಂದು ರೀತಿಯ ಸಾರ್ವಭೌಮತೆ ಎಂಬ ಅರ್ಥ ಧ್ವನಿಸಿದೆ. ಆದರೆ ಒಂದು ಜಿಲ್ಲಾಸಮಿತಿ ಅಥವಾ ಮುನಿಸಿಪಾಲಿಟಿಯನ್ನು ರಾಜ್ಯ ಎಂದು ಕರೆಯುವುದು ಅಪಪ್ರಯೋಗ ಆಗುತ್ತದೆ. ರಾಜ್ಯ ಎಂಬ ಪದವನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸುವಲ್ಲಿ ಇರುವ ಭಾಷೋದ್ದೇಶವನ್ನು ನಿರ್ಬಂಧಿಸಬೇಕು ಎಂದು ನನ್ನ ಅನಿಸಿಕೆ. ಇದು ನಾಮಕರಣ ವ್ಯವಸ್ಥೆಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಪ್ರಶ್ನೆಯಾಗಿದ್ದರೆ, ಭಾರತ ಸರ್ಕಾರ ಹಾಗೂ ರಾಜ್ಯಗಳಿಗೆ ನಾವು ಇದೇ ಪದವನ್ನು ಬಳಸಲು ಬಯಸುವುದಾದರೆ, ಮುನಿಸಿಪಾಲಿಟಿ ಅಥವಾ ಜಿಲ್ಲಾಸಮಿತಿ ಪದಗಳನ್ನು ನಾವು ವಿಶಿಷ್ಟಾರ್ಥದಲ್ಲಿಯೇ ಬಳಸಬೇಕು ಮತ್ತು ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿಯೂ ಪ್ರಚಲಿತವಿರುವ 'ರಾಜ್ಯ' ಎಂಬ ಪದದ ಅರ್ಥದಲ್ಲಿ ಇವುಗಳು ಒಳಪಡದಂತೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಎಲ್ಲ ವಿಧದ ಉದ್ದೇಶಗಳಿಗೂ ನಾವು 'ರಾಜ್ಯ' ಎಂಬ ಪದವನ್ನು ಬಳಸಲು ಅವಕಾಶ ನೀಡಿದರೆ, ಇಷ್ಟು ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾದ ಸಂವಿಧಾನಿಕ ಪದದ ಮೂಲ ಉದ್ದೇಶವೇ ನಾಶವಾಗುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ತಿದ್ದುಪಡಿಗಳನ್ನು ಸಿದ್ಧಪಡಿಸುವಾಗ ಗೌರವಾನ್ವಿತ ಸದಸ್ಯರು ಇದನ್ನು ಗಮನಿಸಬೇಕು ಎಂದು ನನಗನ್ನಿಸುತ್ತದೆ. ಇದು ಒಂದು ತಪ್ಪು ಮತ್ತು ಈ ಪದಕ್ಕೆ ಬದಲಿಯನ್ನು ಕಂಡುಹಿಡಿಯುವುದು ಕಷ್ಟಕರ. ಇದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಸೂಕ್ತ ಪದವನ್ನು ಕಂಡುಹಿಡಿಯಲು ಈ ಸದನದ ಗೌರವಾನ್ವಿತ ಸದಸ್ಯರ ಸಹಕಾರವನ್ನು ಕೋರುತ್ತೇನೆ. ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಉಪಖಂಡಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಈ ಪದವನ್ನು ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಅರ್ಥ ಕೊಡುವಂತೆ ವಿವರಿಸಲಾಗಿದೆ. ಇವುಗಳೆಂದರೆ ೧, ೨, ೨೮, ೧೨೮, ೨೧೨, ಮತ್ತು ೨೪೭ನೇ ಅನುಚ್ಛೇದಗಳು. ಇವುಗಳ ಪ್ರಕಾರ 'ರಾಜ್ಯ' ಎಂಬ ಪದವು ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಅರ್ಥಗಳನ್ನು ಕೊಡುತ್ತದೆ. ಒಂದೇ ಶಾಸನದ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಭಾಗಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾದ ಪದವನ್ನು ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಅರ್ಥ ಕೊಡುವಂತೆ ಬಳಸುವ ಅಪಾಯವಿದೆ. ಇದು ಗೊಂದಲಕ್ಕೆಡೆಮಾಡಿಕೊಡಬಹುದು ಈ ಸಂವಿಧಾನದ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನದೊಂದಿಗೆ ವ್ಯವಹರಿಸಬೇಕಾದ ಅಥವಾ ಈ ಸಂವಿಧಾನವನ್ನು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದ, ಒಂದು ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ 'ರಾಜ್ಯ' ಎಂಬ ಪದವನ್ನು ಯಾವ ಅರ್ಥದಲ್ಲಿ ಬಳಸಲಾಗಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಗೊಂದಲವಿಲ್ಲದೆ ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರಿಗೂ ಸಹ ಇದು ಕಷ್ಟವಾಗಲಿದೆ. ಈ ಕರಡು ರೂಪಣೆಯ ಹಿಂದೆ ಅಡಗಿರಬಹುದಾದ ಅಂತಿಮ ಉದ್ದೇಶವೇನೆಂದರೆ ಈ ವಿವಿಧ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಲ್ಲಿ ಅಂತಿಮವಾಗಿ ಸಮನ್ವಯ ಹಾಗೂ ಏಕರೂಪತೆಯನ್ನು ತರುವುದೇ ಆಗಿದೆ ಎಂದು ನಿರೀಕ್ಷಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ಆದರೆ ಪ್ರಸ್ತುತದಲ್ಲಿ, 'ರಾಜ್ಯ' ಎಂಬ ಪದವನ್ನು ತಾರತಮ್ಯವಿಲ್ಲದೆ ಬಳಸುವ ಅಗತ್ಯವಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ, ತಿದ್ದುಪಡಿಗಳ ಸೂಚನೆ ನೀಡುವಾಗ ಹಳೆಯ ಹಾಗೂ ಪ್ರಚಲಿತವಾಗಿರುವಂಥ ಪ್ರಾಂತ್ಯಗಳು, ಭಾರತದ ರಾಜ್ಯಗಳು ಮತ್ತು ಮುಖ್ಯ ಆಯುಕ್ತರ ಪ್ರಾಂತ್ಯಗಳು ಎಂಬ ಪದಗಳಿಗೆ ಅಂಟಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಸೂಕ್ತವೇ ಎಂಬುದನ್ನು ಪರಿಗಣಿಸಬೇಕೆಂದು ಗೌರವಾನ್ವಿತ ಸದಸ್ಯರಲ್ಲಿ ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನೊಂದು ವಿಷಯ ಕುರಿತಂತೆ ನಾನು ಒಂದೆರಡು ಮಾತುಗಳನ್ನು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ರಾಜ್ಯ ನೀತಿಯ ನಿರ್ದೇಶಕ ತತ್ತ್ವಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ೨೮ರಿಂದ ೪೦ನೇ ಅನುಚ್ಛೇದಗಳನ್ನು ಕುರಿತಂತೆ ಹೇಳುವುದಾದರೆ ಇವು ಧಾರ್ಮಿಕ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿಗಳು ಎಂದು ನನಗನ್ನಿಸುತ್ತದೆ. ಇವುಗಳಿಗೆ ಬದ್ಧಗೊಳಿಸುವ ಬಲವಿಲ್ಲ. ನ್ಯಾಯಾಲಯದಲ್ಲಿ ಇವುಗಳನ್ನು ಜಾರಿಗೊಳಿಸುವಂತಿಲ್ಲ, ಮತ್ತು ನಿಜವಾಗಿಯೂ, ಸನ್ಮಾನ್ಯ ಕಾನೂನು ಸಚಿವರೇ ಸ್ವತಃ ಪೂರ್ವಗ್ರಹವಿಲ್ಲದೆ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಂತೆ ಅವು ಧಾರ್ಮಿಕ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿ ಮಾತ್ರ. ಇದು ಈ ಬಗೆಗಿನ ಟೀಕೆ. ಕರಡು ಸಂವಿಧಾನವು ಹಾಗಿರಬೇಕು ಎಂದೇ ಅಂಗೀಕರಿಸಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದೇ ಅವರು ನೀಡಿರುವ

ಏಕೈಕ ಉತ್ತರ. ಇದು ಉತ್ತರವಲ್ಲ, ಬದಲಿಗೆ ಇದು ಟೀಕೆಯ ವಾಸ್ತವತೆಯನ್ನು ಕುರಿತಂಥ ಹೇಳಿಕೆ ಎಂದು ನಿರೀಕ್ಷಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಸಾಂವಿಧಾನಿಕ ತತ್ತ್ವವೂ ಒಂದು ಹಕ್ಕನ್ನು ಕೊಡಬೇಕು ಮತ್ತು ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಹಕ್ಕು ನ್ಯಾಯಾಲಯದಲ್ಲಿ ಹಾಗೂ ಇತರೆಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಸಮರ್ಥಿಸಲ್ಪಡುವಂತಿರಬೇಕು ಎಂದು ನನಗನ್ನಿಸುತ್ತದೆ. ಒಂದು ಹಕ್ಕಿದ್ದರೆ ಅದರ ಉಲ್ಲಂಘನೆಯು ತಪ್ಪಾಗುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಆ ಕ್ರಿಯೆಗೆ ಗೊತ್ತಾದ ಕಾರಣವನ್ನು ಹುಟ್ಟುಹಾಕುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಯಾವ ಹಕ್ಕಿನ ಉಲ್ಲಂಘನೆಯು ಅದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾದ ಕ್ರಿಯೆಯತ್ತ ಒಯ್ಯುವುದಿಲ್ಲವೋ ಅಂತಹ ಹಕ್ಕು ಇರಲಾರದು. ಇಂತಹ ಸಂಗತಿಗಳಿಗಾಗಿ ಜನರು ನ್ಯಾಯಾಲಯಗಳಿಗೆ ಧಾವಿಸುತ್ತಾರೆ ಎಂದು ನನಗನ್ನಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಒಂದು ಸಾಂವಿಧಾನಿಕ ಹಕ್ಕನ್ನು ಸಾಕಷ್ಟು ಸಂಭ್ರಮದೊಂದಿಗೆ ಹಾಗೂ ಭಾರತದ ಸಂವಿಧಾನದಂತಹ ಸಾಕಷ್ಟು ಮಹತ್ತ್ವದ ದಸ್ತಾವೇಜಿನಲ್ಲಿ ವಿವರಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ, ಮತ್ತು ಅದರ ಉಲ್ಲಂಘನೆಗೆ ಯಾವುದೇ ಕಾನೂನಾತ್ಮಕ ಪರಿಹಾರ ಒದಗಿಸದಿದ್ದರೆ ಅಂತಹ ಹಕ್ಕುಗಳೆಂದು ಹೇಳಲಾದವುಗಳನ್ನು ಶಾಸನದಲ್ಲಿ ಅಳವಡಿಸುವುದು ಸಂಪೂರ್ಣ ತಪ್ಪಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ತತ್ತ್ವಗಳು ಎಷ್ಟು ಜನಜನಿತವೆಂದರೆ, ಅವುಗಳನ್ನು ಸಂವಿಧಾನದಲ್ಲಿ ಔಪಚಾರಿಕವಾಗಿ ನಿರೂಪಿಸುವ ಅಗತ್ಯವಿಲ್ಲ, ಮತ್ತು ಅದೇ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಅವುಗಳನ್ನು ನ್ಯಾಯಾಲಯದಲ್ಲಿ ಸಮರ್ಥಿಸಿಕೊಳ್ಳುವಂತಿಲ್ಲ ಎಂದು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಲಾಗಿದೆ. ಹೀಗೆ ಸಂಪೂರ್ಣ ನಿರ್ದೇಶಕ ಸ್ವರೂಪದ ಆದರೆ ಬದ್ಧತೆಯ ಬಲವಿಲ್ಲದ ತತ್ತ್ವಗಳನ್ನು ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಜಾರಿಗೊಳಿಸಿದರೆ, ಇದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಜಾರಿಗೊಳಿಸಬಹುದಾದ ಇತರ ತತ್ತ್ವಗಳೂ ಇವೆ ಎಂದು ನನಗನ್ನಿಸುತ್ತದೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ: 'ಸುಳ್ಳು ಹೇಳಬೇಡ' 'ನಿನ್ನ ನೆರೆಹೊರೆಯವರಿಗೆ ಕೇಡು ಮಾಡಬೇಡ' ಇತ್ಯಾದಿ ಇತ್ಯಾದಿ. ಬೈಬಲ್ಲಿನ ಹತ್ತು ಬೋಧನೆಗಳು, ಮತ್ತು ಇತರ ಧರ್ಮಗಳ ಹಾಗೂ ನಿತ್ಯ ಜೀವನದ ವಿವಿಧ ಬೋಧನೆಗಳನ್ನೂ ಸಹ ಇದೇ ತತ್ತ್ವದ ಮೇಲೆ ಜಾರಿಗೊಳಿಸಬೇಕು. ಸ್ಪಷ್ಟವಾದ ಈ ರೀತಿಯ ಸತ್ಯಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ನಿರೂಪಿಸುವುದು ಕಾರ್ಯಸಾಧ್ಯವಲ್ಲವೆಂದು ನಾವು ಗೊತ್ತಿರುವುದರಿಂದ ಇವುಗಳು ಒಪ್ಪಿಗೆಯಾಗುವುದಿಲ್ಲವೆಂದಾಗಲಿ ಅಥವಾ ಬದ್ಧಪಡಿಸುವಂತಹವಲ್ಲವೆಂದಾಗಲಿ ಅರ್ಥವಲ್ಲ. ಆದರೆ ಅವು ಬಹಳ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿರುವಂಥವು. ಈ ನಿರ್ದೇಶಕ ತತ್ತ್ವಗಳೂ ಸಹ ತಿಳಿಯಪಡಿಸಬೇಕಾದ ಅಗತ್ಯವಿಲ್ಲದ ಸ್ಪಷ್ಟವಿಚಾರಗಳೇ ಆಗಿವೆ. ತಿಳಿಸಲೇಬೇಕಾದ ಯಾವುದಾದರೂ ತತ್ತ್ವವಿದ್ದರೆ ಅದು ಸಮರ್ಥನೀಯವಾಗಿರಬೇಕು, ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ಸಂವಿಧಾನದಲ್ಲಿ ಸ್ಥಳವಿರಬಾರದು. ಐರಿಷ್ ಸಂವಿಧಾನವನ್ನು ಬಿಟ್ಟರೆ ಇಂತಹ ತತ್ತ್ವವು ಬೇರಾವುದೇ ಸಂವಿಧಾನದಲ್ಲಿ ಕಂಡಬರುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಸ್ವತಃ ಕಾನೂನು ಸಚಿವರೇ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಈ ರೀತಿಯ ವಿಶಾಲ ಸ್ವರೂಪದ ತತ್ತ್ವವು ಒಂದೇ ಒಂದು ಸಂವಿಧಾನದಲ್ಲಿ, ಅದೂ ಅತ್ಯುತ್ತಮವಲ್ಲದ ಸಂವಿಧಾನದಲ್ಲಿ ಸ್ಥಳಪಡೆದರೆ, ಅದು ಅನುಸರಿಸಬೇಕಾದಂತಹ ಸುರಕ್ಷಿತಮಾರ್ಗದರ್ಶಿ ಎಂದು ನನಗನ್ನಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಗೌರವಾನ್ವಿತ ಸದಸ್ಯರೂ ಸಹ ಈ ನಿರ್ದೇಶಕ ತತ್ತ್ವಗಳನ್ನು ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾಗಿ ಗಮನಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ ಎಂದು ನಿರೀಕ್ಷಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ; ಈ ವಿಷಯವು ಚರ್ಚೆಗೆ ಬರುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ, ಈ ತತ್ತ್ವಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಸೂಕ್ಷ್ಮಗಮನ ನೀಡಬೇಕಾಗಿದೆ.

ಸಮಯವು ಬಹಳ ಕಡಿಮೆ ಇರುವುದರಿಂದ, ನಾನು ಸದನದ ಹೆಚ್ಚಿನ ವೇಳೆಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲು ಬಯಸುವುದಿಲ್ಲ ನನ್ನ ಇತರ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳನ್ನು ಸೂಕ್ತ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಸರ್ದಾರ್ ಭೂಪೀಂದರ್ ಸಿಂಗ್ ಮಾನ್ (ಪೂರ್ವ ಪಂಜಾಬ್ : ಸಿಖ್) : *ಮಾನ್ಯ ಸಭಾಧ್ಯಕ್ಷರೆ, ಇನ್ನೊಬ್ಬರ ಅಧೀನಕ್ಕೆ ಒಳಪಟ್ಟ ಇತಿಹಾಸದ ಘಟ್ಟವಿರುವ ಒಂದು ದೇಶವು ತನ್ನ ಸಂವಿಧಾನವನ್ನು ರೂಪಿಸುವಾಗ, ಒಂದು ಪ್ರಕಾಶಮಾನವಾದ ದೂರದರ್ಶಿತ್ವವನ್ನು ಹೊಂದಿರಬೇಕಾದ್ದು ಸಹಜವೇ ಆಗಿರುತ್ತದೆ. ಉನ್ನತವಾದ ಆದರ್ಶಗಳನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳದಿದ್ದರೆ ಪ್ರಗತಿಗೆ ಅಡಚಣೆಯಾಗುವ ಸಾಧ್ಯತೆ ಇದೆ. ಪ್ರಗತಿಗೆ ಅದು ಅಗತ್ಯವಿದೆ. ಜನರಲ್ಲಿ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಭೇದಗಳು ಉದ್ಭವಿಸುತ್ತವೆ. ಆದರೆ ಅಂತಹ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ, ನಮ್ಮ ಗುರಿಯನ್ನು ತಲಪಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುವಂತೆ ನಾವು ಯಾವ ವೇಗದಲ್ಲಿ ಮುಂದುವರಿಯಬೇಕು ಎಂಬುದನ್ನು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು.

ರಾಜಕೀಯ ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕ್ರಮ ಎಷ್ಟೇ ಪ್ರಗತಿಪರವಾಗಿರಲಿ, ವಾಸ್ತವವನ್ನು ಕಡೆಗಣಿಸಿ ಯಾವುದೇ ಅವಸರದ ಹಾಗೂ ಸಮತೋಲಿತವಲ್ಲದ ವಸ್ತುಸ್ಥಿತಿಗಳನ್ನು ಅವುಗಳ ನಿಜವಾದ ದೃಷ್ಟಿಕೋನದಿಂದ ಗ್ರಹಿಸಿ, ವಿವಿಧ ಸಮಸ್ಯೆಗಳನ್ನು ಆಯಾ ಕಾಲದ ತುರ್ತುಗಳಿಗೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿ ಪರಿಹರಿಸಿದ್ದಕ್ಕಾಗಿ ಅವರನ್ನು ಅಭಿನಂದಿಸುತ್ತೇನೆ. ಎರಡು ದೃಷ್ಟಿಗಳಿಂದ ಟೀಕೆಗಳನ್ನು ಮುಂದಿಡಲಾಗಿದೆ. ಬಲಿಷ್ಠವಾದ ಕೇಂದ್ರ ಹಾಗೂ ಉಳಿಕೆ ಅಧಿಕಾರಗಳನ್ನು ಉಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದನ್ನು ಕುರಿತಂತೆ ಕೆಲವು ವ್ಯಕ್ತಿಗಳು ಟೀಕೆಯನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದ್ದಾರೆ. ನಿಸ್ಸಂದೇಹವಾಗಿ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ಸಿನ ಸ್ಥಾನವೂ ಅದೇ ರೀತಿಯಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಬದಲಾದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗಳಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ದೇಶದ ಹಳೆಯ ಅನುಭವಗಳು ಹಾಗೂ ವಿಭಜನೆಯ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಕೆಲವು ಮಂದಿ ಬಲವಾದ ಕೇಂದ್ರವಿರಬೇಕೆಂದು ಆಗ್ರಹಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇದನ್ನು ವಿರೋಧಿಸುವಾಗ ರಷ್ಯಾದ ಉದಾಹರಣೆಯನ್ನು ಉಲ್ಲೇಖಿಸಲಾಗುತ್ತಿದೆ. ಆದರೆ ೩೦ ವರ್ಷಗಳ ಸರ್ವಾಧಿಕಾರಿ ಆಡಳಿತದ ಅನಂತರ ರಷ್ಯಾ ದೇಶವು ಈ ಅಧಿಕಾರಗಳನ್ನು ತನ್ನ ಘಟಕಗಳಿಗೆ ಹಸ್ತಾಂತರಿಸಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಅವರು ಪುರೈದಿದ್ದಾರೆ. ನನಗನ್ನಿಸುವಂತೆ ನಿಧಾನವಾಗಿ ಹಾಗೂ ಕ್ರಮೇಣ ದೇಶವು ಸಾಮಾಜಿಕ ಹಾಗೂ ಅರ್ಥಿಕ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಪ್ರಗತಿ ಹೊಂದಿದಾಗ, ವಿವಿಧ ಪ್ರಾಂತ್ಯಗಳು ಈ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯವನ್ನು ಕಂಠುಗಳಲ್ಲಿ ಪಡೆಯಬಹುದು. ಈ ತತ್ತ್ವಗಳನ್ನು ಅಂಗೀಕರಿಸುವಾಗ, ಪ್ರಾಂತ್ಯಗಳು ಕೇಂದ್ರದಿಂದ ಪಡೆದುಕೊಂಡ ದಿನನಿತ್ಯದ ವ್ಯವಹಾರಗಳ ಅಧಿಕಾರಗಳಲ್ಲಿ ಮಧ್ಯೆ ಪ್ರವೇಶಿಸುವುದು ಸಮಯೋಚಿತವಲ್ಲ. ೨೨೬ನೇ ಖಂಡವನ್ನು ಉದಾಹರಣೆಯಾಗಿ ನೋಡಬಹುದು. ಈ ಖಂಡವನ್ನು ಕುರಿತಂತೆ ವಿವಿಧ ಪ್ರಾಂತ್ಯಗಳ ಶಾಸನಸಭೆಗಳಲ್ಲಿ ಚರ್ಚೆಯಾಗಿದೆ ಮತ್ತು ಅಲ್ಲಿ ಅದಕ್ಕೆ ಅನುಮೋದನೆ ದೊರೆತಿಲ್ಲ.

ಇನ್ನೊಂದು ಪ್ರಶ್ನೆ ಅಲ್ಪಸಂಖ್ಯಾತರದು. ಈ ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸುವಾಗ ಬಹುಸಂಖ್ಯಾತ ಕೋಮುಗಳ ಸದಸ್ಯರನ್ನು ಹೆಸರಿಸಲಾಗಿದೆ. ಅವರು ಹಿಂದಿನ ಘಟನೆಗಳಿಂದ ಪ್ರಭಾವಿತರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಅದನ್ನು ಅಲ್ಪವಾಗಿ ಗಣಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಮೊದಲು ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಮೂರನೇ ಶಕ್ತಿಯೊಂದು ಇರುತ್ತಿತ್ತು. ಅದು ಯಾವಾಗಲೂ ಅವರನ್ನು ವಿವೇಚನಾರಹಿತವಾಗಿ ವರ್ತಿಸುವಂತೆ ಪ್ರಚೋದಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಇದರ ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ ಬಹುಮುಖ್ಯವಾದ ಒಂದು ಅಲ್ಪಸಂಖ್ಯಾತ ವರ್ಗವು ಈ ಪ್ರಲೋಭನೆಗೆ ಈಡಾಯಿತು ಮತ್ತು ಅದು ಅಳವಡಿಸಿಕೊಂಡ ನ್ಯಾಯಬದ್ಧವಲ್ಲದ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದಾಗಿ ದೇಶವು ವಿಭಜನೆಯಾಗಬೇಕಾಯಿತು. ಆದರೆ ಇತರ ಅಲ್ಪಸಂಖ್ಯಾತರ ವಿಷಯವಾಗಿ ಈ ಮಾತನ್ನು ಹೇಳುವಂತಿಲ್ಲ. ನಾನು ಯಾವ ಅಲ್ಪಸಂಖ್ಯಾತ ವರ್ಗಕ್ಕೆ ಸೇರಿದ್ದೇನೋ ಅದು ಯಾವಾಗಲೂ ದೇಶದ ಕರಗೆ ಓಗೊಟ್ಟಿದೆ. ಅವರ ಸಂಖ್ಯೆ ಸ್ವಲ್ಪವಿದ್ದರೂ ಸಹ ಈ ದೇಶದ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯಕ್ಕಾಗಿ ನಡೆದ ಪ್ರತಿ ಹೋರಾಟದಲ್ಲೂ ಅವರು ಮಹತ್ವದ ಪಾತ್ರವಹಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ನಾನು ಒಂದು ಅಲ್ಪಸಂಖ್ಯಾತ ಕೋಮಿನ ಸದಸ್ಯನಾಗಿ ನನ್ನತ್ತ ನಿಮ್ಮ ಗಮನವನ್ನು ಸೆಳೆಯುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಕೋಮುವಾದಿ ವಿವಾದವನ್ನು ಎಬ್ಬಿಸುವುದಾಗಲಿ ರಾಷ್ಟ್ರ ಅಥವಾ ದೇಶವನ್ನು ದುರ್ಬಲಗೊಳಿಸುವುದಾಗಲೀ ನನ್ನ ಉದ್ದೇಶವಲ್ಲ. ಆದರೆ ಒಬ್ಬ ದೇಶಭಕ್ತನಾಗಿ ನಾನು ಹೇಳುವುದೇನೆಂದರೆ, ಅಲ್ಪಸಂಖ್ಯಾತರ ವಿಶ್ವಾಸವನ್ನು ಗಳಿಸಿ ದೇಶದ ಘನತೆಯನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಬೇಕು ಮತ್ತು ರಾಷ್ಟ್ರದ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಬೇಕು ಎಂಬುದು. ಮೂರನೇ ಶಕ್ತಿ ಇಲ್ಲದಿರುವಾಗ ಮತ್ತು ಅಲ್ಪಸಂಖ್ಯಾತರ ಅತಾರ್ಕಿಕ ಮನೋಧರ್ಮದ ದಿನಗಳು ಕೊನೆಗೊಂಡಿರುವಾಗ ಬಹುಸಂಖ್ಯಾತರ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯು ಹೆಚ್ಚಾಗಿದೆ. ಬಹುಸಂಖ್ಯಾತರು, ಅಲ್ಪಸಂಖ್ಯಾತರ ವಿಶ್ವಾಸವನ್ನು ಗಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಅಧಿಕಾರವು ಬಂದ ಅನಂತರ, ಬಹುಸಂಖ್ಯಾತ ವರ್ಗವು ಅಲ್ಪಸಂಖ್ಯಾತರ ಸಂದೇಹಗಳನ್ನು ಹಾಗೂ ತಪ್ಪು ತಿಳಿವಳಿಕೆಗಳನ್ನು ದೂರಮಾಡಲು ಸಮರ್ಥವಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ನಾನು ಆಶಿಸುತ್ತೇನೆ. ಅದು ಅಲ್ಪಸಂಖ್ಯಾತರ ವಿಶ್ವಾಸವನ್ನು ಗಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು.*

ಶ್ರೀ ಆರ್.ವಿ. ಧುಲೇಕರ್ (ಸಂಯುಕ್ತ ಪ್ರಾಂತ್ಯಗಳು : ಸಾಮಾನ್ಯ) : *ಈಗ ಇಲ್ಲಿ ಅಲ್ಪಸಂಖ್ಯಾತ ವರ್ಗವಿಲ್ಲ.*

ಸರ್ದಾರ್ ಭೂಪೀಂದರ್ ಸಿಂಗ್ ಮಾನ್ : *ಸರಿ, ನೀವು ಈಗಾಗಲೇ ಅದನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಿದ್ದೀರಿ. ನೀವು ಇದನ್ನು ಧರ್ಮ ಹಾಗೂ ಭಾಷೆಯ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಎರಡು ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಖಂಡಗಳಲ್ಲಿ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಿದ್ದೀರಿ. ಕರಡು ಸಂವಿಧಾನದಲ್ಲಿ, ಸಮಸ್ಯೆಗಳನ್ನು ಆಯಾ ಕಾಲದ ತುರ್ತಿಗೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿ ಪರಿಹರಿಸಲಾಗಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳುವುದರ ಜೊತೆಗೆ ಮೂಲಭೂತ ಹಕ್ಕುಗಳಿಗೆ ಅದರಲ್ಲಿಯೂ ಪೌರತ್ವದ ಹಕ್ಕುಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ೧೩ನೇ ಖಂಡದಲ್ಲಿ, ಎಂತಹ ಕಠಿಣ ಷರತ್ತುಗಳನ್ನು ನಿರೂಪಿಸಲಾಗಿದೆಯೆಂದರೆ, ಎಲ್ಲ ಹಕ್ಕುಗಳೂ ನಿರರ್ಥಕವಾಗಿವೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನಿಮ್ಮ ಗಮನಕ್ಕೆ ತರದಿದ್ದರೆ ನನ್ನ ಕರ್ತವ್ಯದಲ್ಲಿ ಲೋಪವೆಸಗಿದಂತಾಗುತ್ತದೆ. ಹಣಕಾಸು ವಿಷಯಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ, ವಿಭಜನೆಯ ಕಾರಣಕ್ಕಾಗಿ ಬಹಳ ತೊಂದರೆಗೀಡಾಗಿರುವ ಪೂರ್ವಪಂಜಾಬ್ ಹಾಗೂ ಪಶ್ಚಿಮಬಂಗಾಳಗಳಿಗೆ ವಿಶೇಷ ಪರಿಗಣನೆ ಅಗತ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಇದರ ಜೊತೆಗೆ, ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯದಲ್ಲಿ, ಪೌರತ್ವದ ಹಕ್ಕುಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಖಂಡವು ನಿರಾಶ್ರಿತರ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ನಮ್ಮವಾಗಿ ಇರಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ನಾವು ಭಾರತದ ಪೌರತ್ವವನ್ನು ಪಡೆಯಲು ಉದ್ದೇಶಿಸಿದ್ದೇವೆ ಎಂದು ಘೋಷಣೆ ಸಲ್ಲಿಸಲು ದೂರದೂರದ ಸ್ಥಳಗಳಿಂದ ಜಿಲ್ಲಾ ನ್ಯಾಯಾಧೀಶರ ಬಳಿಗೆ ಬರಬೇಕಾದ ಲಕ್ಷಾಂತರ ನಿರಾಶ್ರಿತರಿಗೆ ತೊಂದರೆಯಾಗುತ್ತದೆ.

ಅನೇಕ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಜನರು ಳಿ೦ರಿಂದ ೫೦ ಮೈಲುಗಳಷ್ಟು ದೂರದಿಂದ ಬರಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ತಮ್ಮ ಪ್ರಯಾಣಕ್ಕಾಗಿ ಬಹಳ ಖರ್ಚು ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಜನರನ್ನು ಈ ರೀತಿ ಬಲವಂತ ಮಾಡುವುದು ಸಮಯೋಚಿತವಲ್ಲ. ಅದರಲ್ಲಿಯೂ ವಸತಿಗಾಗಿ ಒಂದು ನಿಶ್ಚಿತ ಸ್ಥಳವಿಲ್ಲದ ಪಂಜಾಬಿನಲ್ಲಿ ಈ ರೀತಿ ಮಾಡಬಾರದು. ಇದಲ್ಲದೆ ಕೊನೆಯದಾದ ಒಂದು ಅಂಶವಿದೆ. ಭಾಷಾಸಮಸ್ಯೆಗೆ ಒಂದು ಭಾವನಾತ್ಮಕ ಬಣ್ಣವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಅದನ್ನು ಪರಿಹರಿಸುವ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ನಿನ್ನೆಯಿಂದ ಗಮನಿಸಿದ್ದೇನೆ. ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯದಲ್ಲಿ ಭಾಷಾಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ಪರಿಹರಿಸುವಾಗ ಯಾವುದೇ ಭಾವನಾತ್ಮಕತೆಯನ್ನು ಪ್ರದರ್ಶಿಸಬಾರದು. ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಇದು ಧಾರ್ಮಿಕ ತಿರುವನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯದಲ್ಲಿ ಭಾಷಾಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ಪರಿಹರಿಸುವಾಗ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ಸಿನ ನಿಲುವನ್ನು ಪಾಲಿಸಬೇಕು ಮತ್ತು ಭಾಷಾಸಮಸ್ಯೆ ಕುರಿತಂತೆ ಈ ಹಿಂದೆ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಹೊರಡಿಸಿದ ಬಹುಸಂಖ್ಯೆಯ ನಿರ್ಣಯಗಳು ಊರ್ಜಿತವಾಗತಕ್ಕದ್ದು.]*

ಶ್ರೀ ಫ್ರಾಂಕ್ ಆಂಥಣಿ (ಸಿ.ಪಿ. ಮತ್ತು ಬೇರಾರ್: ಸಾಮಾನ್ಯ) : ಮಾನ್ಯ ಸಭಾಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಡಾ. ಅಂಬೇಡ್ಕರ್ ಅವರು ಸದನದಲ್ಲಿ ಉಪಸ್ಥಿತರಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ಸಹ ಕೊನೆಯಪಕ್ಷ ಒಬ್ಬ ವಕೀಲನಾಗಿ ನಾನು, ನಮ್ಮ ಕರಡು ಸಂವಿಧಾನದ ಅಡಿಯಲ್ಲಿರುವ ತತ್ವಗಳನ್ನು ಕುರಿತಂತೆ ಅವರು ನಮಗೆ ನೀಡಿದ ಸಮಿತಿಯ ಹಾಗೂ ನಿಚ್ಚಳವಾದ ವಿಶ್ಲೇಷಣೆಗಾಗಿ ಅವರನ್ನು ಅಭಿನಂದಿಸಲೇಬೇಕು. ಈ ಕರಡು ಸಂವಿಧಾನ ಕುರಿತಂತೆ ನಮಗೆ ಏನೇ ಭಿನ್ನ ದೃಷ್ಟಿಕೋನಗಳಿರಲಿ, ಅದು ಮತ್ತಾವ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ಕೊನೆಯ ಪಕ್ಷ, ಭೌತಿಕ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದಾದರೂ ಒಂದು ಸ್ಮರಣಾರ್ಹವಾದ ದಸ್ತಾವೇಜು ಎಂಬ ಮಾನ್ಯತೆ ಗಳಿಸುತ್ತದೆ ಎಂದು ನನಗೆ ಅನ್ನಿಸುತ್ತಿದೆ. ಕರಡು ರಚನಾಸಮಿತಿಯ ಸದಸ್ಯರಿಗೆ ನಾವು ಒಂದು ವಿಶೇಷ ಧನ್ಯವಾದವನ್ನು ಅರ್ಪಿಸದಿದ್ದರೆ ಅದು ನಮ್ಮ ವಕ್ರಬುದ್ಧಿಯೇ ಸರಿ. ಯಾಕೆಂದರೆ ಇಂತಹ ಒಂದು ಬೃಹತ್ತಾದ ದಸ್ತಾವೇಜನ್ನು ಸಿದ್ಧಪಡಿಸಲು ಅವರು ಎಣಿಕೆ ಮಾಡಲಾಗದಷ್ಟು ಶ್ರಮ ಹಾಗೂ ಕೌಶಲ್ಯವನ್ನು ವಿನಿಯೋಗಿಸಿರಬೇಕು ಎಂಬುದು ನನಗಂತೂ ನಿಶ್ಚಿತ.

ಸಂಯುಕ್ತ ಸಂವಿಧಾನದಲ್ಲಿ ಅಗತ್ಯವಾಗಿ ಇರಲೇಬೇಕಾದ ಕನಿಷ್ಠ ಬಿಗಿ ಹಾಗೂ ಕಾನೂನಾತ್ಮಕತೆ ಇದ್ದರೂ ಸಹ, ಸಾಧ್ಯವಾದಷ್ಟು ಹೆಚ್ಚಿನ ಸ್ಥಳೀಯ ಅಗತ್ಯಗಳು ಹಾಗೂ ಸ್ಥಳೀಯ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗಳಿಗೆ ಅವಕಾಶ ಮಾಡಿಕೊಡುವ ಮೂಲಕ ಅದಕ್ಕೆ ಗರಿಷ್ಠವಾದ ನಮ್ಮತೆಯನ್ನು ತಂದುಕೊಡುವ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಲಾಗಿದೆ ಎಂಬ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ಡಾ. ಅಂಬೇಡ್ಕರ್ ಉಲ್ಲೇಖಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಅವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಉತ್ತೇಜಿಸುವಷ್ಟರ

ಮಟ್ಟಕ್ಕೆ ನಮ್ಮತೆಯನ್ನು ಅತಿರೇಕಕ್ಕೆ ಒಯ್ದಿಲ್ಲ ಎಂಬುದನ್ನೂ ಸಹ ಅವರು ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ: ಮೂಲಭೂತ ವಿಷಯಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ಏಕರೂಪದ ಕಾನೂನುಗಳು, ಒಂದೇ ಒಂದು ಹಾಗೂ ಸಂಯೋಜಿತ ನ್ಯಾಯಾಂಗ ಮತ್ತು ಕೇಂದ್ರೀಯ ಆಡಳಿತ ಸೇವೆಯನ್ನು ಇರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಮೂಲಕ ಅಗತ್ಯವಾದ ಒಗ್ಗಟ್ಟು ಮತ್ತು ಐಕ್ಯವನ್ನು ಉಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಾಗಿದೆ. ಕೇಂದ್ರಕ್ಕೆ ಅತಿಯಾದ ಇಲ್ಲವೆ ತೀರ ಕಡಿಮೆ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ನೀಡುವ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಸಂವಿಧಾನವು ಒಂದು ಸಮತೋಲನವನ್ನು ಸಾಧಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನೂ ಸಹ ಡಾ. ಅಂಬೇಡ್ಕರ್ ಸೂಚಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಕೇಂದ್ರಕ್ಕೆ ಅತಿಯಾದ ಅಧಿಕಾರದ ಭಾರ ಹೊರಿಸಿ ಅದರ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಅದು ಕುಸಿಯದಂತೆ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಒಂದು ಉಪಯುಕ್ತ ತತ್ವವಾಗಿದೆ ಎಂದು ಅವರು ಅಭಿಪ್ರಾಯಪಟ್ಟರು. ಈ ಸದನದ ಬಹಳಷ್ಟು ಸದಸ್ಯರು, ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಸಮ್ಮತಿಸುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ನನಗೆ ಗೊತ್ತು. ಕೇಂದ್ರಕ್ಕೆ ಅತಿಯಾದ ಅಧಿಕಾರ ನೀಡದಿರುವುದು ಉಪಯುಕ್ತ ತತ್ವವಾಗಿದೆ ಎಂದು ನಾನು ಭಾವಿಸುತ್ತೇನೆ. ಸಾಂವಿಧಾನಿಕವಾಗಿ ಅದು ಒಂದು ಸಾಮಾನ್ಯವಾದ ತತ್ವ. ಆದರೆ ಅದನ್ನು ಅನ್ವಯಿಸುವಾಗ ಅದನ್ನು ನಾವು ಸ್ಥಳೀಯ ಅಗತ್ಯಗಳಿಗೆ ಹಾಗೂ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗಳಿಗೆ ತಕ್ಕಂತೆ ಸ್ವೀಕರಿಸಬೇಕು. ನಾವು ನಮ್ಮಷ್ಟಕ್ಕೇ ಪ್ರಾಮಾಣಿಕವಾಗಿದ್ದರೆ, ನಮ್ಮ ಈ ವಿಶಾಲ ದೇಶದಲ್ಲಿ ವೈವಿಧ್ಯ ಮತ್ತು ವಿಘಟನೆಯ ಒಂದು ಅಂತರ್ಗತ ಶಕ್ತಿಯಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನಾವು ಒಪ್ಪಬೇಕು. ಈ ಕಾರಣದಿಂದ, ಕೇಂದ್ರಕ್ಕೆ ಕೊಡಬಹುದಾದಷ್ಟು ಗರಿಷ್ಠ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಅದಕ್ಕೆ ಕೊಡಬೇಕು. ದೇಶದ ಹಿತಾಸಕ್ತಿಯ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ, ರಾಷ್ಟ್ರದ ಐಕ್ಯ ಹಾಗೂ ಒಗ್ಗಟ್ಟಿನ ಹಿತಾಸಕ್ತಿಯ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾಗಿ ಮೂರು ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ಕೇಂದ್ರದ ನಿಯಂತ್ರಣವಿರಬೇಕು. ನನ್ನ ಸ್ನೇಹಿತರು ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಸಮ್ಮತಿಸುತ್ತಾರೆ ಎಂದು ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಕೇಂದ್ರದಿಂದ ನಿಯಂತ್ರಿಸಲ್ಪಡಬೇಕಾದ ಮೊದಲ ಬಾಬುವೆಂದರೆ ನನಗನ್ನಿಸುವಂತೆ ಪೊಲೀಸ್ ಆಡಳಿತ. ದೇಶದಾದ್ಯಂತದ ಪೊಲೀಸ್ ಸೇವೆಗಳು ಕೇಂದ್ರದಿಂದ ನಿಯಂತ್ರಿತವಾಗಬೇಕು. ಸಂಪೂರ್ಣ ನಿಯಂತ್ರಣ ಸಾಧ್ಯವಾಗದಿರಬಹುದು. ಅದರ ಗುಣಮಟ್ಟವನ್ನು ನೀವು ನಿರ್ಧರಿಸಬಹುದು. ಕೇಂದ್ರದಿಂದ ಅದರ ನಿಯಂತ್ರಣಕ್ಕೆ ಒಂದು ಮಾಪನವಿರಬೇಕು. ಭಾರತೀಯ ಪೊಲೀಸ್ ಸೇವೆ ಎಂಬ ಒಂದು ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಎಂಬುದನ್ನು ನಾವು ನೆನಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಅದು ಒಂದು ಅಖಿಲ ಭಾರತ ಸೇವೆಯಾಗಿತ್ತು. ಅದರ ಸದಸ್ಯರು ವಿವಿಧ ಪ್ರಾಂತ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಪೊಲೀಸ್ ಆಡಳಿತದ ಮುಖ್ಯ ಹುದ್ದೆಗಳನ್ನು ಭರ್ತಿಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಹೀಗೆ ಏಕೀಕರಿಸುವ ಒಂದು ಕೊಂಡಿ ಇದ್ದರೂ ಸಹ, ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಪ್ರಾಂತ್ಯಗಳಲ್ಲಿನ ಪೊಲೀಸ್ ಆಡಳಿತಗಳು ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಮಾನದಂಡಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದವು. ನಾವು ಪ್ರಾಮಾಣಿಕವಾಗಿ ಯೋಚಿಸುವುದಾದರೆ, ಕೆಲವು ಪ್ರಾಂತ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಪೊಲೀಸ್ ಆಡಳಿತವು ದಕ್ಷತೆ ಹಾಗೂ ನೀತಿನಿಷ್ಠೆಯ ಸಾಮಾನ್ಯ ಮಾನದಂಡಗಳನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಿತು ಎಂಬುದನ್ನು ನಾವು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಅದೇ ಸಮಯದಲ್ಲಿ, ಕೆಲವೊಂದು ಪ್ರಾಂತ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಪೊಲೀಸ್ ಆಡಳಿತಗಳು ಸ್ಥಾಪಿಸಿದ ಮಾನದಂಡಗಳು ದೀರ್ಘಕಾಲೀನ ಅಧ್ಯಕ್ಷತೆ ಹಾಗೂ ಭ್ರಷ್ಟಾಚಾರದಿಂದ ದೂರವಾಗಿರಲಿಲ್ಲ ಎಂಬುದನ್ನು ನಾವು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ನ್ಯಾಯಾಂಗ, ಕೇಂದ್ರೀಯ ಆಡಳಿತ ಸೇವೆಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ (ವಿವಿಧ ಪ್ರಾಂತಗಳಲ್ಲಿ ಪೊಲೀಸ್ ಆಡಳಿತಗಳಲ್ಲಿನ ಮುಖ್ಯ ಸ್ಥಾನಗಳಿಗೆ ಕೇಂದ್ರೀಯ ಆಡಳಿತ ಸೇವೆಗಳಲ್ಲಿನ ಸದಸ್ಯರು ಎಷ್ಟರ ಮಟ್ಟಿಗೆ ನೇಮಕಗೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ ಎಂಬುದು ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ.) ಒಗ್ಗಟ್ಟು ಹಾಗೂ ಅಖಂಡತೆಯನ್ನು ತರಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದ್ದರೂ ಸಹ ಒಂದು ನ್ಯಾಯಾಂಗವನ್ನು ಹೊಂದುವ ಮೂಲಕ ನಾವು ಏನೇ ಅಖಂಡತೆ ಹಾಗೂ ಒಗ್ಗಟ್ಟುಗಳನ್ನು ಸಾಧಿಸಿದರೂ, ಕೇಂದ್ರೀಯ ಆಡಳಿತ ಸೇವೆಯ ಮೂಲಕ ಏನೇ ಅಖಂಡತೆ ಹಾಗೂ ಒಗ್ಗಟ್ಟನ್ನು ಸಾಧಿಸಿದರೂ, ಪೊಲೀಸ್ ಆಡಳಿತಗಳನ್ನು ವಿವಿಧ ಪ್ರಾಂತೀಯ ಸರ್ಕಾರಗಳ ಮರ್ಜಿಗೆ ಬಿಟ್ಟರೆ ಅಖಂಡತೆ ಮತ್ತು ಒಗ್ಗಟ್ಟುಗಳು ಬಹುತೇಕವಾಗಿ ನಿರರ್ಥಕಗೊಳ್ಳುತ್ತವೆ ಎಂದು ನನಗನ್ನಿಸುತ್ತದೆ. ಕೇಂದ್ರೀಯ ನಿಯಂತ್ರಣದ ಮೂಲಕ ಸಾಧಿಸುವ ಈ ಒಗ್ಗಟ್ಟು ಸ್ವಲ್ಪಮಟ್ಟಿಗಾದರೂ ಆರೋಗ್ಯಕರವಾಗಿರುತ್ತದೆ

ಎಂದು ನನಗನ್ನಿಸುತ್ತದೆ. ವಿಶಾಲವಾದ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಆರೋಗ್ಯಕರವಾದ ಹಾಗೂ ಸ್ಥಿರವಾದ ಸಮಾಜದ ಬೇರುಗಳವರೆಗೆ ಇದು ಹೋಗುತ್ತದೆ.

ಕೇಂದ್ರದ ನಿಯಂತ್ರಣವಿರಬೇಕು ಎಂದು ನಾನು ಭಾವಿಸುವ ಎರಡನೇ ಬಾಬು ಶಿಕ್ಷಣ. ನಾನು ತುಂಬ ವಿವಾದಾತ್ಮಕ ವಿಷಯವನ್ನು ಸ್ಪರ್ಶಿಸುತ್ತಿದ್ದೇನೆ ಎಂದು ನನಗೆ ಗೊತ್ತು. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ನಾನು ಟೀಕೆಗೆ ಗುರಿಯಾಗಬಹುದು ಮತ್ತು ಯಾರು ಪ್ರಾಂತೀಯ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಯೋಚಿಸುತ್ತಾರೋ- ಬೀರಿಯೋಚಿಸುತ್ತಾರಷ್ಟೆ- ಅಂಥವರು ನನ್ನ ಸಲಹೆಯನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ತಿರಸ್ಕಾರ ಮಾಡಬಹುದು. ಆದರೆ ದೇಶದಾದ್ಯಂತ ಶಿಕ್ಷಣವು ಕೇಂದ್ರದಿಂದ ನಿಯಂತ್ರಿತವಾಗಬೇಕು ಎಂಬ ನನ್ನ ಪ್ರಸ್ತಾವಕ್ಕೆ ಪ್ರಬುದ್ಧ ಶಿಕ್ಷಣ ತಜ್ಞರು, ದೂರದೃಷ್ಟಿಯುಳ್ಳವರು ಮತ್ತು ಮುನ್ನೋಟದ ಉಳ್ಳ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳಿಂದ ಅನುಮೋದನೆ ಸಿಗುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಅವರು ನನ್ನ ಪ್ರಸ್ತಾವವನ್ನು ಬೆಂಬಲಿಸುತ್ತಾರೆ ಎಂದು ನನಗನ್ನಿಸುತ್ತದೆ. ಇಂದು ಏನಾಗುತ್ತಿದೆ? ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯದ ಹೊಸ್ತಿಲಲ್ಲಿ, ಕೆಲವು ಪ್ರಾಂತ್ಯಗಳು ಶಿಕ್ಷಣ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಸ್ವೇಚ್ಛಾಚಾರ ನಡೆಸುತ್ತಿವೆ. (ಇದನ್ನು ಹೇಳದೆ ವಿಧಿಯಿಲ್ಲ) ಪ್ರಾಂತ್ಯಗಳು ವಿಭಿನ್ನವಾದ ನೀತಿಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರವಲ್ಲ ಎಷ್ಟೋ ವೇಳೆ ನೇರವಾಗಿ ವಿರೋಧಿಯಾದಂತಹ ನೀತಿಗಳನ್ನು ಅನುಷ್ಠಾನ ಮಾಡುತ್ತಿವೆ. ರಾಷ್ಟ್ರದ ಒಗ್ಗಟ್ಟು ಹಾಗೂ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಭಾವೈಕ್ಯವನ್ನು ನಿಶ್ಚಿತಪಡಿಸುವಲ್ಲಿ ಏಕರೂಪದ, ಒಂದುಗೂಡಿದ ಹಾಗೂ ಸುಯೋಜಿತವಾದ ಶಿಕ್ಷಣವ್ಯವಸ್ಥೆಯು ಬಲವಾದ ಶಕ್ತಿಯಾಗಿರುತ್ತದೆ ಎಂಬುದು ಸ್ವತಃ ಸಿದ್ಧವಾದ ಅಂಶ. ಅದೇ ರೀತಿ ವಿಭಿನ್ನವಾದ ಪ್ರತ್ಯೇಕತಾ ಧೋರಣೆ ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ ನೀತಿವಿರೋಧಿ ಶಿಕ್ಷಣನೀತಿಗಳು ದೇಶದ ವಿಚ್ಛಿದ್ರತೆಗೆ ಹಾಗೂ ವಿನಾಶಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾಗುವ ಬಲವಾದ ಶಕ್ತಿಗಳಾಗಿರುತ್ತವೆ. ಸಂಕುಚಿತವಾದ ಪ್ರಾಂತೀಯ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಅಲ್ಲದೆ ಸೀಮಿತವೂ ಆದ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಪರಿಕಲ್ಪಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಶಿಕ್ಷಣ ನೀತಿಗಳು ಇಂದು ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ತಡೆಗೋಡೆಗಳನ್ನು ಎಬ್ಬಿಸುವ ಮತ್ತು ಅದರಿಂದಾಚೆಗೆ ನೋಡುವುದು ಅಸಾಧ್ಯವೆನಿಸುವಂಥ ತಡೆಗೋಡೆಗಳನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸುವ ಅನಿವಾರ್ಯ ಅಪಾಯ ತಂದು ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ದಿಗಿಲು ಮೂಡಿಸುತ್ತಿವೆ ಎಂದು ಹೇಳಲು ವಿಷಾದಿಸುತ್ತೇನೆ. ನಾವು ಇದನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುವುದೇ ಆದರೆ ಇದು ನಿಜವೇ ಆಗಿದೆ. ಈ ವಿಷಯದ ಬಗ್ಗೆ ನನಗೆ ಬಲವಾಗಿ ಅನ್ನಿಸುತ್ತಿದೆ. ಯಾಕೆಂದರೆ ಶಿಕ್ಷಣದ ಬಗ್ಗೆ ನನಗೆ ಅನ್ನಿಸುವಂಥದ್ದು ಬಹಳವಿದೆ. ಅಖಿಲ ಭಾರತೀಯ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಶಿಕ್ಷಣದ ಬಗ್ಗೆ ನಾವು ಮಾಡುವಂಥದ್ದು ಬಹಳವಿದೆ. ಈ ಹಂತದಲ್ಲಿ, ಕೇಂದ್ರವು ತಟಸ್ಥನೀತಿಯನ್ನು ಒಪ್ಪಿದರೆ ಅಥವಾ ಅಂಗೀಕರಿಸಿದರೆ, ಆಗ ನಾವು ಈ ದೇಶವನ್ನು ನಾಶಮಾಡುವಲ್ಲಿ ಧಾರ್ಮಿಕ ಕೋಮುವಾದದಿಂದ ಹುಟ್ಟಿದ ಯಾವುದೇ ವಿನಾಶಕಾರಿ ಪ್ರವೃತ್ತಿಗಿಂತ, ಹೆಚ್ಚಿನ ಅನರ್ಥಕಾರಿ ಶಕ್ತಿಯೊಂದಿಗೆ ಹುಡುಗಾಟಿಕೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ ಎಂದು ನನಗನ್ನಿಸುತ್ತದೆ.

ಕೊನೆಯದಾಗಿ, ಕೇಂದ್ರದಿಂದ ನಿಯಂತ್ರಿತವಾಗಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಬಯಸುವ ಇನ್ನೊಂದು ಬಾಬು ಯಾವುದೆಂದರೆ ಕಡೆಗಣಿಸಬಾರದಂಥ ಆರೋಗ್ಯದ ವಿಷಯ. ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯದಲ್ಲಿ ಶಿಕ್ಷಣ ಮತ್ತು ಆರೋಗ್ಯ ಈ ದೇಶವು ಎದುರಿಸಿದ ಎರಡು ಪರಮೋಚ್ಚ ಸಮಸ್ಯೆಗಳು. ನಾವು ಏಕರೂಪ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದ ಹೊರತು ಅನಾರೋಗ್ಯ ಹಾಗೂ ಅಪೌಷ್ಟಿಕತೆಯನ್ನು ನಿವಾರಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಕೆಲವು ಸ್ಥಗಿತ ಧೋರಣೆಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿದ ವಿವಿಧ ಪ್ರಾಂತೀಯ ಸರ್ಕಾರಗಳ ಕೈಕೆಳಗೆ ಇವುಗಳನ್ನು ಇರಲು ಬಿಟ್ಟು ನಮ್ಮ ಈ ಬಹುದೊಡ್ಡ ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ಕೈಗೆತ್ತಿಕೊಳ್ಳಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ ಎಂದು ನನಗನ್ನಿಸುತ್ತದೆ. ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಪ್ರಾಂತ್ಯಗಳು ಭಿನ್ನ ಧೋರಣೆಗಳನ್ನೇ ಹೊಂದಿರುತ್ತವೆ. ಇನ್ನು ಕೆಲವು ಬೇರೆಯೇ ದಿಕ್ಕಿನ ಧೋರಣೆಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿರುತ್ತವೆ.

ಕೊನೆಯದಾಗಿ, ಅಲ್ಪಸಂಖ್ಯಾತರ ಪರವಾಗಿರುವ ಅವಕಾಶಗಳನ್ನು ಡಾ. ಅಂಬೇಡ್ಕರ್ ಪ್ರಶಂಸಿಸುತ್ತ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದ ಭಾವನೆಗಳನ್ನು ನಾನು ಬೆಂಬಲಿಸಲು ಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ಅಲ್ಪಸಂಖ್ಯಾತರನ್ನು ಅಥವಾ ಅಲ್ಪಸಂಖ್ಯಾತರ ಸಮಸ್ಯೆಗಳನ್ನು ಕುರಿತಂತೆ ಮಾತನಾಡುವುದು ಒಂದು ಅಹಿತಕರ ವಿಷಯ, ಭಾರತದ ಅನುಭವದ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಎಂಬುದು ನನಗೆ ಗೊತ್ತು. ನಾನು ಅದನ್ನು ಪ್ರಸ್ತಾವಿಸಲು ಬಯಸುವುದಿಲ್ಲ ಯಾಕೆಂದರೆ ಇವುಗಳನ್ನು

ಈಗಾಗಲೇ ಸಲಹಾಸಮಿತಿಯು ಅಂಗೀಕರಿಸಿದೆ. ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಪಕ್ಷವು ಅವುಗಳನ್ನು ಅಂಗೀಕರಿಸಿದೆ; ಸಂವಿಧಾನ ರಚನಾಸಭೆಯೂ ಸಹ ಅವುಗಳನ್ನು ಅಂಗೀಕರಿಸಿದೆ. ಇಂತಹ ಸುಲಭವಲ್ಲದ ಸಮಸ್ಯೆ ಕುರಿತು ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಪಕ್ಷವು ತಳೆದ ವಾಸ್ತವವಾದಿ ಹಾಗೂ ಮುತ್ಸದ್ಧಿತನದ ವಿಚಾರಕ್ಕಾಗಿ ಆ ಪಕ್ಷವನ್ನು ಅಭಿನಂದಿಸುತ್ತೇನೆ. ಅದರಲ್ಲಿಯೂ ಸರ್ದಾರ್ ಪಟೇಲ್ ಅವರಿಗೆ, ಅವರ ವಾಸ್ತವವಾದಿ ಹಾಗೂ ಮುತ್ಸದ್ಧಿತನಕ್ಕಾಗಿ ಕೃತಜ್ಞತೆಗಳು ಸಲ್ಲಬೇಕು. ಈ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಅಲ್ಪಸಂಖ್ಯಾತರು ಇದ್ದಾರೆ ಎಂಬ ಸತ್ಯವನ್ನು ಉತ್ಪ್ರೇಕ್ಷೆ ಮಾಡುವುದಾಗಲೀ ಕುಗ್ಗಿಸಿ ನೋಡುವುದರಲ್ಲಾಗಲೀ ಅರ್ಥವಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಈ ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ಕುರಿತು ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ಸಿನವರು ವ್ಯವಹರಿಸಲು ಆರಂಭಿಸಿರುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಇನ್ನು ಹತ್ತು ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಅಲ್ಪಸಂಖ್ಯಾತ ಸಮಸ್ಯೆಯು ದೇಶದಲ್ಲಿ ಇರುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ನನಗನ್ನಿಸುತ್ತದೆ. ಈ ದೇಶವು ನಿಜವಾದ ಜಾತ್ಯತೀತ ಪ್ರಜಾಸತ್ತಾತ್ಮಕ ರಾಜ್ಯದ ತನ್ನ ಗುರಿ ತಲಪುವುದನ್ನು, ಮತ್ತು ಆದಷ್ಟು ಕಡಿಮೆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ತಲುಪುವುದನ್ನು ನೋಡಲು ಯಾವ ಸ್ವಸ್ಥಮನಸ್ಸಿನ ಅಲ್ಪಸಂಖ್ಯಾತವರ್ಗವೂ ಇಚ್ಛಿಸದೆ ಇರುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ನನಗೆ ಅನ್ನಿಸುತ್ತದೆ. ಇದನ್ನು ನೀವು ನಂಬಲೇಬೇಕು. ಈ ಗುರಿಯನ್ನು ಸಾಧಿಸುವುದರಲ್ಲಿ ಈ ದೇಶದಲ್ಲಿನ ಯಾವುದೇ ಅಲ್ಪಸಂಖ್ಯಾತ ವರ್ಗಕ್ಕೆ ಅತಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ಖಾತರಿ ಇರುತ್ತದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನಾವು ನಂಬುತ್ತೇವೆ ಮತ್ತು ನಂಬಬೇಕು. ಡಾ. ಅಂಬೇಡ್ಕರ್ ಹೇಳಿದಂತೆ ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ನಾವು ಒಂದು ಸುವರ್ಣ ಮಾಧ್ಯಮವನ್ನು ಸಾಧಿಸಿದ್ದೇವೆ. ಅಲ್ಪಸಂಖ್ಯಾತ ವರ್ಗವೂ ಸಹ ಸಹಾಯಕವಾಗಿದೆ. ಅಲ್ಪಸಂಖ್ಯಾತ ವರ್ಗದ ತೊಂದರೆಗಳನ್ನು ಹಾಗೂ ಆತಂಕಗಳನ್ನು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಅಲ್ಪಸಂಖ್ಯಾತ ಕೋಮಿನ ಸದಸ್ಯರಲ್ಲದವರಿಗೆ ಕಷ್ಟಸಾಧ್ಯವಾದರೂ ಸಹ ಅಂಥವರು ಅದನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ ಮತ್ತು ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಪಕ್ಷ ಹಾಗೂ ನಾವೂ ಸಹ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಪಕ್ಷವನ್ನು ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಸಮೀಪಿಸಲು ಅರ್ಥಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಧಾರಿ ಮುಂದೆ ಬಂದಿದ್ದೇವೆ. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ನಾವು ಅವರಿಗೆ ಬಹಳ ಆಭಾರಿಯಾಗಿದ್ದೇವೆ. ಈ ಅವಕಾಶಗಳಲ್ಲಿ ನಾವು ಒಂದು ಮಧ್ಯಮ ಬಿಂದುವನ್ನು ತಲಪಿದ್ದೇವೆ ಎಂದು ನನಗನ್ನಿಸುತ್ತದೆ. ಈ ಮಧ್ಯಮದ ಮೂಲಕ ನಾವು ಕ್ರಮೇಣ ವಿಕಾಸ ಹಾಗೂ ಸಹಜವಾದ ಮತ್ತು ಸುಲಭವಾದ ಸಂಕ್ರಮಣದ ಮೂಲಕ ವ್ಯವಹರಿಸಿದರೆ (ಹಾಗೆ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ನಾನು ಬಯಸುತ್ತೇನೆ) ನಾವೆಲ್ಲರೂ ಸಾಧಿಸಬೇಕೆಂದು ಬಯಸಿದ ಏಕೈಕ ಗುರಿಯನ್ನು ಈ ದೇಶವು ಸಾಧಿಸುತ್ತದೆ. ಈ ಗುರಿ ಯಾವುದೆಂದರೆ ಮೊದಲನೆಯದಾಗಿ ನಮ್ಮನ್ನು ನಾವು ಭಾರತೀಯರೆಂದು ಭಾವಿಸುವುದು. ಕೊನೆಯದಾಗಿಯೂ ಮತ್ತು ಸದಾಕಾಲವೂ ಹಾಗೆಂದೇ ಭಾವಿಸುವುದು. ನಾನು ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಕಾಮನ್‌ವೆಲ್ತ್ ಸಂಸದೀಯ ಸಮ್ಮೇಳನದಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸಿದಾಗ ನನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನ ಮೇಲೆ ಅಚ್ಚೂತ್ತಿದ ಒಂದು ಸತ್ಯವೇನೆಂದರೆ, ಇಡೀ ಜಗತ್ತಿನ ಕಣ್ಣು ಭಾರತದ ಮೇಲಿದೆ. ಭಾರತವು ತನ್ನ ಕಾಲಮೇಲೆ ತಾನು ನಿಂತಾಗ ಇಡೀ ಜಗತ್ತಿನ ಕೈಗಾರಿಕೆ, ಆರ್ಥಿಕ ಹಾಗೂ ಸೇನಾಶಕ್ತಿಯ ಸಮತೋಲನದ ಮೇಲೆ ಪರಿಣಾಮವಾಗಲಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಜನರು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಭಾರತವು ತನ್ನ ಜಾತ್ಯತೀತ ಪ್ರಜಾಸತ್ತಾತ್ಮಕ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಪರಿಪೂರ್ಣ ಉತ್ಕೃಷ್ಟ ಸ್ಥಾನವನ್ನು ಸಾಧಿಸುತ್ತದೆ ಎಂದು ನಂಬುವವರಲ್ಲಿ ನಾನು ಒಬ್ಬನಾಗಿದ್ದೇನೆ. ಈ ಸಂವಿಧಾನದಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಕೊರತೆಗಳೂ ಹಾಗೂ ಅಸಮರ್ಪಕತೆಗಳು ಇರಬಹುದು. ಕೆಲವೊಂದು ಅಗತ್ಯ ಹೊಂದಾಣಿಕೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಂಡಿರುವುದರಿಂದ ಅನಿವಾರ್ಯವಾಗಿ ಹೀಗಾಗಿದೆ. ಒಂದು ಜಾತ್ಯತೀತ ಪ್ರಜಾಸತ್ತಾತ್ಮಕ ಸಮಾಜವು ಈ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಈ ಸಂವಿಧಾನದಲ್ಲಿ ಅವಕಾಶವೂ ಇದೆ ಮತ್ತು ಖಾತರಿಯೂ ಇದೆ ಎಂದು ನಾನು ನಂಬುತ್ತೇನೆ.

ಮಾನ್ಯರೆ, ಅಂತಿಮವಾಗಿ ನಾನು ಹೇಳುವುದೇನೆಂದರೆ ನಮ್ಮ ಪರಿಪೂರ್ಣ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಸಾಧನೆ, ಮುದ್ರಿತ ಸಂವಿಧಾನದ ಲಿಖಿತ ಪದಗಳನ್ನು ಅವಲಂಬಿಸಿಲ್ಲ. ಬದಲಾಗಿ, ದೇಶದ ನಾಯಕರು ಹಾಗೂ ಆಡಳಿತಗಾರರು ನಮ್ಮ ಈ ಸಂವಿಧಾನವನ್ನು ಹೇಗೆ ಜಾರಿಗೊಳಿಸುತ್ತಾರೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಅವಲಂಬಿಸಿದೆ, ಮತ್ತು ಅವರು ನಮಗೆ ಎದುರಾಗಿರುವ ಅಗಾಧ ಸಮಸ್ಯೆಗಳನ್ನು ಹೇಗೆ ನೋಡುತ್ತಾರೆ ಎಂಬುದನ್ನು

ಅವಲಂಬಿಸಿದೆ; ಈ ಸಂವಿಧಾನದ ಆಂತರ್ಯವನ್ನು ಅರಿತು ನಾವು ಹೇಗೆ ನಿರ್ವಹಿಸುತ್ತೇವೆಂಬುದರ ಮೇಲೆ ನಾವೆಲ್ಲರೂ ನಂಬಿರುವ ಆದರ್ಶಗಳು ಎಷ್ಟರ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಈಡೇರುತ್ತವೆ ಎಂಬುದು ಅವಲಂಬಿಸಿದೆ.

ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣಚಂದ್ರ ಶರ್ಮ (ಸಂಯುಕ್ತ ಪ್ರಾಂತ್ಯಗಳು : ಸಾಮಾನ್ಯ) : ಡಾ. ಅಂಬೇಡ್ಕರ್ ಬಹು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಅಭ್ಯಾಸಮಾಡಿ ಸದನದ ಮುಂದೆ ಮಂಡಿಸಿರುವ ಯೋಜನೆಗಾಗಿ, ಅವರು ಇದಕ್ಕಾಗಿ ವಹಿಸಿರುವ ಶ್ರಮಕ್ಕಾಗಿ ಮತ್ತು ನಿನ್ನೆಯ ದಿವಸ ಅವರು ಮಾಡಿದ ಸಮರ್ಥವಾದ, ನಿಚ್ಚಳವಾದ ಭಾಷಣಕ್ಕಾಗಿ ಅವರನ್ನು ಅಭಿನಂದಿಸುವ ಸಂತೋಷಕರ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ಭಾಗಿಯಾಗುತ್ತೇನೆ.

ಮಾನ್ಯರೆ, ಸಂವಿಧಾನವನ್ನು ಪರಿಗಣಿಸುವಾಗ ಸಂವಿಧಾನವು, ಆತ್ಯಂತಿಕ ಅಂತಿಮ ಎಂಬ ಅಂಶವನ್ನು ನಾವು ಪರಿಗಣಿಸಬಾರದು. ಸಂವಿಧಾನವನ್ನು ಕೆಲವು ಧೈಯಗಳಿಗಾಗಿ ರಚಿಸಲಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಈ ಧೈಯಗಳು ಯಾವುವೆಂದರೆ ಜನರ ಸಾರ್ವತ್ರಿಕ ಒಳಿತು, ರಾಜ್ಯದ ಸ್ಥಿರತೆ ಹಾಗೂ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಪ್ರಗತಿ ಹಾಗೂ ಬೆಳವಣಿಗೆ. ಭಾರತದಲ್ಲಿ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಪ್ರಗತಿ ಹಾಗೂ ಬೆಳವಣಿಗೆ ಎನ್ನುವುದರ ಅರ್ಥ, ಆತ್ಮಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರ, ಸ್ವಾವಲಂಬನ ಹಾಗೂ ಸ್ವಯಂಪೂರ್ಣತೆ. ಜನರ ಬೆಳವಣಿಗೆ ಎನ್ನುವುದರ ಅರ್ಥ, ಒಂದು ಬಲವಾದ ಹಾಗೂ ಒಗ್ಗಟ್ಟಿನ ರಾಷ್ಟ್ರ ನಿರ್ಮಾಣ.

ಮಾನ್ಯರೆ, ನಮ್ಮದು ಒಂದು ಪ್ರಜಾಸತ್ತಾತ್ಮಕ ಸಂವಿಧಾನ. ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವವು ಜನರಿಂದ ಮತ್ತು ಜನರಿಗಾಗಿ ಇರುವಂಥ ಸರ್ಕಾರವನ್ನು ಒಳಗೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವದಲ್ಲಿ, ಯಾವುದೇ ಒಬ್ಬ ರಾಜ ಅಥವಾ ನಿರಂಕುಶಾಧಿಕಾರಿ ಅಥವಾ ಒಂದು ಜನರ ಗುಂಪಿನ ಬುದ್ಧಿವಂತಿಕೆಗಿಂತ ಎಲ್ಲ ಜನರ ಒಟ್ಟುಗೂಡಿದ ಬುದ್ಧಿವಂತಿಕೆ ಹೆಚ್ಚಿನದು ಎಂದು ಪರಿಗಣಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ಅದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವವು, ಜನರ ಕಲ್ಯಾಣವೇ ಅತಿ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ಒಳಿತು ಎಂಬ ತತ್ವಕ್ಕೆ ಒತ್ತು ನೀಡುತ್ತದೆ. ಇಂತಹ ಫಲಿತಾಂಶವನ್ನು ತಂದುಕೊಡಬಲ್ಲ ರಾಜಕೀಯ ಸಂಸ್ಥೆಗಳನ್ನು ಸಮರ್ಥಿಸಲಾಗುವುದೇ ಹೊರತು ಅವುಗಳಿಗೆ ಅಂಟಿಸಿದ ಯಾವುದೇ ಆಡಂಬರ ಅಥವಾ ತೋರಿಕೆಯಿಂದಲ್ಲ. ಇವು, ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವದ ಮೂಲಭೂತ ಅಂಶಗಳಾಗಿದ್ದು ಇದರ ಮೂಲಕ ನಾವು ನಮ್ಮ ಮುಂದಿಡಲಾದ ಸಂವಿಧಾನವು ಭಾರತವನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಸ್ವಯಂಪೂರ್ಣತೆ, ಸ್ವಯಂ ಬೆಳವಣಿಗೆ ಹಾಗೂ ಸ್ವಯಂ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರವನ್ನು ಸಾಧಿಸುವ ಒಂದು ಬಲವಾದ ಹಾಗೂ ಒಗ್ಗಟ್ಟಿನ ರಾಷ್ಟ್ರವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತದೆಯೆ ಎಂಬುದರ ಮೂಲಕ ಅದನ್ನು ತೀರ್ಮಾನಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ.

ಮಾನ್ಯರೆ, ಭಾರತಕ್ಕೆ ಸಂಪತ್ತಿನ ಆವಶ್ಯಕತೆಯಿದೆ ಎಂದರೆ ಭಾರತವು ಬಡರಾಷ್ಟ್ರ; ಆದ್ದರಿಂದ ಜಗತ್ತಿನ ಯಾವುದೇ ದೊಡ್ಡ ರಾಷ್ಟ್ರದೊಂದಿಗೆ ಸ್ಪರ್ಧಿಸಬಲ್ಲ ಬಲವನ್ನು ಅದು ಬೆಳೆಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಮತ್ತು ಸಮಾನತೆಯ ನೆಲೆಯ ಮೇಲೆ ನಿಲ್ಲಬೇಕು ಎಂದು ಅರ್ಥ. ಐಶ್ವರ್ಯ ಎಂದರೆ ಚಿನ್ನ, ಬೆಳ್ಳಿ ಅಥವಾ ದೇಶದ ಇನ್ನಿತರ ಸಂಪನ್ಮೂಲಗಳು ಎಂದು ಪರಿಗಣಿಸುವಂಥ ಒಂದು ಕಾಲವಿತ್ತು. ಆಧುನಿಕ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ದೇಶವೊಂದರ ಸಂಪತ್ತು ಮೂಲತಃ ಅದರ ಯುವಜನತೆಯ ಕೈಕಾಲುಗಳ ಶಕ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಅವರ ಚಾರಿತ್ರ್ಯ ಮತ್ತು ಬುದ್ಧಿ ಹಾಗೂ ಕೆಲಸಮಾಡುವ ಸಾಮರ್ಥ್ಯದಲ್ಲಿ ಇದೆ ಎಂದು ಭಾವಿಸಬೇಕು. ಈಗ, ಈ ಸಂವಿಧಾನದಲ್ಲಿ ಜನರು ಕೆಲಸಮಾಡುವಂತೆ ಮಾಡುವ ಅಥವಾ ಅವರು ಬೆಳೆಯುವಂತೆ ಮಾಡುವ ಒಂದೇ ಒಂದು ಅಂಶವಾಗಲಿ ಅಥವಾ ಅವಕಾಶವಾಗಲಿ ಇಲ್ಲ. ಇಲ್ಲಿ ನಿರ್ದೇಶಕ ತತ್ವಗಳಿವೆ. ಅಲ್ಲಿ, ರಾಜ್ಯವು ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ನೀಡುವ ಹಾಗೂ ಕೆಲಸ ಮತ್ತು ಉದ್ಯೋಗವನ್ನು ಹುಡುಕುವ ಪ್ರಯತ್ನಮಾಡುತ್ತದೆ. ಜನರು ಕೆಲಸ ಮಾಡುವಂತೆ ಮಾಡುವ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ಸರ್ಕಾರ ವಹಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ. ಯಾರು ಕೆಲಸಮಾಡುವುದಿಲ್ಲವೋ ಅವರಿಗೆ ಅನ್ನವೂ ಇಲ್ಲ ಎಂಬುದು ಇಲ್ಲಿನ ತತ್ವ ಇದು ಬಹುಮುಖ್ಯವಾದ ಪ್ರಶ್ನೆ. ಸಮರ್ಥ ಪ್ರಜೆಗಳಿಗೆ ಉದ್ಯೋಗಾವಕಾಶ ಕಲ್ಪಿಸಲು ಒಂದು ಉಪಬಂಧವಿರಬೇಕು. ಆದ್ದರಿಂದ, ಮಾನ್ಯರೆ, ನನ್ನ ಸ್ನೇಹಿತರೊಬ್ಬರು ಟೀಕೆಮಾಡುವ ಪ್ರಕಾರ, ಸಂವಿಧಾನದಲ್ಲಿ ನೀಡಿರುವ ಹಕ್ಕುಗಳನ್ನು ಈಡೇರಿಸುವಂತೆ ರಾಜ್ಯಗಳ ಮೇಲೆ ಕಾನೂನಾತ್ಮಕ

ಬದ್ಧತೆಯನ್ನು ಹೇರುವ ಅಂಶ ನಿರ್ದೇಶಕ ತತ್ವದಲ್ಲಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ನಾನು ಸಲಹೆ ಮಾಡುವುದೇನೆಂದರೆ, ಈ ತತ್ವಗಳಿಗೆ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿ ಮಾಡಿದ ಯಾವುದೇ ಕಾನೂನು, ಅಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ಅಸಿಂಧುವಾಗುತ್ತದೆ ಎಂಬ ಉಪಬಂಧವನ್ನು ನಾವು ಇಲ್ಲಿ ಮಾಡಬೇಕು. ಇದರಿಂದ ಪ್ರಸ್ತುತ ಸ್ಥಿತಿಗೆ ಧಕ್ಕೆಯಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಇದು ಕಾನೂನಿನ ನ್ಯಾಯಾಲಯಕ್ಕೆ ಒಂದು ವ್ಯಾಪ್ತಿಯನ್ನು ತಂದುಕೊಡುತ್ತದೆ. ಇದು ಯಾವ ಕಾನೂನು, ಜನರ ಹಿತಾಸಕ್ತಿಗೆ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿರುವುದೋ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಕೊಡುವುದರ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿರುವುದೋ, ಮತ್ತು ಜನರಿಗೆ ಕೆಲಸ ಹಾಗೂ ಉದ್ಯೋಗವನ್ನು ಕೊಡುವುದರ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿರುವುದೋ ಅಂತಹ ಕಾನೂನನ್ನು ಅಸಿಂಧುವೆಂದು ಘೋಷಿಸಬೇಕು ಎಂದು ನ್ಯಾಯಾಲಯಕ್ಕೆ ಮೊರೆ ಹೋಗುವ ಒಂದು ನಿಷೇಧಾತ್ಮಕವಾದ ಹಕ್ಕನ್ನಾದರೂ ಜನರಿಗೆ ಕೊಡುತ್ತದೆ. ಆಗ ಅಂತಹ ಕಾನೂನುಗಳು ಅಸಿಂಧು ಎಂದು ಘೋಷಿಸುವ ಅಧಿಕಾರವ್ಯಾಪ್ತಿ ನ್ಯಾಯಾಲಯಕ್ಕೆ ಇರುತ್ತದೆ. ಯಾಕೆಂದರೆ ಅಂತಹ ಕಾನೂನು, ಅಧ್ಯಾಯ ಳರಲ್ಲಿ ನಿರೂಪಿಸಲಾಗಿರುವ ಸಾಮಾನ್ಯ ತತ್ವಗಳ ಉಲ್ಲಂಘನೆಯಾಗಿರುತ್ತದೆ.

ನಿರ್ದೇಶಕ ತತ್ವಗಳಲ್ಲಿ ನಾನು ಒತ್ತಿಹೇಳಲು ಇಚ್ಛಿಸುವ ಇನ್ನೊಂದು ಅಂಶವೆಂದರೆ, ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವದ ಬೆಳವಣಿಗೆಗೆ ಒಂದು ಮುಕ್ತವಾದ ಹಾಗೂ ಆರೋಗ್ಯಕರವಾದ ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಅಗತ್ಯವಿದೆ ಎಂಬುದು. ಮಧ್ಯಕಾಲೀನ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಮುಕ್ತವಾಗಿ ಯೋಚಿಸುವ ಧೈರ್ಯಮಾಡುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಪ್ರಜ್ಞಾವಂತರಿರುವ ಈ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಮುಕ್ತವಾಗಿ ಯೋಚಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಿದೆ. ಆದರೆ ಹಾಗೆ ಮಾಡಲಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಕಾಳಸಂತೆ ಮಾಡುವ ಮೂಲಕ ಮತ್ತು ಒಬ್ಬ ಸಭ್ಯ ಮನುಷ್ಯನು ಮಾಡಲಾರದಂಥ ವ್ಯವಹಾರಗಳ ಮೂಲಕ ವ್ಯಕ್ತಿಯೊಬ್ಬ ಅಪಾರ ಧನ ಸಂಪತ್ತನ್ನು ಗುಡ್ಡೆಹಾಕಬಹುದು. ಅವನು ಒಂದು ಡಜನ್ನಿನಷ್ಟು ಸುಶಿಕ್ಷಿತ ಮಹಿಳೆಯರನ್ನು ಕೊಂಡುಕೊಂಡು ಜಗತ್ತಿನಾದ್ಯಂತ ಸುತ್ತಾಡುತ್ತ ಇಪ್ಪತ್ತರಷ್ಟು ಪ್ರಾಂತೀಯ ವೃತ್ತಪತ್ರಿಕೆಗಳ ಮೇಲೆ ನಿಯಂತ್ರಣ ಸಾಧಿಸುತ್ತಾನೆ. ನಿರ್ಲಜ್ಜ ಪ್ರಚಾರದ ಮೂಲಕ ಜನರ ಆಲೋಚನೆಗಳ ಮೇಲೆ ನಿಯಂತ್ರಣ ಸಾಧಿಸುತ್ತಾನೆ; ಮಾನವ ಉಪಕಾರಿ ಎಂದು ಹೆಸರು ಗಳಿಸುತ್ತಾನೆ. ಇದು ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವವೆಂದು ನಿಮಗನ್ನಿಸುತ್ತದೆಯೇ? ಇಂತಹ ಸಂಗತಿಗಳು ನಡೆಯುವಂಥ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಪ್ರಾಮಾಣಿಕ, ಸ್ವತಂತ್ರ ಪ್ರಜೆಯು ಬೆಳೆಯಲು ಏನಾದರೂ ಸಾಧ್ಯತೆ ಇದೆ ಎಂದು ನಿಮಗನ್ನಿಸುತ್ತದೆಯೇ? ಮಾನ್ಯರೆ, ಇಂತಹ ಮಹಾನ್ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಈ ರೀತಿಯದು ನಡೆಯಲು ಅವಕಾಶಮಾಡಿಕೊಡಬಾರದೆಂದು ನನ್ನ ವ್ಯಾಪ್ತಿಯಲ್ಲಿರುವ ಎಲ್ಲ ಬಲದೊಂದಿಗೆ ಪ್ರತಿಭಟಿಸುತ್ತೇನೆ. ವ್ಯಕ್ತಿಗಳ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಅಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ಐಶ್ವರ್ಯವು ಒಟ್ಟುಗೂಡುವುದನ್ನು, ಸಂಪತ್ತಿನ ದುರುಪಯೋಗವಾಗುವುದನ್ನು ತಡೆಗಟ್ಟುವ ಮೂಲಕ, ಈ ರೀತಿಯ ಸಂಗತಿಗಳು ನಡೆಯದಂತೆ ನೀವು ತಡೆ ಹಾಕಬೇಕು, ನಿಮ್ಮಿಂದ ಅದು ಸಾಧ್ಯವಿದೆ. ನೀವು ಪತ್ರಿಕೆಗಳನ್ನು ಹತೋಟಿಯಲ್ಲಿಡಬೇಕು, ಮತ್ತು ಆರೋಗ್ಯಕರವಾದ ಹಾಗೂ ಸ್ವತಂತ್ರವಾದ ಪತ್ರಿಕೋದ್ಯಮಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶಮಾಡಿ ಕೊಡಬೇಕು. ಆಗ ಪರಿಣಾಮಕಾರಿಯಾದ ಮುಕ್ತ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ: ರಷ್ಯಾ ಸಂವಿಧಾನದ ೩ನೇ ಅಧ್ಯಾಯದಲ್ಲಿರುವ ಉಪಬಂಧಗಳನ್ನು ಉಲ್ಲೇಖಿಸುತ್ತೇನೆ. ಅಲ್ಲಿ ೧೪ ಮತ್ತು ೧೮ನೇ ಅನುಚ್ಛೇದಗಳಿದ್ದು ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಸದೃಢ ದೇಹವಿರುವ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಪ್ರಜೆಯೂ ಕೆಲಸಮಾಡತಕ್ಕದ್ದು ಎಂದು ರಾಜ್ಯವು ನಿರ್ಬಂಧಿಸಬೇಕು ಎಂದು ನಿರೂಪಿಸಲಾಗಿದೆ. ಅದಲ್ಲದೆ, ಇನ್ನೊಂದು ಅನುಚ್ಛೇದದಲ್ಲಿ ಪರಿಣಾಮಕಾರಿಯಾದ ಮುಕ್ತ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಹತ್ತಿಕ್ಕುವ ಅಥವಾ ಅದರ ಬೆಳವಣಿಗೆಗೆ ಧಕ್ಕೆ ತರುವುದಕ್ಕೆ ಪತ್ರಿಕೆಗೆ ಅವಕಾಶ ಕೊಡಬಾರದು ಎಂದು ನಿರೂಪಿಸಲಾಗಿದೆ. ಪರಿಣಾಮಕಾರಿಯಾದ ಅಭಿಪ್ರಾಯವು ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವದ ಬೆನ್ನೆಲುಬು.

ನಿರ್ದೇಶಕ ತತ್ವಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಪ್ರಸ್ತಾವಿಸಿದ ಅನಂತರ ಅಲ್ಪಸಂಖ್ಯಾತರಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ೧೪ನೇ ಅಧ್ಯಾಯದ ಕಡೆಗೆ ಬರುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ನಾನು ಈಗಾಗಲೇ ಹೇಳಿದಂತೆ, ಈ ಮಹಾನ್ ದೇಶಕ್ಕೆ ಒಗ್ಗಟ್ಟಿನ ಅಗತ್ಯವಿದೆ. ಒಗ್ಗೂಡಿದ ರಾಷ್ಟ್ರವೇ ಇಲ್ಲಿನ ಧೈರ್ಯ. ಅಲ್ಪಸಂಖ್ಯಾತರ ಹಕ್ಕುಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಹೇಳಲಾಗಿದೆ.

ಅಲ್ಪಸಂಖ್ಯಾತರು, ಆ ಪದದ ನಿಜವಾದ ಅರ್ಥದಲ್ಲಿ ಅಲ್ಪಸಂಖ್ಯಾತರಲ್ಲ ಅಥವಾ ಲೀಗ್ ಆಫ್ ನೇಷನ್ಸ್ ಅಂಗೀಕರಿಸಿದ ಅರ್ಥದ ವರ್ಗಗಳು ಅಥವಾ ಗುಂಪುಗಳೂ ಅಲ್ಲ. ನಾವೆಲ್ಲರೂ ಒಂದೇ ಜನಾಂಗಕ್ಕೆ ಸೇರಿದವರು. ನಾವೆಲ್ಲರೂ ಈ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಶತಶತಮಾನಗಳಿಂದ ಸಹಸ್ರಾರು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಬದುಕಿದ್ದೇವೆ. ನಾವೆಲ್ಲರೂ ಒಂದೇ ರೀತಿಯ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯನ್ನು, ಒಂದೇ ರೀತಿಯ ಜೀವನ ವಿಧಾನವನ್ನು, ಒಂದೇ ರೀತಿಯ ಆಲೋಚನಾ ವಿಧಾನವನ್ನು ಮೈಗೂಡಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದೇವೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ೧೪ನೇ ಅಧ್ಯಾಯದಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟಿರುವ ವಿಶೇಷ ಅವಕಾಶಗಳ ಅರ್ಥ ನನಗೆ ತಿಳಿಯುತ್ತಿಲ್ಲ. ಇದು ಶಾಸನಬದ್ಧವಾದ ಅಲ್ಪಸಂಖ್ಯಾತರನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸುತ್ತದೆ. ಇದು ಕೇವಲ ಹತ್ತು ವರ್ಷಗಳವರೆಗೆ ಮಾತ್ರ ಇರುತ್ತದೆ ಎಂದು ಹೇಳುವುದು ನಾವು ಹಿಂದಿನ ಪಾಠವನ್ನು ಮರೆತಿದ್ದೇವೆ ಎಂದಾಗುತ್ತದೆ. ಹಿಂದೆ ಏನಾಯಿತು? ಮುಸ್ಲಿಮರಿಗೆ ನೀವು ಕೆಲವೊಂದು ಹಕ್ಕುಗಳು ಹಾಗೂ ಅವಕಾಶಗಳನ್ನು ನೀಡಿದಿರಿ. ಈ ಹಕ್ಕುಗಳು ಮತ್ತು ಉಪಬಂಧಗಳು ಕಾಲಕ್ರಮೇಣ ತಾವಾಗೇ ಇಲ್ಲವಾಗುತ್ತವೆ, ಮುಸ್ಲಿಮ್ ಸಮುದಾಯವು ಈ ವಿಶೇಷ ಉಪಬಂಧಗಳ ಅಗತ್ಯವಿಲ್ಲ ಎಂಬುದನ್ನು ಕ್ರಮೇಣ ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಈ ದೇಶದ ಜನರೊಂದಿಗೆ ಬೆರೆತು ತನ್ನ ಅವಕಾಶಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಕೊಡುತ್ತದೆ ಎಂದು ಹಾರೈಸಿದ್ದೆವು. ಆದರೆ ಇದರ ಫಲವಾಗಿ ನಡೆದದ್ದು ದೇಶದ ವಿಭಜನೆ. ಒಂದು ಜನಸಮುದಾಯಕ್ಕೆ ನೀವು ಅವರ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ನೋಡಿ, ಅಥವಾ ಅವರು ದೇಶಕ್ಕಾಗಿ ಏನೋ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಎಂಬ ಕಾರಣದಿಂದ ಅಲ್ಲದೆ, ಸುಮ್ಮನೆ ಯಾವುದೋ ಗುಂಪು ಅಥವಾ ವರ್ಗಕ್ಕೆ ಸೇರಿದ್ದಾರೆ ಎಂಬ ಕಾರಣಕ್ಕೆ ಕೆಲವು ವಿಶೇಷ ಅವಕಾಶಗಳನ್ನು ನೀಡಿದರೆ, ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವದಲ್ಲಿರುವ ದೋಷವನ್ನು ಶಾಶ್ವತವಾಗಿ ಮುಂದುವರಿಸುತ್ತಿದ್ದೀರಿ ಎಂದರ್ಥ. ಅಂದರೆ, ತಾವು ಯಾವ ಗುಂಪು ಅಥವಾ ವರ್ಗಗಳಿಗೆ ಸೇರಿದ್ದಾರೋ ಅವುಗಳಿಗೆ ವಿನಾಶಕಾರಿಯಾದ ಕೆಲಸಮಾಡುವ ಗುಂಪು ಅಥವಾ ವರ್ಗಗಳು ಹುಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟಂತಾಗುತ್ತದೆ. ಅವರು ತಾವು ಸೇರಿದ ಗುಂಪು ಅಥವಾ ವರ್ಗಗಳಿಗೆ ಅಥವಾ ದೇಶಕ್ಕೆ ಯಾವುದೇ ಒಳ್ಳೆಯದನ್ನು ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ಬದಲಾಗಿ ಆ ಗುಂಪು ಅಥವಾ ಬಣಗಳ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಅವರು ತಮ್ಮ ಸ್ವಾರ್ಥವನ್ನು ಮಾತ್ರ ಸಾಧಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಒಂದುಗೂಡಿದ ದೇಶಕ್ಕೆ ಅದು ಅಡ್ಡಗಾಲು ಹಾಕುತ್ತದೆ ಮಾತ್ರವಲ್ಲ ಆ ಗುಂಪು ಅಥವಾ ವರ್ಗಗಳಿಗೂ ಯಾವ ಒಳಿತನ್ನು ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ನಾನು ಈಗಾಗಲೇ ಹೇಳಿದಂತೆ ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವದಲ್ಲಿ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಕಂಡುಬರುವ ದೋಷವನ್ನೇ ಮುಂದುವರಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ನಾನು ಸಲಹೆ ಮಾಡುವುದೇನೆಂದರೆ ಈ ಅಧ್ಯಾಯವನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಕೈಬಿಡುವುದೇ ಉತ್ತಮ. ಮತ್ತು ಹಿಂದುಳಿದ ವರ್ಗಗಳಿಗೆ ಅಥವಾ ಕೆಲವು ಇತರ ವರ್ಗಗಳಿಗೆ ಏನಾದರೂ ರಕ್ಷಣೆ ಅಥವಾ ಉತ್ತೇಜನ ನೀಡುವ ಅಗತ್ಯವಿರುವುದಾದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ಬೇರೆ ಇತರ ಮಾರ್ಗಗಳಿರಬಹುದು. ಉದಾಹರಣೆಗೆ: ಅರ್ಹ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಶಿಷ್ಯವೇತನ ನೀಡಬಹುದು. ಇತರ ಹಣಕಾಸಿನ ನೆರವು ನೀಡಬಹುದು, ಅವರ ಅಭಿವರ್ಧನೆ ಅಥವಾ ಏಳಿಗೆಗೆ ಅಗತ್ಯವಾದಂಥ ಇತರ ಸೌಲಭ್ಯಗಳನ್ನು ನೀಡಬಹುದು ಅಥವಾ ಸಂಸ್ಥೆಗಳನ್ನು ಆರಂಭಿಸಬಹುದು. ಆದರೆ ರಾಜ್ಯಾಡಳಿತ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ವಿಭಜನೆಯನ್ನು ಮತ್ತು ರಾಷ್ಟ್ರದಲ್ಲಿ ವಿಭಜನೆಯನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸುವುದರಿಂದ ರಾಷ್ಟ್ರದ ಆರೋಗ್ಯಕರ ಬೆಳವಣಿಗೆಗೆ ಧಕ್ಕೆಯಾಗುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ನಮಗೆ ಹಾಗೂ ಮುಂದಿನ ಪೀಳಿಗೆಯವರಿಗೆ ಎಣಿಸಲಾಗದಂಥ ಹಾನಿಯಾಗುತ್ತದೆ.

ಶ್ರೀ ಟಿ.ಟಿ. ಕೃಷ್ಣಮಾಚಾರಿ (ಮದ್ರಾಸ್ : ಸಾಮಾನ್ಯ) : ಮಾನ್ಯ ಸಭಾಧ್ಯಕ್ಷರೆ, ಡಾ. ಅಂಬೇಡ್ಕರ್ ಅವರ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಎಚ್ಚರಿಕೆಯಿಂದ ಆಲಿಸಿದ ಸದನದಲ್ಲಿದ್ದವರಲ್ಲಿ ನಾನು ಒಬ್ಬನು. ಈ ಸಂವಿಧಾನವನ್ನು ರೂಪಿಸುವಲ್ಲಿ ಅವರು ಎಷ್ಟೊಂದು ಶ್ರಮಪಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಹಾಗೂ ಮುತುವರ್ಜಿ ವಹಿಸಿದ್ದಾರೆ ಎಂಬುದರ ಬಗ್ಗೆ ನನಗೆ ಅರಿವಿದೆ. ಅದೇ ಸಮಯದಲ್ಲಿ, ನಮಗೆ ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಮುಖ್ಯವಾಗಿರುವ ಈ ಸಂವಿಧಾನದ ಕರಡನ್ನು ರೂಪಿಸುವಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟರ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಗಮನ ನೀಡುವುದು ಅಗತ್ಯವಾಗಿತ್ತೋ ಅಷ್ಟು ಗಮನವನ್ನು ಕರಡು

ರಚನಾ ಸಮಿತಿಯು ನೀಡಿಲ್ಲ ಎಂಬುದೂ ನನಗೆ ಗೊತ್ತು. ನೀವು ನಾಮನಿರ್ದೇಶನ ಮಾಡಿದ ೭ ಮಂದಿಯಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಸದಸ್ಯರು ಸದನಕ್ಕೆ ರಾಜೀನಾಮೆ ನೀಡಿದ್ದು ಅವರ ಬದಲಿಗೆ ಮತ್ತೊಬ್ಬರನ್ನು ನೇಮಕ ಮಾಡಲಾಗಿದೆ ಎಂಬುದು ಬಹುಶಃ ಸದನಕ್ಕೆ ತಿಳಿದಿರಬಹುದು. ಒಬ್ಬ ಸದಸ್ಯರು ಮೃತಪಟ್ಟರು. ಆದರೆ ಅವರ ಬದಲಿಗೆ ಮತ್ತೊಬ್ಬರನ್ನು ನೇಮಿಸಲಾಗಿಲ್ಲ. ಒಬ್ಬ ಸದಸ್ಯರು ಅಮೆರಿಕೆಯಲ್ಲಿದ್ದರು, ಅವರ ಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಬದಲಿಯವರನ್ನು ನೇಮಿಸಲಿಲ್ಲ. ಇನ್ನೊಬ್ಬರು ರಾಜ್ಯದ ವ್ಯವಹಾರಗಳಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿದ್ದರು. ಅಷ್ಟರ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಅವರ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಶೂನ್ಯ ಉಂಟಾಯಿತು. ಒಬ್ಬರೋ ಇಬ್ಬರೂ ದೆಹಲಿಯಿಂದ ಬಹಳ ದೂರವಿದ್ದರು. ಬಹುಶಃ ಆರೋಗ್ಯದ ಕಾರಣದಿಂದಾಗಿ ಅವರು ಭಾಗವಹಿಸುವುದು ಸಾಧ್ಯವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಹೀಗಾಗಿ, ಈ ಸಂವಿಧಾನದ ಕರಡನ್ನು ಸಿದ್ಧಪಡಿಸುವ ಕೆಲಸ ಡಾ. ಅಂಬೇಡ್ಕರ್ ಅವರ ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದಿತು. ಅವರು ನಿಸ್ಸಂದೇಹವಾಗಿ ಅತ್ಯಂತ ಶ್ರಾಘವೀಯವಾಗಿ ಈ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಸಾಧಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ನಾವೆಲ್ಲರೂ ಅವರಿಗೆ ಆಭಾರಿಗಳು. ನಾನು ಹೇಳಬೇಕಿರುವ ಅಂಶವೇನೆಂದರೆ, ಇಂತಹ ವಿಷಯದ ಬಗ್ಗೆ ಸೂಕ್ತವಾಗಿ ನೀಡಬೇಕಾಗಿದ್ದ ಗಮನವನ್ನು ಒಟ್ಟಾರೆಯಾಗಿ ಸಮಿತಿಯು ನೀಡಿಲ್ಲ ಎಂಬುದು. ಏಪ್ರಿಲ್‌ನಲ್ಲಿ ಯಾವಾಗಲೋ ಒಮ್ಮೆ ಸಂವಿಧಾನ ರಚನಾ ಸಭೆಯ ಸಚಿವಾಲಯವು ನನಗೂ ಮತ್ತು ನನ್ನನ್ನಲ್ಲದೆ ಇತರರಿಗೂ ಸಹ ಕೇಂದ್ರದ ಅಧಿಕಾರಸಮಿತಿ, ಕೇಂದ್ರದ ಸಂವಿಧಾನಸಮಿತಿ ಹಾಗೂ ಪ್ರಾಂತೀಯ ಸಂವಿಧಾನಸಮಿತಿ ಹಾಗೂ ಅದರ ಸದಸ್ಯರು ಹಾಗೂ ಇನ್ನಿತರ ಕೆಲವು ಆಯ್ದ ಜನರು, ಸಭೆ ಸೇರಬೇಕು ಮತ್ತು ಸದನದ ವಿವಿಧ ಸದಸ್ಯರು ಸೂಚಿಸಿದ ತಿದ್ದುಪಡಿಗಳನ್ನು ಕುರಿತು ಚರ್ಚಿಸಬೇಕು ಎಂದು ನೀವು ನಿರ್ದೇಶಿಸಿರುವುದನ್ನು ತಿಳಿಸಿದ್ದರು. ಕಳೆದ ಏಪ್ರಿಲ್‌ನಲ್ಲಿ ಎರಡು ದಿನಗಳ ಕಾಲ ಒಂದು ಸಭೆಯನ್ನು ನಡೆಸಲಾಯಿತು. ಒಂದಿಷ್ಟು ಒಳ್ಳೆಯ ಕೆಲಸ ನಡೆಯಿತು ಎಂದು ಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ. ಮತ್ತು ಸಮಿತಿಯು ನೀಡಿದ ಕೆಲವು ಶಿಫಾರಸುಗಳನ್ನು ಡಾ. ಅಂಬೇಡ್ಕರ್ ಸ್ವೀಕರಿಸಲು ಒಪ್ಪಿದರು. ಆದರೆ ಅನಂತರದಲ್ಲಿ ಈ ಸಮಿತಿ ಕುರಿತಂತೆ ಏನೊಂದೂ ಕೇಳಿಬರಲಿಲ್ಲ. ಕರಡು ರಚನಾ ಸಮಿತಿಯು - ಡಾ. ಅಂಬೇಡ್ಕರ್ ಮತ್ತು ಶ್ರೀ ಮಾಧವರಾವ್ ಅವರಂತೂ ಇದ್ದೇ ಇದ್ದರು-ಅನಂತರದಲ್ಲಿ ಸಭೆ ಸೇರಿತು, ತಿದ್ದುಪಡಿಗಳ ಪರಿಶೀಲನೆ ನಡೆಸಿತು. ಸಮಿತಿಯ ಸದಸ್ಯರು ಕೆಲವೊಂದು ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ನೀಡಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ತಾಂತ್ರಿಕವಾಗಿ ಇದು ಕರಡು ರಚನಾ ಸಮಿತಿಯಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಈ ವಿಷಯ ಕುರಿತಂತೆ ನಿಮ್ಮ ತೀರ್ಮಾನವನ್ನು ನಾನು ಪ್ರಶ್ನಿಸುವುದಿಲ್ಲವಾದರೂ ಸಮಿತಿಯು ಕಾರ್ಯಾಂತ ನಿವೃತ್ತವಾಗಿದೆ ಎಂದು ಒಂದು ಸಲ ಸಮಿತಿಯು ವರದಿ ಮಾಡಿದ ಅನಂತರ, ನೀವು ಕರಡು ರಚನಾ ಸಮಿತಿಯನ್ನು ಮರುರಚನೆ ಮಾಡಿದಂತೆ ನೆನಪಿಲ್ಲ. ಇದನ್ನು ಎಲ್ಲರೂ ಸಮ್ಮತಿಸುತ್ತಾರೆ ಎಂದುಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ. ಈ ಎಲ್ಲ ಅಂಶಗಳನ್ನು ನಾನೇಕೆ ತಿಳಿಸುತ್ತಿದ್ದೇನೆ ಎಂದರೆ ನಮ್ಮ ಸಂವಿಧಾನದ ಕೆಲವೊಂದು ಬಾಬುಗಳಿಗೆ ಅಗತ್ಯವಿದ್ದಷ್ಟು ಪರಿಣತರ ಗಮನ ದೊರೆತಿಲ್ಲ. ಶ್ರೀ ಗೋಪಾಲಸ್ವಾಮಿ ಅಯ್ಯಂಗಾರ್ ಅಥವಾ ಶ್ರೀ ಮುನ್ಶಿ ಅಥವಾ ಕೆಲವು ಇನ್ನಿತರ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳು ಎಲ್ಲ ಕಾಲಕ್ಕೂ ಸಭೆಗಳಿಗೆ ಹಾಜರಾಗಿದ್ದಿದ್ದರೆ ಎಷ್ಟು ಗಮನವನ್ನು ಒದಗಿಸಬಹುದಾಗಿತ್ತೋ ಅಷ್ಟು ಗಮನ ಸಿಕ್ಕಿಲ್ಲ.

ಮಾನ್ಯರೇ, ಕರಡು ಸಂವಿಧಾನದ ಒಂದು ಅಂಶದ ಬಗ್ಗೆ ನಿಮ್ಮ ಗಮನವನ್ನು ಸೆಳೆಯುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಅದೇನೆಂದರೆ ಸಂವಿಧಾನದಲ್ಲಿರುವ ಹಣಕಾಸಿನ ಉಪಬಂಧಗಳು. ಮಾನ್ಯರೇ, ನೀವು ಒಂದು ತಜ್ಞಸಮಿತಿಯನ್ನು ನೇಮಿಸಿದ್ದಿರಿ. ಆದರೆ ನನಗೆ ತೋರಿದಂತೆ, ಸಮಿತಿಯ ಸದಸ್ಯರು ಸಾಕಷ್ಟು ಪರಿಣತರಾಗಿದ್ದರೂ ಸಹ, ಸಮಿತಿಯು ಕಾರ್ಯನಿರ್ವಹಿಸಿದ ರೀತಿಯು ಒಟ್ಟಾರೆ ತೃಪ್ತಿಕರವಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಸಮಿತಿಯ ಮುಂದೆ ಸಾಕ್ಷ್ಯ ನೀಡುವ ಅವಕಾಶ ನನಗೆ ಸಿಕ್ಕಿತ್ತು. ಆದರೆ ಸಮಿತಿಯವರು ತಮಗೆ ಒಪ್ಪಿಸಿದ ಕೆಲಸದ ಗಾಂಭೀರ್ಯವನ್ನು ಮನಗಂಡಂತೆ ಕಾಣಲಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ತಮಗೆ ಒಪ್ಪಿಸಿದ ಬಾಬುಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ಕರಡು ರಚನಾ ಸಮಿತಿಗೆ ಸಲಹೆ ನೀಡುವ ಕ್ಷಮತೆ ಅವರಲ್ಲಿರಲಿಲ್ಲ. ಹೀಗಾಗಿ ನಾನು ಸಭೆಯಿಂದ ಹೊರಬರಬೇಕಾಯಿತು. ಮಾನ್ಯರೇ,

ರೊಟ್ಟಿಯ ರುಚಿ ತಿಳಿಯುವುದು ಅದನ್ನು ತಿಂದಾಗಲೇ. ಪರಿಣತಸಮಿತಿಯ ವರದಿಯ ಒಂದು ಪ್ರತಿನನ್ನಲ್ಲಿದೆ. ನನಗೆ ಅದು ತೃಪ್ತಿ ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಪರಿಣತಸಮಿತಿಯ ವರದಿಯನ್ನು ಸದನವು ಚರ್ಚಿಸಲಾಗದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗಳು ಉಂಟಾದವು. ಹೀಗಾಗಿ ಕೆಲವೊಂದು ಶಿಫಾರಸುಗಳನ್ನು ಅಳವಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕವೇ ಅಥವಾ ಅಲ್ಲವೇ ಎಂಬುದನ್ನು ಕರಡು ರಚನಾ ಸಮಿತಿಯವರು ಹೆಚ್ಚುಕಡಿಮೆ ತಮ್ಮಷ್ಟಕ್ಕೆ ತಾವೇ ನಿರ್ಧರಿಸುವಂತಾಯಿತು.

ಮಾನ್ಯರೆ, ಪರಿಣತಸಮಿತಿಯ ವರದಿ ಕುರಿತಂತೆ ನಾನು ಹೇಳಬೇಕಾದ ಕೆಲವು ಬಾಬುಗಳನ್ನು ಪರಿಣತಸಮಿತಿಗೆ ಸ್ವತಃ ತನಗೇ ಖಾತರಿ ಇದ್ದಂತಿಲ್ಲ. ವಾಸ್ತವವಾಗಿ, ಮಾನ್ಯರೆ, ನೀವು ಪರಿಶೀಲಿಸುವಂತೆ ತಿಳಿಸಿ ಅವರಿಗೆ ನೀಡಿದಂತಹ ಕೆಲವು ಅಂಶಗಳು ಸಾಕಷ್ಟು ವಿಶಾಲವಾಗಿದ್ದವು. ವಿಶಾಲ ಎಂಬುದರರ್ಥ, ಕಳೆದ ಹತ್ತು ವರ್ಷಗಳ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ಭಾರತ ಸರ್ಕಾರ ಹಾಗೂ ಪ್ರಾಂತೀಯ ಸರ್ಕಾರಗಳ ಅನುಭವವನ್ನು ಆಧರಿಸಿ ಅಗತ್ಯವಿದ್ದಲ್ಲಿ ಕೇಂದ್ರ ಹಾಗೂ ರಾಜ್ಯಗಳ ಬಾಬುವನ್ನು ನಿರೂಪಿಸುತ್ತ ಅಧಿಕಾರಗಳ ವಿವಿಧ ಶೀರ್ಷಿಕೆಗಳನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸುವಂತೆ ಸಲಹೆ ನೀಡುವ ಕ್ಷಮತೆ ಅವರಲ್ಲಿತ್ತು. ಆದರೆ ನೀವು ಒದಗಿಸಿದ ಅವಕಾಶವನ್ನು ಗ್ರಹಿಸುವ ಪ್ರಯತ್ನವನ್ನು ಅವರು ಮಾಡಲಿಲ್ಲ. ಅವರು ದೇಶದ ಹಣಕಾಸಿನ ರಚನೆಯಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ಕ್ರಾಂತಿಕಾರಕ ಬದಲಾವಣೆಗಳನ್ನು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನಿಸುವ ಬದಲಾಗಿ, ದೇಶದಲ್ಲಿನ ಪ್ರಸ್ತುತ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಪರಿಗಣಿಸಿ ಯಥಾಸ್ಥಿತಿಯನ್ನೇ ಅಳವಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ತಾವು ಇಚ್ಛಿಸುವುದಾಗಿ ತಮ್ಮ ವರದಿಯಲ್ಲಿ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಮಾನ್ಯರೆ, ಇದು ಬಹಳ ದುರದೃಷ್ಟಕರ ಎಂಬುದು ನನ್ನ ಭಾವನೆ.

ನಾನು ಪ್ರಸ್ತಾವಿಸಿರುವ ಎರಡನೆಯ ಅಂಶ ಪ್ರಾಂತೀಯ ಪಟ್ಟಿಯ ಸಂ. ೪೮, ೪೯ ಮತ್ತು ೫೦ಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ವರದಿಯ ೪೯ನೇ ಕಂಡಿಕೆಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದೆ. ೫೦ನೆಯದು ಕೃಷಿಯ ಆದಾಯ ತೆರಿಗೆಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದೆ. ೪೮ ಮತ್ತು ೪೯, ಕೃಷಿಭೂಮಿಯ ಎಸ್ಟೇಟ್ ತೆರಿಗೆ ಹಾಗೂ ವಾರಸುದಾರಿಕೆಯ ತೆರಿಗೆಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿವೆ. ಪ್ರಸ್ತುತ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ, ಕೃಷಿಯ ಆಸ್ತಿ ಹಾಗೂ ಕೃಷಿಕರ ಆಸ್ತಿಯ ನಡುವಿನ ವ್ಯತ್ಯಾಸಕ್ಕೆ ಯಾವುದೇ ಸಿಂಧುತ್ವವಿಲ್ಲ ಎಂದು ಅವರು ಭಾವಿಸಿದರು. ಅದು ಸಂಪೂರ್ಣ ಸರಿ ಎಂದು ನನ್ನ ಅನಿಸಿಕೆ. ಆದರೆ, ಕರಡು ಸಂವಿಧಾನದಲ್ಲಿ, ಕೆಲವು ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಕಾರಣಗಳಿಗಾಗಿ ಈ ವ್ಯತ್ಯಾಸವನ್ನು ಭಾರತ ಸರ್ಕಾರದ ಅಧಿನಿಯಮದೊಳಗೆ ಆಮದು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲಾಯಿತು. ಅದನ್ನು ಕೈಬಿಡಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳುವ ಧೈರ್ಯ ಅವರಿಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಸದನವು ಅನುಮತಿಸಿದರೆ ಈ ವ್ಯತ್ಯಾಸವನ್ನು ಕೈಬಿಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುವ ತಿದ್ದುಪಡಿಯನ್ನು ಮಂಡಿಸುತ್ತೇನೆ. ಪ್ರಾಂತ್ಯಗಳ ಅಧಿಕಾರಗಳನ್ನು ಒತ್ತುವರಿ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂಬುದು ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯವಲ್ಲ. ಆದರೆ ಪ್ರಾಂತ್ಯಗಳ ಆದಾಯಗಳನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸುವ ಒಂದೇ ಒಂದು ಮಾರ್ಗವೆಂದರೆ ಅದು ಕೃಷಿಯದೇ ಆಗಿರಲಿ ಕೃಷಿಯೇತರ ಸ್ವತ್ತಿನದೇ ಆಗಿರಲಿ. ಆದಾಯ ತೆರಿಗೆಯನ್ನು ಒಂದುಗೂಡಿಸುವುದು. ಹಾಗೆಯೇ ಕೃಷಿಯದೇ ಆಗಿರಲಿ, ಕೃಷಿಯಲ್ಲದ ಆಸ್ತಿಯದೇ ಆಗಿರಲಿ ಎಸ್ಟೇಟ್ ಸುಂಕ ಮುಂತಾದವನ್ನು ಒಂದುಗೂಡಿಸುವುದು. ಈ ರೀತಿ ಒಂದುಗೂಡಿಸುವುದರಿಂದ ಆಗುವ ಲಾಭವು ಪ್ರಾಂತ್ಯಗಳಿಗೆ ಸಿಗುವಂತೆ ಮಾಡುವುದು.

ಮಾನ್ಯರೆ, ಪರಿಪೂರ್ಣ ಸಮಿತಿಯ ಇನ್ನೊಂದು ಶಿಫಾರಸು ಕಿಡಿಗೇಡಿತನದ್ದು ಎಂದೆನ್ನಿಸುತ್ತದೆ. ಪಟ್ಟಿ ೨ರಲ್ಲಿರುವ ೫೮ನೇ ಬಾಬು ಮಾರಾಟ ತೆರಿಗೆಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ಬಳಕೆ ತೆರಿಗೆಯನ್ನು ಒಳಗೊಳ್ಳುವ ಹಾಗೆ ವಿವರಣೆಯನ್ನು ವಿಸ್ತರಿಸಬೇಕು ಎಂದು ಅವರು ಸಲಹೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಇದು ಅಮೆರಿಕನ್ ರಾಜ್ಯ ಬಳಕೆ ತೆರಿಗೆಯ ಅನುಭವದ ಅನುಕರಣೆಯಾಗಿದೆ. ನನ್ನ ಪ್ರಕಾರ ಇದೊಂದು ಹಾನಿಕಾರಕ ಶಿಫಾರಸು. ಬಾಬು ಸಂ. ೫೮ರಲ್ಲಿರುವ ಮಾರಾಟ ತೆರಿಗೆಯ ಉಲ್ಲೇಖದಲ್ಲಿ ಇದರ ಪ್ರತಿಬಿಂಬವಿದೆ. ಇದು ಇಲ್ಲಿರಬಾರದಿತ್ತು. ಪರಿಣತ ಸಮಿತಿಯ ಇತರ ಶಿಫಾರಸುಗಳೆಂದರೆ ಪ್ರಾಂತ್ಯಗಳಿಗೆ ಆದಾಯ ತೆರಿಗೆಯ ಪಾಲನ್ನು

ಶೇ. ೫೦ ರಿಂದ ಶೇ. ೬೦ಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚಿಸುವುದು, ಮತ್ತು ಇದರೊಂದಿಗೆ ನಗರಪಾಲಿಕೆಯ ತೆರಿಗೆಗಳ ವರಮಾನ ಹಾಗೂ ಫೆಡರಲ್ ತೆರಿಗೆಗಳ ವರಮಾನವನ್ನು ಅಳವಡಿಸುವುದು. ವರಮಾನ ಮುಂತಾದವನ್ನು ಕರಡು ರಚನಾ ಸಮಿತಿಯು ಹೆಚ್ಚುಕಡಿಮೆ ತೆಗೆದುಹಾಕಿದೆ.

ಆದ್ದರಿಂದ, ನನಗೆ ಅನ್ನಿಸುವಂತೆ, ಪರಿಣತಸಮಿತಿಯು ಅರೆಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ಮಾಡಿದ ಶಿಫಾರಸುಗಳನ್ನೂ ಸಹ ಪರಿಶೀಲಿಸುವ ಕ್ಷಮತೆಯು ಕರಡು ರಚನಾ ಸಮಿತಿಗಿರಲಿಲ್ಲ ಅಥವಾ ಸುರಕ್ಷಿತಮಾರ್ಗವನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿ ಯಥಾಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಅಳವಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದೇ ಉತ್ತಮ ಎಂಬುದು ಅವರ ಆಲೋಚನೆಯಾಗಿರಬೇಕು. ಈ ವಿಚಾರವು ಸ್ವತಃ ಪರಿಣತಸಮಿತಿಯು ಮಾಡಿದ ನಿರ್ಣಯಗಳನ್ನು ಹೆಚ್ಚುಕಡಿಮೆ ಹೇಳಿ ಬರಿಸಿದಂತೆಯೇ ಆಗಿದೆ.

ಈ ಕರಡು ಸಂವಿಧಾನದ ಹಣಕಾಸಿನ ವಿಭಾಗಗಳಲ್ಲಿ ಮಾಡಲಾಗಿರುವ ಹೊಸ ಅವಕಾಶವನ್ನು ನಾನು ಪ್ರಸ್ತಾವಿಸುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಅಂದರೆ, ೨೬೦ನೇ ಅನುಚ್ಛೇದವನ್ನು ಕುರಿತು. ಈ ಅನುಚ್ಛೇದವು ಹಣಕಾಸು ಆಯೋಗದ ಬಗೆಗೆ ಹೇಳುತ್ತದೆ. ವಾಸ್ತವವಾಗಿ ಪರಿಣತಸಮಿತಿಗೆ ನೀವು ಕಳಿಸಿದ ಪರಿಶೀಲನಾ ಅಂಶಗಳಲ್ಲಿ, ಸ್ವತಃ ನೀವೇ ಆ ಸೂಚನೆಯನ್ನು ನೀಡಿದ್ದಿರಿ. ಆದರೆ ೨೬೦ನೇ ಅನುಚ್ಛೇದವನ್ನು ಸಂವಿಧಾನದಲ್ಲಿ ಅಳವಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಅವಶ್ಯಕವೇ ಎಂಬುದು ನನ್ನ ಪ್ರಶ್ನೆ. ಯಾಕೆಂದರೆ ಅದರ ಒಂದು ಅಂಶಕ್ಕೆ ಅಂದರೆ ಆಯೋಗದ ನೇಮಕಾತಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ಮಾತ್ರ ಅದು ಕಡ್ಡಾಯವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಆರೋಪಿಸಲಾದ ಕೆಲಸಗಳೆಂದರೆ ಪ್ರಾಂತೀಯ ಘಟಕಗಳು ಹಾಗೂ ಕೇಂದ್ರದ ನಡುವೆ ಮಧ್ಯಸ್ಥಿಕೆ ವಹಿಸುವುದು ಮತ್ತು ಒಂದು ರೀತಿಯ ಅನುದಾನ ಆಯೋಗವಾಗಿ ಕೆಲಸಮಾಡುವುದು. ವಾಸ್ತವವಾಗಿ ಇಂಥದ್ದನ್ನು ಸಂಸತ್ತು ಜಾರಿಗೊಳಿಸಿದ ಯಾವುದೇ ಕಾನೂನಿನಿಂದ ಅನುಮೋದಿತವಾದ ಯಾವುದೇ ಆಯೋಗವು ಮಾಡಬಹುದಾಗಿದೆ. ಆಯೋಗದ ಶಿಫಾರಸುಗಳು ಎಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಕೇಂದ್ರ ಹಾಗೂ ಪ್ರಾಂತೀಯ ಸರ್ಕಾರಗಳಿಗೆ ಕಡ್ಡಾಯವಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲವೋ ಅಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಈ ರೀತಿಯ ಆಯೋಗವನ್ನು ನೇಮಕಮಾಡುವ ಅಧಿಕಾರವು ಸಂಸತ್ತಿಗೆ ಇರುತ್ತದೆ. ಇದು ೨೬೦ನೇ ಅನುಚ್ಛೇದದಲ್ಲಿ ಈಗ ಇರುವ ವಿವರಣೆ ಪ್ರಕಾರ. ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ಸಂವಿಧಾನದ ಹಣಕಾಸಿನ ಪರಿಣಾಮಗಳನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸುವ ಸಮಯ ನಮಗೆ ಇಲ್ಲದಿರುವುದರಿಂದ ಮತ್ತು ಪ್ರಾಂತ್ಯಗಳು ಹಾಗೂ ಕೇಂದ್ರದ ನಡುವೆ ಆದಾಯಗಳ ಶೀರ್ಷಿಕೆಗಳನ್ನು ನಮಗೆ ಸರಿಯಾಗಿ ವಿಂಗಡಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗದಿದ್ದರಿಂದ ಆಯೋಗಕ್ಕಾಗಿ ಒಂದು ಅವಕಾಶವನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟರೆ ಅದು ದೇಶದ ಇಡೀ ಹಣಕಾಸು ಸಂವಿಧಾನ ಸಂರಚನೆಗೆ ಅನ್ವಯವಾಗುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಪ್ರಾಂತ್ಯಗಳು ಹಾಗೂ ಕೇಂದ್ರಗಳಿಗೆ ವಹಿಸಿರುವ ಪಟ್ಟಿಗಳ ಶೀರ್ಷಿಕೆಗಳ ಬದಲಾವಣೆಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆಯೂ ಶಿಫಾರಸುಗಳನ್ನು ಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಅದನ್ನು ಅಳವಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಬುದ್ಧಿವಂತಿಕೆ. ವಾಸ್ತವವಾಗಿ ಪರಿಣತಸಮಿತಿಯು ಇದನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ತಿಳಿಸಿದೆ. ಆದರೆ ಅವರು ಆ ಬಗ್ಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಮುಂದುವರಿದಿಲ್ಲ. ಈ ಸಂವಿಧಾನದಲ್ಲಿ ಇರಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಬಯಸುವ ಅಂಶವೇನೆಂದರೆ, ಒಂದು ಹಣಕಾಸು ಆಯೋಗವನ್ನು ನೇಮಕಮಾಡಬೇಕು ಮತ್ತು ೧ ಮತ್ತು ೨ನೇ ಪಟ್ಟಿಗಳೆರಡರಲ್ಲೂ ಬದಲಾವಣೆಗಳಿಗಾಗಿ ಶಿಫಾರಸುಗಳನ್ನು ಮಾಡಲು ಆ ಆಯೋಗಕ್ಕೆ ಅಧಿಕಾರ ನೀಡಬೇಕು ಮತ್ತು ಈ ಆಯೋಗವು ನೀಡಿದ ಶಿಫಾರಸುಗಳನ್ನು ಸಂವಿಧಾನದ ಭಾಗವಾಗಿ ಅಳವಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಮತ್ತು ಸಂವಿಧಾನಕ್ಕೆ ತಿದ್ದುಪಡಿಮಾಡುವ ಅನಗತ್ಯ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆ ಹಾಗೂ ತೊಂದರೆಯಿಲ್ಲದೆ ಅದು ಭಾರತ ಸರ್ಕಾರ ಹಾಗೂ ಪ್ರಾಂತೀಯ ಸರ್ಕಾರಗಳೆರಡನ್ನು ಬದ್ಧತೆಗೆ ಒಳಪಡಿಸಬೇಕು. ಅಂತಹುದು ಸಾಧ್ಯವೋ ಇಲ್ಲವೋ ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಆದರೆ, ಈ ಪ್ರಸ್ತಾವವನ್ನು ಮಂಡಿಸುವವರು ಇಲ್ಲಿಲ್ಲ. ಒಂದು ವೇಳೆ ಅವರು ಇಲ್ಲಿ ಇದ್ದಿದ್ದರೆ ಈ ವಿಷಯ ಕುರಿತಂತೆ ನನಗೆ ತಿಳಿವಳಿಕೆ ನೀಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಆದರೆ, ಈ ರೀತಿಯ ಉಪಬಂಧವನ್ನು ಸಂವಿಧಾನದಲ್ಲಿ ಅಳವಡಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂಬುದು ನನ್ನ ಭಾವನೆ. ಮಾನ್ಯರ,

ನಾನು ಹೇಳಬೇಕೆಂದಿರುವುದು ಇಷ್ಟೆ. ವಿಷಯದ ಈ ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಅಂಶವನ್ನು ಕುರಿತು ವ್ಯವಹರಿಸುವಾಗ ನನಗನ್ನಿಸುವಂತೆ, ೧೯೩೫ರ ಅಧಿನಿಯಮದಲ್ಲಿ ಹಣಕಾಸಿನ ಅಧಿಕಾರಗಳ ವಿತರಣೆಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ಇರುವ ದೋಷಗಳನ್ನು ಸೂಕ್ತವಾಗಿ ನಿಭಾಯಿಸಲಾಗಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ಹೆಚ್ಚಿನ ಸಂಪನ್ಮೂಲಗಳು ಅತ್ಯಗತ್ಯವಾಗಿರುವ ಪ್ರಾಂತ್ಯಗಳ ಆದಾಯವನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಲು ಮತ್ತು ಈ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಸುಸಂಬಂಧವಾದ ಹಾಗೂ ತೆರಿಗೆಯ ಸಮಾನ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿರಬೇಕಾದ ವಿಧಾನಗಳನ್ನು ರೂಪಿಸಲು ಗಂಭೀರವಾದ ಯಾವ ಪ್ರಯತ್ನವನ್ನೂ ಮಾಡಲಾಗಿಲ್ಲ ಎಂದು ನನಗನ್ನಿಸುತ್ತದೆ.

ಮಾನ್ಯರೇ, ನಾನು ಮುಕ್ತಾಯಮಾಡುವ ಮೊದಲು ಪ್ರಸ್ತಾವಿಸುವ ಒಂದೆರಡು ಅಂಶಗಳು ಹೀಗಿವೆ: ಈ ಪ್ರಸ್ತಾವವನ್ನು ಸೂಚಿಸಿದವರು ಒಂದು ಬಲವಾದ ಕೇಂದ್ರದ ಅಗತ್ಯತೆ ಕುರಿತು ಹೇಳಿದರು. ಶ್ರೀ ಆಂಥನಿಯವರು ಸಹ ಈ ಭಾವನೆಯನ್ನು ಪ್ರತಿರೋಧಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಇರಲಿ, ಈಗ ನಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಕಾದಿರುವ ಘಟನೆಗಳ ಅನಿಶ್ಚಿತ ಸ್ಥಿತಿಯ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ, ಮತ್ತು ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯವನ್ನು ನಾವು ಗಳಿಸಿರುವುದರ ಮುಖ್ಯ ಧ್ಯೇಯವು ಈ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಅತ್ಯಂತ ಕೆಳಗಿರುವ ಜನರ ಸ್ಥಿತಿಗತಿಗಳನ್ನು ಸುಧಾರಿಸುವುದು ಅಂದರೆ ಸಾಮಾನ್ಯ ಮನುಷ್ಯನ ಆರ್ಥಿಕ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಸುಧಾರಿಸುವುದು ಎಂಬ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ, ಇದನ್ನು ಸಾಧಿಸುವ ಏಕೈಕ ವಿಧಾನ ಯಾವುದೆಂದರೆ, ಕೆಲವೊಂದು ಪ್ರಮಾಣದ ಅಧಿಕಾರಗಳನ್ನು ಕೇಂದ್ರಕ್ಕೆ ಕೊಡುವುದು. ಆಗ ಅದು ಈ ಗುರಿ ಸಾಧನೆಗೆ ಕೈಗೊಳ್ಳಬೇಕಾದ ಕ್ರಮಗಳನ್ನು ನಿರ್ದೇಶಿಸುವುದು ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಪ್ರಾಂತ್ಯಗಳ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ಸಂರಕ್ಷಿಸುವುದಾದರೆ, ಬಲವಾದ ಕೇಂದ್ರವಿರಬೇಕು ಎನ್ನುವುದರ ಬಗ್ಗೆ ನನ್ನ ಸಂಪೂರ್ಣ ಸಹಮತವಿದೆ. ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಭಾರತ ಸರ್ಕಾರದ ಹಿಂದಿನ ಸದಸ್ಯರೂ ಹಾಗೂ ಪ್ರಖ್ಯಾತ ವಕೀಲರೂ ಆದವರು ನನಗೆ ಬರೆದಿರುವ ಪತ್ರದಲ್ಲಿ “ಇಂದು ಇರುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಂತ್ಯಗಳು ಹಳಿತಪ್ಪಿ ಹೋಗುತ್ತಿವೆ, ಪ್ರಾಂತ್ಯದ ಆಂತರಿಕ ಅರ್ಥವ್ಯವಸ್ಥೆಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ಎಲ್ಲ ರೀತಿಯ ಸಂಕುಚಿತ ಹಾಗೂ ಪ್ರಾಂತೀಯ ನಿರ್ಬಂಧಗಳನ್ನು ಹೇರುತ್ತಿವೆ” ಎಂದು ದೂರಿದ್ದಾರೆ. ಮತ್ತು ಪ್ರಸ್ತುತ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಸಂಯುಕ್ತ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯ ಸರ್ಕಾರವನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದು ಬುದ್ಧಿವಂತಿಕೆಯೇ? ನಾವು ಪುನಃ ಏಕಾತ್ಮಕ ವ್ಯವಸ್ಥೆಗೆ ಹಿಂದಿರುಗಬೇಕೆಂದು ಅನ್ನಿಸುವುದಿಲ್ಲವೇ ಎಂಬ ಸಂದೇಹವನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಈ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನೋಡಿದಾಗ ಬಲವಾದ ಕೇಂದ್ರವಿರುವುದು ಅಗತ್ಯ ಎಂದು ಮನವರಿಕೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಕೆಲವೊಂದು ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ಕೇಂದ್ರದ ನಿರ್ದೇಶನವು ಉಪಯುಕ್ತವಾಗಬಹುದು. ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ವಹಿಸಿರುವ ಅಧಿಕಾರದಲ್ಲಿ ಅಸಮರ್ಪಕತೆ ಇರುವುದರಿಂದ ತಮ್ಮ ಕಾರ್ಮಿಕ ನೀತಿಯ ಅನುಷ್ಠಾನದಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಗೌರವಾನ್ವಿತ ಸ್ನೇಹಿತ ಶ್ರೀ ಜಗಜೀವನ ರಾಂ ಅವರು ಬಹಳಷ್ಟು ತೊಂದರೆ ಅನುಭವಿಸಿದ್ದಾರೆ. ವಾಸ್ತವವಾಗಿ ನನಗೆ ಕಂಡುಬಂದ ಹಾಗೆ, ಪ್ರಸ್ತುತ ವಿಷಯಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದ ಅಧಿಕಾರವು ಪ್ರಸ್ತುತ ಅನುಚ್ಛೇದದಲ್ಲಿ ಕಂಡುಬಂದಿದ್ದರೂ ಕಾರ್ಯನಿರ್ವಾಹಕ ನಿರ್ದೇಶನ ನೀಡಿಕೆಗೂ ವ್ಯಾಪಿಸುತ್ತದೆ. ಆ ರೀತಿಯಾಗಿ ೬೦ನೇ ಅನುಚ್ಛೇದದ ಪದಗಳನ್ನು ಈಗ ನಿರೂಪಿಸಲಾಗಿದೆ ಎಂದು ಡಾ. ಅಂಬೇಡ್ಕರ್ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ೬೦ನೇ ಅನುಚ್ಛೇದವನ್ನು ಓದಿದಾಗ ಅಂತಹ ಅಧಿಕಾರವು ಅಲ್ಲಿ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಇರುವಂತೆ ನನಗೆ ಕಂಡುಬರಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಆ ಅಂಶವನ್ನು ಶ್ರೀ ಜಗಜೀವನ ರಾಂ ಅವರು ಆಗಾಗ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಕಾರ್ಮಿಕ ಬಾಬುಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ಕೇಂದ್ರದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ಅಧಿಕಾರವಿರುವುದು ಅಗತ್ಯ ಎಂದು ನನಗೆ ಯಾವಾಗಲೂ ಅನ್ನಿಸಿದೆ. ಇದು ಸಮನ್ವಯದ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದಲೂ ಅಗತ್ಯ ಮತ್ತು ಪ್ರಾಂತ್ಯಗಳಲ್ಲಿನ ವಿವಿಧ ಪಟ್ಟಭದ್ರ ಹಿತಾಸಕ್ತಿಗಳು ನಮ್ಮ ಶಾಸನವು ಕೈಗೊಂಡ ಪ್ರಗತಿಪರ ಕೆಲಸಗಳಿಗೆ ತಡೆ ಒಡ್ಡುತ್ತವೆ ಎಂಬ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದಲೂ ಇದು ಅಗತ್ಯ. ಆದ್ದರಿಂದ ನಾನು ಸೂಚಿಸುವುದೇನೆಂದರೆ, ಪ್ರಸ್ತುತ ಸಮವರ್ತಿ ವಿಷಯಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ಕಾರ್ಯಕಾರಿ ನಿರ್ದೇಶನಗಳನ್ನು ಕೊಡುವ ಅಧಿಕಾರ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕಿರುತ್ತದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಕುರಿತಂತೆ ೬೦ನೇ ಅನುಚ್ಛೇದದಲ್ಲಿ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ತಿಳಿಸುವ ಮಾತುಗಳು ಇರುವುದು ಅಗತ್ಯ.

ಕೇಂದ್ರವನ್ನು ಬಲಪಡಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ಶ್ರೀ ಆಂಥನಿಯವರು ಸೂಚಿಸಿದ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ನಾವು ಒಪ್ಪುವುದಿಲ್ಲವಾದರೂ ಅವರ ಒಂದು ಸೂಚನೆಯ ಬಗ್ಗೆ ನನಗೆ ಸಹಮತವಿದೆ. ಇದು ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಆರೋಗ್ಯಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ವಿಷಯ. ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಆರೋಗ್ಯದ ಕೆಲವೊಂದು ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರವು ಮಾಡಬಹುದಾದ ಬಹಳಷ್ಟು ಒಳ್ಳೆಯ ಕೆಲಸಗಳಿವೆ. ವಾಸ್ತವವಾಗಿ ಈ ದೇಶದ ಎಲ್ಲ ಕಡೆಯೂ ರೋಗರುಜನಗಳಿವೆ. ಇದು ಕೇವಲ ಮದ್ರಾಸ್, ಬಾಂಬೆ ಅಥವಾ ಯು.ಪಿ.ಗೆ ಆದ್ಯತೆ ಕೊಡುವ ಬಾಬುವಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಆರೋಗ್ಯದ ಶಾಸನದ ಬಗ್ಗೆ ಮತ್ತು ಆರೋಗ್ಯ ಕುರಿತಂತೆ ಸಂಶೋಧನೆಯ ಉದ್ದೇಶಕ್ಕಾಗಿ ಸಂಸ್ಥೆಗಳನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸುವ ಬಗ್ಗೆ ಕೇಂದ್ರಕ್ಕೆ ಒಂದಿಷ್ಟು ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಕೊಡುವ ಅಗತ್ಯವಿದೆ. ಈ ಬಾಬು ಪಟ್ಟಿ ೩ರ ಕೆಳಗೆ ಬರಬಹುದು. ನಮ್ಮ ಮುಂದಿರುವ ಬಹು ಮುಖ್ಯ ಗುರಿ ಆರ್ಥಿಕ ಧ್ಯೇಯಗಳನ್ನು ಅನುಷ್ಠಾನಗೊಳಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದೆ ಎಂದು ನಾನು ಭಾವಿಸುವುದರಿಂದ ಬಲವಾದ ಕೇಂದ್ರವಿರುವುದು ಅಗತ್ಯ ಎಂದು ಅನಿಸಿಕೆ. ಆದರೆ ಆ ವಿಚಾರವನ್ನು ತಾರ್ಕಿಕ ಕೊನೆ ಮುಟ್ಟಿಸುವ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಸಹಮತವಿಲ್ಲ. ಇದಕ್ಕೆ ಇಲ್ಲಿ ನಿನ್ನ ನಡೆದ ಘಟನೆ ಕಾರಣ. ನಾನು ಯಾವುದೇ ವಿವಾದ ಎಬ್ಬಿಸುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಮೊದಲೇ ಭರವಸೆ ಕೊಡುತ್ತೇನೆ. ಯಾಕೆಂದರೆ ಸೂಕ್ತ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ವಿವಾದವನ್ನು ಪ್ರಸ್ತಾವಿಸಬಹುದು. ಮಾನ್ಯರೆ, ನಾನು ಯಾರನ್ನು ಸದಾಕಾಲವೂ ಅತಿ ಹೆಚ್ಚು ಬುದ್ಧಿಜೀವಿಗಳು, ಕಲಾತ್ಮಕ ಸೂಕ್ಷ್ಮತೆ ಹಾಗೂ ನಾಗರಿಕತೆಯ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಬಹಳ ತಿಳಿದಂಥವರು ಎಂದು ಭಾವಿಸಿದ್ದೇನೋ ಅಂಥವರಿಂದ ನಿನ್ನೆಯ ದಿವಸ ಇಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪಮಟ್ಟಿನ ಅಸಹಿಷ್ಣುತೆ, ಸ್ವಲ್ಪಮಟ್ಟಿನ ದುರಭಿಮಾನ, ಸ್ವಲ್ಪಮಟ್ಟಿನ ಅವಿವೇಚನೆ ವ್ಯಕ್ತವಾಗಿದ್ದನ್ನು ನಾವು ನೋಡಿದೆವು. ಇಂದು ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಭೀತಿ ಹುಟ್ಟಿಸುತ್ತಿರುವ ಒಂದು ರೀತಿಯ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯಶಾಹಿ ಕುರಿತು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಅದನ್ನು ಒಂದು ವೇಳೆ ತಾರ್ಕಿಕ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಕೊನೆ ಮುಟ್ಟಿಸಿದರೆ ಅದು ಒಂದು ರೀತಿಯ ನಿರಂಕುಶತೆಗೆ ಕಾರಣವಾಗಬಹುದು ಮತ್ತು ಭಾರತ ಒಕ್ಕೂಟದ ಭಾಗವಾಗಲಿರುವ ಇತರ ಘಟಕಗಳ ಮೇಲೂ ಅದು ಪರಿಣಾಮ ಬೀರಬಹುದು. ಮಾನ್ಯರೆ, ನಾನು ಹೇಳುತ್ತಿರುವುದು ಭಾಷಾಸಾಮ್ರಾಜ್ಯಶಾಹಿ ಕುರಿತು. ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯಶಾಹಿಯಲ್ಲಿ ವಿವಿಧ ಬಗೆಗಳಿವೆ. ಆದರೆ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯಶಾಹಿ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಪ್ರಚುರಪಡಿಸುವ ಬಹಳ ಶಕ್ತವಾದ ವಿಧಾನಗಳಲ್ಲಿ ಭಾಷಾಸಾಮ್ರಾಜ್ಯಶಾಹಿಯೂ ಒಂದು. ಈ ದೇಶದ ಬಹುಸಂಖ್ಯೆಯ ಜನರು ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಭಾಷೆಯೊಂದನ್ನು ಮಾತಾಡುತ್ತಾರೆ ಎಂಬುದರಲ್ಲಿ ಸಂದೇಹವಿಲ್ಲ. ನಾನು ಬಹುಶಃ ಹಿಂದಿ ಮಾತಾಡುವ ವ್ಯಕ್ತಿಯಾಗಿದ್ದಿದ್ದರೆ, ಹಿಂದಿ ಮಾತಾಡುವ ಪ್ರದೇಶಗಳು ಬಹಳ ಪ್ರಭಾವಶಾಲಿ ಸ್ಥಳಗಳಾಗಿರುತ್ತಿದ್ದವು ಮತ್ತು ಸಂಯುಕ್ತ ಪ್ರಾಂತ್ಯಗಳು, ಕೇಂದ್ರ ಪ್ರಾಂತ್ಯದ ಉತ್ತರಭಾಗ, ಬಿಹಾರದ ಕೆಲವು ಭಾಗಗಳು, ಮತ್ಸ್ಯ ಒಕ್ಕೂಟ, ಮಧ್ಯಭಾರತ, ವಿಂಧ್ಯಪ್ರದೇಶಗಳು ಪರಸ್ಪರ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಹೆಣೆದುಕೊಂಡಿರುತ್ತಿದ್ದವು ಎಂಬುದು ಕಾಣುತ್ತಿದೆ. ಅಶೋಕನ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯ, ವಿಕ್ರಮಾದಿತ್ಯನ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯ ಹಾಗೂ ಹರ್ಷವರ್ಧನನ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯದ ಮಹೋನ್ನತಿಯನ್ನು ಕೊಂಡಾಡಿಕೊಂಡು ಇರುತ್ತಿದ್ದವು. ಇದು ನಿಮ್ಮ ಕಲ್ಪನೆಯನ್ನು ಉಬ್ಬಿಸುತ್ತದೆ. ಮತ್ತು ನೀವು ಈ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದವರಾಗಿದ್ದರೆ, ನಿಮ್ಮ ಕಲ್ಪನೆಯು ಗತಕಾಲದ ವೈಭವಕ್ಕೆ ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಮತ್ತು ಅದರ ಪುನಃ ಸ್ಥಾಪನೆಗೆ ಯತ್ನಿಸುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಉಳಿದ ಪ್ರದೇಶಗಳ ಕಥೆಯೇನು? ಈ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ನಾವು ಈಗ ಸಾಧಿಸಿರುವ ಶಿಕ್ಷಣಮಟ್ಟದ ಗತಿಯೇನು? ಮತ್ತು ಅದರೊಂದಿಗೇ ಬೆಳೆದುಬಂದ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯದ ವಿಚಾರಗಳ ಗತಿಯೇನು? ನನ್ನನ್ನು ನಂಬಿ, ದಕ್ಷಿಣ ಭಾರತದ ನಾವುಗಳು ಇಂಗ್ಲಿಷ್‌ನ ಬಗ್ಗೆ ಹೊಂದಿದ್ದ ದ್ವೇಷ ಈಗ ಇಲ್ಲವಾಗಿದೆ. ಹಿಂದೆ ನಾವು ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಭಾಷೆಯನ್ನು ಇಷ್ಟಪಡುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ನಾನು ಆ ಭಾಷೆಯನ್ನು ದ್ವೇಷಿಸುತ್ತಿದ್ದೆ. ಯಾಕೆಂದರೆ, ಷೇಕ್ಸ್‌ಪಿಯರ್ ಹಾಗೂ ಮಿಲ್ಟನ್‌ರನ್ನು ನಾನು ಬಲವಂತದಿಂದ ಕಲಿಯಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಆ ವಿಷಯಗಳ ಬಗ್ಗೆ ನನಗೆ ಸ್ವಲ್ಪವೂ ಅಭಿರುಚಿ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಇಂದು ಅದು ಬಲಾತ್ಕಾರದ ವಿಚಾರವಲ್ಲ. ಆದರೆ ಕೇಂದ್ರೀಯ ವಿಧಾನಸಭೆಯ ಸದಸ್ಯನಾಗುವುದಕ್ಕಾಗಿ, ನನ್ನ ಜನರ ಸಂಕಷ್ಟಗಳನ್ನು ಕುರಿತು ಅಲ್ಲಿ ಮಾತಾಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ

ನಮ್ಮನ್ನು ಹಿಂದಿ ಕಲಿಯುವಂತೆ ಒತ್ತಾಯಮಾಡಿದರೆ, ಬಹುಶಃ ನನ್ನ ಈ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ನನಗೆ ಅದು ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ಬಹುಶಃ ನೀವು ನನ್ನ ಮೇಲೆ ಹಾಕುವ ಒತ್ತಡದಿಂದಾಗಿ ನನಗೆ ಅದನ್ನು ಮಾಡಲು ಇಷ್ಟವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಬಾಬು ಕುರಿತಂತೆ ನಾನು ಅನಂತರ ಸೂಕ್ತಸಮಯದಲ್ಲಿ ಪ್ರಸ್ತಾವಿಸುತ್ತೇನೆ. ಆದರೆ ಯು.ಪಿ. ಸಿ.ಪಿ. ಮತ್ತು ಬಿಹಾರದ ಕೆಲಭಾಗಗಳ ನನ್ನ ಸ್ನೇಹಿತರು ತಮ್ಮ ಭಾಷೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಉತ್ಸುಕರಾಗಿದ್ದರು. ಮತ್ತು ಜೊತೆಗೆ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಭಾಷೆಯನ್ನು ಈ ದೇಶದಿಂದ ತೊಡೆದುಹಾಕುವುದರ ಬಗ್ಗೆ ಇಚ್ಛೆ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದರು. ಹಿಂದಿ ಭಾಷೆಯನ್ನು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳದ ಅಸಂಖ್ಯಾತ ಜನರು ಭಾರತದಾದ್ಯಂತ ಇದ್ದಾರೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಗುರುತಿಸಬೇಕು. ನಿನ್ನೆಯ ದಿವಸ ನನ್ನ ಗೌರವಾನ್ವಿತ ಸ್ನೇಹಿತರು ತಮ್ಮ ಮಾತನ್ನು ಬಲಪಡಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಒಂದು ಉಪಮೆಯನ್ನು ನೀಡಿದರು. ನನಗೆ ಉಪಮೆಗಳನ್ನು ಕೇಳಿ ಅಭ್ಯಾಸವಿದೆ. ನನ್ನ ಸ್ನೇಹಿತರೊಬ್ಬರಿದ್ದಾರೆ. ಉಪಮೆಗಳನ್ನು ಹಾಗೂ ದೃಷ್ಟಾಂತಗಳನ್ನು ಹೇಳುವುದರಲ್ಲಿ ಅವರು ನಿಸ್ಸೀಮರು. ಅವರು ಇಲ್ಲೇ ಎಲ್ಲೋ ಇದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ನನ್ನ ಸ್ನೇಹಿತರು ಬಳಸಿದ ಉಪಮೆಯು ಬಗ್ಗೆ ಏನು ಹೇಳಲಿ? ನನ್ನ ಗೌರವಾನ್ವಿತ ಸ್ನೇಹಿತರು ಹೇಳಿದರು: "ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಭಾಷೆ ಅರ್ಥವಾಗದ ಅಸಂಖ್ಯಾತ ಜನರಿಲ್ಲವೆ! ಯಾವ ಭಾಷೆಯನ್ನೇ ಮಾತಾಡಿದರೂ ನಂಬಿಕೆ ಇಡುವ ಜನ ಅವರು." ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಅರ್ಥವಾಗದ ಅನೇಕ ಜನರು ಈ ಸದನದಲ್ಲಿಯೂ ಮತ್ತು ಬೇರೆ ಕಡೆಯೂ ಇದ್ದಾರೆ. ಆ ವ್ಯಕ್ತಿ ನನ್ನ ನೆರೆಹೊರೆಯ ಮದ್ರಾಸಿನವರಾಗಿರಬಹುದು. ಅವರು ನನ್ನಲ್ಲಿ ವಿಶ್ವಾಸವಿಡಲು ಸಿದ್ಧವಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ, ಪಂಡಿತ್ ಬಾಲಕೃಷ್ಣ ಶರ್ಮ ಎಷ್ಟೇ ಒಳ್ಳೆಯವರರಲಿ, ಮತ್ತು ನಾನು ದೆಹಲಿಯಿಂದ ದಕ್ಷಿಣಕ್ಕೆ ಏನೇ ಭರವಸೆಯನ್ನು ಕೊಂಡೊಯ್ಯಲಿ, ದಕ್ಷಿಣ ಭಾರತದ ವ್ಯಕ್ತಿಯೊಬ್ಬ ಯು.ಪಿ.ಯ ಯಾರೊ ಒಬ್ಬರಲ್ಲಿ ವಿಶ್ವಾಸವಿಡಲು ಸಿದ್ಧವಿರುತ್ತಾನೆ ಎಂದು ಅರ್ಥವಲ್ಲ. ಅವರು ಒಬ್ಬ ಆದರ್ಶ ಶಾಸಕರು, ಸುಂದರವಾದ ಮನಸ್ಸುಳ್ಳವರು, ಕವಿಯಾಗಿರುವವರು ಇನ್ನೂ ಏನೇನೋ ಆಗಿರಬಹುದು. ಒಂದು ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿರುವ ಭಾಷೆಯನ್ನು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳದ ಜನರು, ಅದನ್ನು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವಂಥ ಜನರಲ್ಲಿ ವಿಶ್ವಾಸವಿಡಬೇಕು ಮತ್ತು ಆಡಳಿತ ನಡೆಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಅವರು ಸಾವಿರಾರು ಮೈಲಿ ದೂರದಲ್ಲಿದ್ದರೂ ವಿಶ್ವಾಸವಿಡಬೇಕು ಎಂದು ಅರ್ಥವಲ್ಲ. ಈ ಸದನದಲ್ಲಿರುವ ನಮ್ಮವರು ಏನು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಎಂಬುದು ಅರ್ಥವಾಗದ ಕಾರಣಕ್ಕಾಗಿ ಸುಮ್ಮನೆ ಕಣ್ಣು ಬಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಕುಳಿತಿರುತ್ತೇವೆ ಎಂಬ ಬಗ್ಗೆ ಈ ಸದನದಲ್ಲಿರುವ ಯಾರಾದರೂ ಒಂದು ಕ್ಷಣವಾದರೂ ಯೋಚಿಸಿದ್ದಾರೆಯೇ? ಸಾಕಷ್ಟು ಪರಿಣಾಮ ಬೀರದಿದ್ದರೂ ದಕ್ಷಿಣ ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಹಿಂದಿಯ ಪ್ರಚಾರಮಾಡುತ್ತಿರುವ ನನ್ನ ಸ್ನೇಹಿತ ಶ್ರೀ ಸತ್ಯನಾರಾಯಣ ಅವರು, ಇಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದ ಹಿಂದಿಭಾಷಣಗಳಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ಹುರುಳಿನೂ ಇರಲಿಲ್ಲ ಎಂದು ನನಗೆ ಹೇಳಿರಬಹುದು. ಬಹುಶಃ ಹಾಗೇ ಇರಬಹುದು. ಆದರೂ ಏನು ಹೇಳಲಾಯಿತು ಎಂಬುದು ನನಗೆ ಗೊತ್ತಾಗಬೇಕು. ಇಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ ಅಂಶಗಳಿಗೆ ಪ್ರತಿಯಾಗಿ ನಾನು ಹೇಳುವುದೂ ಇರುತ್ತದೆ. ನನ್ನ ದೇಶದ ಭವಿಷ್ಯದ ಒಳಿತಿಗಾಗಿ, ನನ್ನ ಜನರ ಭವಿಷ್ಯದ ಒಳಿತಿಗಾಗಿ ಏನು ಹೇಳಲಾಯಿತು ಎಂಬುದನ್ನು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ನನ್ನ ಎಲ್ಲ ಬುದ್ಧಿಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಬಳಸಿದರೂ ಇಂತಹ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ನಾನು ಸಂಪೂರ್ಣ ಅಸಹಾಯಕನಾಗಿದ್ದೇನೆ. ಬಲಶಾಲಿಯಾದ ಕೇಂದ್ರ ಎಂದರೆ ಶಾಸನಸಭೆಯ ಭಾಷೆಯನ್ನು ಅಂದರೆ ಕೇಂದ್ರದ ಭಾಷೆಯನ್ನು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲಾಗದಂಥ ಜನರ ಗುಲಾಮಗಿರಿ ಎಂದೂ ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತದೆಯೇನೋ ಎಂಬಂಥ ಅಸಹಿಷ್ಣುತೆಯು ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಭಯವನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡುತ್ತಿದೆ. ಈಗಾಗಲೇ ದಕ್ಷಿಣಭಾರತದಲ್ಲಿ ಪ್ರತ್ಯೇಕತೆಯನ್ನು ಬಯಸುವ ಶಕ್ತಿಗಳು ಹುಟ್ಟಿವೆ. ಈ ಕಾರಣಕ್ಕಾಗಿ ದಕ್ಷಿಣದ ಜನರ ಪರವಾಗಿ ನಾನು ನಿಮಗೆ ಎಚ್ಚರಿಕೆ ನೀಡಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ಇಂತಹ ಶಕ್ತಿಗಳನ್ನು ಅಡಗಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ನಾವು ಗರಿಷ್ಠಶಕ್ತಿಯನ್ನು ವಿನಿಯೋಗಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಯು.ಪಿ.ಯಲ್ಲಿರುವ ನನ್ನ ಗೌರವಾನ್ವಿತ ಮಿತ್ರರು ಏನೇ ಆದರೂ 'ಹಿಂದಿ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯಶಾಹಿ' ಎಂಬ ವಿಚಾರವನ್ನು ಸಾಧ್ಯವಾದಷ್ಟು ಗರಿಷ್ಠ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಪಾದಿಸುತ್ತಾರೆಯೇ ಹೊರತು ಏನೇ ಆದರೂ ನಮಗೆ ಸಹಾಯಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ

'ಇಡೀ ಭಾರತ' ಬೇಕೋ, 'ಹಿಂದಿ ಭಾರತ' ಬೇಕೋ ಎಂಬುದರ ನಿರ್ಣಯ ಯು.ಪಿ.ಯಲ್ಲಿರುವ ನನ್ನ ಸ್ನೇಹಿತರಿಗೆ ಸೇರಿದೆ. ಆಯ್ಕೆ ಅವರಿಗೇ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದು ಮತ್ತು ಅವರು ಇದನ್ನು ಸಂವಿಧಾನದಲ್ಲಿ ಅಳವಡಿಸಬಹುದು, ಆದರೆ ಅವರು ನಮ್ಮ ಕೈ ಬಿಟ್ಟರೆ ನಮ್ಮ ಅದೃಷ್ಟವನ್ನು ಬೈದುಕೊಂಡು ಮುಂದೆ ಒಳ್ಳೆಯ ದಿನಗಳು ಬರುತ್ತವೆನೋ ಎಂದು ಕಾಯುವುದಷ್ಟೇ ನಮ್ಮ ಕೆಲಸವಾಗುತ್ತದೆ.

ಮಾನ್ಯ ಸಭಾಧ್ಯಕ್ಷರು : ಈಗ ಊಟಕ್ಕಾಗಿ ಸಭೆಯನ್ನು ಮುಂದೂಡೋಣ. ಕೆಲವು ಸದಸ್ಯರು ತಾವು ಆಗಮಿಸಿರುವುದನ್ನು ವರದಿ ಮಾಡಿಲ್ಲದ ಕಾರಣ ಅಥವಾ ವಿಳಾಸಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲದ ಕಾರಣ ಕಾಗದ ಪತ್ರಗಳನ್ನು ವಿತರಿಸುವಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ತೊಂದರೆಗಳಿವೆ ಎಂದು ಕಛೇರಿಯವರು ನನ್ನ ಗಮನಕ್ಕೆ ತಂದಿದ್ದಾರೆ. ಸದಸ್ಯರು ತಮ್ಮ ವಿಳಾಸಗಳನ್ನು ನೋಟೀಸು ಕಛೇರಿಯಲ್ಲಿ ಕೊಡಬೇಕು ಮತ್ತು ಇದರಿಂದ ಅವರಿಗೆ ಕಾಗದ ಪತ್ರಗಳನ್ನು ಕಳುಹಿಸಲು ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಕೋರುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಹೀಗೆ ಮಾಡಿಲ್ಲದಿದ್ದವರು ದಯವಿಟ್ಟು ಇದನ್ನು ಗಮನಿಸಿ.

ಈಗ ನಾವು ಮೂರು ಗಂಟೆಯವರೆಗೆ ಸಭೆಯನ್ನು ಮುಂದೂಡೋಣ.

ಅನಂತರದಲ್ಲಿ ಸಭೆಯನ್ನು ಮಧ್ಯಾಹ್ನ ಮೂರು ಗಂಟೆಯವರೆಗೆ ಭೋಜನಕ್ಕಾಗಿ ಮುಂದೂಡಲಾಯಿತು.

ಭೋಜನದ ಅನಂತರ ಸಭೆಯು ಮತ್ತೆ ೩ ಗಂಟೆಗೆ ಸೇರಿತು. ಮಾನ್ಯ ಉಪಸಭಾಧ್ಯಕ್ಷರು (ಡಾ. ಎಚ್.ಸಿ. ಮುಖರ್ಜಿ) ಅಧ್ಯಕ್ಷ ಪೀಠದಲ್ಲಿದ್ದರು.

ಶ್ರೀ ಬಿಶ್ವನಾಥ ದಾಸ್ (ಒರಿಸ್ಸಾ : ಸಾಮಾನ್ಯ) : ಮಾನ್ಯ ಉಪಸಭಾಧ್ಯಕ್ಷರೆ, ಸಂವಿಧಾನ ರಚನಾಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಸಂವಿಧಾನದ ಪ್ರತಿಭಾಪೂರ್ಣವಾದ ವಿಶ್ಲೇಷಣೆ ಮಾಡಿದ್ದಕ್ಕಾಗಿ ಗೌರವಾನ್ವಿತ ಡಾ. ಬಿ.ಆರ್. ಅಂಬೇಡ್ಕರ್ ಅವರಿಗೆ ವಂದನೆ ಹೇಳಲು ನಾನು ನಿಂತಿದ್ದೇನೆ. ಈ ಸದನಕ್ಕೆ ಮಂಡಿಸಲಾದ ಸಂವಿಧಾನವನ್ನು ರೂಪಿಸುವಲ್ಲಿ ೬ ತಿಂಗಳ ಸುದೀರ್ಘಕಾಲ ಶ್ರಮಿಸಿದ ನನ್ನ ಸಹೋದ್ಯೋಗಿಗಳಿಗೂ ಸಹ ಅದೇ ರೀತಿಯ ವಂದನೆಗಳು ಸಲ್ಲುತ್ತವೆ. ಅವರಿಗೆ ಸಲ್ಲಬೇಕಾದ ಗೌರವವನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸುತ್ತ, ಈ ಸದನವು ಕರಡು ರಚನಾಸಮಿತಿಗೆ ವಹಿಸಿದ್ದ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಹಾಗೂ ಪರಿಶೀಲನಾ ಅಂಶಗಳನ್ನು, ಅದು ಮೀರಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳದಿದ್ದರೆ ನಾನು ಕರ್ತವ್ಯಲೋಪ ಮಾಡಿದಂತಾಗುತ್ತದೆ. ಮಾನ್ಯರೆ, ನನಗೆ ಸರಿಯಾಗಿ ನೆನಪಿರುವುದಾದರೆ, ಸದನವು ತನ್ನ ನಿರ್ಣಯಗಳನ್ನು ಮಸೂದೆಯ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಮಂಡಿಸಬೇಕೆಂದು ಕರಡು ರಚನಾಸಮಿತಿಗೆ ತಿಳಿಸಿತು ಮತ್ತು ಈ ಸದನದ ಗೌರವಾನ್ವಿತ ಸದಸ್ಯರೊಬ್ಬರು ನಿರ್ಣಯಗಳನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿ ಬರುವ ವ್ಯತ್ಯಾಸಗಳನ್ನು ಬರೆಯುವ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಅಗತ್ಯವೆಂದು ಕಂಡುಬಂದ ಕೆಲವೊಂದು ಬದಲಾವಣೆಗಳನ್ನು ಮಾಡುವ ಆಯ್ಕೆಯನ್ನು ಸಮಿತಿಗೆ ನೀಡಿದರು. ಆದರೆ, ಸಮಿತಿಯವರು ಮಸೂದೆಯ ಕರಡನ್ನು ಮಾಡುವಾಗ ಕರಡು ರಚನಾ ಸಮಿತಿಯ ಅಧಿಕಾರಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರವೇ ಅಲ್ಲ ಆಯ್ಕೆಸಮಿತಿಯ ಅಧಿಕಾರಗಳನ್ನೂ ಸಹ ತಾವಾಗೇ ವಹಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ; ಅಥವಾ ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಅಂದರೆ ಸಂವಿಧಾನ ರಚನಾಸಭೆಯ ಅಧಿಕಾರವನ್ನೂ ವಹಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ತಮಗೆ ಅಧಿಕಾರವಿಲ್ಲದ ಕೆಲವು ಬದಲಾವಣೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಸಂವಿಧಾನಕ್ಕೆ ಹೊಸ ಬದಲಾವಣೆಗಳನ್ನು ಮಾಡುವ ಪ್ರಶ್ನೆ ಕುರಿತಂತೆ ಈಗಾಗಲೇ ಉಲ್ಲೇಖಿಸಲಾಗಿದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ಅವರಿಗೆ ಯಾವ ಅಧಿಕಾರವೂ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಆ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ಚರ್ಚಿಸಿರಲಿಲ್ಲ ಅಥವಾ ಸಂವಿಧಾನ ರಚನಾಸಭೆಯಲ್ಲಿ ನಿರ್ಣಯಿಸಿಯೂ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಕೆಲವೊಂದು ಬದಲಾವಣೆಗಳನ್ನು ಅವರೇ ಸ್ವತಃ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಮತ್ತು ಅದನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡೂ ಇದ್ದಾರೆ. ಬದಲಾವಣೆಗಳನ್ನು ಗುರುತಿಸಲಾಗಿದೆ ಮತ್ತು ಹೊಸ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ಸೇರಿಸಲಾಗಿದೆ. ಸದನದಿಂದ ಅಥವಾ ಸನ್ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಿಂದ ಮೂರು ಸಮಿತಿಗಳನ್ನು ನೇಮಕ ಮಾಡಲಾಗಿತ್ತು. ಸರ್ಕಾರ ಸಮಿತಿ, ಕೇಂದ್ರದಿಂದ ಆಳ್ವಿಕೆಯಾಗುವ ಪ್ರದೇಶಗಳ ಸಮಿತಿ ಮತ್ತು ಅಲ್ಪಸಂಖ್ಯಾತರ ಸಮಿತಿ. ನಾವು ಆ ವರದಿಗಳ ಚರ್ಚೆ ಮಾಡಿಲ್ಲ, ಅಥವಾ ಸಭೆಯು ಯಾವುದೇ ನಿರ್ಣಯಗಳಿಗೆ ಬಂದಿಲ್ಲ; ಕೆಲವು ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಸಮಿತಿಯು

ಶಿಫಾರಸು ಮಾಡುವುದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿನದನ್ನು ಸೇರಿಸಲಾಗಿದೆ. ವಿಶೇಷವಾಗಿ ನಾನು ಸರ್ಕಾರ ಸಮಿತಿಯ ಶಿಫಾರಸುಗಳನ್ನು ಸದನದ ಗಮನಕ್ಕೆ ತರುವುದು ಅಗತ್ಯವಾಗಿದೆ. ಕೇಂದ್ರ ಮತ್ತು ಪ್ರಾಂತ್ಯಗಳ ನಡುವಿನ ಹಾಗೂ ಸ್ವತಃ ಪರಸ್ಪರ ಪ್ರಾಂತ್ಯಗಳ ನಡುವಿನ ಹಣಕಾಸು ಸಂಬಂಧಗಳ ಮುಖ್ಯ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ಈ ಸಮಿತಿಯು ಒಳಗೊಂಡಿದೆ. ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಕರಡು ರಚನಾಸಮಿತಿಗೆ ಯಾವುದೇ ಅಧಿಕಾರ ವ್ಯಾಪ್ತಿಯಿಲ್ಲ. ಆದಾಗ್ಯೂ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಯಾವುದೇ ಅಧಿಕಾರವಿಲ್ಲದೆ ಅಥವಾ ಸದನದಿಂದ ಯಾವುದೇ ಅಧಿಕಾರ ಪಡೆಯದೆ ಮಾಡಲಾಗಿದೆ.

ಇದೇ ರೀತಿ, ಸಭೆಯ ನಿರ್ಣಯವಿಲ್ಲದೆ ಸಂವಿಧಾನದಲ್ಲಿ ಬದಲಾವಣೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಲಾಗಿದೆ. ಮಾನ್ಯರ, ಸ್ವತಃ ಕರಡು ರಚನಾಸಮಿತಿಯೇ ಕೈಗೊಂಡಿರುವ ನಿರ್ಣಯಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳಿದ ಅನಂತರ, ಕರಡು ಸಂವಿಧಾನದ ಬಾಬುಗೆ ಬರುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಕರಡು ಸಂವಿಧಾನದ ಚರ್ಚೆ ಕುರಿತಂತೆ ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರು ಅಳವಡಿಸಿಕೊಂಡಿರುವ ವಿಧಾನವು ವಿಚಿತ್ರವಾಗಿದೆ ಎಂದು ಅನ್ನಿಸುತ್ತದೆ. ಇದು ಒಂದು ಮಸೂದೆಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ವಿಧಾನವೂ ಅಲ್ಲ ಅಥವಾ ಇತರ ಸಂವಿಧಾನ ರಚನಾಸಭೆಗಳಲ್ಲಿ ಅನುಸರಿಸುವ ವಿಧಾನವೂ ಅಲ್ಲ. ನಾವು ಕರಡು ರಚನಾಸಮಿತಿಯನ್ನು ೧೯೪೭ರ ಆಗಸ್ಟ್ ೧೦ರಂದು ರಚಿಸಿದೆವು. ಆರು ತಿಂಗಳ ಪರಿಶ್ರಮದ ಅನಂತರ, ಈ ಸದನದ ಗೌರವಾನ್ವಿತ ಸದಸ್ಯರ ಮುಂದೆ ಒಂದು ವರದಿಯನ್ನು ಮಂಡಿಸಲಾಯಿತು. ೧೯೪೮ರ ಫೆಬ್ರವರಿ ಮಧ್ಯಭಾಗದ ಸುಮಾರಿನಲ್ಲಿ ವರದಿಯನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿಕೊಡಲಾಯಿತು ಮತ್ತು ತಮ್ಮ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳನ್ನು ಮಂಡಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಗೌರವಾನ್ವಿತ ಸದಸ್ಯರುಗಳಿಗೆ ಬಹಳ ಕಡಿಮೆ ಕಾಲಾವಕಾಶವನ್ನು ನೀಡಲಾಯಿತು. ಕೊಟ್ಟ ಸಮಯ ತೀರಾ ಕಡಿಮೆಯಾಗಿತ್ತು ಮಾತ್ರವಲ್ಲ, ಸಲಹೆ-ಸೂಚನೆಗಳನ್ನು ನೀಡಲು ಅಯ್ಯಮಾಡಿಕೊಂಡ ಕಾಲವೂ ಸಹ ಬಹಳ ಅಸಮರ್ಪಕವಾಗಿತ್ತು. ಯಾಕೆಂದರೆ ಕೇಂದ್ರ ಶಾಸನಸಭೆ ಹಾಗೂ ಪ್ರಾಂತೀಯ ಶಾಸನಸಭೆಗಳ ಸದಸ್ಯರೆಲ್ಲರೂ ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಮುಂಗಡಪತ್ರಗಳ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿದ್ದರು. ಹೀಗಾಗಿ ಇಂತಹ ಬಹುಮುಖ್ಯ ವಿಷಯವೊಂದರ ಬಗ್ಗೆ ಎಷ್ಟು ಗಮನ ಕೊಡುವುದು ಅವಶ್ಯವಾಗಿತ್ತೋ ಮತ್ತು ಕೊಡಲೇಬೇಕಾಗಿತ್ತೋ ಅದನ್ನು ಕೊಡಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಇದರಲ್ಲಿ ಸದಸ್ಯರ ಯಾವ ತಪ್ಪೂ ಇಲ್ಲ. ಹೀಗಾಗಿ ಕರಡು ರಚನಾಸಮಿತಿಗೆ ನೀಡಬೇಕಾದ ಸಹಾಯ ಅಥವಾ ಅದು ಪಡೆದುಕೊಂಡ ಸಹಾಯ ತೀರಾ ಕಡಿಮೆ ಮತ್ತು ಅಪೂರ್ಣ. ಸಲಹೆ ಸೂಚನೆಗಳನ್ನು ಕೊಡಲು ನಮಗೆ ಕೊಟ್ಟ ಸಮಯ ಕುರಿತಂತೆ ಇಷ್ಟು ಹೇಳಿದ ಬಳಿಕ ಶ್ರೀ ಟಿ.ಟಿ. ಕೃಷ್ಣಮಾಚಾರಿಯವರು ಎತ್ತಿದ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಬರುತ್ತೇನೆ.

ಸಮಿತಿಯ ಎಲ್ಲ ಸದಸ್ಯರೂ ಕರಡು ರಚನಾಸಮಿತಿಯ ಚರ್ಚೆಗಳಲ್ಲಿ ಪಾಲುಗೊಂಡಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ಸದಸ್ಯರ ನಿರ್ಣಯಗಳೂ ಸಹ ನನಗನ್ನಿಸುವಂತೆ ಜಂಟಿ ಆಲೋಚನೆಯಿಂದ ಬಂದಂಥವಲ್ಲ. ಹೀಗಾಗಿ ಕರಡು ರಚನಾಸಮಿತಿಯ ನಿರ್ಣಯವು ಕೆಲವು ಸದಸ್ಯರ ನಿರ್ಣಯವಾಗಿ ಮಾತ್ರ ಉಳಿಯುತ್ತದೆ. ಅವರು ತಮ್ಮದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಪರಿಣತರಿರಬಹುದು. ಆದರೆ ಈ ಪ್ರಶ್ನೆ ಕುರಿತಂತೆ ನಮಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಮನಸ್ಸುಗಳು ಹೆಚ್ಚಿನ ಚಿಂತನೆ ಹಾಗೂ ಹೆಚ್ಚಿನ ಚರ್ಚೆ ಅಗತ್ಯವಾಗಿದೆ. ಇದು ಸಾಕಷ್ಟು ಇಲ್ಲ ಎಂಬುದು ನನ್ನ ಆಕ್ಷೇಪ. ಹೆಚ್ಚಿನ ಕೆಲಸವೇನೂ ಆಗದೆ ಒಂದು ವರ್ಷವೇ ಕಳೆಯಿತು. ಬಹಳಷ್ಟು ಕೆಲಸಮಾಡಬಹುದಾಗಿತ್ತು. ಸಮಾಲೋಚನೆ ನಡೆಸುವ ವಿಷಯದಲ್ಲಾಗಲೀ ಸದಸ್ಯರ ಸಹಾಯಪಡೆದುಕೊಳ್ಳುವ ಬಗೆಗಾಗಲೀ, ಸಂವಿಧಾನ ರಚನಾಸಭೆಯ ವಿವಿಧ ಸದಸ್ಯರು ಕರಡು ರಚನಾಸಮಿತಿಯ ಮುಂದೆ ತಮ್ಮ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳನ್ನು ಮಂಡಿಸುವ ವಿಷಯಕ್ಕಾಗಲೀ ಹೆಚ್ಚಿನ ದೂರುಗಳು ಇರುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ವಿವಿಧ ಶಾಸಕಾಂಗಗಳ ನಿರ್ಣಯಗಳಾಗಲೀ, ಚರ್ಚೆಗಳಾಗಲೀ ಇಂದೂ ಕೂಡ ನಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಇಲ್ಲ ಎಂಬುದು ವಿಷಾದನೀಯ ಸಂಗತಿ. ನಾವು ಪ್ರಾಂತ್ಯಗಳನ್ನು ಪ್ರತಿನಿಧಿಸುತ್ತಿರುವ ನಿಯೋಗಿಗಳು ಎಂದು ನಾವು ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ. ಆದರೆ ಪ್ರಾಂತ್ಯಗಳು ಏನು ನಿರ್ಣಯಮಾಡಿವೆ ಮತ್ತು ಅವರ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳೇನು ಎಂಬುದು ನಮಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಅವು ನಮಗೆ ಗೊತ್ತಾಗಿದ್ದಿದ್ದರೆ ನಮ್ಮ ನಿರ್ಣಯಗಳನ್ನು ನೀಡುವುದಕ್ಕೆ ಖಂಡಿತಾ ಉತ್ತಮ ಮಾರ್ಗದರ್ಶಿಯಾಗಿರುತ್ತಿತ್ತು.

ಕಡೆಯಪಕ್ಷ ವಾಸ್ತವ ಮಸೂದೆಯನ್ನು ಚರ್ಚೆಗೆ ಕೈಗೆತ್ತಿಕೊಳ್ಳುವ ಮೊದಲಾದರೂ ನಾವು ಈ ಸಂವಿಧಾನ ರಚನಾಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಯಾವ ಪ್ರಾಂತ್ಯದ ಶಾಸಕಾಂಗಗಳನ್ನು ಪ್ರತಿನಿಧಿಸುವ ಗೌರವ ಪಡೆದಿದ್ದೇವೋ ಅಂಥವುಗಳ ಚರ್ಚೆ ಅಥವಾ ನಿರ್ಣಯಗಳು ನಮಗೆ ಲಭ್ಯವಾಗುತ್ತವೆ ಎಂದು ಆಶಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಇಷ್ಟೊಂದು ಮಹತ್ವದ ಮಸೂದೆಯನ್ನು ಆಯ್ಕೆಸಮಿತಿಯು ಭಾರತದಾದ್ಯಂತದಿಂದ ಬಂದ ವಿವಿಧ ಪ್ರಾತಿನಿಧ್ಯಗಳನ್ನು ಗಮನದಲ್ಲಿರಿಸಿಕೊಂಡು ಹಾಗೂ ವಿವಿಧ ಪ್ರಾಂತೀಯ ಶಾಸಕಾಂಗಗಳ ಸದಸ್ಯರು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳನ್ನು ಪರಿಗಣನೆಯಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಕೂಲಂಕಷವಾಗಿ ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡಿಲ್ಲ ಎಂಬ ಬಗ್ಗೆ ನನ್ನ ಪ್ರತಿಭಟನೆಯನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸಲು ನನಗೆ ಅನಿವಾರ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಅಂತಹ ಸಂದರ್ಭವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದರೆ ಅದು ಸ್ವಾಗತಾರ್ಹವಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಸಂವಿಧಾನ ರಚನಾಸಭೆಯ ಅಧಿವೇಶನವನ್ನು ೧೯೪೮ರ ಮೇ ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ನಡೆಸಿದ್ದರೆ, ಸುಮಾರು ಒಂದು ವಾರದಷ್ಟು ಕಾಲ ಕುಳಿತು, ಚರ್ಚೆ ಮಾಡಿದ್ದರೆ, ಆಯ್ಕೆಸಮಿತಿಯ ಸ್ಥಾನವನ್ನು ಪಡೆಯುವ ಸಮಿತಿಯ ಮುಂದೆ ವಿಷಯವನ್ನು ಸುಲಭವಾಗಿ ಇಡಬಹುದಿತ್ತು ಮತ್ತು ಆ ಸಮಿತಿಯು ವಿವಿಧ ಸಂಸ್ಥೆಗಳ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳನ್ನು ಪರಿಗಣಿಸಿ ಈ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಅದರ ವಿವಿಧ ಭಾಗಗಳನ್ನು ಕೂಲಂಕಷವಾಗಿ ಪರಿಶೀಲಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಕರಡು ರಚನಾಸಮಿತಿಯ ಸದಸ್ಯರು ಸೂಕ್ತವಾಗಿ ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡಿಲ್ಲ ಎಂದು ನನಗನ್ನಿಸುತ್ತದೆ ಅಥವಾ ಇಡೀ ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ಚರ್ಚಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಅಗತ್ಯವಾದಷ್ಟು ಕಾಲಾವಕಾಶವನ್ನು ಈ ಸದನಕ್ಕೂ ನೀಡಲಾಗಿಲ್ಲ. ಆಯ್ಕೆಸಮಿತಿಯ ಮುಂದೆ ಅಥವಾ ಈ ಸದನದ ಮುಂದೆ ಸಮರ್ಪಕವಾಗಿ ಹಾಗೂ ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ತಮ್ಮ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳನ್ನು ಮಂಡಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಸದಸ್ಯರಿಗೂ ಕೂಡ ಅವಕಾಶ ನೀಡಿಲ್ಲ. ಒಂದೇ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ನಾಲ್ಕು ಸಮಿತಿಗಳ ಸಭೆಯೊಂದನ್ನು ನಡೆಸಲಾಯಿತು ಎಂಬುದನ್ನು ನಿಮಗೆ ತಿಳಿಸಬೇಕಿದೆ. ೧೯೪೮ರ ಏಪ್ರಿಲ್ ೯ ಅಥವಾ ೧೦ರಂದು ಕರಡು ರಚನಾಸಮಿತಿ, ಕೇಂದ್ರ ಅಧಿಕಾರಗಳ ಸಮಿತಿ ಮತ್ತು ಕೇಂದ್ರಸಮಿತಿ ಹಾಗೂ ಪ್ರಾಂತೀಯ ಸಂವಿಧಾನಸಮಿತಿ ಇವುಗಳ ಸಂಯುಕ್ತ ಸಭೆ ಈ ದಿನಾಂಕದಂದು ನಡೆಯಿತು.

ಇಲ್ಲಿ ಕೈಗೊಂಡ ನಿರ್ಣಯಗಳನ್ನು ಕರಡು ರಚನಾಸಮಿತಿಯು ಅಂಗೀಕರಿಸಿಲ್ಲ ಎಂದು ನಾನು ಸತ್ಯವಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಇದು ಕರಡು ರಚನಾಸಮಿತಿಯೇ, ಅಥವಾ ಆಯ್ಕೆಸಮಿತಿಯೇ ಅಥವಾ ಸರ್ವ ಅಧಿಕಾರಯುತವಾದ ಸಂವಿಧಾನ ರಚನಾಸಭೆಯೇ? ಇದನ್ನು ನಿರ್ಣಯಿಸಬೇಕಾದ್ದು ನಾನಲ್ಲ. ಇದು ಸದನದ ಗೌರವಾನ್ವಿತ ಸದಸ್ಯರ ನಿರ್ಣಯಕ್ಕೆ ಸೇರಿದ ವಿಷಯ. ಈ ಸನ್ನಿವೇಶದ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಿಂದಾಗಿ ಪ್ರಸ್ತುತ ನಿರ್ವಹಣೆ ಕುರಿತಂತೆ ನನಗೆ ಒಂದಿಷ್ಟು ಸಂತೋಷವಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ.

ನನ್ನ ಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ತೆರಳುವ ಮುನ್ನ ಇನ್ನೊಂದು ಅಂಶವನ್ನು ಹೇಳಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ಇದು ಮುಖ್ಯವಾದ ಅಂಶ. ನಾನು ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಮೂಲಭೂತ ಹಕ್ಕುಗಳ ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ಪ್ರಸ್ತಾವಿಸುತ್ತೇನೆ. ಮೂಲಭೂತ ಹಕ್ಕುಗಳು, ಅದರಲ್ಲಿಯೂ ೧೭ನೇ ಪ್ರಕರಣವು ಮೂಲಭೂತ ಹಕ್ಕುಗಳೊಂದಿಗೆ ಘರ್ಷಣೆಗಿಳಿಯುವ ಯಾವುದೇ ಅಧಿನಿಯಮವನ್ನು ಗುಡಿಸಿಹಾಕಲಾಗುವುದು ಎಂದು ನಿರೂಪಿಸುತ್ತದೆ. ಮತ್ತು ಇದೇ ವಿಭಾಗವು ಅಧ್ಯಾದೇಶಗಳನ್ನು ನಿಯಮ ಹಾಗೂ ನಿಬಂಧನೆ ಮುಂತಾದವನ್ನು ಅಳವಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಕಾನೂನನ್ನು ವಿವರಿಸುತ್ತದೆ. ನಿಬಂಧನೆಗಳೂ ಸೇರಿದಂತೆ ಕಾರ್ಯಾಚರಣೆಯಲ್ಲಿರುವ ಪ್ರಾಂತೀಯ ಕೇಂದ್ರೀಯ ಹಾಗೂ ಸಂಸದೀಯವಾದ ಎಲ್ಲ ಪ್ರಸ್ತುತ ಕಾನೂನುಗಳು ಮತ್ತು ಬಹಳಷ್ಟು ಸಂಖ್ಯೆಯ ಸಂಹಿತೆಗಳು ಮೂಲಭೂತ ಹಕ್ಕುಗಳ ನ್ಯಾಯಾಧೀನ ಭಾಗದ ಕಾರ್ಯಾಚರಣೆಯಿಂದ ಗುಡಿಸಿಹಾಕಲ್ಪಡುತ್ತವೆ. ಈಗಿರುವ ಕಾನೂನುಗಳು ಅಂದರೆ ಪ್ರಾಂತೀಯ ಹಾಗೂ ಕೇಂದ್ರೀಯವಾದ ಎರಡೂ ಕಾನೂನುಗಳ ಮೇಲೆ ಈ ಮೂಲಭೂತ ಹಕ್ಕುಗಳ ಸಾಧಕಬಾಧಕ ಪರಿಣಾಮಗಳೇನು ಎಂಬ ಬಗ್ಗೆ ಡಾ. ಬಿ.ಆರ್. ಅಂಬೇಡ್ಕರ್ ಕೂಲಂಕಷವಾಗಿ ಪರಿಶೀಲಿಸಿದ್ದಾರೆ ಯೇ ಎಂದು ಕೇಳಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ನೀವು ದೇಶದಲ್ಲಿ ಅಸ್ತವ್ಯಸ್ತತೆಯನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡಲಿದ್ದೀರಾ? ಈ ಕಾನೂನುಗಳ ಸಾಧಕಬಾಧಕತೆ ಹಾಗೂ ಪರಿಹಾರಗಳನ್ನು ನಿರ್ಣಯಿಸುವ ಕೆಲಸವನ್ನು ಸಂವಿಧಾನ ರಚನಾಸಭೆಯ ಸಚಿವಾಲಯಕ್ಕೆ

ಅಥವಾ ಕೇಂದ್ರೀಯ ಹಾಗೂ ಪ್ರಾಂತೀಯ ಸರ್ಕಾರಗಳಿಗೆ ಬಿಡಲಾಗಿದೆ ಎಂದು ನಾನು ನಂಬಿದ್ದೇನೆ. ಬ್ರಿಟಿಷ್ ಸರ್ಕಾರವು ಸಂವಿಧಾನ ಕಾಯಿದೆಯನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತರುವ ಮೊದಲು ಪ್ರಸ್ತುತ ಕಾನೂನುಗಳ ಮೇಲೆ ಸಂವಿಧಾನದ ಸಾಧಕಬಾಧಕಗಳನ್ನು ಕುರಿತು ಪರಿಶೀಲನೆಯನ್ನು ಕೈಗೊಂಡಿತು. ಈ ಪರಿಶೀಲನೆಯಿಂದ ತೃಪ್ತಿಯಾದ ಅನಂತರ, ಅವರು ಮೂರು ವಿವಿಧ ಹಂತಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸಿದರು. ಮೊದಲ ಹಂತವನ್ನು ಕಾಯಿದೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಒದಗಿಸಲಾಯಿತು. ಅದೇನೆಂದರೆ ಈಗಿರುವ ಕಾನೂನುಗಳೇ ಕಾರ್ಯಾಚರಣೆಯಲ್ಲಿರುತ್ತವೆ ಎಂಬುದು. ಎರಡನೆಯ ಹಂತವೆಂದರೆ, ಅಸ್ತಿತ್ವದಲ್ಲಿರುವ ಅಧಿನಿಯಮಗಳ ಸಮನ್ವಯವನ್ನು ಪ್ರಾಧಿಕಾರಗಳಿಗೆ ಬಿಡುವುದು. ಮೂರನೆಯ ಹಂತವೆಂದರೆ, ಕೌನ್ಸಿಲ್‌ನಲ್ಲಿ ಆದೇಶಗಳ ನೀಡಿಕೆ ಮಾಡಲು ಅವಕಾಶ ಒದಗಿಸುವುದು. ಇಲ್ಲಿ ಅಂತಹ ಯಾವ ಪ್ರಯತ್ನವನ್ನೂ ಮಾಡಲಾಗಿಲ್ಲ ಅಥವಾ ಈಗಿರುವ ಕಾನೂನುಗಳ ಮೇಲೆ ಏನು ಪರಿಣಾಮವಾಗುತ್ತದೆ ಎಂಬುದರ ಪರಿಶೀಲನೆಯನ್ನು ಕೈಗೊಂಡಿಲ್ಲ. ಇದರ ವಿರುದ್ಧ ಪ್ರತಿಭಟಿಸಲು ೧೯೪೭ರ ಏಪ್ರಿಲ್‌ನಲ್ಲಿ ನನಗೇ ಬಿಡಲಾಯಿತು. ಇದು ದೇಶಕ್ಕೆ ಒಳಿತಲ್ಲ, ಇದರಿಂದ ತೊಂದರೆ ಹಾಗೂ ಸಂಕಷ್ಟಗಳು ಉಂಟಾಗುತ್ತವೆ ಎಂದು ನಾನು ಹೇಳಿದೆ. ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡಲಾಗುವುದೆಂದು ಭರವಸೆ ನೀಡಲಾಯಿತು. ಆದರೆ ನನಗೆ ತಿಳಿದಂತೆ ಇದುವರೆಗೂ ಈ ಪರಿಶೀಲನೆಯನ್ನು ಕೈಗೊಳ್ಳಲಾಗಿಲ್ಲ. ಸರಿಯಾದ ಶ್ರದ್ಧೆಯಿಂದ ಈ ಪರಿಶೀಲನೆಯನ್ನು ನಡೆಸಬೇಕು. ಅಗತ್ಯವಿರುವ ಚರ್ಚೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗಿಲ್ಲ ಎಂಬುದು ನನ್ನ ಭಾಷಣದಿಂದ ರುಜುವಾತಾಗಿದೆ ಎಂದು ಆಶಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ದಾಸ್ (ಒರಿಸ್ಸಾ : ಸಾಮಾನ್ಯ) : ಮಾನ್ಯ ಉಪಸಭಾಧ್ಯಕ್ಷರೆ, ನಾನು ಪ್ರಾರಂಭದಲ್ಲಿಯೇ ಕರಡು ರಚನಾಸಮಿತಿಗೆ ನನ್ನ ಗೌರವವನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ಈ ಸಮಿತಿಯು ಬಹಳ ಶ್ರಮಸಾಧ್ಯವಾದ ಕೆಲಸಮಾಡಿದೆ ಮತ್ತು ನಾವು ಇಂದು ಪರಿಶೀಲಿಸುತ್ತಿರುವ ಹಾಗೂ ನಮ್ಮ ಇಚ್ಛೆಯ ಪ್ರಕಾರ ಬದಲಾಯಿಸಬೇಕಾದ ಸಂವಿಧಾನದ ಮಸೂದೆಗೆ ಒಂದು ರೂಪ ಕೊಟ್ಟಿದೆ ಹಾಗೂ ಅದನ್ನು ರಚಿಸಿದೆ. ಈ ಮೂಲಕ ಭಾರತಕ್ಕೆ ಒಂದು ಸರಿಯಾದ ಸಾರ್ವಭೌಮ ಸಂವಿಧಾನವು ರೂಪುಗೊಳ್ಳುವಂತೆ ಮಾಡಿದೆ. ನಾನು ಡಾ. ಅಂಬೇಡ್ಕರ್ ಹಾಗೂ ಅವರ ಸಂಗಾತಿಗಳಿಗೆ ಗೌರವ ಸಲ್ಲಿಸುವುದರ ಜೊತೆಗೆ, ನಿಮ್ಮ ಸಲಹೆಗಾರರೂ ಸಹ ತಮಗೆ ಸಲ್ಲಬೇಕಾದ ಗೌರವಕ್ಕೆ ಅರ್ಹರಾಗಿದ್ದು, ಅವರಿಗೂ ಗೌರವ ಸಲ್ಲಿಸುತ್ತೇನೆ. ಸಂವಿಧಾನವನ್ನು ಈ ಸುಭದ್ರವಾದ ನೆಲೆಗಟ್ಟಿಗೆ ತರುವಲ್ಲಿ ಸಂವಿಧಾನದ ಮಹಾನ್ ಸಲಹೆಗಾರರಾದ ಶ್ರೀಯುತ ನರಸಿಂಗರಾವ್ ಅವರು ಕರಡು ರಚನಾಸಮಿತಿ ಹಾಗೂ ಇನ್ನಿತರ ಸಮಿತಿಗಳಿಗೆ ನೆರವಾಗುವಲ್ಲಿ ಗಣನೀಯ ಸೇವೆ ಸಲ್ಲಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ನಾವು ಇನ್ನೂ ಒಂದು ಆಧಿಪತ್ಯಕ್ಕೆ ಸೇರಿದ್ದಾಗ ಮತ್ತು ನಾವು ಯಾವಾಗಲೂ ಇನ್ನೂ ಇಂಗ್ಲೆಂಡಿನ ಗುಲಾಮರಾಗಿಯೇ ಇದ್ದೇವೆ ಎಂದು ಭಾವಿಸುವಂಥ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಸ್ನೇಹಿತ ಶ್ರೀ ನರಸಿಂಗರಾವ್ ಅವರು ವಿಶ್ವಸಂಸ್ಥೆಗೆ ಹೋಗಿ ನಮ್ಮ ಸ್ಥಾನಮಾನ ಹಾಗೂ ಘನತೆ ಎಂಥದ್ದು ಎಂಬುದನ್ನು ತೋರಿಸಿಕೊಟ್ಟರು ಮತ್ತು ಭಾರತವು ಜಗತ್ತಿನ ಶಾಂತಿ ಹಾಗೂ ಸಂತೋಷಕ್ಕೆ ತನ್ನ ಕೊಡುಗೆ ನೀಡಬಲ್ಲದು ಎಂಬುದನ್ನು ತೋರಿಸಿ ಕೊಟ್ಟರು. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಶ್ರೀ ನರಸಿಂಗರಾವ್ ಅವರಿಗೆ ನಾವು ಆಭಾರಿಯಾಗಿದ್ದೇವೆ.

ಮಾನ್ಯರೆ, ಈ ಸಂವಿಧಾನ ಮಸೂದೆಯ ಕೆಲವು ಕರಡು ಅನುಚ್ಛೇದಗಳನ್ನು ನಾನು ಒಪ್ಪುತ್ತೇನೆ. ಆದರೆ, ನನಗೆ ಕೊಟ್ಟಿರುವ ಅಲ್ಪಕಾಲದಲ್ಲಿ ನಾನು ಒಪ್ಪುವಂಥ ಅಂಶಗಳು ಯಾವುವು ಎಂಬುದನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ನಿರೂಪಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಕರಡು ಸಂವಿಧಾನದ ಯಾವ ಬಾಬು ಕುರಿತಂತೆ ನನ್ನ ಭಿನ್ನಾಭಿಪ್ರಾಯವಿದೆ ಮತ್ತು ಎಲ್ಲಿ ಸದನವು ಪರ್ಯಾಲೋಚನೆ ನಡೆಸಿ ಸಂವಿಧಾನವು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಭಾರತೀಯರಿಗಾಗಿ ಇದೆಯೇ ಹೊರತು ಹಿಂದಿನ ಸಂಪ್ರದಾಯಗಳನ್ನಾಗಲೀ, ಬ್ರಿಟಿಷರೊಂದಿಗಿನ ಸಂಬಂಧಗಳನ್ನಾಗಲೀ ಆಧರಿಸಿಲ್ಲ ಎಂದು ತಿಳಿಯುವಂತೆ ಕರಡನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸಬೇಕು ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಅಂಶಗಳನ್ನು ನಾನು ನಿರೂಪಿಸಬಯಸುತ್ತೇನೆ.

ಪ್ರಸ್ತಾವಿತ ಹೊಸ ಕರಡಿನ ಬಗ್ಗೆ ಈಗ ಪ್ರಸ್ತಾವಿಸುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಇದನ್ನು ಕುರಿತಂತೆ ನನ್ನ ಬಲವಾದ ವಿರೋಧವಿದೆ. ನಾವು ೧೯೪೭ರ ಜನವರಿಯಲ್ಲಿ ಸ್ವೀಕರಿಸಿದ ಧೈಯಗಳ ನಿರ್ಣಯದಲ್ಲಿ ಸಂವಿಧಾನವು

“ಸ್ವತಂತ್ರ ಸಾರ್ವಭೌಮ ಗಣರಾಜ್ಯ” ಎಂದು ನಿರೂಪಿಸಿತ್ತು. ೧೯೪೮ ಅಕ್ಟೋಬರ್ ೨೬ರ ಇನ್ನೊಂದು ಟಿಪ್ಪಣಿಯಲ್ಲಿ ಇದನ್ನು “ಸಾರ್ವಭೌಮ ಪ್ರಜಾಸತ್ತಾತ್ಮಕ ರಾಜ್ಯ” ಎಂದು ಬದಲಾಯಿಸಿದ ೧೯೪೮ರ ಫೆಬ್ರವರಿ ೨೧ರಂದು ಸ್ನೇಹಿತ ಡಾ. ಅಂಬೇಡ್ಕರ್ ಅದನ್ನು ಸಾರ್ವಭೌಮ ಪ್ರಜಾಸತ್ತಾತ್ಮಕ ಗಣರಾಜ್ಯ ಎಂದು ಬದಲಾಯಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ೧೯೪೮ ಅಕ್ಟೋಬರ್ ೨೬ರ ಇನ್ನೊಂದು ಟಿಪ್ಪಣಿಯಲ್ಲಿ ಇದನ್ನು ಸಾರ್ವಭೌಮ ಪ್ರಜಾಸತ್ತಾತ್ಮಕ ರಾಜ್ಯ” ಎಂದು ಬದಲಾಯಿಸಲಾಗಿದೆ. ಈ ಸದನವು ೧೯೪೮ರ ಜನವರಿಯಲ್ಲಿ ಜಾರಿಗೊಳಿಸಿದ ಧ್ಯೇಯಗಳ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ಕರಡು ರಚನಾಸಮಿತಿಯು ಹೇಗೆ ಬದಲಾಯಿಸಲು ಸಾಧ್ಯ ಎಂಬುದು ನನಗೆ ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಪ್ರಸ್ತಾವನೆಯ “ಸ್ವತಂತ್ರ ಸಾರ್ವಭೌಮ ಗಣರಾಜ್ಯ” ಎಂದು ಅಲ್ಲಿ ನಾವು ಸರ್ವಾನುಮತದಿಂದ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಿದ್ದೇವೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ತಿದ್ದುಪಡಿಯಾದ ಕರಡು ಪ್ರಸ್ತಾವನೆಯನ್ನು ಬಲವಾಗಿ ವಿರೋಧಿಸುವವರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬನಾಗಿದ್ದೇನೆ.

ಇಲ್ಲಿ ಕೆಲವೊಂದು ಅಂಶಗಳಿವೆ. ಇವುಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಸದನವು ತನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಕೊಟ್ಟೇ ಇಲ್ಲ ಅವು ವಿವಾದಾತ್ಮಕವಾಗಿದ್ದವು. ಅವುಗಳನ್ನು ಹಾಗೇ ಇರಲು ಬಿಡಲಾಯಿತು. ಇಷ್ಟಾಗಿಯೂ ಕರಡು ರಚನಾಸಮಿತಿಯು ೫ನೇ ಅನುಚ್ಛೇದಕ್ಕೆ ಸೂಚಿಸಿರುವ ಹೊಸ ತಿದ್ದುಪಡಿಯನ್ನು ನಾನು ಸ್ವಾಗತಿಸುತ್ತೇನೆ. ಇದನ್ನು ಇನ್ನಷ್ಟು ಉತ್ತಮಪಡಿಸಬೇಕು. ನಾನು ಇಲ್ಲಿ “ಪೌರತ್ವ” ಕುರಿತ ವ್ಯಾಖ್ಯೆಯನ್ನು ಉಲ್ಲೇಖಿಸುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾಗಿ ಗಮನಿಸುವ ಅಗತ್ಯವಿದೆ. ಕರಡು ರಚನಾಸಮಿತಿಯು ತನ್ನ ಮೊದಲ ಕರಡಿನಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಹಿಂಜರಿದಿತ್ತು. ಆದರೆ ಅವರು ಸೂಚಿಸಿದ ಇನ್ನೊಂದು ತಿದ್ದುಪಡಿಯಲ್ಲಿ ಅವರು ಉತ್ತಮ ಕರಡನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಇನ್ನಷ್ಟು ಸುಧಾರಣೆಯ ಅಗತ್ಯವಿದೆ.

ಮೂಲಭೂತ ಹಕ್ಕುಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ಎರಡು, ಮೂರು ಅಂಶಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಸದನವು ಯಾವುದೇ ತೀರ್ಮಾನಕ್ಕೆ ಬರಲಿಲ್ಲ. ಕರಡು ರಚನಾಸಮಿತಿಯ ಶಿಫಾರಸುಗಳನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳದೆ, ನಮಗೆ ಈ ಬಾಬುಗಳನ್ನು ಕುರಿತು ಚರ್ಚಿಸಲು ಸಾಕಷ್ಟು ಕಾಲಾವಕಾಶ ನೀಡಲಾಗುವುದು ಎಂದು ಆಶಿಸುತ್ತೇನೆ. ನನಗೆ ಸಂತೋಷ ತಂದ ಒಂದು ಸಂಗತಿ ಎಂದರೆ ಯಾವುದೇ ಸ್ವತಂತ್ರ ರಾಷ್ಟ್ರದ ಮಹಿಳೆಯರಿಗೆ ಸಿಗದಿರುವ ಸ್ಥಾನಮಾನವನ್ನು ಭಾರತದ ಮಹಿಳೆಯರು ಪಡೆದುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ ಎಂಬುದು. ಅವರು ಪುರುಷರೊಂದಿಗೆ ಸಮಾನ ಹಕ್ಕುಗಳು, ಸಮಾನ ಸೌಲಭ್ಯಗಳು, ಸಮಾನ ಅವಕಾಶಗಳನ್ನು ಗಳಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಇದು ನಮ್ಮ ಪ್ರಜೆಗಳ ಮೂಲಭೂತ ಹಕ್ಕುಗಳ ಒಂದು ಮಹತ್ವದ ಸಾಧನೆಯಾಗಿದೆ.

ಮಾನ್ಯರೇ, ನಾಮನಿರ್ದೇಶಿತ ರಾಜ್ಯಪಾಲರುಗಳ ವಿಚಾರವನ್ನು ಬಲವಾಗಿ ವಿರೋಧಿಸುತ್ತೇನೆ. ನನ್ನ ಸ್ನೇಹಿತ ಡಾ. ಅಂಬೇಡ್ಕರ್ ಭಾಗವಹಿಸುತ್ತಿರುವ, ಅಂದರೆ ಸರ್ಕಾರದ ವಿಚಾರವು ಈ ಸಂವಿಧಾನದ ಮೂಲದ ರಚನೆಯೊಳಗೆ ಯಾಕೆ ಬರಬೇಕು ಎಂಬುದು ನನಗೆ ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ಸಂಪುಟದ ಯಾವೊಬ್ಬ ಪ್ರತಿನಿಧಿಯೂ ಇಲ್ಲಿ ಆ ಸೂಚನೆಯನ್ನು ಯಾವುದೇ ಹಂತದಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದ್ದು ಕಂಡುಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಪ್ರಾಂತೀಯ ಶಾಸಕಾಂಗಗಳಿಂದ ರಾಜ್ಯಪಾಲರುಗಳ ಆಯ್ಕೆಯಾಗಬೇಕು, ಮತ್ತು ಅವರು ರಾಜ್ಯಪಾಲ ಹುದ್ದೆಗೆ ಸ್ಪರ್ಧಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಪ್ರಾಂತ್ಯದ ನಿವಾಸಿಗಳೇ ಆಗಿರಬೇಕಿಲ್ಲ. ಅವರು ರಾಷ್ಟ್ರಪತಿಗಳೇ ಆಗಿರಲಿ ಅಥವಾ ಡಾ. ಅಂಬೇಡ್ಕರ್ ಸೇರಿದಂತೆ ಯಾರೇ ಸಮರ್ಥ ಆಡಳಿತಗಾರರಾಗಿರಲಿ ನಮ್ಮ ಅಧಿಕಾರಗಳನ್ನು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಬಿಟ್ಟುಕೊಡಲು ನಾವು ಇಚ್ಛಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ರಾಜ್ಯಪಾಲ ಹುದ್ದೆಗಳು ಅಥವಾ ಸಚಿವ ಹುದ್ದೆಗಳು ಕೆಲವೇ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳಿಗೆ ಮತ್ತು ಅವರ ಸಹಚರರಿಗೆ ಸೀಮಿತವಾಗುವುದನ್ನು ನಾವು ಬಯಸುವುದಿಲ್ಲ.

ನನ್ನ ಬಹುದೊಡ್ಡ ಆಕ್ಷೇಪಣೆ ಏನೆಂದರೆ ಈ ಬಗ್ಗೆ ಇದೇ ಸಂವಿಧಾನ ಅಧಿನಿಯಮದ ಸ್ಥಾಪಕ ಪ್ರಾಂತ್ಯಗಳು ಮತ್ತು ಕೇಂದ್ರದ ನಡುವೆ ಹಣಕಾಸು ಹಂಚಿಕೆಯ ವಿಚಾರಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂಥದ್ದು. ಬಹು ದೀರಠನಿಸಿಕೊಂಡ ನನ್ನ ಸ್ನೇಹಿತ ಡಾ. ಅಂಬೇಡ್ಕರರಂಥವರೇ ಪ್ರಾಂತ್ಯಗಳ ಹಣಕಾಸು ವಿಚಾರವನ್ನು

ಚರ್ಚಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಹಿಂಜರಿಯುತ್ತಿರುವುದು ಮತ್ತು ಸಂವಿಧಾನ ಅಧಿನಿಯಮವು ಪ್ರಸಾರವಾದ ಐದು ವರ್ಷಗಳ ಅನಂತರ ನಾವು ಹಣಕಾಸು ಹಂಚಿಕೆಯ ವಿಚಾರವನ್ನು ಕೆಡಕಬಾರದು ಎಂದು ಶ್ರದ್ಧೆಯಿಂದ ಶಿಫಾರಸು ಮಾಡಿರುವುದು ನನಗೆ ಸೋಜಿಗ ತರುತ್ತಿದೆ. ನನಗಂತೂ ಇದು ಬಹಳ ಬಹಳ ಸೋಜಿಗದ ಸಂಗತಿ! ೧೯೩೫ರಲ್ಲಿ ವಸಾಹತು ಸರ್ಕಾರ, ಅಂದರೆ ನಮ್ಮ ಹಿಂದಿನ ಸರ್ಕಾರ ಇದೇ ನಿಲುವನ್ನು ತಾಳಿತ್ತು ಮತ್ತು ಆ ಸರ್ಕಾರದ ಬೆಂಬಲಿಗರೂ ಸಹ ಇದೇ ನಿಲುವನ್ನು ತಾಳಿದರು.

ವಿದೇಶೀ ಆಳ್ವಿಕೆದಾರರು, ಮೇಲಿನ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಭಾರೀ ಕೇಂದ್ರೀಯ ಆಡಳಿತವಿರಬೇಕು ಎಂದು ಬಯಸಿದ್ದರು. ಹೀಗಾಗಿ ಪ್ರಾಂತ್ಯಗಳು ಹಸಿವಿನಿಂದ ನರಳಿದವು. ಆದರೆ ಕರಡು ರಚನಾಸಮಿತಿಯ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಇಂದೂ ಸಹ ಇದೇ ರೀತಿಯ ಆಲೋಚನೆ ಇರುವುದು ಅಚ್ಚರಿಯ ವಿಷಯ. ಈ ಬಗ್ಗೆ ನನ್ನ ಸ್ನೇಹಿತ ಶ್ರೀ ಕಾಮತರ ಅಭಿಪ್ರಾಯದೊಂದಿಗೆ ನನ್ನ ಸಹಮತವಿದೆ. ಅವರ ಅಭಿಪ್ರಾಯದಲ್ಲಿ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ದೃಷ್ಟಿ ಕೋನದ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳು ಹೆಚ್ಚು ಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಕರಡು ರಚನಾಸಮಿತಿಯಲ್ಲಿರಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಆಗ, ಯಾವ ಜನರು ಈ ಸಂವಿಧಾನ ರಚನಾಸಭೆಯು ಫಲಪ್ರದವಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಕಾರಣರಾದರೋ ಆ ಜನರ ತತ್ತ್ವಗಳು ಹಾಗೂ ಆಲೋಚನೆಗಳನ್ನು ಅವರು ಪ್ರತಿಬಿಂಬಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತಿತ್ತು ಮತ್ತು ಅವರ ಅಪೇಕ್ಷೆಯು ಈ ಕರಡಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಬಿಂಬಿಸುತ್ತಿತ್ತು.

ತಮ್ಮ ವಾದವನ್ನು ಬಲವಾಗಿ ಮುಂದಿಟ್ಟ ಶ್ರೀ ಟಿ.ಟಿ. ಕೃಷ್ಣಮಾಚಾರಿಯವರಿಗೆ ನಾನು ಆಭಾರಿಯಾಗಿದ್ದೇನೆ. ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಆರೋಗ್ಯಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ಎಲ್ಲ ಪ್ರಾಂತ್ಯಗಳಲ್ಲಿಯೂ ವೆಚ್ಚಗಳ ವ್ಯಾಪ್ತಿಯು ಒಟ್ಟು ವೆಚ್ಚದ ಶೇ. ೫.೮ ಮತ್ತು ಶೇ. ೩.೧ರಷ್ಟಿದೆ. ಎಂಬುದನ್ನು ನೋಡಿದ್ದೇನೆ. ಇದು ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ಮೊದಲು ೧೯೩೫-೩೬ರಲ್ಲಿದ್ದ ಸ್ಥಿತಿ. ಯುದ್ಧದ ಅನಂತರ ೧೯೪೭-೪೮ರಲ್ಲಿಯೂ ಹೀಗೇ ಇದೆ. ಹಣದುಬ್ಬರದಿಂದಾಗಿ ಎಲ್ಲ ಪ್ರಾಂತ್ಯಗಳು ಹಾಗೂ ಕೇಂದ್ರದಲ್ಲಿ ವೆಚ್ಚವು ಮೂರುಪಟ್ಟು ಹೆಚ್ಚಾಗಿದೆ. ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಪ್ರಾಂತ್ಯವೂ ಈ ಅಂಶವನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸಬೇಕು ಮತ್ತು ಅದನ್ನು ಗಮನದಲ್ಲಿಡಬೇಕು. ಒರಿಸ್ಸಾ ಮತ್ತು ಅಸ್ಸಾಮ್‌ನಂತಹ ಬಡಪ್ರಾಂತ್ಯಗಳು, ಡಾ. ಅಂಬೇಡ್ಕರ್ ಅವರಿಂದ ಬಂದ ಇಂತಹ ಹೇಳಿಕೆಯ ಪರಿಣಾಮಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಪರಿಶೀಲಿಸಲಿವೆ. ಹಣಕಾಸಿನ ಮರುಹಂಚಿಕೆ ನಡೆಯಬೇಕು ಎಂಬುದು ನಮ್ಮ ಬಯಕೆ. ಆಗ ಮಾತ್ರ ಪ್ರಸ್ತಾವದಲ್ಲಿರುವ ಎರಡನೇ ವಾಕ್ಯ "ನ್ಯಾಯ-ಸಾಮಾಜಿಕ, ಆರ್ಥಿಕ ಹಾಗೂ ರಾಜಕೀಯ" ಎಂಬ ವಾಕ್ಯವನ್ನು ಕಾರ್ಯರೂಪಕ್ಕೆ ತರಲು ಪ್ರಾಂತ್ಯಗಳಿಗೆ ಸಂಪನ್ಮೂಲಗಳು ಲಭ್ಯವಾಗುತ್ತವೆ.

ಮಾನ್ಯರೇ, ರಾಜಕೀಯ ನ್ಯಾಯದ ಬಗ್ಗೆ ನಾನು ಚಿಂತಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಜನರಿಗಾಗಿ ಇರುವ ಸದನದಿಂದ ಸಾಮಾಜಿಕ ಹಾಗೂ ಆರ್ಥಿಕ ನ್ಯಾಯ ಸಿಗಬೇಕೆಂಬುದು ನನ್ನ ಬಯಕೆ. ಗೌರವಾನ್ವಿತ ಸದಸ್ಯರು ಇದಕ್ಕೆ ವಿರೋಧವಾಗಿದ್ದರೆ, ಸದನದ ಬಹುಮತದ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಒಪ್ಪುವಂತೆ ನಾವು ಅವರನ್ನು ಒತ್ತಾಯಿಸುತ್ತೇವೆ ಮತ್ತು ಪ್ರಾಂತೀಯ ಆಡಳಿತಗಳ ಅಡಿಯಲ್ಲಿರುವ ಸಹಸ್ರಾರು ಮಂದಿಗೆ ಸಾಮಾಜಿಕ ಹಾಗೂ ಆರ್ಥಿಕ ನ್ಯಾಯ ನೀಡುವಂತೆ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ.

ಶ್ರೀ ಲೋಕನಾಥ್ ಮಿಶ್ರಾ (ಒರಿಸ್ಸಾ : ಸಾಮಾನ್ಯ) : ಮಾನ್ಯ ಉಪಸಭಾಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ನಾನು ಈ ಪ್ರತಿಷ್ಠಿತ ಸದನಕ್ಕೆ ಹೊಸ ಸದಸ್ಯ ಮತ್ತು ಈ ಮೊದಲು ಎಂದೂ ನಾನು ಇಲ್ಲಿನ ನಡವಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಭಾಗಿಯಾಗಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ನಾನೇನಾದರೂ ಸರಿಯಾಗಿ ಮಾತಾಡದಿದ್ದರೆ ಗೌರವಾನ್ವಿತ ಸದನವು ಮಧ್ಯೆ ಪ್ರವೇಶಿಸಬೇಕೆಂದು ಕೋರುತ್ತೇನೆ. ಈ ಮುಖ್ಯ ಬಾಬು ಕುರಿತಂತೆ ನನ್ನನ್ನು ಆರಿಸಿ ಕಳಿಸಿದ ಜನರ ಪರವಾಗಿ ಹೇಳಬೇಕಾದ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಹೇಳುವುದು ನನ್ನ ಕರ್ತವ್ಯವಾಗಿದೆ.

ಮಾನ್ಯರೇ, ಭಾರತದ ಸಾರ್ವಭೌಮತೆಯನ್ನು ಪ್ರತಿನಿಧಿಸುವ ಹಾಗೂ ನಮ್ಮ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯಕ್ಕೆ ಒಂದು ರೂಪ, ಆಕಾರ ಹಾಗೂ ಘನತೆಯನ್ನು ನೀಡಬೇಕೆಂದು ನಿರೀಕ್ಷಿಸಲಾಗಿರುವ ಈ ಸಂವಿಧಾನ ರಚನಾ

ಸಭೆಯು ನಮ್ಮ ಭವಿಷ್ಯದ ಪೋಷಕವಾಗಿರಬೇಕೆಂದು ಆಶಿಸಲಾದ ಸಂವಿಧಾನ ಕುರಿತಂತೆ ಇಲ್ಲಿ ಚರ್ಚೆ ನಡೆಸುತ್ತಿದೆ. ಈ ಗುರಿಯನ್ನಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ನಮ್ಮ ನಾಯಕರು ಕರಡು ಸಂವಿಧಾನವನ್ನು ನೀಡಲು ಸಾಕಷ್ಟು ಶ್ರಮಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅದನ್ನೇ ನಾವು ಈಗ ಚರ್ಚಿಸಲಿದ್ದೇವೆ.

ಆದರೆ ಈ ಕರಡು ಕುರಿತಂತೆ ಕರಡು ರಚನಾಸಮಿತಿಯನ್ನು ಎಷ್ಟು ಅಭಿನಂದಿಸಲಾಗಿದೆಯೋ ಅಷ್ಟು ಅಭಿನಂದನೆಯನ್ನು ನಾನು ಸಲ್ಲಿಸಲಾರೆ.

ಮಾನ್ಯರೇ, ನನ್ನ ಮೊದಲ ಅಂಶ ಹೀಗಿದೆ: ಕರಡು ಸಂವಿಧಾನವನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ವಿಶ್ಲೇಷಿಸುತ್ತ ಡಾ. ಅಂಬೇಡ್ಕರ್ ಬಹಳ ಪ್ರಖರವಾದ, ಬೋಧಪ್ರದವಾದ, ದಿಟ್ಟತನದ ಹಾಗೂ ವಿಶದವಾದ ಭಾಷಣವನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದಾರಾದರೂ ಈ ಭಾಷಣವಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ನಾನು ಕರಡಿನಲ್ಲಿ ಅಷ್ಟೊಂದು ದೋಷಗಳನ್ನು ಕಾಣಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಸಾರ್ವಭೌಮ ಸಮಿತಿಯು ಕಳೆದ ವರ್ಷ ಜಾರಿಗೊಳಿಸಿದ ಧೈಯಗಳ ಠರಾವನ್ನು ಈ ಕರಡು ಪ್ರತಿಬಿಂಬಿಸುತ್ತಿಲ್ಲ. ನಾನು ಓದಿದ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಮತ್ತು ನನಗೆ ನೆನಪಿರುವ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಹೇಳುವುದಾದರೆ, ಧೈಯಗಳ ನಿರ್ಣಯವು ಒಂದು ಅದ್ಭುತ ಕೊಡುಗೆಯಾಗಿತ್ತು. ಇದು ಭಾರತದ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಹಾಗೂ ಮನೋಧರ್ಮವನ್ನು ಈಗಿನ ಕ್ಷಣಕ್ಕೆ ಮಾತ್ರವಲ್ಲ ಬಹುದೂರದ ಭವಿಷ್ಯದವರೆಗೂ ಪ್ರತಿನಿಧಿಸಿದ್ದಿತು. ಈ ಧೈಯಗಳ ನಿರ್ಣಯ ಎಂದರೇನು? ಇದು ಉಳಿಕೆ ಅಧಿಕಾರಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿರುವುದನ್ನು ಮತ್ತು ಕೇಂದ್ರವು ಒಂದು ಸುಸಂಬಂಧ ವ್ಯವಸ್ಥೆಗೆ ಪ್ರಾಂತ್ಯಗಳನ್ನು ತರುವುದಕ್ಕೆ ಎಷ್ಟು ಅಗತ್ಯವೋ ಅಷ್ಟಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಅಲ್ಲದ ಕಡಿಮೆಯೂ ಅಲ್ಲದ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ ಒಂದು ಸಂಯುಕ್ತ ಸಂವಿಧಾನವನ್ನು ಅಂದಾಜು ಮಾಡಿತ್ತು. ಆದರೆ ಈ ಕರಡು ಸಂವಿಧಾನವು-ಇದನ್ನು ಸಂಯುಕ್ತ ಅಥವಾ ಏಕಾತ್ಮಕ, ಸಂಸದೀಯ ಅಥವಾ ಅಧ್ಯಕ್ಷೀಯ ಮುಂತಾಗಿ ಏನೇ ಹೆಸರಿಂದ ಕರೆಯಲಿ, ಇದು ಸಂಯುಕ್ತ ಸಂವಿಧಾನಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಒಂದು ಭಯಂಕರವಾದ ಏಕಾತ್ಮಕ ಸಂವಿಧಾನಕ್ಕೆ ತಳಹದಿ ಹಾಕುತ್ತಿದೆ. ಇಲ್ಲಿ ಏಕಾತ್ಮಕ ಎನ್ನುವುದೇ ನನ್ನ ಅರ್ಥದ ಪ್ರಕಾರ ಪ್ರಾಂತ್ಯಗಳಿಗೆ ಕೊಟ್ಟ ಅಧಿಕಾರಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿನ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಕೇಂದ್ರಕ್ಕೆ ಒಳಗೊಳಗೇ ನೀಡಿದೆ. ಡಾ. ಅಂಬೇಡ್ಕರ್, ಗ್ರಾಮಗಳ ಬಗ್ಗೆ ತಮಗಿರುವ ಎಲ್ಲ ಉಪೇಕ್ಷೆಯೊಂದಿಗೆ, ವ್ಯಕ್ತಿಗೆ ಅಧಿಕಾರ ಕೊಡುವ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ, ಏನೇ ಹೇಳಿರಲಿ, ಅಥವಾ ಏನೇ ಆಲೋಚನೆ ಮಾಡುತ್ತಿರಲಿ, ಈ ಸಂವಿಧಾನವು ವ್ಯಕ್ತಿಗೆ ಏನೂ ಕೊಡುತ್ತಿಲ್ಲ, ಕುಟುಂಬಕ್ಕೆ ಏನೂ ಕೊಡುತ್ತಿಲ್ಲ, ಗ್ರಾಮಗಳಿಗೆ ಏನೂ ಕೊಡುತ್ತಿಲ್ಲ, ಜಿಲ್ಲೆಗಳಿಗೆ ಏನೂ ಕೊಡುತ್ತಿಲ್ಲ, ಪ್ರಾಂತ್ಯಗಳಿಗೆ ಏನೂ ಕೊಡುತ್ತಿಲ್ಲ ಎಂದು ನಾನು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಡಾ. ಅಂಬೇಡ್ಕರ್ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಕೇಂದ್ರಕ್ಕೆ ಕೊಟ್ಟುಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ.

ಈ ಕೇಂದ್ರವೆಂಬುದು ಏನು? ಈ ರೀತಿಯ ಅಧಿಕಾರ ಕೇಂದ್ರೀಕರಣದಿಂದ ಭವಿಷ್ಯದಲ್ಲಿ ಏನಾಗುತ್ತದೋ ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ನನ್ನ ಅನುಭವದಿಂದ ಹೇಳುವುದಾದರೆ, ಈಗ ನಾವು ಹೊಂದಿರುವ ಸರ್ಕಾರವು ಎಷ್ಟು ಕೇಂದ್ರೀಕರಣಗೊಂಡಿದೆ ಎಂದರೆ ಮತ್ತು ಅಧಿಕಾರದಲ್ಲಿರುವ ಜನರು ಅಧಿಕಾರಕ್ಕಾಗಿ ಅದೆಷ್ಟು ದುರಾಶಾಪೀಡಿತರಾಗಿದ್ದಾರೆಂದರೆ, ಕಾನೂನು ಮತ್ತು ಸುವ್ಯವಸ್ಥೆ, ಶಾಂತಿ ಹಾಗೂ ಸುವ್ಯವಸ್ಥೆಯ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ದೇಶವು ಎಚ್ಚರಿಕೆಯಿಂದಿರದಿದ್ದರೆ ಮತ್ತು ಅವಿರತವಾಗಿ ನಿಗಾ ವಹಿಸದಿದ್ದರೆ ಅವರು ಬಹಳ ಸುಲಭವಾಗಿ ದಾರಿತಪ್ಪುವ ಸಾಧ್ಯತೆ ಇದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಭಾರತದ ಭವಿಷ್ಯ ಏನೇ ಆಗಲಿ, ಎಲ್ಲರೂ ಎಂದೆಂದಿಗೂ ತಿಳಿದಿರಬೇಕಾದ ಹಾಗೂ ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದ ಅಂಶವೇನೆಂದರೆ, ನಾವು ಯಾವ ಆದರ್ಶಕ್ಕಾಗಿ ಈ ಸಂವಿಧಾನವನ್ನು ಹೊಂದುತ್ತಿದ್ದೇವೆ ಮತ್ತು ನಮಗೆ ಎಷ್ಟರ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಸಿಗುತ್ತದೆ ಎಂಬುದು.

ನಾವು ಯಾತಕ್ಕಾಗಿ ಬಲವಾದ ಕೇಂದ್ರವನ್ನು ಬಯಸುತ್ತಿದ್ದೇವೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನಾನು ಪ್ರಶ್ನಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಯಾತಕ್ಕಾಗಿ? ದಿನೇ ದಿನೇ ಪ್ರಾಂತೀಯತೆಯ ಅಂಶ ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಮುಂದಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತಿದೆ. ಇದರಿಂದ ಫರ್ಷಣೆ ಉಂಟಾಗಬಹುದು ಎಂದು ಕೆಲವರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಪ್ರಾರಂಭದಲ್ಲಿ ನಾವು ಕೇಂದ್ರವನ್ನು

ಎಷ್ಟು ಬಲಪಡಿಸಬೇಕೆಂದರೆ ಅದು ಅಜೇಯವಾಗಿರಬೇಕು. ಆದರೆ ನಾವು ಯುದ್ಧ ಮನೋಭಾವ ಹೊಂದಿರಬೇಕು ಎಂಬುದು ಇದರ ಅರ್ಥವಲ್ಲ. ಬಲವಾದ ಕೇಂದ್ರ ನಮಗೆ ಬೇಕು. ಆದರೆ ಯಾರ ವಿರುದ್ಧ ಅದು ಬಲಶಾಲಿಯಾಗಿರಬೇಕು? ಪಾಕಿಸ್ತಾನದ ವಿರುದ್ಧವೆ? ರಷ್ಯಾದ ವಿರುದ್ಧವೆ? ಅಥವಾ ಸ್ವತಃ ಭಾರತದ ಜನರ ವಿರುದ್ಧವೆ? ಭಾರತದ ಗತ ಇತಿಹಾಸದ ಗಟ್ಟಿ ತಳಹದಿಯ ಮೇಲೆ ನೀವು ಭಾರತವನ್ನು ಕಟ್ಟುವುದಾದರೆ? (ಇದು ಭಾರತದ ಅಂತರ್ದರ್ಶನ ಅಥವಾ ಅಂತರ್ಮುಖಿಯಾಗುವ ಭಾರತದ ಮನೋಧರ್ಮ) - ಈ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಭಾರತವನ್ನು ಕಟ್ಟುವುದಾದರೆ, ಬಾಹ್ಯ ಗುರಿಗಳ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದಲೋ ಮನೋಧರ್ಮದ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದಲೋ ನೋಡುವುದಾದರೆ, ನೀವು ಒಂದು ಏಕೀಕೃತವಾದ, ಬಹಳ ಬಲಶಾಲಿಯಾದ ಮತ್ತು ಅದೇ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಇಡೀ ಜಗತ್ತಿಗೇ ಮಾದರಿಯಾದ ಭಾರತವನ್ನು ಕಟ್ಟಲು ಸಾಧ್ಯವಿದೆ. ಆದರೆ ಅಧ್ಯಕ್ಷರ ಕೈಗೆ ಅಥವಾ ಸಚಿವರ ಕೈಗೆ ಅಥವಾ ಕೇಂದ್ರದ ಅಲ್ಪಜನಾಧಿಪತ್ಯದ ಕೈಗೆ ಅಷ್ಟೆಲ್ಲ ಅಧಿಕಾರ ಕೊಟ್ಟ ನಾವು, ಒಂದು ಏಕೀಕೃತ ಭಾರತವನ್ನು ಬಯಸುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಆದರೆ, ಇದರಿಂದ ಭಾರತವು ಛಿದ್ರವಾಗುತ್ತದೆ ಅಥವಾ ನಮಗೆಲ್ಲ ಇದು ಇನ್ನೊಂದು ಸಾಧನವಾಗುತ್ತದೆ.

ಅಮೆರಿಕ ಸಂಯುಕ್ತ ಸಂಸ್ಥಾನವು ಸಂಯುಕ್ತ ಸಂವಿಧಾನವನ್ನು ಹೊಂದಿದೆ. ಆದರೆ ಅದು ಕ್ರಮೇಣವಾಗಿ ಒಂದು ಏಕಾತ್ಮಕ ಸಂವಿಧಾನವಾಗುತ್ತಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಅದು ಉತ್ತಮಗೊಳ್ಳುತ್ತಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಲಾಗುತ್ತಿದೆ. ಕಾಲಕಳೆದಂತೆ ಕೇಂದ್ರವು ಹೆಚ್ಚಿನ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳುವುದು ಸಹಜ. ಪ್ರಾಂತ್ಯಗಳು ಮತ್ತು ಅದರ ಘಟಕಗಳು ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚಿನ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಎಂದೂ ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ. ಇದು ಯುದ್ಧ ಮನಃಸ್ಥಿತಿಯ ಆಲೋಚನಾ ರೀತಿ ಅಥವಾ ಕೊನೇ ಪಕ್ಷ ಭಯಗ್ರಸ್ತ ಶಾಂತಿಯ ಸ್ಥಿತಿ ಎನ್ನಬಹುದು. ಅಮೆರಿಕ ಸಂಯುಕ್ತ ಸಂಸ್ಥಾನವು ಯಾವ ಪರಿಣಾಮ ಸಾಧನೆಗಾಗಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಗಳಿಸಿಕೊಂಡಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನೋಡೋಣ. ಪರಿಣಾಮವೇನೆಂದರೆ, ಅವರು ರಷ್ಯದ ವಿರುದ್ಧ ಅಥವಾ ಇನ್ನೊಂದು ದೇಶದ ವಿರುದ್ಧ ಬಲಶಾಲಿಯಾಗುವುದು. ಬಾಹ್ಯಶಕ್ತಿಗಳ ವಿರುದ್ಧ ಶಕ್ತಿಶಾಲಿಯಾಗುವುದು ಎಂದು ಇದರ ಅರ್ಥ. ಒಂದು ರಾಷ್ಟ್ರದ ಶಕ್ತಿ ಮತ್ತು ಅದರ ಜನರ ಏಕತೆಯು ರಾಜ್ಯದ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಅವಲಂಬಿಸಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಆಂತರಿಕ ಏಕತೆಯ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರ ಮತ್ತು ಎಲ್ಲ ಮನುಷ್ಯರನ್ನು ಸೋದರರಾಗಿ ಮಾಡುವ ಮಾನವನ ಅಂತಃಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಇದು ಅವಲಂಬಿಸಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಬಲವಾದ ಕೇಂದ್ರವಿದ್ದರೆ ಮಾತ್ರ ಪ್ರಸ್ತಾವದಲ್ಲಿರುವ 'ಸಮಾನತೆ ನ್ಯಾಯ ಹಾಗೂ ಶಾಂತಿ' ಎಂಬ ಪದಗಳಿಗೆ ಅರ್ಥಬರುತ್ತದೆ ಎಂಬುದರ ಬಗ್ಗೆ ನೀವು ಎಷ್ಟು ಬೇಗ ಭ್ರಮನಿರಸನ ಹೊಂದಿದರೆ ಅಷ್ಟೂ ಒಳ್ಳೆಯದು. ಸರ್ಕಾರವು ಸರ್ವಾಧಿಕಾರ ಅಥವಾ ನಿರಂಕುಶಾಧಿಕಾರದಲ್ಲಿದ್ದರೂ ಪ್ರಾಂತ್ಯಗಳು ತಮ್ಮ ಎಲ್ಲ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯವನ್ನು ಉಪಕ್ರಮಶೀಲವನ್ನು ಹಾಗೂ ಕ್ರಿಯಾಶೀಲತೆಯನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ಮಾಡುವ ಹಾಗೆ ಸರ್ಕಾರವು ಬಲಶಾಲಿಯಾಗಿರಬೇಕು ಎಂಬ ಅರ್ಥದ ಬಲಶಾಲಿಯಾದ ಕೇಂದ್ರವನ್ನು ನಾನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ವಿರೋಧಿಸುತ್ತೇನೆ. ಅದು ಅಂತಿಮವಾಗಿ ವ್ಯಕ್ತಿಯನ್ನು ದಮನಮಾಡುತ್ತದೆ.

ಗೌರವಾನ್ವಿತ ಸದಸ್ಯರೊಬ್ಬರು ನಮಗೆ ಬಲಶಾಲಿಯಾದ ಕೇಂದ್ರವಿರಬಹುದು; ಆದರೆ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಒಂದೇ ಭಾಷೆ ಬೇಡ ಎಂದು ಈಗಷ್ಟೇ ಹೇಳಿದರು. ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಒಂದೇ ಭಾಷೆ ಇರುವುದಾದರೆ ಮಾತ್ರ ನಾವು ಕೇಂದ್ರದಲ್ಲಿ ಬಲವಾಗಿರಬಹುದು ಎಂದು ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಭಾರತದಲ್ಲಿ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ನಾವು ಏಕತೆ ಹೊಂದಬೇಕಾದರೆ, ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಸಮಾನವಾದ ಭಾಷೆ ಇರಬೇಕು. ನಾವು ಪ್ರಾಂತೀಯ ಭಾಷೆಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಕೊಡಲು ಸಿದ್ಧವಿರದಿದ್ದರೆ ಹೇಗೆ ಒಗ್ಗಟ್ಟನ್ನು ಸಾಧಿಸಲು ಸಾಧ್ಯ? ನಮಗೆ ಒಗ್ಗಟ್ಟು ಬೇಕು. ಆದರೆ ಸಮಾನವಾದ ಭಾಷೆ ಇರಬಾರದು ಎಂದು ಸದಸ್ಯರೊಬ್ಬರು ಹೇಗೆ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ? ಸಮಾನಭಾಷೆಯಿಲ್ಲದೆ ಬಲವಾದ ಕೇಂದ್ರವನ್ನು ಹೊಂದಿರಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳುವಾಗ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಅಂತರ್ಗತವಾಗಿರುವ ಸಮಾನ

ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಅವರು ಹೇಳುತ್ತಿರಬಹುದು. ಬಲವಾದ ಕೇಂದ್ರದೊಂದಿಗೆ ಏಕೀಕೃತ ಭಾರತ ಎಂಬ ಘೋಷಣೆಯು ಆ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಭಯಾನಕವಾಗಿದೆ. ಬಲವಾದ ಕೇಂದ್ರಕ್ಕಾಗಿ ಹೋರಾಟಮಾಡುವುದು ಸೂಕ್ತವಲ್ಲ. ಈಗ ನನ್ನ ಸಮಯ ಮುಗಿದಿದೆ. ಡಾ. ಅಂಬೇಡ್ಕರ್ ಅವರ ಭಾಷಣವನ್ನು ವಿಶ್ಲೇಷಿಸಲು ನಾನು ಇನ್ನಷ್ಟು ಸಮಯ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬಹುದಿತ್ತು. ಅವರ ಜ್ಞಾನಕ್ಕೆ ನಾನು ತಲೆಬಾಗುತ್ತೇನೆ, ಅವರ ಮಾತಿನ ಸ್ಪಷ್ಟತೆಗೆ ನಾನು ತಲೆಬಾಗುತ್ತೇನೆ, ಅವರ ಧೈರ್ಯಕ್ಕೆ ತಲೆಬಾಗುತ್ತೇನೆ, ಆದರೆ ಇಷ್ಟೊಂದು ತಿಳಿದ ವ್ಯಕ್ತಿ ಮತ್ತು ಭಾರತದ ಹೆಮ್ಮೆಯ ಪುತ್ರನಾದ ಈತ ಭಾರತದ ಬಗ್ಗೆ ಎಷ್ಟೊಂದು ಸ್ವಲ್ಪ ತಿಳಿದಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಅಚ್ಚರಿಯಾಗುತ್ತದೆ. ಇವರು ಕರಡು ಸಂವಿಧಾನದ ಆತ್ಮವೇ ಆಗಿದ್ದಾರೆ ಎಂಬುದರಲ್ಲಿ ಸಂದೇಹವಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲದೆ ಇವರು ಈ ಕರಡಿನಲ್ಲಿ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಅಭಾರತೀಯವಾದುದನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಅಭಾರತೀಯ ಎಂದರೆ, ಅವರು ಎಷ್ಟೇ ನಿರಾಕರಿಸಿದರೂ ಇದು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಒಂದು ಗುಲಾಮಿ ಅನುಕರಣೆ, ಅಥವಾ ಅದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಪಶ್ಚಿಮಕ್ಕೆ ಗುಲಾಮಿ ಶರಣಾಗತಿ.

ಕಾಝಿ ಸೈಯದ್ ಕರೀಮುದ್ದೀನ್ (ಸಿ.ಪಿ. ಮತ್ತು ಬೇರಾರ್ : ಮುಸ್ಲಿಮ್) : ಮಾನ್ಯ ಉಪಸಭಾಧ್ಯಕ್ಷರೆ, ಭಾರತದ ಕರಡು ಸಂವಿಧಾನದ ಪರ್ಯಾಲೋಚನೆಗಾಗಿ ಪ್ರಸ್ತಾವವನ್ನು ಮಂಡಿಸಿದ ಡಾ. ಅಂಬೇಡ್ಕರ್ ಅವರನ್ನು ನಾನು ಅಭಿನಂದಿಸುತ್ತೇನೆ. ಅವರು ಮಾಡಿದ ಭಾಷಣ ಶ್ಲಾಘನೀಯವಾಗಿತ್ತು. ಮಹಾನ್ ಸಂವಿಧಾನಕಾರ ಎಂಬುದಾಗಿ ಅವರ ಹೆಸರು ಭವಿಷ್ಯದಲ್ಲಿ ನೆಲೆಯಾಗುವುದು ಖಂಡಿತ.

ಈ ಸಂವಿಧಾನವು ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿಯೇ ಅತ್ಯಂತ ಬೃಹತ್ ಗಾತ್ರದ್ದು ಎಂದು ಅವರು ನನ್ನೆ ಮಾತು ಆರಂಭಿಸಿದರು. ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯದಲ್ಲಿ ಬರೀ ಗಾತ್ರವೇ ಅದರ ಗುಣವಾಗಬಾರದು. ಡಾ. ಅಂಬೇಡ್ಕರ್ ಅವರನ್ನು ನಾನು ಅಭಿನಂದಿಸುತ್ತೇನೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ಏನಾದರೂ ಹುರುಳಿದ್ದರೆ ಮಾತ್ರ ಅದಕ್ಕೆ ಅರ್ಹತೆ. ನಾವು ವಿದೇಶದ ಸಂವಿಧಾನಗಳಿಂದ ಒಂದು ಉಪಬಂಧದ ಅನಂತರ ಇನ್ನೊಂದು ಉಪಬಂಧದಂತೆ ನಕಲು ಮಾಡಿರುವುದರಲ್ಲಿ ಸಂದೇಹವಿಲ್ಲ. ಈ ಸಂವಿಧಾನವು ಸಂಸದೀಯವೂ ಅಲ್ಲ. ಅಸಂಸದೀಯವೂ ಅಲ್ಲ. ಅದು ಏನು ಎಂಬುದು ಇನ್ನೂ ಗೊತ್ತಾಗಬೇಕಿದೆ. ನಾವು ಕೆಲಸ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದ ಅನಂತರವೇ, ಅದು ಸರಿಯಾಗಿ ಕಾರ್ಯ ನಿರ್ವಹಿಸುವುದೋ ಇಲ್ಲವೋ ಎಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿಯಲು ಸಾಧ್ಯ.

ಮಾನ್ಯರೆ, ಸಂವಿಧಾನದ ಕೆಲವು ಭಾಗಗಳನ್ನು ಕುರಿತಂತೆ ನನಗೆ ಗಂಭೀರ ಆಕ್ಷೇಪಣೆಗಳಿವೆ. ಸ್ವತಃ ಡಾ. ಅಂಬೇಡ್ಕರ್ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಿರುವಂತೆ ಭಾರತದಲ್ಲಿ ರಾಜ್ಯಗಳನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸಿಕೊಂಡು ಬರುವುದು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಸರಿಯಲ್ಲ. (ಅಂದರೆ ಶಾಸನವನ್ನು ರೂಪಿಸುವ ಅಥವಾ ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಸಂವಿಧಾನ ರಚನಾ ಸಭೆಗಳಿರುವ ರಾಜ್ಯಗಳು ಅಥವಾ ರಾಜ್ಯಗಳ ಸಮೂಹಗಳು). ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯದಲ್ಲಿ, ೨೦ನೇ ಶತಮಾನದಲ್ಲಿಯೂ ಸಹ ರಾಜರು, ರಾಜಪ್ರಮುಖರು ಹಾಗೂ ನಿಜಾಮರಿಗೆ ಮುಂದುವರಿಯಲು ಅವಕಾಶ ಕೊಟ್ಟಿರುವುದು ಮತ್ತು ಅವರ ವಂಶದವರಿಗೂ ಮುಂದುವರಿಯಲು ಅವಕಾಶ ಕೊಟ್ಟಿರುವುದು ಭಾರತದ ಸಂವಿಧಾನಕ್ಕೆ ಒಂದು ಕಳಂಕ ಮತ್ತು ಕಪ್ಪುಚುಕ್ಕೆ. ಈ ಎಲ್ಲ ವ್ಯವಸ್ಥೆಗಳನ್ನೂ ರದ್ದುಮಾಡಬೇಕು ಮತ್ತು ಪ್ರತಿಯೊಂದು ರಾಜ್ಯಕ್ಕೂ ಒಂದೇ ರೀತಿಯ ಸಂವಿಧಾನವಿರಬೇಕು. ಈ ಎಲ್ಲ ರಾಜ್ಯಗಳು ಅಥವಾ ರಾಜ್ಯಗಳ ಸಮೂಹಗಳನ್ನು ಪ್ರಾಂತ್ಯಗಳೊಂದಿಗೆ ವಿಲೀನಮಾಡಬೇಕು ಅಥವಾ ಸ್ವತಂತ್ರ ಪ್ರಾಂತ್ಯಗಳಾಗಿ ಪರಿವರ್ತಿಸಬೇಕು.

ಮಾನ್ಯರೆ, ಅಲ್ಪಸಂಖ್ಯಾತರ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಈ ಸಂವಿಧಾನದಲ್ಲಿರುವ ಬಹು ಮುಖ್ಯ ಅವಕಾಶವೆಂದರೆ ಜಂಟಿಮತದಾನ ಸ್ಥಾನಗಳ ಮೀಸಲಾತಿಗಾಗಿ ಅವಕಾಶ ಕೊಟ್ಟಿರುವುದು. ಕಳೆದ ಸಲ ಸಂವಿಧಾನ ರಚನಾ ಸಭೆಯು ಸ್ಥಾನಗಳ ಮೀಸಲಾತಿಯೊಂದಿಗೆ ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಹಾಗೂ ಜಂಟಿಮತದಾನದ ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸಿತು. ಈಗ ಅಲ್ಪಸಂಖ್ಯಾತರಿಗಾಗಿ ಮಾಡಿರುವ ಒಂದೇ ಒಂದು ಅವಕಾಶವೆಂದರೆ ಸ್ಥಾನಗಳ ಮೀಸಲಾತಿಯೊಂದಿಗೆ ಜಂಟಿಮತದಾನ. ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯದಲ್ಲಿ ಇದು ಇಲ್ಲಿಯೂ ಇಲ್ಲ ಅಲ್ಲಿಯೂ ಇಲ್ಲ. ಸ್ಥಾನಗಳ

ಮೀಸಲಾತಿಯೊಂದಿಗೆ ಜಂಟಿಮತದಾನ ಅಲ್ಪಸಂಖ್ಯಾತರಿಗೆ ಯಾವ ರೀತಿಯಲ್ಲೂ ಅನುಕೂಲವಲ್ಲ. ಅದು ಅವರಿಗೆ ಒಂದು ಒಳ್ಳೆಯ ಅನನುಕೂಲತೆ ಮಾಡಿಕೊಡುತ್ತದೆ. ಅಂದರೆ ಸ್ಥಾನಗಳ ಮೀಸಲಾತಿಯೊಂದಿಗೆ ಜಂಟಿಮತದಾನದ ಅನ್ವಯ ಆಯ್ಕೆಯಾದವರು ಯಾವ ಅಲ್ಪಸಂಖ್ಯಾತರಿಗೆ ಮೀಸಲಾತಿಯನ್ನು ಕೊಡಲಾಗಿದ್ದಿತೋ ಅಂಥ ಅಲ್ಪಸಂಖ್ಯಾತರ ಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಒಬ್ಬ ನಕಲಿ ಪರಿವರ್ತಿತನು ಅಥವಾ ಬಹುಸಂಖ್ಯಾತ ಪಕ್ಷದ ಒಬ್ಬ ಕೂಲಿಯಾಳು ಬಹುಸಂಖ್ಯಾತ ಪಕ್ಷದಿಂದ ಆಯ್ಕೆಯಾಗಿಬಿಡುತ್ತಾನೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ಅವಕಾಶ ಅಲ್ಪಸಂಖ್ಯಾತ ಹಿತಾಸಕ್ತಿಗಳಿಗೆ ಹಾನಿಕಾರಕವಾದುದೇ ಆಗಿದೆ ಎಂದು ನಾನು ನಿವೇದಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಸ್ಥಾನಗಳ ಮೀಸಲಾತಿ ಮತ್ತು ಅಭ್ಯರ್ಥಿಯು ಯಾವ ಸಮುದಾಯಕ್ಕೆ ಸೇರಿದ್ದಾನೋ ಆ ಸಮುದಾಯವು ನಿಶ್ಚಿತ ಶೇಕಡಾವಾರು ಮತಗಳೊಂದಿಗೆ ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಮತದಾನ ಅಥವಾ ಜಂಟಿಮತದಾನ ಮುಂದುವರಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ಕಳೆದ ಸಲ ತಿರಸ್ಕರಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಎರಡು ನಿರ್ಣಯಗಳು ಸದನಕ್ಕೆ ಒಪ್ಪಿಗೆಯಾಗದಿದ್ದರೆ ಅಲ್ಪಸಂಖ್ಯಾತರು ಜಂಟಿಮತದಾನ ಅನ್ವಯ ನೀಡಲಾಗುವ ಈ ಸ್ಥಾನಗಳ ಮೀಸಲಾತಿಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಕೊಡತಕ್ಕದ್ದು. ಮಾನ್ಯರೇ, ಇದು, ದೇಶದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಖಾಯಮಾದ ಶಾಸನಬದ್ಧ ಅಲ್ಪಸಂಖ್ಯಾತರನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಲಿದೆ. ಈ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಅಲ್ಪಸಂಖ್ಯಾತರ ಯಾವುದೇ ನಿಜವಾದ ಅಭ್ಯರ್ಥಿಗಳು ಆಯ್ಕೆಯಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಿರುವುದಿಲ್ಲವಾದ ಕಾರಣ, ಇದು ಮೀಸಲಾತಿಯನ್ನು ಕೇಳುವ ಮುಸ್ಲಿಮ್ ಸಮುದಾಯ ಅಥವಾ ಯಾವುದೇ ಇತರ ಅಲ್ಪಸಂಖ್ಯಾತ ಸಮುದಾಯಕ್ಕೆ ಬಹಳ ಅನನುಕೂಲಕರವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾದ ಮತದಾರರಿದ್ದಾಗಲೂ ಸಹ ಸಮುದಾಯಕ್ಕಾಗಿ ನಾವು ಯಾವ ಸೇವೆಯನ್ನೂ ಮಾಡಲಾಗಲಿಲ್ಲ. ನಾವು ಬಹುಸಂಖ್ಯಾತರ ಕೃಪಾಭಿಕ್ಷೆಗೆ ನಮ್ಮನ್ನು ಒಳಪಡಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದೇವೆ. ಈಗ ಬಹುಸಂಖ್ಯಾತರು ಸಂದರ್ಭಕ್ಕೆ ತಕ್ಕಂತೆ ಸ್ಪಂದಿಸಬೇಕು ಮತ್ತು ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ದೇಶದಲ್ಲಿರುವ ಅಲ್ಪಸಂಖ್ಯಾತರು ಹಾಗೂ ಬಹುಸಂಖ್ಯಾತರಿಬ್ಬರೂ ಜೊತೆಗೂಡಿದಾಗ ಇಬ್ಬರಿಗೂ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ. ೧೯೪೭ರ ಆಗಸ್ಟ್ ೧೫ರ ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಏನೇನು ಘಟನೆಗಳು ಜರುಗಿದವು ಎಂಬುದನ್ನು ನಾವು ನೋಡಿದ್ದೇವೆ. ಮತ್ತು ನಾವು ಅಸಹಾಯಕರಾಗಿ ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಗೂಡುಗಳಲ್ಲಿ ಕುಳಿತಿದ್ದೆವು. ನಾವು ಜಂಟಿಮತದಾನಕ್ಕೆ ತಯಾರಾಗಬೇಕು ಮತ್ತು ಸಮಾನ ಟಿಕೆಟ್‌ಗಳ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ನಮ್ಮ ಹೋರಾಟ ನಡೆಸಬೇಕು. ಅಲ್ಪಸಂಖ್ಯಾತರಲ್ಲಿ ಆತ್ಮವಿಶ್ವಾಸವನ್ನು ಮೂಡಿಸುವುದು ಬಹುಸಂಖ್ಯಾತರ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯಾಗಿದೆ. ಹಾಗೆಯೇ ಮುಂದೆ ಬಂದು ಬಹುಸಂಖ್ಯಾತರೊಂದಿಗೆ ಸಹಕರಿಸುವುದು ಅಲ್ಪಸಂಖ್ಯಾತರ ಕೆಲಸವಾಗಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ, ಸ್ಥಾನಗಳ ಮೀಸಲಾತಿಯು ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಿನ ಕಹಿಭಾವನೆಗಳನ್ನು, ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಿನ ಅನ್ಯಾಯಗಳನ್ನು, ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಿನ ಕೋಮುವಾರು ದ್ವೇಷವನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಮುಸ್ಲಿಮ್ ಅಸಾಮರಸ್ಯಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ನಾನು ನಿವೇದಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಈ ಉಪಬಂಧವು ಮುಸ್ಲಿಮ್ ಸಮುದಾಯದ ಪರವಾಗಿ ಇರುವಂಥದಲ್ಲ. ಕೇವಲ ನಾಮಮಾತ್ರ ಹಾಗೂ ಪರಿಣಾಮಕಾರಿಯಿಲ್ಲದ ರಕ್ಷಣೆಗಳನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುವುದರಲ್ಲಿ ಉಪಯೋಗವಿಲ್ಲ. ಇದು ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯ. ನಮ್ಮನ್ನು ನಮ್ಮ ಪಾಡಿಗೆ ಬಿಟ್ಟುಬಿಡಬೇಕು. ಭವಿಷ್ಯವನ್ನು ಎದುರಿಸುವುದಕ್ಕೆ ನಾವು ಸಂಪೂರ್ಣ ಸಿದ್ಧರಿದ್ದೇವೆ. ಅಲ್ಪಸಂಖ್ಯಾತರ ಹಕ್ಕುಗಳನ್ನು ರಕ್ಷಿಸುವ ಬಯಕೆ ಬಹುಸಂಖ್ಯಾತ ಸಮುದಾಯದವರಿಗೆ ಇರುವುದೇ ಆದರೆ, ಅವರು ಪ್ರಮಾಣಾನುಸಾರ ಪ್ರಾತಿನಿಧ್ಯವನ್ನು ಜಾರಿಗೊಳಿಸಲಿ. ರಾಜಕೀಯ ಹಾಗೂ ಕೋಮುಪ್ರಕಾರ ಅಲ್ಪಸಂಖ್ಯಾತರ ರಕ್ಷಣೆಗಾಗಿ ಯೂರೋಪಿನಲ್ಲಿ ಜಾರಿಯಲ್ಲಿರುವ ಏಕೈಕ ಪ್ರಜಾಸತ್ತಾತ್ಮಕ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಯಾವುದೆಂದರೆ, ಬಹು ಸದಸ್ಯ ಮತಕ್ಷೇತ್ರಗಳ ಹಾಗೂ ಬಹುಬಗೆಯ ಮತದಾನದೊಂದಿಗೆ ಪ್ರಮಾಣಾನುಸಾರ ಪ್ರಾತಿನಿಧ್ಯ. ಇಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ಪ್ರಜಾಸತ್ತಾತ್ಮಕ ತತ್ತ್ವಗಳನ್ನು ಬಲಿಗೊಡದೆ ಅಲ್ಪಸಂಖ್ಯಾತರನ್ನು ರಕ್ಷಿಸಬಹುದಾಗಿದೆ. ಅಲ್ಪಸಂಖ್ಯಾತರ ಹಕ್ಕುಗಳನ್ನು ಇನ್ನೊಂದು ರೀತಿಯಲ್ಲೂ ರಕ್ಷಿಸಬಹುದಾಗಿದೆ. ಅದೇನೆಂದರೆ, ಈ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸಂಸತ್ತೇತರ ಕಾರ್ಯಾಂಗವನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸುವ ಮೂಲಕ. ಡಾ. ಅಂಬೇಡ್ಕರ್ ಕರಡು ಸಂವಿಧಾನವನ್ನು ಪರಿಚಯಿಸುವಾಗ ಸಂಸದೀಯ

ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಶ್ಲಾಘಿಸುತ್ತ ಹೇಳಿದ ಮಾತುಗಳು, ನಿಜವಾಗಿಯೂ ನನಗೆ ಅಚ್ಚರಿ ನೀಡಿದೆ. ಆದರೆ "ಸ್ಟೇಟ್ಸ್ ಆಂಡ್ ಮೈನಾರಿಟೀಸ್" ಎಂಬ ತಮ್ಮ ಕೃತಿಯಲ್ಲಿ ಅವರು ಅಲ್ಪಸಂಖ್ಯಾತರನ್ನು ರಕ್ಷಿಸಲು ಸಂಸತ್ತೇತರ ಕಾರ್ಯಾಂಗವ್ಯವಸ್ಥೆಯೇ ಅತ್ಯಂತ ಸೂಕ್ತ ಎಂದು ಪ್ರತಿಪಾದಿಸಿದ್ದಾರೆ. ೧೯೪೭ರಲ್ಲಿ ಸ್ವತಃ ಅವರೇ ಏನು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಅವರಿಗಾಗಿ ಓದುತ್ತಿದ್ದೇನೆ:

"ಅಲ್ಪಸಂಖ್ಯಾತರ ರಕ್ಷಣೆಗಾಗಿ ಉಪಬಂಧಗಳು:

"ಅಲ್ಪಸಂಖ್ಯಾತರ ರಕ್ಷಣೆಗಾಗಿ ಭಾರತದ ಸಂಯುಕ್ತ ರಾಜ್ಯಗಳ ಸಂವಿಧಾನವು ಈ ಕೆಳಗಿನವನ್ನು ಒದಗಿಸತಕ್ಕದ್ದು:

ಖಂಡ ೧

೧. ಕಾರ್ಯಾಂಗ ರಾಜ್ಯಗಳ ಒಕ್ಕೂಟ ಶಾಸನಸಭೆಯು ಅವಧಿಗಿಂತ ಮೊದಲು ಅದನ್ನು ತೆಗೆಯತಕ್ಕದ್ದಲ್ಲ ಎಂಬ ಅರ್ಥದಲ್ಲಿ ಅದು ಅಸಂಸದೀಯವಾಗಿರುತ್ತದೆ.

೨. ಒಂದು ವೇಳೆ ಕಾರ್ಯಾಂಗದ ಸದಸ್ಯರು ಶಾಸನಸಭೆಯ ಸದಸ್ಯರಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಶಾಸನಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಮಾತಾಡುವ, ಮತ ನೀಡುವ ಹಾಗೂ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿಗೆ ಉತ್ತರಿಸುವ ಹಕ್ಕು ಅವರಿಗೆ ಇರತಕ್ಕದ್ದು.

* * * *

೪. ಸಂಪುಟದಲ್ಲಿರುವ ವಿವಿಧ ಅಲ್ಪಸಂಖ್ಯಾತ ವರ್ಗಗಳ ಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳು ಶಾಸನಸಭೆಯಲ್ಲಿರುವ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಅಲ್ಪಸಂಖ್ಯಾತ ಸಮುದಾಯದ ಸದಸ್ಯರಿಂದ ವರ್ಗಾವಣೀಯ ಮತದ ಮೂಲಕ ಚುನಾಯಿಸಲ್ಪಡತಕ್ಕದ್ದು.

೫. ಕಾರ್ಯಾಂಗದಲ್ಲಿರುವ ಬಹುಸಂಖ್ಯಾತ ಸಮುದಾಯದ ಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳು ಏಕವರ್ಗಾವಣೀಯ ಮತದ ಮೂಲಕ ಇಡೀ ಸದನದಿಂದ ಚುನಾಯಿಸಲ್ಪಡತಕ್ಕದ್ದು.

ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯದಲ್ಲಿ ಇದು ಅಲ್ಪಸಂಖ್ಯಾತರಿಗೆ ರಕ್ಷಣೆಯನ್ನು ನೀಡುವ ಅತ್ಯಂತ ಸುಲಭ ವಿಧಾನ. ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಏನು ನಡೆಯಿತು? ಎಲ್ಲ ಪ್ರಾಂತ್ಯಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಲೂಟಿ, ದೊಂಬಿ ಹಾಗೂ ಕೊಲೆಗಳು ನಡೆದವು. ಆದರೆ ಸಚಿವರು ತಮ್ಮ ಮತಕ್ಷೇತ್ರಗಳ ಭಯದಿಂದಾಗಿ ಈ ದೊಂಬಿಯನ್ನು ತತ್ಕ್ಷಣ ನಿಲ್ಲಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಮುಂದೆ ಬರುವ ಧೈರ್ಯ ತೋರಲಿಲ್ಲ. ಅಸಂಸದೀಯ ಕಾರ್ಯಾಂಗವನ್ನು ಜಾರಿಗೊಳಿಸಿದ್ದೇ ಆದರೆ, ಕಾರ್ಯಾಂಗದ ಸದಸ್ಯರಿಗೆ ಭಯವಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಯಾಕೆಂದರೆ, ತಮ್ಮ ಬೆಂಬಲಿಗರಿಂದ ಅವರು ತೊರೆಯಲ್ಪಡುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಸಂಸದೀಯ ಕಾರ್ಯಾಂಗದಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರವು ಸಹಜವಾಗಿಯೇ ದುರ್ಬಲವಾಗಿರುತ್ತದೆ ಹಾಗೂ ಡೋಲಾಯಮಾನವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಯಾಕೆಂದರೆ, ಸಚಿವರು ತಮ್ಮ ಮುಂದುವರಿಕೆಗಾಗಿ ಕೋಮುವಾದಿ ಮನಸ್ಸಿನ ಬೆಂಬಲಿಗರನ್ನೇ ಅವಲಂಬಿಸಬೇಕಾಗಿರುತ್ತದೆ.

ಮಾನ್ಯರೆ, ಸಂವಿಧಾನದ ೪ನೇ ಭಾಗ ನಿರ್ದೇಶಕ ಮೂಲಭೂತ ಅಂಶಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದೆ. ಈ ಎಲ್ಲ ತತ್ವಗಳು ಹಾಗೂ ಮೂಲಭೂತ ಅಂಶಗಳು ಕಡ್ಡಾಯವಾಗಿರತಕ್ಕದ್ದು ಎಂದು ಡಾ. ಅಂಬೇಡ್ಕರ್ ತಮ್ಮ ಪುಸ್ತಕದಲ್ಲಿ ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಉಪಬಂಧಗಳನ್ನು ಹತ್ತು ವರ್ಷಗಳ ಅವಧಿಯೊಳಗಾಗಿ ಜಾರಿಗೊಳಿಸತಕ್ಕದ್ದು ಎಂದು ಅವರು ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ೪ನೇ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರುವುದು ಅಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿದೆ. ಇಂದು ನಮಗೆ ಬೇಕಾಗಿರುವುದು ಕೇವಲ ಆರ್ಥಿಕ ಅಥವಾ ತಾತ್ವಿಕ ಆದರ್ಶದ ಮಾತುಗಳಲ್ಲ. ಈ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಬಡಜನಸಮುದಾಯದ ಸ್ಥಿತಿಗತಿಗಳನ್ನು ಸುಧಾರಿಸುವ ಆರ್ಥಿಕವ್ಯವಸ್ಥೆ ಇರಬೇಕು ಎಂಬುದು ನಮ್ಮ ಆಸೆ. ಈಗ ರೂಪಿಸಲಾಗಿರುವ ಸಂವಿಧಾನದಲ್ಲಿ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳ ರಾಷ್ಟ್ರೀಕರಣ ಕುರಿತ ಭರವಸೆಯೂ ಇಲ್ಲ. ಘೋಷಣೆಯೂ ಇಲ್ಲ. ಜಮೀನ್ದಾರಿ ಪದ್ಧತಿಯ ನಿರ್ಮೂಲನ ಕುರಿತ ಭರವಸೆಯೂ ಇಲ್ಲ. ಇದು ದಿಕ್ಕಪಲ್ಲಟವಲ್ಲದೆ ಬೇರೇನೂ ಅಲ್ಲ. ಸ್ವತಂತ್ರ ಭಾರತದ ಸಂವಿಧಾನದಲ್ಲಿ ಇಡೀ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ಕೈಬಿಡುವ ಕೆಲಸವಾಗಿದೆ. ಸ್ವತಂತ್ರ ಭಾರತದ ಸಂವಿಧಾನದಲ್ಲಿ ಒಂದು ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಆರ್ಥಿಕ ವಿನ್ಯಾಸ ಇಲ್ಲದಿರುವುದು ಬಹು ದೊಡ್ಡ ದುರಂತ. ಇನ್ನೊಂದು ಮಾತು, ಪ್ರಸ್ತಾವನೆಯ ಅಡಿಟಿಪ್ಪಣಿಯಲ್ಲಿ ನಾವು ಕಾಮನ್‌ವೆಲ್ತ್‌ನಲ್ಲಿ ಮುಂದುವರಿಯುತ್ತೇವೋ ಇಲ್ಲವೋ ಎಂಬ

ಪ್ರಶ್ನೆ ಇನ್ನೂ ನಿರ್ಧಾರವಾಗಿಲ್ಲ ಎಂದು ತಿಳಿಸಲಾಗಿದೆ. ಧೈಯಗಳ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ಮಂಡಿಸಿದಾಗ, ಭಾರತವು ಒಂದು ಮುಕ್ತವಾದ ಹಾಗೂ ಸ್ವತಂತ್ರವಾದ ರಾಜ್ಯವಾಗಿರುತ್ತದೆ ಎಂದು ಜಗತ್ತಿನ ಮುಂದೆ ಹಾಗೂ ಭಾರತೀಯರ ಮುಂದೆ ಘೋಷಿಸಲಾಗಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಲು ವ್ಯಥೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಅನಿಶ್ಚಿತತೆ ಯಾಕೆ? ಭಾರತವು ಸ್ವತಂತ್ರವಾಗಿರುತ್ತದೆ ಎಂದು ಭಾರತದ ಸಾರ್ವಭೌಮ ಸಂವಿಧಾನ ರಚನಾಸಭೆಯ ನಿರ್ಣಯದ ಮೂಲಕ ನಿರ್ಣಯಿಸಿರುವಾಗ, ಯಾರ ನಿರ್ದೇಶನದ ಮೇರೆಗೆ ಹೀಗೆ ಮಾಡಲಾಗಿದೆ? ಹೇಗೆ ಈ ನಿಲುವನ್ನು ತಳೆಯಲಾಯಿತು? ಯಾರ ಅಧಿಕಾರ ಮತ್ತು ಸಮ್ಮತಿಯಿಂದ ಹೀಗೆ ಮಾಡಲಾಯಿತು ಎಂಬುದು ನನಗೆ ತಿಳಿಯುತ್ತಿಲ್ಲ. ಡಾ. ಅಂಬೇಡ್ಕರ್ ಅವರು ತಮ್ಮ ಅಧಿಕಾರವ್ಯಾಪ್ತಿಯನ್ನು ಮೀರಿ ಈ ತಪ್ಪುಕ್ರಮ ಕೈಗೊಂಡಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ನಿರೀಕ್ಷಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಭಾರತದಲ್ಲಿ ನಡೆದಿರುವಂತಹ ದುರಂತಗಳನ್ನು ನಾವು ಮರೆತಿಲ್ಲ, ಜಲಿಯನ್ ವಾಲಾಬಾಗ್ ದುರಂತವನ್ನು ನಾವು ಮರೆತಿಲ್ಲ, ದಕ್ಷಿಣ ಆಫ್ರಿಕಾದ ಭಾರತೀಯರನ್ನು ಕುರಿತಂತೆ ಅಲ್ಲಿನ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಬ್ರಿಟಿಷ್ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯಾಧಿಪತ್ಯವು ನೀಡಿರುವ ಬೆಂಬಲವನ್ನು ನಾವು ಮರೆತಿಲ್ಲ, ಆಸ್ಟ್ರೇಲಿಯಾದಲ್ಲಿರುವ ಜನಾಂಗೀಯ ನೀತಿಯನ್ನು ನಾವು ಮರೆತಿಲ್ಲ, ಈ ರೀತಿಯ ಸಾಹಚರ್ಯದಿಂದಾಗಿ ನಮ್ಮನ್ನು ದಕ್ಷಿಣ ಆಫ್ರಿಕಾದ ಫ್ಯಾಸಿಸಂನೊಂದಿಗೆ ಮತ್ತು ಆಸ್ಟ್ರೇಲಿಯಾದಲ್ಲಿನ ಜನಾಂಗೀಯ ತಾರತಮ್ಯ ನೀತಿಯೊಂದಿಗೆ ಸಮೀಕರಿಸಿದಂತಾಗಿದೆ. ಇದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ, ನಮ್ಮ ಅಲಿಪ್ತತಾ ವಿದೇಶಾಂಗ ನೀತಿಯ ಘೋರ ವಿಫಲತೆಯನ್ನು ಇದು ಹೇಳುತ್ತಿದೆ. ಈ ಎಲ್ಲ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನನ್ನ ನಿಶ್ಚಿತ ಅಭಿಪ್ರಾಯವೇನೆಂದರೆ, ಕಾಮನ್‌ವೆಲ್ತ್‌ನಿಂದ ಹೊರಬರುವುದಲ್ಲದೆ ಬೇರೆ ದಾರಿಯೇ ಇಲ್ಲ. ಬ್ರಿಟಿಷ್ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯಾಧಿಪತ್ಯ ಮತ್ತು ಅದರಿಂದ ಧ್ವನಿತವಾಗುವ ಎಲ್ಲ ಅಂಶಗಳನ್ನು ನಿರಾಕರಿಸುವ ಹೊರತು ಭಾರತ ಎಂದಿಗೂ ಕಾಮನ್‌ವೆಲ್ತ್ ಸದಸ್ಯನಾಗಿರುವುದು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ ಎಂದು ಪಂಡಿತ್ ಜವಾಹರಲಾಲ್ ನೆಹರು ಅವರು ೧೯೨೯ರಲ್ಲಿ ಲಾಹೋರ್‌ನಲ್ಲಿ ಘೋಷಿಸಿದ್ದರು. ನನ್ನ ಸಮಯ ಮುಗಿದಿದೆ. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಕ್ಷಮಿಸಿ.

ಪ್ರೊ. ಕೆ.ಟಿ. ಪಾ (ಬಿಹಾರ : ಸಾಮಾನ್ಯ) : ಮಾನ್ಯರೆ, ಬಹಳ ವಿಸ್ತೃತವಾದ ಕರಡು ಸಂವಿಧಾನವನ್ನು ಈ ಸದನದ ಮುಂದೆ ಮಂಡಿಸಿರುವ ಕರಡು ರಚನಾಸಮಿತಿ ಹಾಗೂ ಅದರ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಿಗೆ ಅಭಿನಂದನೆಗಳನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸುತ್ತಿರುವವರ ಜೊತೆ ನಾನೂ ಸೇರುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಸಂವಿಧಾನದ ವಿಶಿಷ್ಟ ಅಂಶಗಳನ್ನು ನಮ್ಮ ಪರಿಶೀಲನೆಗಾಗಿ ಬಹಳ ವಿಶದವಾಗಿ ನಿರೂಪಿಸಿರುವ ಹಾಗೂ ಇದರಲ್ಲಿ ಯಾಕೆ ಕೆಲವೊಂದು ಅಂಶಗಳನ್ನು ಸೇರಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಾಗಿದೆ ಮತ್ತು ಕೆಲವೊಂದು ಅಂಶಗಳನ್ನು ಯಾಕೆ ಆ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಇರಿಸಲಾಗಿದೆ ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ಕಾರಣಗಳನ್ನು ನೀಡಿ ಚಿಂತನಾಪರವಾದ ಕೆಲವೊಂದು ಹೊಳಹುಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿರುವ ಕಾನೂನುಸಚಿವರಿಗೆ ನಾನು ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಗೌರವ ಸಲ್ಲಿಸುತ್ತಿದ್ದೇನೆ.

ನನ್ನ ಅಭಿನಂದನೆಗಳು ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರಾಮಾಣಿಕವಾಗಿವೆ ಎಂದು ಹೇಳುವ ಸಾಹಸವನ್ನು ಮಾಡಿದರೂ, ಈ ಕರಡು ಸಂವಿಧಾನವು ಒಳಗೊಂಡಿರುವ ಅನೇಕ ಪ್ರಮುಖ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಕುರಿತಂತೆ ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಇದೇ ರೀತಿ ಇಲ್ಲ ಎಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಮೊದಲನೆಯದಾಗಿ ನಾನು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿರುವುದು, ಯಾವ ತತ್ತ್ವಗಳನ್ನು ಈ ಕರಡು ಆಧರಿಸಿದೆಯೋ ಅಥವಾ ಈ ಕರಡನ್ನು ಸಿದ್ಧಪಡಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದ ಸೂಚನೆಗಳನ್ನು ಸಿದ್ಧಪಡಿಸಿದ್ದು ಯಾವಾಗೆಂದರೆ, ನಮ್ಮ ದೇಶವು ಬಹಳ ಬಿಕ್ಕಟ್ಟಿನ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿದ್ದಾಗ ಮತ್ತು ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಬಹುತೇಕ ಮಂದಿ ಖಂಡಿಸುವ ಘಟನೆಗಳು ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದಾಗ. ಆಗ ನಾವು ಬಹಳ ಆತಂಕದಲ್ಲಿದ್ದೆವು. ನಮ್ಮೆಲ್ಲರ ಆಲೋಚನೆಗಳೂ ಕೆಲವೊಂದು ಘಟನೆಗಳತ್ತ ಕೇಂದ್ರೀಕೃತವಾಗಿದ್ದವು. ಇದರಿಂದಾಗಿ ಭಾರತವು ಭವಿಷ್ಯದಲ್ಲಿ ಹೇಗಿರಬೇಕು ಎಂಬ ಬಗ್ಗೆ ನಮ್ಮ ದೃಷ್ಟಿ ವಿಕೃತವಾಗಿತ್ತು. ನಾವು ಈ ಘಟನಾವಳಿಗಳ ಆತಂಕ, ಒತ್ತಡಗಳಲ್ಲಿದ್ದಾಗ, ಈ ಸೂಚನೆಗಳನ್ನು ನೀಡಲಾಯಿತು ಮತ್ತು ತತ್ತ್ವಗಳನ್ನು ನಿರೂಪಿಸಲಾಯಿತು. ಆದ್ದರಿಂದ ಇವುಗಳನ್ನು ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಪರಿಶೀಲಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಕೊಡುವುದು ಸರ್ಕಾರವಾಗಿದೆಯೆಂದು ನನಗೆ ತೋರುತ್ತದೆ.

ಸೂಕ್ತಸಮಯ ಬಂದಾಗ, ಸಂವಿಧಾನದಲ್ಲಿನ ಕೆಲವೊಂದು ಉಪಬಂಧಗಳನ್ನು ತಿದ್ದುಪಡಿ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದ ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ನಾನು ಮಂಡಿಸುತ್ತೇನೆ. ಈಗ ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಸದನದ ಸಮಯವನ್ನು ನಾನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಈ ಹಂತದಲ್ಲಿ ಕೆಲವೊಂದು ಸಾಮಾನ್ಯ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಸದನದ ಮುಂದಿಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಇವುಗಳನ್ನು ಮರುಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡುವುದು ಅಗತ್ಯವಾಗಿದೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಮೊದಲನೆಯದು, ಸ್ವತಃ ಡಾ. ಅಂಬೇಡ್ಕರ್ ಅವರ ಮಾತುಗಳಲ್ಲೇ ಹೇಳುವುದಾದರೆ - "ಈ ಸಂವಿಧಾನದ ಗುರಿಗಳು." ಈ ಸಂವಿಧಾನದ ಉದ್ದೇಶವೇನು? ಡಾ. ಅಂಬೇಡ್ಕರ್ ವಿವರಿಸಿದಂತೆ, ಅಥವಾ ಸ್ವತಃ ಸಂವಿಧಾನದಲ್ಲಿನ ಪದಗಳಿಂದಲೇ ನಾವು ಕಾಣಬಹುದಾದ ಅಂಶವೇನೆಂದರೆ ಈ ಸಂವಿಧಾನದ ಉದ್ದೇಶವು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ರಾಜಕೀಯವಾದುದೇ ಹೊರತು ಯಾವುದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲೂ ಸಾಮಾಜಿಕ ಅಥವಾ ಆರ್ಥಿಕ ಉದ್ದೇಶ ಇಲ್ಲ. ಸಾಮಾಜಿಕ ನ್ಯಾಯವನ್ನು ದೊರಕಿಸುವ, ಜನರ ನಿಜವಾದ ಸಮಾನತೆಯನ್ನು ಕೇವಲ ಕಾಗದದ ಮೇಲೆ-ವಾಸ್ತವವಾದ ಸಮಾನತೆಯನ್ನು ದಿನನಿತ್ಯದ ಜೀವನ ಹಾಗೂ ಅನುಭವದಲ್ಲಿ ದೊರಕಿಸುವ ಅಪೇಕ್ಷೆಯು ಲವಲೇಶವೂ ಇಲ್ಲ. ಈ ದೇಶದಿಂದ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯಶಾಹೀ ಶೋಷಕರನ್ನು ಉಚ್ಚಾಟಿಸಿದ ಅನಂತರ ಯಾವ ಸಮಾನತೆ ನಮಗೆ ದೊರೆಯುತ್ತದೆ ಎಂದು ನಾವೆಲ್ಲರೂ ಆಶಿಸಿದ್ದೇವೋ ಮತ್ತು ನಮಗೆಲ್ಲರಿಗೂ ಭರವಸೆ ನೀಡಲಾಗಿದ್ದಿತೋ ಅಂತಹ ಭರವಸೆ. ನಾನು ಎರಡೋ ಮೂರೋ ಪ್ರಮುಖ ಅಧ್ಯಾಯಗಳನ್ನು ಅಥವಾ ಅನುಚ್ಛೇದಗಳನ್ನು ಓದಿದಾಗ ನನಗೆ ಎದ್ದು ಕಂಡುಬಂದ ಬಹುದೊಡ್ಡ ಲೋಪವೇನೆಂದರೆ, ವಾರಸುತನ ತಪ್ಪಿದವರು, ಸ್ವಾಧೀನ ತಪ್ಪಿದವರು ಮತ್ತು ಈ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಸಭ್ಯ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ನಾಗರಿಕರಾಗಿ ಬದುಕುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಇಲ್ಲದವರು; ಇಂಥವರ ಬಗ್ಗೆ ಇಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ಗಮನ ನೀಡಲಾಗಿಲ್ಲ ಎಂಬುದು.

ಮೂಲಭೂತ ಹಕ್ಕುಗಳ ಅಧ್ಯಾಯವನ್ನೇ ನೋಡಿ, ಉದಾಹರಣೆಗೆ: ಮೂಲಭೂತ ಹಕ್ಕುಗಳನ್ನು ಸೇರಿಸಲಾಗಿದೆ ಮತ್ತು ಅನೇಕ ಅಪವಾದಗಳ ಮೂಲಕ ಅವನ್ನು ಮಾರ್ಪಡಿಸಲಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಈ ಅಪವಾದಗಳು ಯಾವುದೇ ಹಕ್ಕನ್ನು ಇಲ್ಲವಾಗಿಸುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ನಮಗೆ ಹೇಳಲಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಈ ಅಪವಾದಗಳ ಸಂಖ್ಯೆ ಬಹಳವಾಯಿತು ಎಂಬುದು ನನ್ನ ಅನಿಸಿಕೆ. ನಾನು ಈಗಾಗಲೇ ಹೇಳಿದಂತೆ, ನಾವು ಆತಂಕದಲ್ಲಿದ್ದಾಗ, ನಮ್ಮ ಮನಸ್ಸುಗಳು ತುಂಬ ಪ್ರಕ್ಷುಬ್ಧವಾಗಿದ್ದ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಈ ಸಂವಿಧಾನ ರಚನೆಗೆ ಸೂಚನೆಗಳನ್ನು ಕೊಡಲಾಯಿತು. ಅಥವಾ ತತ್ತ್ವಗಳನ್ನು ನಿರೂಪಿಸಲಾಯಿತು. ಹೀಗಾಗಿ ತುರ್ತುಬಾಬುಗಳಲ್ಲಿನ ಅಪಾಯಗಳನ್ನು ಕುರಿತಂತೆ ಮಾತ್ರ ಗಮನವನ್ನು ಕೇಂದ್ರೀಕರಿಸಲಾಯಿತೆ ಹೊರತು ನಾವು ಆಶಿಸಿದಂಥ ಸಾಮಾನ್ಯವಾದ, ಶಾಶ್ವತರೂಪದ ಹೆಚ್ಚು ಉಪಯುಕ್ತವಾದ ಜೀವನ ರೀತಿ ಅಥವಾ ಜೀವನಮಟ್ಟ ಕುರಿತಂತೆ ಗಮನ ನೀಡಲಾಗಿಲ್ಲ.

ಅನಂತರದಲ್ಲಿ ವಿವರವಾದ ಚರ್ಚೆಗೆ ಬರಲಿರುವ ಮೂಲಭೂತ ಹಕ್ಕುಗಳ ವಿವಿಧ ಬಾಬುಗಳಲ್ಲಿ ಈ ಬಹುಮುಖ್ಯ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಕುರಿತಂತೆ ಕರಡಿನಲ್ಲಿರುವ ತೀವ್ರ ನ್ಯೂನತೆಗಳನ್ನು ಸರಿಪಡಿಸುವ ಅಥವಾ ಲೋಪಗಳನ್ನು ಕಡಮೆ ಮಾಡುವ, ಅಥವಾ ತಿದ್ದುಪಡಿಗಳನ್ನು ಸೂಚಿಸುವ ಅವಕಾಶ ಸಿಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಆಶಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಆದರೆ, ಇದರ ಒಂದು ಬಾಬುಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ಈಗಲೂ ಸಹ ಸದನದ ಮುಂದೆ ಪ್ರಸ್ತಾವಿಸಲು ಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ಹಕ್ಕುಗಳನ್ನು ಕುರಿತಂತೆ ಉದ್ದಕ್ಕೂ "ಹಕ್ಕುಗಳು" ಎಂದೇ ಹೇಳಲಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಬಾಧ್ಯತೆಗಳನ್ನು ಕುರಿತಂತೆ ಇಲ್ಲಿ ಒಂದೇ ಒಂದು ಪದವಿಲ್ಲ. ನಾವು ವ್ಯಕ್ತಿಗಳಾಗಿ ಅಥವಾ ಒಂದು ಸಮುದಾಯವಾಗಿ ಅತಿಯಾಗಿ ಹಕ್ಕುಗಳನ್ನು ಕುರಿತಂತೆಯೇ ಆಲೋಚಿಸುತ್ತಿದ್ದೇವೆ ಮತ್ತು ಬದುಕುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಆದರೆ ಪ್ರಜೆಗಳಾಗಿ, ಅಥವಾ ಸಮುದಾಯಗಳಾಗಿ ಅಥವಾ ಒಂದು ರಾಜ್ಯವಾಗಿ ನಮ್ಮ ಬಾಧ್ಯತೆಗಳನ್ನು ಮರೆಯುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಆದರೆ ನಾನು ವ್ಯಕ್ತಿಗಳನ್ನು ಕುರಿತಂತೆ ರಾಜ್ಯಗಳಿಗೆ ಇರುವ, ಅದೇ ರೀತಿ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಕುರಿತಂತೆ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳಿಗೆ ಇರಬೇಕಾದ ಬಾಧ್ಯತೆಗಳೂ ಸಹ ಹಕ್ಕುಗಳಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ಅಷ್ಟಾದರೂ ಇರಬೇಕು ಎಂದು ಒತ್ತಿ ಹೇಳಲು ಬಯಸುತ್ತೇನೆ.

ಹಕ್ಕುಗಳು, ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯದಲ್ಲಿ ಅತಿಯಾದ ವೈಯಕ್ತಿಕ ಅನನ್ಯ ಅಥವಾ ಪ್ರತ್ಯೇಕತಾ ಪ್ರವೃತ್ತಿಯನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತಿವೆ. ಇಲ್ಲಿ, ವ್ಯಕ್ತಿಯು ಒಂದು ಗುಂಪಿನ ಒಂದು ಸಮಾಜದ ಅಥವಾ ಒಂದು ಸಮುದಾಯದ ಸದಸ್ಯನಾಗಿ ಯೋಚಿಸುವುದಕ್ಕಿಂತ ತನ್ನದೇ ಅಹವಾಲುಗಳು, ಅವಕಾಶಗಳು ಅಥವಾ ಸವಲತ್ತುಗಳು ಅಥವಾ ಸಾಧ್ಯತೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಒತ್ತು ಕೊಡುತ್ತಾನೆ. ಆದರೆ ಬಾಧ್ಯತೆಗಳನ್ನು ಕುರಿತಂತೆ ಒತ್ತು ನೀಡಿದಾಗ, ಆತ ತನ್ನಷ್ಟಕ್ಕೆ ತಾನೇ ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾದ ಒಂದು ಘಟಕವಲ್ಲ ಅಥವಾ ತಾನು ರಾಬಿನ್‌ಸನ್ ಕ್ರೂಸೋನಂತೆ ದ್ವೀಪದಲ್ಲಿನ ಏಕಾಂಗಿಯಲ್ಲ. ಬದಲಿಗೆ ತಾನು ಒಂದು ಸಹಕಾರ ಸಮಾಜದ ಸದಸ್ಯ, ಪರಸ್ಪರ ಒಬ್ಬರನ್ನೊಬ್ಬರು ಅವಲಂಬಿಸಿದ ಸಮುದಾಯದ, ರಾಜ್ಯದ ಸದಸ್ಯ, ಮತ್ತು ಸಹಕಾರದಿಂದ ಮಾತ್ರವೇ ತನ್ನ ಉಳಿವು ಹಾಗೂ ಪ್ರಗತಿ ಸಾಧ್ಯವಾಗುವ ರಾಜ್ಯದ ಸದಸ್ಯ ಮತ್ತು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಅನ್ವಯವಾಗುವ ಸರ್ವಸಮ್ಮತ ಗುರಿಯತ್ತ ಸಾಗುವ ಜಂಟಿ ಪ್ರಯತ್ನದ ಸಹಕಾರಿ ಆವಶ್ಯಕತೆಗಾಗಿ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಹಕ್ಕುಗಳನ್ನು ಒಪ್ಪಿಸಬೇಕು ಎಂಬುದನ್ನು ಈ ಬಾಧ್ಯತೆಯು ಆತನಿಗೆ ಕಲಿಸುತ್ತದೆ. ಮಾನ್ಯರೆ, ನಾವು ಮುಕ್ತತೆ ಕುರಿತಂತೆ ಬಹಳವಾಗಿ ಚಿಂತಿಸುವ ಯುಗದಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸುತ್ತಿದ್ದೇವೆ ಮತ್ತು ವೈಯಕ್ತಿಕ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಕುರಿತು ನಾವು ಎಷ್ಟೊಂದು ಮಾತಾಡುತ್ತೇವೆಂದರೆ ಮುಕ್ತತೆ ಅಥವಾ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯದಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಅನುಕೂಲಗಳಿವೆಯೋ ಅಷ್ಟೇ ಬಾಧ್ಯತೆಗಳೂ ಇವೆ ಎಂಬ ಸ್ವಯಂ ಶಿಸ್ತನ್ನು ಏಕಕಾಲಕ್ಕೆ ನೆನಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಎಚ್ಚರ ವಹಿಸದಿದ್ದರೆ 'ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ' ಎನ್ನುವುದು "ಪರವಾನಗಿ"ಯ ಮಟ್ಟಕ್ಕೆ ಇಳಿಯುವ ಸಾಧ್ಯತೆ ಇದೆಯೆಂಬುದನ್ನು ಮರೆತುಬಿಡುತ್ತೇವೆ. ಇದು ನಾವು ಶಿಸ್ತು ಎಂದು ಕರೆಯುವ ಯಾವುದೇ ರೀತಿಯ, ಶಿಸ್ತಿನಂತೆಯೇ, ನಾವೇ ವಿಧಿಸಿಕೊಂಡ ನಿರ್ಬಂಧವಾಗಿರುತ್ತದೆ.

ಕೇವಲ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳಿಗೆ ಮಾತ್ರವಲ್ಲ, ಸಮುದಾಯಗಳಿಗೆ, ಪ್ರಾಂತ್ಯಗಳಿಗೆ ಮತ್ತು ಇಡೀ ಒಕ್ಕೂಟಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ಹೆಚ್ಚೆಲ್ಲವಾದರೂ ಹಕ್ಕುಗಳ ಅಧ್ಯಾಯಕ್ಕೆ ನೀಡುವಷ್ಟೆ ಮಹತ್ತ್ವವನ್ನು ಬಾಧ್ಯತೆಗಳಿಗೂ ನೀಡಬೇಕು ಎಂಬುದನ್ನು ಒತ್ತಿ ಹೇಳಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ವ್ಯಕ್ತಿಗೆ ಅವನ ಹಕ್ಕುಗಳಿರುತ್ತವೆ. ಈ ಹಕ್ಕುಗಳನ್ನು ಕಡಿಮೆ ಮಾಡುವ ಯಾವ ಸಲಹೆಯನ್ನೂ ನಾನು ಒಪ್ಪಲಾರೆ. ಆದರೆ ಅದೇ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ವ್ಯಕ್ತಿ ಹಾಗೂ ಸಮಾಜಗಳೆರಡೂ ಪರಸ್ಪರ ಬಾಧ್ಯತೆಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿರುತ್ತವೆ. ಈ ಬಾಧ್ಯತೆಗಳನ್ನು ಸೂಕ್ತವಾಗಿ ಒತ್ತಿ ಹೇಳದಿದ್ದರೆ, ನಮ್ಮ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಕಂಡುಬಂದ ಅಶಾಂತಿಯ ಪ್ರಕರಣಗಳು ನಿಲ್ಲುವುದಿಲ್ಲ ಎಂಬ ಭಯ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಅನೇಕರನ್ನು ಕಾಡುತ್ತಿದೆ.

ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ, ನಾನು ಇನ್ನೂ ಒಂದು ವಿಚಾರವನ್ನು ಪ್ರಸ್ತಾವಿಸುತ್ತ ಸದನವು ಅನಂತರದಲ್ಲಿ ಈ ಬಗ್ಗೆ ದೀರ್ಘವಾಗಿ ಪರಿಶೀಲಿಸಬೇಕು ಎಂದು ಕೋರುತ್ತೇನೆ. ನಾವು ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವವೆಂದರೆ ಬಹುತೇಕ ನಿರ್ಜೀವವಸ್ತು ಎಂಬಂತೆಯೇ ಮಾತಾಡುತ್ತೇವೆ. ಈ ಧಾಟಿಯಲ್ಲಿ ಮಾತಾಡಿದಾಗ ನಾನು ಸರಿಯಾದ ಭಾಷೆಯನ್ನು ಬಳಸುತ್ತಿಲ್ಲ ಎಂದು ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿದೆ. ಆದರೆ ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವವು ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಬೇಕಾದರೆ ಪರಿಮಾಣಾತ್ಮಕವಾಗಿರುವಂತೆ ಗುಣಾತ್ಮಕವೂ ಆಗಿರುವುದು ಅಗತ್ಯ ಎಂಬುದನ್ನು ನೆನಪಿಡಿ. ನಾವು ಎಣಿಸಬೇಕಾಗಿರುವುದು ಕೇವಲ ಎಷ್ಟು ಕೈಗಳು ಮೇಲೆತ್ತಿವೆ ಅಥವಾ ಎಷ್ಟು ತಲೆಗಳು ಎಂಬುದನ್ನಲ್ಲ. ಹೀಗೆ ಮೇಲೆತ್ತಿದ ಕೈಗಳು ಅಥವಾ ತಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಏನಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನಾವು ಲೆಕ್ಕಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು.

ನಮ್ಮ ಮುಂದಿರುವ ಸಂವಿಧಾನದಲ್ಲಿ ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವದ ಈ ಗುಣಾತ್ಮಕ ಅಂಶವನ್ನು ಬಹುಮಟ್ಟಿಗೆ ಕಡೆಗಣಿಸಲಾಗಿದೆ ಆದರೆ ಪರಿಮಾಣಾತ್ಮಕ ಅಂಶವು ಬಹುತೇಕ ಎಲ್ಲ ಅಧ್ಯಾಯಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡಿದೆ. ಅಷ್ಟೇಕೆ ಸಂವಿಧಾನದ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಪದದಲ್ಲಿಯೂ ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡಿದೆ, ಇಲ್ಲಿಯ ಪದಗಳು ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವದ ಪರಿಮಾಣಾತ್ಮಕ ದಿವ್ಯದೀಪಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸುತ್ತವೆ. ಸಂಖ್ಯೆಗಳು, ಸಂಖ್ಯಾಬಲ ಇಂಥವೇ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಕಾಣಿಸುತ್ತಿವೆಯೇ ಹೊರತು ಒಂದು ಸ್ಪಷ್ಟವಾದ ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವವು ಹೊಂದಿರಬೇಕಾದ ನೈತಿಕಬಲ, ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಹಿನ್ನೆಲೆ ಮತ್ತು ಅಂತರ್ಗತ ಮೌಲ್ಯಗಳನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸುವುದಿಲ್ಲ ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ನೇರವಾಗಿ ಅನೇಕ ನಿದರ್ಶನಗಳನ್ನು ಕೊಡಬಲ್ಲೆ.

ಈ ವಿಚಾರ ಸದ್ಯದಲ್ಲಿ ಅಷ್ಟೇನೂ ಜನಪ್ರಿಯವಲ್ಲದ್ದು ಹಾಗೂ ಆಕರ್ಷಣೀಯವಲ್ಲದ್ದು ಎಂದು ನನಗೆ ಅನ್ನಿಸುತ್ತಿದೆ. ಆದರೆ ಸಂವಿಧಾನದ ವಿವಿಧ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಗಳನ್ನು ಅಂಗೀಕರಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಮೊದಲು, ಸದನವು ಕನಿಷ್ಠಪಕ್ಷ ಇದನ್ನು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಾದರೂ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿರಬೇಕೆಂಬುದು ನನ್ನ ಬಯಕೆ. ಈ ವಿಧಾನಗಳು ಈಗಾಗಲೇ ಹಳೆಯದಾಗಿರುವ ದೃಷ್ಟಿಕೋನವನ್ನೇ ಒಳಗೊಂಡಿವೆ ಎಂದು ನನಗನ್ನಿಸುತ್ತಿದೆ. ಈ ಸಂವಿಧಾನದಲ್ಲಿ ಯಾವ ಹೊಸತೂ ಇಲ್ಲ ಎಂದು ಹಿಂದೊಮ್ಮೆ ನಮಗೆ ಹೇಳಿದ್ದುಂಟು. ಆದರೆ ಇಂತಹ ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ಹೊಸತು ಇರಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ ಎಂದು ಕಾನೂನುಸಚಿವರು ಹೇಳುವ ಕೃಪೆ ಮಾಡಿದರು. ಆದರೆ ಇಲ್ಲೊಂದು ಸಲಹೆ: ನಾವೇಕೆ ಹೊಸತನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಬಾರದು? ಇದುವರೆಗೆ ಪ್ರಾದೇಶಿಕ ಅಥವಾ ಪರಿಮಾಣಾತ್ಮಕ ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವದ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತಾಡುತ್ತಿರುವ ನಾವು, ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವದ ಗುಣಾತ್ಮಕ ಅಂಶದ ಕಡೆಗೆ ಒತ್ತು ನೀಡುವ ಹೊಸ ಪ್ರಯತ್ನವನ್ನೇಕೆ ಮಾಡಬಾರದು?

ಹಣಕಾಸಿನ ಹಂಚಿಕೆಗಳು ಹಾಗೂ ಬಾಧ್ಯತೆಗಳ ವಿತರಣೆಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಅಧ್ಯಾಯದಲ್ಲಿ, (ಈ ಬಗ್ಗೆ ಇಂದು ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಪರೋಕ್ಷವಾಗಿ ಪ್ರಸ್ತಾವಮಾಡಲಾಯಿತು) ಪ್ರಾಂತ್ಯಗಳು ಅಥವಾ ಒಕ್ಕೂಟದ ಘಟಕಗಳ ನಡುವೆ ಅಧಿಕಾರಗಳ ಹಂಚಿಕೆಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಅಧ್ಯಾಯದಲ್ಲಿ, ತುರ್ತು ಅಧಿಕಾರಗಳು ಮುಂತಾದ ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ, ನಮಗೆ ಕಾಣುತ್ತಿರುವ ದೃಶ್ಯದ ಹಿಂದೆ ಹೊಸ ದೇಶದ ಭಾವೈಕ್ಯ, ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಹಾಗೂ ಭದ್ರತೆ ಕುರಿತಂತೆ ಮತ್ತು ಈ ದೇಶವನ್ನು ರೂಪಿಸುತ್ತಿರುವ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳ ಸ್ವತಂತ್ರ ಬದುಕು, ಉದಾತ್ತ ಜೀವನ ಹಾಗೂ ವಿಶಾಲ ಅವಕಾಶಗಳನ್ನು ಕುರಿತಂತೆ ಏನು ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ ಎಂಬ ಬಗ್ಗೆ ಕರಡು ರಚನಾಸಮಿತಿ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿಯೂ ಸಹ ಗೊಂದಲವಿರುವಂತೆ ತೋರುತ್ತದೆ.

ನಾನು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿರುವುದು ಇನ್ನೂ ಸಾಕಷ್ಟಿದೆಯಾದರೂ ಪುನಃ ನೀವು ಗಂಟೆ ಬಾರಿಸಿ ಎಚ್ಚರಿಸುವುದಕ್ಕೆ ನಾನು ಅವಕಾಶ ಕೊಡಬಯಸುವುದಿಲ್ಲ. ನೀವು ಸಮಯವನ್ನು ವಿಸ್ತರಿಸುವ ಕೃಪೆ ಮಾಡಿದರೂ, ನೀವು ಕೊಡುವಷ್ಟು ಸಮಯದಲ್ಲಿ ನಾನು ಹೇಳಬೇಕಾದುದನ್ನೆಲ್ಲ ಹೇಳಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ, ತಿದ್ದುಪಡಿಗಳನ್ನು ಚರ್ಚೆಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ನಾನು ಹೇಳುವುದನ್ನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಧನ್ಯವಾದಗಳು.

ಪಂಡಿತ್ ಲಕ್ಷ್ಮೀಕಾಂತ ಮೈತ್ರ (ಪಶ್ಚಿಮ ಬಂಗಾಳ) : ಮಾನ್ಯರ, ಪ್ರಾರಂಭದಲ್ಲಿಯೇ ನಾನು ನನ್ನ ಗೌರವಾನ್ವಿತ ಮಿತ್ರ ಮತ್ತು ಹಳೆಯ ಸಹೋದ್ಯೋಗಿ ಡಾ. ಅಂಬೇಡ್ಕರ್ ಅವರಿಗೆ ಅವರ ನಿನ್ನೆಯ ದಿನದ ನಿರ್ವಹಣೆ ಕುರಿತು ಅಭಿನಂದನೆಗಳನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸದಿದ್ದರೆ ಕರ್ತವ್ಯದಲ್ಲಿ ಲೋಪವೆಸಗಿದಂತಾಗುತ್ತದೆ. ಸಂವಿಧಾನದ ಪ್ರಸ್ತಾವಗಳಿಗೆ ಒಂದು ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ರೂಪವನ್ನು ಕೊಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಅವರು ಮಾಡಿರುವ, ವಿನಿಯೋಗಿಸಿದ ಅದ್ವಿತೀಯವಾದ ಸಮಯ ಹಾಗೂ ಶ್ರಮಗಳಿಗಾಗಿ ಸದನವು ತನ್ನ ಮೆಚ್ಚುಗೆಯನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸುತ್ತದೆ. ನನಗೆ ಕೊಟ್ಟಿರುವ ಕೆಲವೇ ನಿಮಿಷಗಳ ಅವಕಾಶದಲ್ಲಿ ಈ ಕರಡು ಸಂವಿಧಾನದಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಬಹಳ ಎದ್ದು ಕಾಣುವ ಅಂಶಗಳ ಬಗ್ಗೆ ನಾನು ಚರ್ಚಿಸಲು ಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ಆದರೆ ನೇರವಾಗಿ ಹಾಗೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಿಂತ ಮೊದಲು ನನ್ನ ಗೌರವಾನ್ವಿತ ಮಿತ್ರರುಗಳಾದ ಡಾ. ಅಂಬೇಡ್ಕರ್ ಹಾಗೂ ಸರ್ ಗೋಪಾಲಸ್ವಾಮಿ ಅಯ್ಯಂಗಾರ್ ಅವರು ನನ್ನ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಒಂದು ನಿಮಿಷ ಗಮನವಿಟ್ಟು ಆಲಿಸಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ನನ್ನ ಗೌರವಾನ್ವಿತ ಮಿತ್ರ ಡಾ. ಅಂಬೇಡ್ಕರ್ ಅವರ ಗಮನವನ್ನು ಸೆಳೆಯಬಯಸುವ ಮೊದಲ ಅಂಶ ಯಾವುದೆಂದರೆ ಅವರು ಭಾರತಕ್ಕೆ ರಾಜ್ಯಗಳ ಒಕ್ಕೂಟ ಎಂಬ ವಿವರಣೆ ನೀಡುವುದನ್ನು ಕುರಿತು. ಇಲ್ಲಿ ರಾಜ್ಯಗಳು ಎಂಬ ಪದ ಕುರಿತಂತೆ ನನ್ನ ತೀವ್ರ ಆಕ್ಷೇಪಣೆ ಇದೆ. "ರಾಜ್ಯಗಳು" ಎಂಬ ಪದಕ್ಕೆ ರಾಜಕೀಯ ರೂಢಿಯಲ್ಲಿ ಹಾಗೂ ಜಗತ್ತಿನ ಸಂವಿಧಾನ ಕುರಿತ ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ಒಂದು ವಿಶೇಷವಾದ ಅರ್ಥ ಪರಂಪರೆ ಇದೆ. ಆದರೆ ದುರದೃಷ್ಟವಶಾತ್ ಈ ಕರಡು ಸಂವಿಧಾನದ ಅನೇಕ ಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲಿ ರಾಜ್ಯಗಳು ಎಂಬ ಪದವನ್ನು ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಉದ್ದೇಶಗಳಿಗಾಗಿ ಹಾಗೂ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಅರ್ಥಗಳಲ್ಲಿ ಬಳಸಲಾಗಿದ್ದು ಅದು

ಗೊಂದಲವುಂಟುಮಾಡುವ ಸಾಧ್ಯತೆ ಇದೆ. ಭಾರತದ ವಿವರಣೆಯಲ್ಲಿ ಈಗಿರುವಂತೆಯೇ ರಾಜ್ಯಗಳು ಎಂಬ ಪದವನ್ನು ಉಳಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದೇ ಆದರೆ, ಈ ರಾಜ್ಯಗಳು ಸ್ವತಂತ್ರವಾದ ಸಾರ್ವಭೌಮ ರಾಜ್ಯಗಳು, ಯಾವುದೋ ಐಚ್ಛಿಕ ಸಂಬಂಧದಿಂದಾಗಿ ಇವು ಕೇಂದ್ರದೊಂದಿಗೆ ಕೂಡಿಕೊಂಡಿವೆ ಎಂಬ ಭಾವನೆಯು ಮುಂದಿನ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಉಂಟಾಗಬಹುದಾಗಿದೆ. ಅಮೆರಿಕ ಸಂಯುಕ್ತ ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಹೀಗಾಗಿದ್ದು ಸಂವಿಧಾನ ಚರಿತ್ರೆಯ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಗೊತ್ತಿದೆ. ಅಲ್ಲಿ ಕೆಲವೊಂದು ರಾಜ್ಯಗಳು ಆ ಕಾಲದ ಕೆಲವು ಪ್ರತಿಷ್ಠಿತ ನ್ಯಾಯಮೂರ್ತಿಗಳ ಸಲಹೆಯ ಮೇರೆಗೆ ರಾಜ್ಯಗಳ ಅಧಿಕಾರ ಪ್ರಸ್ಥಾನವನ್ನು ರೂಪಿಸಿದರು ಮತ್ತು ಪ್ರತಿಯೊಂದು ರಾಜ್ಯವೂ ನಿಜವಾದ ಸಾರ್ವಭೌಮ ಹಾಗೂ ಸ್ವತಂತ್ರವಾದ ರಾಜ್ಯವಾಗಿದ್ದು, ಕೇವಲ ಒಂದು ಐಚ್ಛಿಕ ಸಂಬಂಧದಿಂದಾಗಿ ಅವು ಒಕ್ಕೂಟದಲ್ಲಿ ಸೇರಿಕೊಂಡಿದ್ದವು ಮತ್ತು ಒಟ್ಟಿಗೆ ಕೆಲಸಮಾಡತೊಡಗಿದ್ದವು ಎಂದು ಗಂಭೀರವಾಗಿ ವಾದ ಮಾಡತೊಡಗಿದರು. ನಾವು ಹೀಗಾಗದಂತೆ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಅಗತ್ಯ. ಅಧಿಕಾರವು ಹಸ್ತಾಂತರವಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಮೊದಲು ದೇಶೀಯ ರಾಜ್ಯಗಳು ಎಂದು ಕರೆಯಲಾಗುವ ಕೆಲವು ಪ್ರದೇಶಗಳು ನಮ್ಮಲ್ಲಿದ್ದವು. ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ರಾಜ್ಯಗಳು ಕೇಂದ್ರದೊಂದಿಗೆ ವಿಲೀನಗೊಂಡವು. ೧ ಮತ್ತು ೩ನೇ ಅನುಚ್ಛೇದದಲ್ಲಿ ಭಾರತವನ್ನು ಕುರಿತಂತೆ ಕೊಟ್ಟಿರುವ ವಿವರಣೆಯನ್ನು ಉಳಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದೇ ಆದರೆ, ತಾವು ಸಾರ್ವಭೌಮ ರಾಜ್ಯಗಳಾಗಿದ್ದುದಾಗಿಯೂ, ಶುದ್ಧವಾಗಿ ಐಚ್ಛಿಕ ಒಪ್ಪಂದದಿಂದಷ್ಟೇ ತಾವು ಭಾರತದ ಒಕ್ಕೂಟದೊಂದಿಗೆ ಸೇರಿಕೊಂಡಿದ್ದಾಗಿಯೂ ಈ ರಾಜ್ಯಗಳು ಅನಂತರದ ಯಾವುದೋ ಒಂದು ಹಂತದಲ್ಲಿ ವಾದಿಸಬಹುದಾಗಿದೆ. ಈ ಒಕ್ಕೂಟವು, ವಿಚ್ಛಿನ್ನಗೊಳಿಸಲಾಗದಂತಹ ರಾಜ್ಯಗಳ ಒಂದು ಅವಿಸರ್ಜನೀಯ ಒಕ್ಕೂಟವಾಗಿದೆ. ರಾಜ್ಯಗಳು ಎಂದರೆ ಇಲ್ಲಿ ರಚನೆಯಲ್ಲಿ ಸೇರಿದ ಘಟಕಗಳು ಮಾತ್ರ ಎಂಬುದನ್ನು ಸಂವಿಧಾನದಲ್ಲಿ ಅತ್ಯಂತ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ತಿಳಿಯಪಡಿಸುವುದು ಅಗತ್ಯವಾಗಿದೆ. ನಾನು ಈ ಅಂಶವನ್ನು ಮತ್ತಷ್ಟು ಬೆಳೆಸಲು ಹೋದರೆ ಸದನದ ವೇಳೆಯನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ನಾವು ಇದಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾದ ಒಂದು ಪದವನ್ನು ಕಂಡುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ರಾಜ್ಯಪಾಲರ ಪ್ರಾಂತ್ಯಗಳ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಅಥವಾ ಅಂಥದೇ ಮತ್ತಾವ ಪದವನ್ನಾದರೂ ಬಳಸಬೇಕು. ಅಜ್ಜೀರ್, ಮೇವಾರ, ಕೂರ್ಗ್ ಅಷ್ಟೇಕೆ ದೆಹಲಿಯಂಥವುಗಳನ್ನು ರಾಜ್ಯಗಳು ಎಂಬ ಘನತೆಯಿಂದ ಹೆಸರಿಸಿದ್ದೇ ಆದರೆ ಅದು ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ತೀರ ಹಾಸ್ಯಾಸ್ಪದವಾಗುತ್ತದೆ.

ನಾನು ಸದನದ ಗಮನ ಸೆಳೆಯಲು ಬಯಸುವ ಮುಂದಿನ ಅಂಶ ಯಾವುದೆಂದರೆ, ಸಂವಿಧಾನದಲ್ಲಿ ರಾಜ್ಯಪಾಲರುಗಳಿಗೆ ನೀಡಲಾಗಿರುವ ವಿವೇಚನಾಧಿಕಾರಗಳನ್ನು ಕುರಿತು. ೧೯೩೫ರ ಭಾರತ ಸರ್ಕಾರದ ಅಧಿನಿಯಮದ ಪ್ರಕಾರ, ರಾಜ್ಯಪಾಲರಿಗೆ ತಮ್ಮ ವಿವೇಚನೆಯನುಸಾರ ಅಥವಾ ತಮ್ಮ ವೈಯಕ್ತಿಕ ತೀರ್ಮಾನದ ಪ್ರಕಾರ ತಾವು ನಿರ್ವಹಿಸಬಹುದಾದ ಕೆಲವೊಂದು ವಿಶೇಷ ಅಧಿಕಾರಗಳಿವೆ ಎಂಬುದು ಸದನಕ್ಕೆ ಚೆನ್ನಾಗಿ ತಿಳಿದಿರುವ ಅಂಶವೇ ಆಗಿದೆ. ಇದು ಪ್ರಾಂತೀಯ ಸಚಿವರು ಹಾಗೂ ರಾಜ್ಯಪಾಲರುಗಳ ನಡುವೆ ಬಹಳಷ್ಟು ತಿಕ್ಕಾಟವನ್ನುಂಟುಮಾಡಿತು. ಇಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಮುಂದೆ ಕೆಲವು ಪ್ರಧಾನರು ಕುಳಿತಿದ್ದಾರೆ. ನಾನು ಹೇಳುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ಸಮ್ಮತಿಸಿ ಅವರು ತಲೆ ಆಡಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇದು ದೇಶದ ಜನತಾ ಸಚಿವರುಗಳಲ್ಲಿ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಬಹಳ ಅಸಮಾಧಾನದ ಮೂಲವಾಗಿದೆ. ೧೯೪೭ರ ಆಗಸ್ಟ್ ೧೫ರ ಅನಂತರ, ನಾವು ಈ ಅವಕಾಶಗಳನ್ನು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಗುಡಿಸಿ ಹಾಕಿದೆವು. ಈಗ ಇಲ್ಲಿ ರಾಜ್ಯಪಾಲರುಗಳು ತಮ್ಮ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸಲು ಸಹಾಯ ಮಾಡಲು ಹಾಗೂ ಸಲಹೆ ನೀಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಒಂದು ಸಚಿವಸಂಪುಟ ಇರತಕ್ಕದ್ದು ಎಂಬ ಉಪಬಂಧವನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಲಾಗಿದೆ. ೧೯೩೫ರ ಭಾರತ ಸರ್ಕಾರದ ಅಧಿನಿಯಮಾನುಸಾರ ೧೯೪೭ರ ಆಗಸ್ಟ್ ೧೫ರವರೆಗೆ ರಾಜ್ಯಪಾಲರುಗಳು ಅನುಭವಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಎಲ್ಲ ವಿವೇಚನಾ ಅಧಿಕಾರಗಳನ್ನು ಇದು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ತೊಡೆದುಹಾಕಿದೆ. ಆದರೆ ಈ ಸಂವಿಧಾನದಲ್ಲಿ ಈ ಅನಾರೋಗ್ಯಕರ ಅವಕಾಶಗಳನ್ನು ಪ್ರಕರಣ ೧೪೩ (೧) ಮತ್ತು (೨)ರಲ್ಲಿ ಯಥಾರೂಪದಲ್ಲಿ ಅಳವಡಿಸಿರುವುದು ಕಂಡು ನನಗೆ ಸೋಜಿಗವಾಗಿದೆ. ಇಲ್ಲಿ ಈ ಸಂವಿಧಾನದಲ್ಲಿ

ರಾಜ್ಯಪಾಲರುಗಳ ವಿವೇಚನಾಧಿಕಾರಗಳಿಗೆ ಪುನಃ ನಾವು ಅವಕಾಶ ಒದಗಿಸಿದ್ದೇವೆ. ಇದು ಪ್ರಗತಿಯೋ ಹಿನ್ನಡೆಯೋ, ಮುಂದುವರಿಕೆಯೋ ಅಥವಾ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆಯೋ ಎಂಬ ಬಗೆಗೆ ಸದನವು ಬಹಳ ಗಂಭೀರವಾಗಿ ಪರಿಶೀಲಿಸಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಕೋರುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ದೇಶದ ರಾಜ್ಯಪಾಲರು ಅಥವಾ ಗವರ್ನರ್ ಜನರಲ್‌ರು ಕೇವಲ ಸಂವಿಧಾನಾತ್ಮಕ ಮುಖ್ಯಸ್ಥರಾಗಿ ಕಾರ್ಯನಿರ್ವಹಿಸಬೇಕೆ ಹೊರತು ಅದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ನಿರ್ವಹಿಸತಕ್ಕದ್ದಲ್ಲ ಎಂದು ಈ ದಿನ, ದೇಶದ ಸಂವಿಧಾನವು ಹೇಳುತ್ತದೆ. ನಾಳೆಯ ದಿನ ಈ ಸಂವಿಧಾನವು ಅನುಚ್ಛೇದ ೧೪೩ (೧) ಮತ್ತು (೨)ರೊಂದಿಗೆ ಕಾರ್ಯಾಚರಣೆಗೆ ಬಂದರೆ, ರಾಜ್ಯಪಾಲರು, ತಮಗೆ ಕೆಲವೊಂದು ವಿವೇಚನಾಧಿಕಾರಗಳು ಇರುವುದರಿಂದ ಸಂವಿಧಾನಾತ್ಮಕ ಮುಖ್ಯಸ್ಥರಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ವರ್ತಿಸುತ್ತಾರೆ. ನಾನು ಸದನದ ಗಮನ ಸೆಳೆಯಬಯಸುವ ಇನ್ನೂ ಒಂದು ಅಂಶವಿದೆ. ೧೯೩೫ರ ಭಾರತ ಸರ್ಕಾರದ ಅಧಿನಿಯಮದ ೫೪ನೇ ಪ್ರಕರಣದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಉಪಯುಕ್ತವಾದ ನಿರ್ಬಂಧವಿತ್ತು. ಅದೇನೆಂದರೆ, ರಾಜ್ಯಪಾಲರು ಯಾವಾಗ ತಮ್ಮ ವಿವೇಚನೆ ಅಥವಾ ತಮ್ಮ ವೈಯಕ್ತಿಕ ತೀರ್ಮಾನದ ಪ್ರಕಾರ ಕಾರ್ಯನಿರ್ವಹಿಸಬೇಕಾದರೂ ಅವರು ಗವರ್ನರ್ ಜನರಲ್‌ರ ಮೇಲ್ವಿಚಾರಣೆ, ಮಾರ್ಗದರ್ಶನ ಹಾಗೂ ನಿಯಂತ್ರಣದ ಅಡಿಯಲ್ಲಿಯೇ ಅದನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು ಎಂಬುದು. ಆದರೆ ಪ್ರಸ್ತುತ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಇದು ಸಂಪೂರ್ಣ ಕಾಣೆಯಾಗಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ಬಗ್ಗೆ ಬಹಳ ಗಂಭೀರವಾಗಿ ಪರಿಶೀಲಿಸುವುದು ಅಗತ್ಯ.

ನನ್ನ ಮೂರನೆಯ ಅಂಶವೇನೆಂದರೆ ಅತ್ಯಂತ ಬಲಿಷ್ಠವಾದ ಕೇಂದ್ರಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಒದಗಿಸಬೇಕು ಎಂಬುದು. ಕೇಂದ್ರವನ್ನು ಮಿತಿಮೀರಿ ಬಲಿಷ್ಠಗೊಳಿಸಲಾಗುತ್ತಿದೆ ಎಂದು ಗೌರವಾನ್ವಿತ ಸದಸ್ಯರೊಬ್ಬರು ನನ್ನ ಮುಂದೆ ಅಳಲು ತೋಡಿಕೊಂಡರು. ಹೌದು, ನಮಗೆ ಬಲಿಷ್ಠವಾದ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರ ಬೇಕೇ ಬೇಕು. ಯಾಕೆಂದರೆ ಹೊಸದಾಗಿ ಉಗಮಿಸಿರುವ ನಮ್ಮ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯವನ್ನು ಉಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಹಾಗೂ ಕಾಪಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಮತ್ತು ಈ ದೇಶ ಒಗ್ಗಟ್ಟಾಗಿರಬೇಕು ಎಂದಾದರೆ ಇದು ಬೇಕೇ ಬೇಕು. (ಕೇಳಿ, ಕೇಳಿ). ಈ ಹಿಂದೆ ಯಾವ ಪ್ರಾಂತೀಯ ಸ್ವಾಯತ್ತತೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಕೊಂಡಾಡಲಾಗುತ್ತಿತ್ತೋ ಅದರ ಅನುಭವ ನಮಗೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಆಗಿದೆ ಮತ್ತು ಈಗ ಅದರ ಪರಿಣಾಮಗಳನ್ನು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಅದು ಉಂಟುಮಾಡಿದ ಕೇಂದ್ರಾಪಗಾಮಿ ಹಾಗೂ ಪ್ರತ್ಯೇಕತಾ ಪ್ರವೃತ್ತಿಗಳನ್ನು ನಾವು ನೋಡಿದ್ದೇವೆ ಮತ್ತು ಅದಕ್ಕೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಬೆಲೆ ತತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಘಟಕಗಳನ್ನು ಒಟ್ಟಾಗಿ ಹಿಡಿದಿಡಬೇಕೆಂದರೆ, ಅವುಗಳನ್ನು ಸಾಮರಸ್ಯದಿಂದ ಒಂದಾಗಿರುವಂತೆ ಮಾಡುವ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ಕೇಂದ್ರಕ್ಕೆರಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಈ ಉದ್ದೇಶಕ್ಕಾಗಿ ಕೇಂದ್ರಕ್ಕೆ ಅಪಾರವಾದ ಅಧಿಕಾರ ಇರುವುದು ಅಗತ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಹೀಗೆಂದ ಮಾತ್ರಕ್ಕೆ ಪ್ರಾಂತೀಯ ಸ್ವಾಯತ್ತತೆಯನ್ನು ನಿರ್ದಾಕ್ಷಿಣ್ಯವಾಗಿ ದಮನಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ಅರ್ಥವಲ್ಲ.

ನನ್ನ ಮುಂದಿನ ಅಂಶವು ಅಲ್ಪಸಂಖ್ಯಾತರಿಗೆ ಸ್ಥಾನಗಳನ್ನು ಮೀಸಲಿರಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದೆ. ಈ ಬಗ್ಗೆ ನನಗೆ ಬಲವಾದ ವಿರೋಧವಿದೆ. ಇಂದು, ಸ್ಥಾನಗಳ ಮೀಸಲಾತಿಗೆ ಯಾವುದೇ ಅರ್ಥವಿಲ್ಲ (ಹರ್ಷೋದ್ಗಾರ). ಮುಸ್ಲಿಮರಿಗೆ ಸ್ಥಾನಗಳ ಮೀಸಲಾತಿ ನೀಡುವುದಕ್ಕೆ ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಯಾವುದೇ ಸಮರ್ಥನೆಯಿಲ್ಲ. ಸಂವಿಧಾನದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲ ಅವಕಾಶಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸಿದ ಅನಂತರವೂ ಎರಡು ರಾಷ್ಟ್ರಗಳ ಸಿದ್ಧಾಂತದ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ದೇಶವನ್ನು ಇಬ್ಭಾಗ ಮಾಡಿದ್ದನ್ನು ನೋಡಿದಾಗ ಇದು ನಿಜಕ್ಕೂ ಸಮರ್ಥನೀಯವಲ್ಲ. ಕೆಲವೊಂದು ಮೂಲಭೂತ ಹಕ್ಕುಗಳು ಸಮರ್ಥನೀಯ ಸಂವಿಧಾನದಲ್ಲಿ ಆಡಳಿತಕ್ಕೆ ಕೆಲವೊಂದು ನಿರ್ದೇಶಕ ತತ್ವಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸಲಾಗಿದೆ. ಸಂವಿಧಾನದಲ್ಲಿ ವಯಸ್ಕರ ಮತದಾನಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಕಲ್ಪಿಸಲಾಗಿದೆ. ಇಷ್ಟೆಲ್ಲ ಮಾಡಿದ ಅನಂತರವೂ, ಇನ್ನಷ್ಟು ಮೀಸಲಾತಿ ಒದಗಿಸುವುದನ್ನು ಯಾರಾದರೂ ಸಮರ್ಥಿಸಬಹುದೆ! ತಾತ್ವಿಕವಾಗಿ ನಾನು ಇದನ್ನು ವಿರೋಧಿಸುತ್ತೇನೆ. ಮುಸ್ಲಿಮ್ ಸ್ನೇಹಿತರು ನನ್ನನ್ನು ಅಪಾರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳದಿರಲಿ. ಅವರು ಈ ದೇಶವನ್ನು ಇಬ್ಭಾಗವಾಗುವಂತೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಈ ವಿಭಜನೆಯಿಂದ

ನಾವು ಯಾವ ಬೆಲೆ ತೆತ್ತೆವು ಎಂಬುದು ನಮಗೆ ಗೊತ್ತು. ಪಂಜಾಬ್‌ಗೆ ಅರ್ಥವಾಗಿದೆ, ಬಂಗಾಳಕ್ಕೆ ಇದು ಮನವರಿಕೆಯಾಗಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ಯಾರು ಅತಿಯಾದ ಜಾತ್ಯತೀತ ಮನಸ್ಸಿನವರಾಗಿದ್ದೀರೋ ನೀವು ಬೇಕಾದರೆ ನಿಮಗೆ ಯಾರು ಇಷ್ಟವೋ ಅವರಿಗೆ ಎಲ್ಲ ರೀತಿಯ ವಿಶೇಷ ಪ್ರಾತಿನಿಧ್ಯವನ್ನೂ ಧಾರಾಳವಾಗಿ ಕೊಡಿ. ಆದರೆ, ಪಶ್ಚಿಮಬಂಗಾಳ ಪ್ರಾಂತ್ಯ ಮತ್ತು ಪೂರ್ವಪಂಜಾಬಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ಮಾತ್ರ ನೀವು ಕೈಹಾಕಲೇಬೇಡಿ ಎಂದು ನಿಮ್ಮನ್ನು ಕೋರುತ್ತೇನೆ. ಸಂವಿಧಾನಸಭೆಯ ಹಿಂದಿನ ಅಧಿವೇಶನದಲ್ಲಿ ಅಲ್ಪಸಂಖ್ಯಾತರಿಗೆ ಮೀಸಲಾತಿ ಇತ್ಯಾದಿ, ನೀಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ಪಶ್ಚಿಮಬಂಗಾಳ ಹಾಗೂ ಪೂರ್ವಪಂಜಾಬಿಗೆ ವಿನಾಯಿತಿ ಇರಬೇಕು ಎಂಬ ಪ್ರಸ್ತಾವನೆಯು ಅನುಮೋದಿತವಾಗುವಂತೆ ನಾನು ಮಾಡಿದೆ. ಸದನವು ಅದನ್ನು ಅಂಗೀಕರಿಸಿತು.

ಪ್ರೊ. ಎನ್. ಜಿ. ರಂಗ (ಮದ್ರಾಸ್ : ಸಾಮಾನ್ಯ) : ನಮಗೆ ಮೀಸಲಾತಿ ಬೇಡ.

ಪಂಡಿತ್ ಲಕ್ಷ್ಮೀಕಾಂತ ಮೈತ್ರ : ಈ ಪ್ರತಿಷ್ಠಿತ ಸಭೆಯ ಉಪಾಧ್ಯಕ್ಷರಾಗಿರುವವರು ಭಾರತದಲ್ಲಿರುವ ಭಾರತೀಯ ಕ್ರಿಶ್ಚಿಯನ್ ಸಮುದಾಯವನ್ನು ಪ್ರತಿನಿಧಿಸುತ್ತಾರೆ. ಅವರು ಬಹಳ ಪ್ರಬುದ್ಧರೂ ಮತ್ತು ಘನತೆ ವೆತ್ತವರು. ಅವರು ಸತತವಾಗಿ ಮೂರು ಅವಧಿಗಳವರೆಗೆ ಭಾರತೀಯ ಕ್ರೈಸ್ತ ಸಂಘದ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಾಗಿದ್ದರು. ಅವರ ಸಮರ್ಥ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನ ಹಾಗೂ ನಾಯಕತ್ವದ ಅಡಿಯಲ್ಲಿರುವ ಕ್ರೈಸ್ತ ಸಮುದಾಯವು ಎಂದೂ ಕೂಡ ವಿಶೇಷ ಪ್ರಾತಿನಿಧ್ಯಕ್ಕಾಗಿ ಆಗ್ರಹಿಸಿಲ್ಲ. ಭಾರತದಲ್ಲಿ ವಿಶೇಷ ಪ್ರಾತಿನಿಧ್ಯಕ್ಕಾಗಿ ನ್ಯಾಯಬದ್ಧವಾಗಿ ಆಗ್ರಹಿಸಬಹುದಾದ ಯಾವುದಾದರೊಂದು ಸಮುದಾಯವಿದ್ದರೆ, ಅದು ಭಾರತೀಯ ಕ್ರೈಸ್ತ ಸಮುದಾಯವೇ ಆಗಿದೆ. ಅವರು ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಆದರ್ಶವಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಉಳಿದ ಸಮುದಾಯಗಳ ನಾಯಕರೂ ಸಹ ಈ ಮಾದರಿಯನ್ನು ಅನುಸರಿಸುತ್ತಾರೆ ಎಂದು ಆಶಿಸುತ್ತೇನೆ. ಎಲ್ಲ ಭಾರತೀಯರನ್ನು ಒಂದೇ ರಾಷ್ಟ್ರದವರು ಎಂಬ ಮನೋಭಾವದಲ್ಲಿ ಬೆಸೆಯಲು ನಾವು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ವಿಭಜನೆಯ ಅನಂತರ ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಉಳಿದಿರುವುದೆಲ್ಲವೂ ಒಂದು ರಾಷ್ಟ್ರ. ಆದ್ದರಿಂದ ನಾವೆಲ್ಲರೂ ಒಂದೇ ರಾಷ್ಟ್ರದವರು ಎಂಬ ಆದರ್ಶದತ್ತ ದುಡಿಯುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಎಲ್ಲ ಸಂವಿಧಾನತಜ್ಞರೂ ಸಾರ್ವಜನಿಕ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳು ಹಾಗೂ ಸರ್ಕಾರವೂ ಶ್ರಮಿಸಬೇಕು.

ಇದಾದ ಅನಂತರ, ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಪ್ರಾಂತ್ಯದಲ್ಲಿಯೂ ದ್ವಿ-ಸದನಗಳ ವಿಧಾನಸಭೆ ಇರಬೇಕು ಎಂದು ನಾನು ಒತ್ತಿ ಹೇಳಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ನೀವು ವಯಸ್ಕರ ಮತದಾನಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ನೀಡುತ್ತಿರುವಿರಿ. ನಿಮ್ಮ ವಿಧಾನಸಭೆ ಎಷ್ಟು ದೊಡ್ಡದಿರುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಅದರಲ್ಲಿ ಎಂತಹ ಜನ ಇರುತ್ತಾರೆ ಎಂಬುದು ನಿಮಗೆ ಗೊತ್ತಾಗದು. ಅವಸರದ ಶಾಸನ ರೂಪಿತವಾಗುವುದನ್ನು ತಡೆಯುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಅಥವಾ ನಿರ್ಬಂಧಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಒಂದು ಪರಿಷ್ಕರಣ ಸದನದ ಅಗತ್ಯವಿದೆ. ಇಂಗ್ಲೆಂಡಿನಲ್ಲಿ ಇಂತಹ ಪದ್ಧತಿ ಇದೆ. ನನ್ನ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಹೇಳುವುದಾದರೆ, ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಪ್ರಾಂತ್ಯದಲ್ಲೂ ಕನಿಷ್ಠ ಇನ್ನೂ ಎರಡು ದಶಕಗಳಷ್ಟು ಕಾಲದವರೆಗಾದರೂ ದ್ವಿ-ಸದನ ವಿಧಾನ ಸಭೆಗಳು ಇರುವುದು ಅಗತ್ಯ ಎಂಬ ಬಗ್ಗೆ ನನಗೆ ಕಿಂಚಿತ್ತೂ ಸಂದೇಹವಿಲ್ಲ. ಏನೇ ಇರಲಿ, ಬಂಗಾಳದ ನಾವು ದ್ವಿ-ಸದನ ವಿಧಾನಸಭೆಯನ್ನು (ಅಂದರೆ ಮೇಲ್ಮನೆ ಇರಬೇಕು ಎಂಬುದನ್ನು) ಬಯಸುತ್ತೇವೆ.

ಮುಂದಿನ ಅಂಶವೇನೆಂದರೆ, ಸಂವಿಧಾನದ ಯಶಸ್ವಿ ಕಾರ್ಯಾಚರಣೆ, ಪ್ರಾಂತ್ಯಗಳು ಹಾಗೂ ಕೇಂದ್ರದ ನಡುವಿನ ಹಣಕಾಸು ಹೊಂದಾಣಿಕೆ ಎಂಬ ಬಹುಮುಖ್ಯ ಅಂಶವನ್ನು ಆಧರಿಸಿರುತ್ತದೆ. ಕೇಂದ್ರ ಮತ್ತು ಪ್ರಾಂತ್ಯದ ನಡುವೆ ಹಣಕಾಸಿನ ಹಂಚಿಕೆ ಯಾವುದನ್ನು ಆಧರಿಸಿರಬೇಕು ಎಂಬುದನ್ನು ಸ್ವತಃ ಸಂವಿಧಾನದಲ್ಲಿಯೇ ನೀವು ನಿರೂಪಿಸುವ ಹೊರತು ಹೊಸ ಸಂವಿಧಾನ ಯಂತ್ರವು ಸರಿಯಾಗಿ ಕೆಲಸಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಪ್ರಾಂತ್ಯಗಳು ಹಾಗೂ ಒಕ್ಕೂಟದ ಘಟಕಗಳು ಕೇಂದ್ರದ ರೆವಿನ್ಯೂಗಳಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಪಾಲನ್ನು ಹೇಗೆ ಹಂಚಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಎಂಬುದನ್ನು ಸಂವಿಧಾನದಲ್ಲಿ ತಿಳಿಯಪಡಿಸದಿದ್ದರೆ, ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಯೋಜನೆಗಳಲ್ಲಿ ಹಾಗೂ ರಾಷ್ಟ್ರ ನಿರ್ಮಾಣದ ಯೋಜನೆಗಳಲ್ಲಿ ತಾವು ಹೇಗೆ ಮುಂದುವರಿಯಬೇಕು ಎಂಬುದು ಅವುಗಳಿಗೆ

ತಿಳಿಯುವುದಿಲ್ಲ. ತೆರಿಗೆ ನಿರ್ಧಾರಣದ ಇಡೀ ಕ್ಷೇತ್ರವನ್ನು ಅನ್ವೇಷಿಸಿ, ಕೇಂದ್ರಕ್ಕೆ ಪ್ರಾಂತ್ಯಗಳಿಂದ ಬಂದಂತಹ ಆದಾಯ ಹಾಗೂ ತೆರಿಗೆ ನಿರ್ಧಾರಣದಿಂದ ಬಂದ ಆದಾಯಗಳನ್ನು ವಿವಿಧ ಪ್ರಾಂತ್ಯಗಳಿಗೆ ಹೇಗೆ ಹಂಚಿಕೆ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂಬುದನ್ನು ಕುರಿತಂತೆ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಸಲಹೆ ನೀಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ ನಿಷ್ಪಕ್ಷಪಾತವಾದ ಒಂದು ಹಣಕಾಸು ಪರಿಣತರ ಸಮಿತಿಯನ್ನು ನೇಮಿಸಬೇಕು ಎಂದು ನಾನು ಸೂಚಿಸಬಯಸುತ್ತೇನೆ.

ಕೊನೆಯದಾಗಿ ರಾಜ್ಯಭಾಷೆ ಕುರಿತು ಈ ಸದನದಲ್ಲಿ ದುರದೃಷ್ಟವಶಾತ್ ಉದ್ಭವಿಸಿದ ವಿವಾದ ಕುರಿತಂತೆ ಸುಮ್ಮನೆ ನಾನು ಪ್ರಸ್ತಾವಿಸಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ಹಿಂದಿನ ಪ್ರತಿಪಾದಕರು ತಮ್ಮ ಉತ್ಸಾಹದಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಅತಿಯಾಗಿಯೇ ಮುಂದೆ ಹೋಗಿದ್ದಾರೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಪ್ರತಿಯಾಗಿ ನನ್ನ ಇಬ್ಬರೋ ಮೂವರೋ ಮಿತ್ರರು ಇದರ ವಿರುದ್ಧ ಸ್ವಲ್ಪ ಕಹಿಯಾಗಿಯೇ ಮಾತಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಹಂತದಲ್ಲಿ ಈ ವಿಷಯ ಉದ್ಭವಿಸಬಾರದಿತ್ತು ಎಂಬುದು ನನ್ನ ಅನಿಸಿಕೆ. ನಾವು ಹಿಂದಿ ಮಾತಾಡದಿರುವುದಕ್ಕೆ ಪೂರ್ವದ ಮತ್ತು ದಕ್ಷಿಣದ ಭಾಗಗಳಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿರುವುದೇ ಕಾರಣ ಎಂಬುದನ್ನು ಉತ್ತರಭಾಗದ ನನ್ನ ಮಿತ್ರರಿಗೆ ಹೇಳಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ಇದು ಕೇವಲ, ಹುಟ್ಟಿನಿಂದಾದ ಆಕಸ್ಮಿಕ. ವ್ಯಕ್ತಿಗತ ಗುಣಾವಗುಣಗಳಿಗೂ ಇದಕ್ಕೂ ಏನೇನೂ ಸಂಬಂಧವಿಲ್ಲ. ನಾವು ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ನಿಮ್ಮ ಜೊತೆ ಹೆಜ್ಜೆ ಹಾಕಬಹುದು ಎಂದು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತೇವೆ. ಭಾರತಕ್ಕೆ ಒಂದು ರಾಷ್ಟ್ರಭಾಷೆ ಇರಬೇಕು (ಹರ್ಷೋದ್ಗಾರ). ಆದರೆ, ನಾವೆಲ್ಲರೂ ಹಿಂದಿಯಲ್ಲಿ ಮಾತಾಡದಿದ್ದರೆ ಅಥವಾ ನಾಳೆಯಿಂದಲೇ ಹಿಂದಿಯಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಅಧಿಕೃತ ವ್ಯವಹಾರಗಳನ್ನು ಮಾಡದಿದ್ದರೆ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯಕ್ಕೆ ಅರ್ಥವೇ ಇಲ್ಲ ಎಂಬ ತಲೆ ಚಿಟ್ಟುಹಿಡಿಸುವ ಸೂಕ್ತಿಯನ್ನು ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ ಹೇಳುವುದರಲ್ಲಿ ಪ್ರಯೋಜನವಿಲ್ಲ. ಇದು ತೀರ ಹಾಸ್ಯಾಸ್ಪದ ಮತ್ತು ಅಸಂಗತ. ಇದೇನೇ ಇರಲಿ, ಮುಂದೆ ನಾವು ಈ ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ಬಗೆಹರಿಸಲೇಬೇಕು. ಹಿಂದಿಯನ್ನು ಕುರಿತಂತೆ ನಮಗೆ ಅನುಭೂತಿ ಇದೆ. ಆದರೆ ತಮ್ಮ ಅತ್ಯುತ್ತಾಹದಿಂದ ಅವರು ತಮ್ಮ ವಾದವು ಬಿದ್ದುಹೋಗುವುದಕ್ಕೆ ತಾವೇ ಕಾರಣವಾಗುವುದು ಬೇಡ ಎಂದು ನಾನು ಉತ್ತರಭಾರತದ ಗೌರವಾನ್ವಿತ ಮಿತ್ರರಿಗೆ ತಿಳಿಸಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ಇದು ಒಂದು ರೀತಿ ದುರಭಿಮಾನ, ಭಾಷಾದುರಭಿಮಾನ, ಇದನ್ನು ಹೀಗೆ ಬೆಳೆಯಲು ಬಿಟ್ಟರೆ ಅಂತಿಮವಾಗಿ ಯಾವ ಉದ್ದೇಶಕ್ಕಾಗಿ ಅವರು ಹೀಗೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೋ ಆ ಉದ್ದೇಶವೇ ನಿಷ್ಫಲಗೊಳ್ಳಲು ಕಾರಣವಾಗಬಹುದು. ಆದ್ದರಿಂದ ಉತ್ತರದ ಭಾಷೆಯನ್ನು ಮಾತಾಡಲಾಗದಂಥವರ ಬಗ್ಗೆ ಅವರು ಸ್ವಲ್ಪ ತಾಳ್ಮೆ ಹಾಗೂ ಸಹನೆಯಿಂದಿರಬೇಕು ಎಂದು ಅವರಲ್ಲಿ ನಾನು ಮನವಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಬೇರೆಯವರೂ ಸಹ ತಮ್ಮ ಭಾಷೆಗಳಲ್ಲಿರುವ ಸಾಹಿತ್ಯ ಸಂಪತ್ತು ಹಾಗೂ ಪರಂಪರೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಅಭಿಮಾನ ಹೊಂದಿದ್ದಾರೆ. ಉತ್ತರದವರು ಕೇಳಿದರು ಎಂದ ಮಾತ್ರಕ್ಕೆ ಅದೆಲ್ಲವನ್ನು ಅವರು ತಳ್ಳಿಹಾಕಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ರಾಮನಾರಾಯಣ ಸಿಂಗ್ (ಬಿಹಾರ : ಸಾಮಾನ್ಯ) : ಮಾನ್ಯರೆ, ಈ ಸಂವಿಧಾನದ ಮಸೂದೆಯನ್ನು ಮಂಡಿಸುವ ಅವಕಾಶಪಡೆದ ನನ್ನ ಗೌರವಾನ್ವಿತ ಮಿತ್ರ ಡಾ. ಅಂಬೇಡ್ಕರ್ ಅವರಿಗೆ ನನ್ನ ಅಭಿನಂದನೆಗಳನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸುತ್ತೇನೆ ಮತ್ತು ಈ ಪ್ರಸ್ತಾವವನ್ನು ನಾನು ಬೆಂಬಲಿಸುತ್ತೇನೆ. ರಾಜಕೀಯ ಕಾರ್ಯಕರ್ತರಾಗಿ ನಾವು ಯಾವಾಗಲೂ ಸ್ವರಾಜ್ಯದ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತಾಡುತ್ತಿದ್ದೆವು. ಸ್ವರಾಜ್ಯವೆಂದರೆ ಅಧಿಕಾರವು ಬ್ರಿಟಿಷರಿಂದ ನೇರವಾಗಿ ಗ್ರಾಮಗಳಲ್ಲಿರುವ ನಮ್ಮ ಜನರಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಅರ್ಥ. ಆದರೆ ಈಗ ಪ್ರಸ್ತಾವಿತವಾಗಿರುವ ಸಂವಿಧಾನವು ಜನರಿಗೆ ಆ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತದೆ ಅನ್ನಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ಮೊದಲಿನಂತೆಯೇ ಐದು ಅಥವಾ ಏಳು ವರ್ಷಗಳಿಗೊಮ್ಮೆ ಅವರು ತಮ್ಮ ಮತಗಳನ್ನು ನೀಡುತ್ತಾರೆ. ಅಲ್ಲಿಗೆ ಅವರ ಅಧಿಕಾರ ಕೊನೆಗೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಅನಂತರದಲ್ಲಿ ಅವರು ಬ್ರಿಟಿಷ್ ದಿನಗಳಲ್ಲಿದ್ದಂತೆಯೇ ಆಳ್ವಿಕೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ದೇಶದಲ್ಲಿರುವ ರಾಜಕೀಯ ಸಂಘಟನೆಗಳು ಜನರ ಸೇವೆ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂಬುದು ನಮ್ಮ ಬಯಕೆ; ಮೊದಲಿದ್ದಂತೆಯೇ ನಾವು ಆಳ್ವಿಕೆ ಮಾಡುವುದನ್ನು ನಾವು ಬಯಸುವುದಿಲ್ಲ. ನಮಗೆ ರಾಜ್ಯಪಾಲರೂ ಬೇಕಿಲ್ಲ, ಸಚಿವರುಗಳೂ ಬೇಕಿಲ್ಲ. ದೇಶದ ಜನರಿಗೆ ಎಷ್ಟು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಸೇವೆ ಸಲ್ಲಿಸಬಹುದು ಎಂಬ ಬಗ್ಗೆ ರಾಜಕೀಯ ಹಾಗೂ ಇನ್ನಿತರ ಸಂಘಟನೆಗಳು ಯೋಚಿಸಬೇಕು.

ರಾಷ್ಟ್ರಪತಿ ಮತ್ತು ಸಚಿವರ ಅಧಿಕಾರಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ, ನನ್ನ ಗೌರವಾನ್ವಿತ ಮಿತ್ರ ಡಾ. ಅಂಬೇಡ್ಕರ್ ಈ ಸಂಸದೀಯ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಒಳ್ಳೆಯ ಮೆಚ್ಚುಗೆ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅನೇಕ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಇತರ ಸಂವಿಧಾನಗಳಿಂದ ಎರವಲು ಪಡೆಯಲಾಗಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಲು ಅವರು ಹಿಂಜರಿಯಲಿಲ್ಲ. ಭಿಕ್ಷುಕರಿಗೂ ಸಾಲಗಾರರಿಗೂ ತಮ್ಮ ಕೃತ್ಯದ ಬಗ್ಗೆ ನಾಚಿಕೆ ಇರುವುದಿಲ್ಲ ಎಂಬುದು ನಿಜ. ಆದರೆ ಯಾರು ಹಿಂಜರಿಯುತ್ತಾರೋ ಅವರು ಅದರ ನೋವನ್ನು ಅನುಭವಿಸುತ್ತಾರೆ. ನಮಗೆ ಸ್ವಂತಿಕೆಯಿಲ್ಲ ನಾವು ಇತರ ದೇಶಗಳ ಸಂವಿಧಾನಗಳಿಂದ ಎರವಲು ಪಡೆದಿದ್ದೇವೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನಮ್ಮ ಸಂವಿಧಾನವು ಹೊರ ಜಗತ್ತಿಗೆ ತೋರಿಸುತ್ತದೆ. ಈ ದೇಶಕ್ಕೆ ಯಾವ ಸಂವಿಧಾನ ಅಗತ್ಯವಿತ್ತೋ ಅಂತಹ ಸಂವಿಧಾನ ಇದಲ್ಲ ಎಂಬುದನ್ನು ನಾನು ಒತ್ತಿ ಹೇಳಬಯಸುತ್ತೇನೆ.

ಇದು ಸಂಸದೀಯ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯ ಸರ್ಕಾರ ಎಂದು ಡಾ. ಅಂಬೇಡ್ಕರ್ ಪ್ರಶಂಸಾಧಾಟಿಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದರು. ಹೀಗೇ ಆಗಿದ್ದರೆ ಇದು ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಪಕ್ಷವ್ಯವಸ್ಥೆಯ ಸರ್ಕಾರವಾಗಿ ಬೆಳೆಯುತ್ತದೆ. ಪಶ್ಚಿಮದಲ್ಲಿ ಇದು ವಿಫಲವಾಗಿದೆ. ಇದನ್ನು ಗಂಭೀರವಾಗಿ ಪರಿಗಣಿಸಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಸದನಕ್ಕೆ ಮನವಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಪಕ್ಷವ್ಯವಸ್ಥೆಯು ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವವನ್ನು ಆಧರಿಸಿದೆ ಎಂದು ಕೆಲವರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ ಆದರೆ ಇದಕ್ಕೆ ಪ್ರತಿಯಾಗಿ ಅನೇಕ ನ್ಯಾಯವೇತ್ತರು ಹಾಗೂ ರಾಜಕಾರಣಿಗಳು ಮತ್ತು ನಾನೂ ಸಹ ಇದರಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವವಿಲ್ಲ ಎಂದು ಅಭಿಪ್ರಾಯಪಡುತ್ತೇವೆ, ಬದಲಾಗಿ ಇದು ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವದ ಬೇರಿಗೇ ಏಟು ಹಾಕುತ್ತದೆ. ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವ ಎಂದರೆ ಬಹುಸಂಖ್ಯಾತರ ಆಳ್ವಿಕೆ. ಅದು ಸ್ವತಂತ್ರ ಮತದಾರರ ಭಾವನೆಗಳನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿರುತ್ತದೆ. ಆದರೆ, ಈ ಮತಗಳು ಕೆಲವೇ ಜನರ ಪ್ರಭಾವಕ್ಕೊಳಪಟ್ಟಿವೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಹೀಗೆ ಮತಗಳು ಪ್ರಭಾವಕ್ಕೊಳಪಟ್ಟವು ಎಂದರೆ ಅಲ್ಲಿ ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ಸಂಸದೀಯ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯ ಸರ್ಕಾರವು ಇದರಿಂದ ಹೊರ ಹೋಗಬೇಕು ಎಂದು ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಇದು ಪಶ್ಚಿಮದಲ್ಲಿ ವಿಫಲವಾಗಿದೆ ಮತ್ತು ಈ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಅದು ನರಕವನ್ನೇ ಸೃಷ್ಟಿಸುತ್ತದೆ. ಪ್ರಾಂತ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಅದರ ಕಾರ್ಯನಿರ್ವಹಣೆಯ ಕಹಿ ಅನುಭವವನ್ನು ನಾನು ತಿಳಿದಿದ್ದೇನೆ. ಅಧ್ಯಕ್ಷೀಯ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯ ಸರ್ಕಾರದಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಪ್ರಾಮಾಣಿಕ ಅಧ್ಯಕ್ಷನನ್ನು ಕಾಣುವುದು ಸುಲಭ. ಆದರೆ, ಪ್ರಾಮಾಣಿಕ ಸಚಿವರು, ಉಪಸಚಿವರು ಹಾಗೂ ಸಂಸದೀಯ ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿಗಳು ಇತ್ಯಾದಿಯ ಒಂದು ಸೇನೆಯನ್ನು ಕಾಣುವುದು ಸುಲಭವಲ್ಲ. ಎಲ್ಲಿಯವರೆಗೂ ಇದು ಹೀಗೇ ಇರುತ್ತದೋ ಅಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ನ್ಯಾಯ ಸಿಗುವುದು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಒಂದು ವೇಳೆ ರಾಷ್ಟ್ರಪತಿಗಳು ತಪ್ಪಾದರೆ ಹಿಡಿದರೆ, ಅವರನ್ನು ತೆಗೆದು ಹಾಕಲು ನಾವು ಅವಕಾಶ ಕಲ್ಪಿಸಬಹುದು. ಆದರೆ ಕೇಂದ್ರ ಮತ್ತು ಪ್ರಾಂತ್ಯಗಳೆರಡರಲ್ಲಿಯೂ ನಾವು ಎಲ್ಲ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವುಳ್ಳ ಅಧ್ಯಕ್ಷರನ್ನು ಹೊಂದಿರಬೇಕು. ಅವರು ಎಲ್ಲ ಕೆಲಸಗಳಿಗೆ ಜವಾಬ್ದಾರರಾಗಿರಬೇಕು ಮತ್ತು ತಮ್ಮ ಸಚಿವರು ಹಾಗೂ ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿಗಳನ್ನು ಅವರು ಆಯ್ಕೆಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಸಚಿವರು ಮತ್ತು ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿಗಳ ಸೇನೆಯ ಆಳ್ವಿಕೆಗಿಂತ ದೆವ್ವಗಳ ಆಳ್ವಿಕೆಗೊಳಪಡುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದು. ಅಧಿಕಾರವು ನೇರವಾಗಿ ಹಳ್ಳಿಗಳಿಗೆ ಹೋಗಬೇಕು ಎಂಬುದು ನನ್ನ ಆಸೆ, ಅವರು ಕೇವಲ ಮತ ನೀಡಿದರೆ ಸಾಲದು. ದೇಶದ ದೈನಂದಿನ ಆಗುಹೋಗುಗಳಲ್ಲಿ ಅವರು ಆಸಕ್ತಿ ವಹಿಸುವಂತಾಗಬೇಕು. ಇದಲ್ಲದೆ, ಉತ್ತಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ನ್ಯಾಯಾಂಗ, ಶಾಸಕಾಂಗ ಹಾಗೂ ಕಾರ್ಯಾಂಗ, ಈ ಮೂರು ಅಂಗಗಳ ಕೆಲಸಗಳು ಸ್ವತಂತ್ರವಾಗಿರುತ್ತವೆ ಎಂಬುದು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಗೊತ್ತು. ಆದರೆ ಸಂಸದೀಯ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯ ಸರ್ಕಾರದ ಈ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಪಕ್ಷಗಳ ಜನರು ಮತಗಳನ್ನು ಲಪಟಾಯಿಸುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ವಿಧಾನಸಭೆಗಳಲ್ಲಿ ಬಹುಮತ ಪಡೆದು ಸರ್ಕಾರ ರಚಿಸುತ್ತಾರೆ. ಇದು ಅಪಾಯಕಾರಿ. ಈ ಜನರು ತಮ್ಮ ಬಂಧು ಜನರನ್ನು ಹಾಗೂ ಪಕ್ಷದ ಕಾರ್ಯಕರ್ತರನ್ನು ಸಂತ್ಯಾಪಿಸಲು ಮುಂದಾಗುತ್ತಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ನನ್ನ ಸಲಹೆ ಏನೆಂದರೆ, ಸಂಸದೀಯ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯು ತೊಲಗಬೇಕು ಮತ್ತು ಕಾರ್ಯಾಂಗ, ನ್ಯಾಯಾಂಗ ಮತ್ತು ಶಾಸಕಾಂಗ ಎಂಬ ಮೂರು ಶಾಖೆಗಳು ಒಂದರಿಂದೊಂದು ಸ್ವತಂತ್ರವಾಗಿರಬೇಕು.

ಭಾಷೆ ಮತ್ತು ಗೋರಕ್ಷಣೆ ಕುರಿತಂತೆ ನಾನು ನನ್ನ ಸ್ನೇಹಿತ ಸೇತ್ ಗೋವಿಂದ ದಾಸ್ ಹೇಳಿದ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಸಮ್ಮತಿಸುತ್ತೇನೆ. ಗೋವಿನ ರಕ್ಷಣೆಯು ಮೂಲಭೂತ ಹಕ್ಕುಗಳಲ್ಲಿ ಸೇರಬೇಕು ಮತ್ತು ಇದು ಶಸ್ತ್ರಗಳನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವ ಹಕ್ಕನ್ನು ಒಳಗೊಳ್ಳಬೇಕು. ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಆರ್ಥಿಕತೆಯ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಗೋರಕ್ಷಣೆ ಅಗತ್ಯವಾಗಿದೆ.

ಸ್ಥಾನಗಳ ಮೀಸಲಾತಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ, ಇದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಿರಬೇಕು ಎಂಬುದು ನನ್ನ ಅನಿಸಿಕೆಯಾಗಿದೆ. ನಾನು ಎಂದಿಗೂ ಕೋಮು ಮನಸ್ಸಿನವನಾಗಿರಲಿಲ್ಲ ಎಂಬುದು ನನ್ನ ಎಲ್ಲ ಸ್ನೇಹಿತರಿಗೂ ಗೊತ್ತಿದೆ. ಆದರೆ ಪಂಡಿತ್ ಮೈತ್ರ ಅವರು ಹೇಳಿದಂತೆ, ದೇಶವು ಕೋಮು ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ವಿಭಜನೆಯಾಗಿರುವಾಗ, ಮುಸ್ಲಿಮರಿಗೆ ಯಾವುದೇ ಮೀಸಲಾತಿ ಇರಬಾರದು. ಆದರೆ ಎಲ್ಲ ಮುಸ್ಲಿಮರನ್ನು ಪಾಕಿಸ್ತಾನಕ್ಕೆ ಕಳಿಸಬೇಕು ಎಂಬುದಾಗಲೀ, ಭಾರತದ ಒಕ್ಕೂಟದಲ್ಲಿ ಅವರನ್ನು ಹೀಯಾಳಿಸಬೇಕೆಂಬುದಾಗಲೀ ಅಥವಾ ಅವರ ಹಕ್ಕುಗಳು ನಮ್ಮ ಹಕ್ಕುಗಳಿಗಿಂತ ಕಡಮೆಯಾಗಿರಬೇಕೆಂಬುದಾಗಲೀ ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯವಲ್ಲ. ಅವರಿಗೆ ಇಲ್ಲಿ ಇತರರಿಗೆ ಇರುವಂಥದ್ದೇ ಹಕ್ಕುಗಳು ಮತ್ತು ಅವಕಾಶಗಳು ಇರತಕ್ಕದ್ದು. ಆದರೆ ಅವರಿಗೆ ಮೀಸಲಾತಿ ನೀಡುವುದನ್ನು ಕುರಿತು ಯಾವುದೇ ಮಾತು ಇರಬಾರದು. ಯಾವುದೇ ಸಮುದಾಯಕ್ಕೆ ಮೀಸಲಾತಿ ನೀಡುವುದರಿಂದ ದೇಶಕ್ಕೆ ಬಹುದೊಡ್ಡ ಹಾನಿಯಾಗುತ್ತದೆ. ಸಮಾರೋಪವಾಗಿ ನಾನು ಸದನಕ್ಕೆ ಹಾಗೂ ದೇಶಕ್ಕೆ ಮನವಿ ಮಾಡುವುದೇನೆಂದರೆ, ಅಧಿಕಾರವು ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಅತ್ಯಂತ ಪರಿಶುದ್ಧರಾದ ಹಾಗೂ ಅತ್ಯುತ್ತಮರಾದ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳ ಕೈಗೆ ಹೋಗಬೇಕು, ಮತ್ತು ಯಾರು ಅಧಿಕಾರ ಚಲಾಯಿಸುತ್ತಾರೋ ಅವರು ಜನರ ಸೇವೆ ಮಾಡಬೇಕು ಮತ್ತು ಜನರ ಸಂತೋಷ ಹಾಗೂ ಸಮೃದ್ಧಿಗಾಗಿ ಶ್ರಮಿಸಬೇಕು.

ಡಾ. ಪಿ.ಎಸ್. ದೇಶಮುಖ್ (ಸಿ.ಪಿ. ಮತ್ತು ಬೇರಾರ್) : ಮಾನ್ಯರೇ, ಪ್ರಸ್ತಾವಿತ ಸಂವಿಧಾನದ ಬಗ್ಗೆ ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಲು ಅವಕಾಶ ನೀಡಿದ್ದಕ್ಕಾಗಿ ನಿಮಗೆ ಆಭಾರಿಯಾಗಿದ್ದೇನೆ. ಸಮಯ ಬಹಳ ಸೀಮಿತವಾಗಿದೆ. ಹಾಗಾಗಿ, ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳು ತೀರ ಸಾಮಾನ್ಯ ಸ್ವರೂಪದ್ದಾಗಿರಬಹುದು. ವಿವಿಧ ಖಂಡಗಳನ್ನು ಕುರಿತಂತೆ ಪರಿಶೀಲನೆ ನಡೆಯುವ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ದುರದೃಷ್ಟವಶಾತ್ ನಾನು ಇಲ್ಲಿ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ನನಗೆ ಕೆಲವು ನಿಮಿಷಗಳ ಅವಕಾಶವನ್ನು ನೀಡಿದ್ದಕ್ಕಾಗಿ ನಾನು ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಿನ ಧನ್ಯವಾದಗಳನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸುತ್ತೇನೆ.

ನನ್ನ ಗೌರವಾನ್ವಿತ ಮಿತ್ರರಾದ ಡಾ. ಅಂಬೇಡ್ಕರ್ ಅವರು ಮಾಡಿದ ಭಾಷಣವು ಅತ್ಯಂತ ಉತ್ಕೃಷ್ಟವಾಗಿತ್ತು ಮತ್ತು ಇಲ್ಲಿ ಮಂಡಿಸಲಾದ ಕರಡನ್ನು ಕುರಿತಂತೆ ಅದು ಅತ್ಯಂತ ಪರಿಣಾಮಕಾರಿಯಾದ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನವಾಗಿತ್ತು. ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಗೊತ್ತಿರುವಂತೆ ಅವರು ಪ್ರಸಿದ್ಧ ನ್ಯಾಯವಾದಿಗಳು. ಹೀಗಾಗಿ ತಮ್ಮ ಮುಂದಿದ್ದ ವಿಷಯ ಕುರಿತಂತೆ ಅವರು ಸಮರ್ಥವಾಗಿ ತಮ್ಮ ವಾದವನ್ನು ಮಂಡಿಸಿದರು. ಅವರಿಗೆ ಒಂದು ವೇಳೆ ಅವಕಾಶವಿದ್ದರೆ, ಸಂವಿಧಾನವನ್ನು ಇನ್ನೂ ಬೇರೆಯೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ರೂಪಿಸುತ್ತಿದ್ದರು ಅನ್ನಿಸುತ್ತದೆ. ಆಡಳಿತವನ್ನು ನೀವು ಒಂದೇ ದಿನದಲ್ಲಿ ಬದಲಾಯಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳುವ ಮೂಲಕ ಅವರು ತಮಗಿದ್ದ ತೊಂದರೆಗಳನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡರು. ಪ್ರಸ್ತುತ ಸಂವಿಧಾನವನ್ನು ಕುರಿತು ಒಟ್ಟಾಗಿ ವರ್ಣಿಸುವುದಾದರೆ ಅದು ಈಗಿನ ಆಡಳಿತಕ್ಕೆ ಹೊಂದುವಂತೆ ಉದ್ದೇಶಿಸಲಾಗಿರುವಂಥದ್ದು. ಈ ಕಾರಣದಿಂದಾಗಿಯೇ ಇದರಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ಸ್ಪೃಶ್ಯತೆಯಿಲ್ಲ, ಎದ್ದುಕಾಣುವ ಯಾವುದೇ ಅಂಶವಿಲ್ಲ. ಈ ಬಗ್ಗೆ ಉತ್ಸುಕತೆ ಮೂಡಿಸುವ ಯಾವುದೇ ಅಂಶವಿಲ್ಲ. ಈ ದೇಶವನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಹೋದ ಬ್ರಿಟಿಷರ ಆಡಳಿತಕ್ಕೆ ಹೊಂದಿಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ಇದನ್ನು ರೂಪಿಸಲಾಗಿದೆ. ಪ್ರಾಂತ್ಯಗಳ ರಾಜ್ಯಪಾಲರು ಹಾಗೇ ಇರುತ್ತಾರೆ. ಪ್ರಾಂತ್ಯಗಳಲ್ಲಿರುವ ಆಡಳಿತವನ್ನು ವ್ಯತ್ಯಾಸ ಮಾಡುವಂತಿಲ್ಲ. ಇಲ್ಲಿ ಬದಲಾಗಿರುವುದೇನೆಂದರೆ ಅಲ್ಲೊಂದು ಇಲ್ಲೊಂದು ಹೆಸರು ಮಾತ್ರ. ಭಾರತದ ಗಣರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಒಬ್ಬ ರಾಷ್ಟ್ರಪತಿ ಇರುತ್ತಾರೆ ಎಂದು ನಮಗೆ ಹೇಳಲಾಗಿದೆ. ತಿಳಿದವರಾದ ಡಾಕ್ಟರ್ ಅವರೇ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡ ಹಾಗೆ

ಅವರನ್ನು ಇಂಗ್ಲೆಂಡಿನ ಈಗಿನ ರಾಜರಂತೆ ಕರುಣಾಜನಕವಾಗಿ ರೂಪಾಂತರಿಸಲಾಗಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ರಾಷ್ಟ್ರಪತಿ ಎಂಬ ಹೆಸರು ಒಂದು ತಪ್ಪು ನಾಮಕರಣವಷ್ಟೇ. ಆದರೆ ಇದನ್ನೇ ನಾವು ಅಂಗೀಕರಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಯಾಕೆಂದರೆ ಇದಕ್ಕೆ ಬಹುಶಃ ಪರ್ಯಾಯವಾಗಿ ಏನೂ ಇಲ್ಲ ಮತ್ತು ನಮ್ಮ ಕಾರ್ಯಾಂಗದ ಮುಖ್ಯಸ್ಥರನ್ನು ನಾವು ರಾಜನೆಂದು ಕರೆಯಲು ಸಿದ್ಧವಿಲ್ಲ ಎಂಬುದು ಒಂದು ಕಾರಣ. ಇದು ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ ಮತ್ತು ಮೂಲಭೂತ ಹಕ್ಕುಗಳ ನಿರೂಪಣೆಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಈ ಸಂವಿಧಾನ ಹಾಗೂ ೧೯೩೫ರ ಭಾರತ ಸರ್ಕಾರದ ಅಧಿನಿಯಮದ ನಡುವೆ ಗಮನಾರ್ಹವಾದ ಯಾವುದೇ ವ್ಯತ್ಯಾಸವಿಲ್ಲ. ನನ್ನ ವಿದ್ವಾಂಸ ಸ್ನೇಹಿತರು ಇದನ್ನು ಬಹು ಆಕರ್ಷಕವಾಗಿ ಕಾಣುವಂತೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಬಿಟ್ಟರೆ, ಅಂತಿಮವಾಗಿ ಇದನ್ನು ವಿಶ್ಲೇಷಿಸಿ ನೋಡಿದಾಗ, ಅಲ್ಲೊಂದು ಇಲ್ಲೊಂದು ಕಂಡುಬರುವ ಕೆಲವು ಬದಲಾವಣೆಗಳನ್ನು ಹೊರತುಪಡಿಸಿ ನೋಡಿದಾಗ ಇದು ೧೯೩೫ರ ಅಧಿನಿಯಮದಂತೆಯೇ ಇದೆ.

ಮೂಲಭೂತ ಹಕ್ಕುಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ, ಅವುಗಳು ಯಾವ ರೀತಿ ಇರಬೇಕೆಂದು ನಿರೀಕ್ಷಿಸಲಾಗಿತ್ತೋ ಆ ರೀತಿ ಮೂಲಭೂತ ಹಕ್ಕುಗಳನ್ನಾಗಿ ರೂಪಿಸಿಲ್ಲ ಎಂಬುದನ್ನು ನನ್ನ ಗೌರವಾನ್ವಿತ ಮಿತ್ರರು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಅಮೆರಿಕದ ಸರ್ವೋಚ್ಚನ್ಯಾಯಾಲಯವು ಏನು ಮಾಡುತ್ತಿದೆಯೋ ಅದನ್ನೇ ಕರಡು ಸಂವಿಧಾನದ ನಿಬಂಧನೆಗಳಲ್ಲಿ ಮಾಡಲಾಗುತ್ತಿದೆ. ಅಮೆರಿಕದ ಸಂವಿಧಾನದಲ್ಲಿರುವ ವಿವಿಧ ಮೂಲಭೂತ ಹಕ್ಕುಗಳನ್ನು ಅಮೆರಿಕದ ಸರ್ವೋಚ್ಚನ್ಯಾಯಾಲಯವು ಕಾಲಾನುಕಾಲಕ್ಕೆ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಮಾಡುತ್ತಿತ್ತು ಮತ್ತು ಈ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನದಲ್ಲಿ, ಅಮೆರಿಕದ ಸಂವಿಧಾನದಲ್ಲಿ ಒದಗಿಸಲಾಗಿರುವ ಮೂಲಭೂತ ಹಕ್ಕುಗಳ ಮೂಲಭೂತ ಸ್ವರೂಪದ ಮೇಲೆ ಕೆಲವು ಪ್ರತಿಬಂಧಕಗಳನ್ನು ಇಡಲಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ನಾವೂ ಸಹ ನಿಬಂಧನೆಗಳ ಮೂಲಕ ಇದನ್ನೇ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಮೂಲಭೂತ ಹಕ್ಕುಗಳನ್ನು ಇಷ್ಟಪಡದಿರುವವರಲ್ಲಿ ನಾನು ಒಬ್ಬನಾಗಿದ್ದೇನೆ. ಯಾಕೆಂದರೆ ಯಾವ ಹಕ್ಕುಗಳು ಅವಶ್ಯವೋ ಅವುಗಳು ಈಗಾಗಲೇ ೧೯೩೫ರ ಅಧಿನಿಯಮದಲ್ಲಿದೆ. ಆದರೆ ಅವುಗಳಿಗೆ ಮೂಲಭೂತ ಹಕ್ಕುಗಳು ಎಂಬ ಆಡಂಬರದ ಹೆಸರಿಲ್ಲ ಅಷ್ಟೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ: ವಾಕ್ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಮತ್ತು ಮುಕ್ತವಾಗಿ ಒಂದುಗೂಡುವ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ. ಆದಾಗ್ಯೂ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಚಳವಳಿಯ ವಿವಿಧ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಈ ಹಕ್ಕುಗಳನ್ನು ತುಳಿದುಹಾಕಲಾಗಿತ್ತು. ಪ್ರಸ್ತುತ ಸಂವಿಧಾನದಲ್ಲಿ ಒದಗಿಸಲಾಗಿರುವ ಮೂಲಭೂತ ಹಕ್ಕುಗಳನ್ನು ಈಗಿರುವಂತೆ ನಿರ್ಬಂಧ ಮಾಡಬಾರದಾಗಿತ್ತು ಅಥವಾ ಅವುಗಳ ನಿರೂಪಣೆಯನ್ನು ಬಹಳಮಟ್ಟಿಗೆ ತಪ್ಪಿಸಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಯಾಕೆಂದರೆ ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಕನಿಷ್ಠ ಕೆಲವಾದರೂ ಪ್ರತಿಬಂಧಕ ಆಗುವುದು ಖಂಡಿತ, ನಮ್ಮ ಭವಿಷ್ಯದ ಪ್ರಗತಿಗೆ ತಡೆಯಾಗಬಲ್ಲವು. ಉದಾಹರಣೆಗೆ: ಅಸ್ತಿಯನ್ನು ಗಳಿಸುವ ಅಥವಾ ಮಾರುವ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಮತ್ತು ತಮಗಿಷ್ಟ ಬಂದ ಎಲ್ಲೇ ಆಗಲಿ ನೆಲೆಸುವ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ. ಇದು ಸಂಸತ್ತಿನ ಸಾರ್ವಭೌಮತೆಯನ್ನು ತೆಗೆದುಹಾಕುತ್ತದೆ. ನಮ್ಮ ಸಂಸದೀಯ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯ ಸರ್ಕಾರವನ್ನು ಆಧರಿಸಿದ ಕರಡು ಸಂವಿಧಾನದಲ್ಲಿ ಒದಗಿಸಲಾಗಿರುವ ಮೂಲಭೂತ ಹಕ್ಕುಗಳ ಸ್ಥಿತಿ ಹೀಗಿರುವುದಾದರೆ, ಇವುಗಳನ್ನು ದಿನೇ ದಿನೇ ಸ್ವತಃ ಸಂಸತ್ತಿನಿಂದಲೇ ನಿರ್ಣಯವಾಗತಕ್ಕದ್ದೆಂದು ಅನುಮತಿಸಬಹುದಾಗಿತ್ತು. ಯಾವುದೇ ವಿಶಾಲ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ನಾವು ಒಪ್ಪಲು ತಯಾರಿಲ್ಲದ ಹಕ್ಕುಗಳನ್ನು ವಿವರಿಸುವ ಮೂಲಕ ನಾವು ಯಾಕೆ ಸಂಸತ್ತಿನ ಸಾರ್ವಭೌಮತೆಯನ್ನು ಇಲ್ಲದಂತೆ ಮಾಡಬೇಕು ಅಥವಾ ಅದರ ಮೇಲೆ ಅತಿಕ್ರಮಣಮಾಡಬೇಕು; ನಾವು ಅನೇಕ ನಿರ್ಬಂಧಗಳ ಮೂಲಕ ಮೂಲಭೂತ ಹಕ್ಕುಗಳನ್ನು ನಿರ್ಬಂಧನಮಾಡಿದ್ದೇವೆ. ಎಷ್ಟೆಂದರೆ ಅವು ಈಗ ಮೂಲಭೂತವೂ ಆಗಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ಹಕ್ಕುಗಳೂ ಇಲ್ಲ. ಕೆಲವೊಂದು ದೃಷ್ಟಿಗಳಿಂದಾದರೂ ಅವು ಅಷ್ಟೇನೂ ಮಹತ್ತ್ವವಿಲ್ಲದ ನಿರೂಪಣೆಯಾಗಷ್ಟೆ ಉಳಿದಿವೆ.

ಸಂವಿಧಾನದ ಒಡಲಿನಲ್ಲಿ ಆಡಳಿತದ ನಿರ್ದೇಶಕ ತತ್ತ್ವಗಳನ್ನು ಅಳವಡಿಸುವ ಬಗ್ಗೆ ಸಮರ್ಥನೆ ನೀಡಲು ಗೌರವಾನ್ವಿತ ಡಾ. ಅಂಬೇಡ್ಕರ್ ಪ್ರಯಾಸಪಟ್ಟರು. "ನನಗೇನಾದರೂ ಅಯ್ಯೆಯ ಅವಕಾಶವಿದ್ದರೆ

ನಾನು ಅವುಗಳನ್ನು ಸಂವಿಧಾನ ಅನುಸೂಚಿಗಳ ಕಡೆಗೆ ತಳ್ಳಿಹಾಕುತ್ತಿದ್ದೆ" ಎಂದು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದ ನಿರ್ಬಂಧಕ್ಕೆ ಅವರು ಒಳಗಾಗಬೇಕಾಯಿತು. ಇದು ಅವರ ಕಡೆಯಿಂದ ಬಂದ ಅತ್ಯಂತ ಸ್ಪಷ್ಟವಾದ ಹಾಗೂ ಖಚಿತವಾದ ತಪ್ಪೊಪ್ಪಿಗೆ. ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಹೇಳುವುದಾದರೆ ಅವುಗಳಿಗೆ ಸಂವಿಧಾನದಲ್ಲಿ ಸ್ಥಾನವೇ ಇಲ್ಲ. ಅದು ಒಂದು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಚುನಾವಣಾ ಪ್ರಣಾಳಿಕೆಯಂತಿದೆ. ಎಲ್ಲಕ್ಕಿಂತ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಸ್ವತಃ ನಿರ್ದೇಶಕ ತತ್ವಗಳು ಮೂಲಭೂತ ಸ್ವರೂಪದಲ್ಲಿದ್ದು, ಎಲ್ಲ ಖನಿಜ ಸಂಪನ್ಮೂಲಗಳ ಸ್ವಾಮ್ಯದ ಮೇಲೆ ರಾಜ್ಯದ ಹಕ್ಕನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸುವುದು ರಾಜ್ಯದ ಕರ್ತವ್ಯವಾಗಿರುತ್ತದೆ, ಎಲ್ಲ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳೂ ರಾಷ್ಟ್ರದ ಆಸ್ತಿಯಾಗಿರತಕ್ಕದ್ದು. ಸರ್ಕಾರವೂ ಜನರಿಂದಲೇ ತನ್ನ ಎಲ್ಲ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಯಾವ ವ್ಯಕ್ತಿಯೂ ಇನ್ನೊಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಯಿಂದ ಶೋಷಣೆಗೊಳಗಾಗಲು ಅನುಮತಿಸತಕ್ಕದ್ದಲ್ಲ ಇತ್ಯಾದಿಯಾಗಿ ಹೇಳಿದ್ದೇ ಆಗಿದ್ದರೆ ನನಗೆ ಅದು ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಈ ರೀತಿಯಾದ ಏನಾದರೂ ಮೂಲಭೂತವಾದದ್ದು ಇದ್ದಿದ್ದರೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಉಪಯೋಗವಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಡಾ. ಅಂಬೇಡ್ಕರ್ ಸೂಚಿಸಿದಂತೆ ಅವುಗಳನ್ನು ಅನುಸೂಚನೆಗಳ ಲಿಖಿತದಲ್ಲಿಯೂ ಇಡುವುದು ಏನೂ ಉಪಯೋಗವಿಲ್ಲದ ಮಾತು. ಏನೇ ಆಗಲಿ ಅವುಗಳಿಗೆ ಸಂವಿಧಾನದಲ್ಲಿ ಸ್ಥಳವಿರಬಾರದಿತ್ತು.

ಅನಂತರ, ಸಂವಿಧಾನವು ಸಂಯುಕ್ತ ಆಗಿರುವುದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಏಕಾತ್ಮಕವಾದುದಾಗಿದೆ ಎಂದು ನಮಗೆ ಹೇಳಲು ನನ್ನ ಸ್ನೇಹಿತ ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದರು. ಆದರೆ ನಿಜವಾಗಿ ಹೇಳುವುದಾದರೆ ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯದಲ್ಲಿ ಪ್ರಸ್ತುತ ಸಂವಿಧಾನವು ಏಕಾತ್ಮಕವೂ ಅಲ್ಲ ಸಂಯುಕ್ತ ಸ್ವರೂಪದ್ದೂ ಅಲ್ಲ. ಹೀಗಿರುವಾಗ ಇದು ೧೯೫೫ರ ಅಧಿನಿಯಮಕ್ಕಿಂತ ಯಾವ ರೀತಿಯಲ್ಲೂ ಉತ್ತಮವಾಗಿಲ್ಲ. ಇದು ಏಕಾತ್ಮಕವಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ ಒಂದು ರೀತಿಯ ಪ್ರಾಂತೀಯ ಸ್ವಾಯತ್ತತೆ ಮುಂದುವರಿಯಲಿದೆ. ಇದು ಸಂಯುಕ್ತ ಕೂಡ ಅಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ ಯಾವುದೇ ಘಟಕಕ್ಕೆ ಗಣನೀಯ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯವನ್ನು ನೀಡಲಾಗಿಲ್ಲ. ಹೀಗಾಗಿ ಇದು ಅನೇಕ ವಿಭಿನ್ನ ಸಂವಿಧಾನಗಳಿಂದ ತೆಗೆದುಕೊಂಡ ಉಪಬಂಧಗಳ ಒಂದು ಕಲಸುಮೇಲೋಗರ ಆಗಿದೆ. ಮತ್ತು ಇವನ್ನು ಒಂದು ಸಮಗ್ರ ರೂಪದಲ್ಲಿಡಲು ನನ್ನ ಸ್ನೇಹಿತ ಬಹಳವಾಗಿ ಶ್ರಮಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೂ ಒಬ್ಬ ನ್ಯಾಯವಾದಿಯಾಗಿ ಅವರು ಅದರಲ್ಲಿರುವ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಉಪಬಂಧವನ್ನು ಸಮರ್ಥಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಸಂವಿಧಾನವು ತನ್ನ ಎಲ್ಲ ಸಂಭಾವ್ಯತೆಗಳೊಂದಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಬದಲಾವಣೆಯಿಲ್ಲದೆ ಈ ಸದನದ ಅನುಮೋದನೆ ಪಡೆಯುತ್ತದೆ. ಈ ಸಂವಿಧಾನವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಬೇರೆ ಏನನ್ನಾದರೂ ಪಡೆಯುವುದು ನಮ್ಮ ಹಣಬರಹದಲ್ಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ, ಇಷ್ಟಾಗಿಯೂ ದೇಶದ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರೂ ಹೆಮ್ಮೆಪಡಬೇಕಾದ ಸಂವಿಧಾನವನ್ನು ಹೊಂದಿರುವುದು ಅಗತ್ಯವಾಗಿದೆ.

ಮಾನ್ಯರೆ, ಎಷ್ಟೇ ಆಗಲಿ ಇದು ಕೃಷಿಕರ ದೇಶ. ರೈತರು ಹಾಗೂ ಕಾರ್ಮಿಕರಿಗೆ ಇದರಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ಪಾಲು ಇರಬೇಕು ಮತ್ತು ಸರ್ಕಾರದಲ್ಲಿ ಅವರು ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರಬಲವಾಗಿರಬೇಕು. ಈ ಭೂಮಿಯ ಮೇಲಿನ ಅತಿ ದೊಡ್ಡ ರಾಷ್ಟ್ರದ ನಿಜವಾದ ಒಡೆಯರು ತಾವು ಎಂಬ ಭಾವನೆ ಅವರಲ್ಲಿ ಮೂಡುವಂತೆ ನಾವು ಮಾಡಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಭಾರತದ ಭವಿಷ್ಯದ ನಿರ್ಮಾಣಕ್ಕೆ ನಾವು ನಮ್ಮ ಇತಿಹಾಸ ಅಥವಾ ಪ್ರಾಚೀನ ನಾಗರಿಕತೆಯ ಉಪಯೋಗ ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳುವ ಅಗತ್ಯವಿಲ್ಲ ಎಂಬ ಭಾವನೆಯನ್ನು ನಾನು ಒಪ್ಪುವುದಿಲ್ಲ. ಅಂತಹ ಅಭಿಪ್ರಾಯಕ್ಕೆ ನನ್ನ ವಿರೋಧವಿದೆ. ನನಗೆ ಕೊಟ್ಟಿರುವ ಸಮಯಾವಕಾಶದಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಈ ಕೆಲವು ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳನ್ನು ಮಂಡಿಸಿದ್ದೇನೆ. ಸಂವಿಧಾನವನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿನ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಬದಲಾಯಿಸುವ ಅವಕಾಶ ಈ ಸದನಕ್ಕಿಲ್ಲ ಎಂಬುದು ನನ್ನ ಅನಿಸಿಕೆ.

ನಾವು ಈ ಸಂವಿಧಾನ ರಚನಾಸಭೆಗೆ ಆಯ್ಕೆಯಾಗಿದ್ದೇವೆ. ಯಾವ ರೀತಿಯಾದರೂ ಸರಿಯೇ ಹೇಗೋ ಈ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಮುಂದುವರಿದುಕೊಂಡು ಹೋಗಬೇಕು ಎಂಬ ಭಾವನೆ ಕೆಲವೊಂದು ಜನರಲ್ಲಿರುವ ಅಂಶವನ್ನು ನಿಮ್ಮ ಗಮನಕ್ಕೆ ತರಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ಈ ರೀತಿಯ ಭಾವನೆ ಇರುವುದಾದರೂ ನಾವು ಸಂದರ್ಭವನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ಬಳಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಇಂತಹ ಭಾವನೆಯನ್ನು ತೊಡೆದುಹಾಕಲು ಯತ್ನಿಸಬೇಕು ಮತ್ತು ಇದನ್ನು ಸಾಧ್ಯವಾದಷ್ಟು ಸುಧಾರಿಸಬೇಕು. ಪ್ರಸ್ತುತ ಸನ್ನಿವೇಶದಲ್ಲಿ ಇಷ್ಟು ಮಾತ್ರ ಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯ.

ಗೌರವಾನ್ವಿತ ಡಾಕ್ಟರ್, ಭಾರತೀಯ ಜನತೆಯ ಮನೋಧರ್ಮಕ್ಕೆ ತಕ್ಕದಾದ ಸಂವಿಧಾನವನ್ನು ರೂಪಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗದಿದ್ದರೂ, ಸಾಮಾನ್ಯ ಪ್ರಜೆಗಳಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ಉತ್ಸುಕತೆ ಮೂಡಿಸಲು ಮತ್ತು ರೈತರು ಹಾಗೂ ಕಾರ್ಮಿಕರಿಗೆ ತಮ್ಮ ರಾಜ್ಯ, ತಮ್ಮ ಪ್ರಭುತ್ವ ಉದಯಿಸಿದೆ ಎಂಬ ಭಾವನೆ ಮೂಡಿಸುವಂತೆ ತಿದ್ದುಪಡಿಗಳಲ್ಲಿ ಮಾಡಬೇಕೆಂದಿರುವ ಉದ್ದೇಶಕ್ಕೆ ಅನುವುಮಾಡಿಕೊಡುತ್ತಾರೆಂದು ಆಶಿಸುತ್ತೇನೆ. ಮಹಾತ್ಮ ಗಾಂಧಿಯವರು ಅವರಿಗೆ ನೀಡಿದ ಆಶೀರ್ವಚನವೂ ಇದೇ ಆಗಿತ್ತು.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ನಾಗಪ್ಪ : ಮಾನ್ಯ ಉಪಸಭಾಧ್ಯಕ್ಷರೆ, ನನ್ನ ಹಿಂದಿನ ಭಾಷಣಕಾರರಂತೆ ನಾನೂ ಸಹ ಕರಡು ರಚನಾಸಮಿತಿಯ ಗೌರವಾನ್ವಿತ ಅಧ್ಯಕ್ಷರನ್ನೂ ಹಾಗೂ ಅದರ ಎಲ್ಲ ಸದಸ್ಯರನ್ನೂ ಅಭಿನಂದಿಸುತ್ತೇನೆ. ಎಲ್ಲ ಸಮಸ್ಯೆಗಳ ಎಲ್ಲ ಮುಖಗಳನ್ನೂ ಮತ್ತು ವಿವಿಧ ಸಮಿತಿಗಳ ಎಲ್ಲ ವರದಿಗಳನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಕ್ರೋಡೀಕರಿಸಲು ಮತ್ತು ಪರಿಶೀಲಿಸಲು ಅವರು ಎಚ್ಚರವಹಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ನನ್ನ ಸ್ನೇಹಿತ ಶ್ರೀ ಟಿ.ಟಿ. ಕೃಷ್ಣಮಾಚಾರಿಯವರು ನಮ್ಮ ಗಮನಕ್ಕೆ ತರಲು ಕೃಪೆಮಾಡಿದ ಕಾರ್ಮಿಕ ಸಮಸ್ಯೆ ಕುರಿತಂತೆ ವಿವಿಧ ಪ್ರಾಂತ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಕಾರ್ಮಿಕ ಸಮಸ್ಯೆ ಬಗ್ಗೆ ಪರಿಶೀಲಿಸುವ ವಿವಿಧ ಕ್ರಮಗಳು ಮುಂದುವರಿದಿವೆ ಎಂಬುದು ನಮಗೆ ಕಂಡುಬರುತ್ತಿರುವ ಸಂಗತಿಯಾಗಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಕಾರ್ಮಿಕ ವಿಷಯವು ಕೇಂದ್ರದ ಪಟ್ಟಿಯಲ್ಲಿದ್ದರೆ ಚೆನ್ನಾಗಿರುತ್ತಿತ್ತು. ಕಾರ್ಮಿಕರನ್ನು ಕಂಗಡಿಸುತ್ತಿರುವ ಎಲ್ಲ ಸಮಸ್ಯೆಗಳನ್ನು ನಿವಾರಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಅದರಿಂದ ಸಹಾಯವಾಗುತ್ತಿತ್ತು.

ಮಾನ್ಯರೆ, ಬಲಿಷ್ಠವಾದ ಕೇಂದ್ರವಿರಬೇಕು ಎಂದು ವಾದಿಸುವವರಲ್ಲಿ ನಾನು ಒಬ್ಬನಾಗಿದ್ದೇನೆ. ವಿಶೇಷವಾಗಿ ನಮ್ಮ ದೇಶವು ತೀರ ಇತ್ತೀಚೆಗಷ್ಟೆ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಗಳಿಸಿರುವ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಇದು ಬಹಳ ಅಗತ್ಯವಾಗಿದೆ. ಇದನ್ನು ಒಗ್ಗೂಡಿಸಲು ಹಾಗೂ ಮುಂದಿನ ಎಲ್ಲ ದಿನಗಳಲ್ಲೂ ಇದನ್ನು ಉಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಸಾಕಷ್ಟು ಸಮಯ ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಇನ್ನೊಂದು ಕಾರಣಕ್ಕಾಗಿಯೂ ಕೇಂದ್ರವು ಬಲಿಷ್ಠವಾಗಿರಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ನಾವು ಈಗಾಗಲೇ ಕೋಮು ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಮತ್ತು ಧಾರ್ಮಿಕ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಅನೇಕ ವಿಧದಲ್ಲಿ ವಿಭಜನೆಗೊಂಡಿದ್ದೇವೆ. ಈಗ ಪ್ರಾಂತ್ಯಗಳ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಮತ್ತೆ ವಿಭಜನೆಗೊಳ್ಳುವುದು ಬೇಡ. ಆದ್ದರಿಂದ, ಎಲ್ಲ ಪ್ರಾಂತ್ಯಗಳನ್ನು ಒಗ್ಗೂಡಿಸಲು ಮತ್ತು ಹೆಚ್ಚಿನ ಒಗ್ಗಟ್ಟು ಸಾಧಿಸಲು ಇಡೀ ದೇಶದ ಹಿತಾಸಕ್ತಿಯ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಬಲಿಷ್ಠವಾದ ಕೇಂದ್ರವಿರುವುದು ಅವಶ್ಯಕ.

ನಮಗೆ ಯಾಕೆ ಬಲಿಷ್ಠವಾದ ಕೇಂದ್ರವಿರಬೇಕು ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ಇನ್ನೊಂದು ಕಾರಣವನ್ನು ಈಗ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಯುದ್ಧದ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಕೇಂದ್ರವು ಬಲಿಷ್ಠವಾಗಿರುವುದು ಅಗತ್ಯ ಎಂದು ಕೆಲವರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಈ ದೃಷ್ಟಿ ಇರುವ ಅಗತ್ಯವೇ ಇಲ್ಲ. ಸತ್ಯ ಮತ್ತು ಅಹಿಂಸೆಯ ಬಗ್ಗೆ ನಾವು ತರಬೇತಿ ಪಡೆದಿದ್ದೇವೆ. ಇವು ನಮ್ಮ ತತ್ತ್ವಗಳು. ಹೀಗಿರುವಾಗ ಕೇಂದ್ರವು ಯುದ್ಧಮಾಡುವ ಮನೋಭಾವ ಹೊಂದಿರುವ ಸಾಧ್ಯತೆಯೂ ಇಲ್ಲ.

ಗೌರವಾನ್ವಿತ ಡಾ. ಅಂಬೇಡ್ಕರ್ ಅವರು ತಮ್ಮ ವರದಿಯನ್ನು ಹಾಗೂ ಕರಡು ಸಂವಿಧಾನವನ್ನು ಪರಿಚಯಿಸುವಾಗ ಸಂವಿಧಾನ ರಚನೆಯು ಸಂಯುಕ್ತ ಆಗಿದೆ, ಆದರೆ ಅದರ ಲಕ್ಷಣವು ಏಕಾತ್ಮಕವಾದುದಾಗಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಈ ಹಂತದಲ್ಲಿ ನಮಗೆ ಇಂತಹ ಸಂವಿಧಾನದ ಅಗತ್ಯವಿದೆ ಎಂಬುದು ನನ್ನ ನಂಬಿಕೆ. ಅವರು ಭಾರತ ಸರ್ಕಾರದ ಅಧಿನಿಯಮದಿಂದ ಎರವಲು ಪಡೆದಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಹೇಳಲಾಯಿತು. ಅದರಲ್ಲಿ ಏನಾದರೂ ಒಳ್ಳೆಯದಿದ್ದರೆ ನಾವು ಅದನ್ನು ಅನುಸರಿಸೋಣ, ಬೇರೆಯ ಸಂವಿಧಾನದಲ್ಲಿ ನಮಗೆ ಏನಾದರೂ ಉಪಯೋಗವಾಗುವಂಥದ್ದು ನಮ್ಮ ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಹಾಗೂ ಪದ್ಧತಿಗೆ ಸೂಕ್ತವಾಗುವಂಥದ್ದು ಇದ್ದರೆ ಅದನ್ನು ಅಳವಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದರಿಂದ ತೊಂದರೆ ಏನೂ ಇಲ್ಲ.

ಸಂವಿಧಾನದಲ್ಲಿ, ಅಲ್ಪಸಂಖ್ಯಾತರಿಗೆ ಒಳ್ಳೆಯ ಅವಕಾಶವನ್ನು ಒದಗಿಸಲಾಗಿದೆ. ಈ ಬಗ್ಗೆ ನನಗೆ ಸಂತೋಷವಾಗಿದೆ ಮತ್ತು ಅಲ್ಪಸಂಖ್ಯಾತರ ಹಿತಾಸಕ್ತಿಯನ್ನು ರಕ್ಷಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಈ ಸದನಕ್ಕೆ ಚುನಾಯಿಸಲ್ಪಟ್ಟು

ಬಂದವರಿಗೂ ಇದರಿಂದ ಸಂತೋಷವಾಗಿದೆ. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ನಾವು ಬಹುಸಂಖ್ಯಾತ ಸಮುದಾಯದವರನ್ನು ಅಭಿನಂದಿಸಬೇಕು. ಅಲ್ಪಸಂಖ್ಯಾತರಿಗೆ ಕೆಲವು ವಿಶೇಷ ಸವಲತ್ತುಗಳನ್ನು ನೀಡಲು ಸಮ್ಮತಿಸಿರುವ ಅವರಿಗೆ ಅಭಿನಂದನೆಗಳು ಸಲ್ಲಬೇಕು.

ಅಲ್ಪಸಂಖ್ಯಾತರಿಗೆ ಮೀಸಲಾತಿಯ ಅಗತ್ಯವಿದೆಯೇ ಎಂಬ ಬಗ್ಗೆ ಇಲ್ಲಿ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳು ಎದ್ದವು. ಸರ್ವಕಾಲಕ್ಕೂ ಮತ್ತು ಎಲ್ಲ ಅಲ್ಪಸಂಖ್ಯಾತರಿಗೂ ಇದು ಇರುವ ಅಗತ್ಯವೇನಿಲ್ಲ ಎಂದು ನನಗನ್ನಿಸುತ್ತದೆ. ಕೆಲವೊಂದು ರಕ್ಷಣೆಗಳು ಕೆಲವು ಅಲ್ಪಸಂಖ್ಯಾತರಿಗೆ ಅಗತ್ಯವಾಗಿವೆ. ಆದರೆ ಸರ್ವಕಾಲಕ್ಕೂ ಈ ರಕ್ಷಣೆಗಳನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸಿಕೊಂಡು ಬರುವ ಅಗತ್ಯವಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಪಸಂಖ್ಯಾತರನ್ನು ಹೇಗೆ ಬಹುಸಂಖ್ಯಾತರೊಂದಿಗೆ ವಿಲೀನಗೊಳ್ಳುವಂತೆ ಮಾಡಲಾಗುತ್ತದೆ ಎಂಬುದು ಬಹುಸಂಖ್ಯಾತರನ್ನು ಅವಲಂಬಿಸಿದೆ. ಯಾವುದೇ ಮೀಸಲಾತಿಗೆ ಆಗ್ರಹಿಸುವುದು ಮತ್ತು ಯಾವಾಗಲೂ ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ ಬೇರೆಯಾಗಿ ಇರುವುದು ಅಲ್ಪಸಂಖ್ಯಾತರಿಗೆ ಸಲ್ಲುವಂಥ ವಿಷಯವೇನಲ್ಲ. ಆದಷ್ಟು ಬೇಗನೆ ಬಹುಸಂಖ್ಯಾತರೊಂದಿಗೆ ವಿಲೀನಗೊಳ್ಳಬೇಕು ಎಂಬ ಬಗ್ಗೆ ಬಹುಸಂಖ್ಯಾತರಿಗಿಂತ ಅಲ್ಪಸಂಖ್ಯಾತರೇ ಹೆಚ್ಚು ಉತ್ಸುಕರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಈ ಕೆಲಸದ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಬಹುಸಂಖ್ಯಾತರದೇ ಹೊರತು ಅಲ್ಪಸಂಖ್ಯಾತರದಲ್ಲ. ತಾವು ಬಹುಸಂಖ್ಯಾತರಿಗಿಂತ ಬೇರೆಯಲ್ಲ ಎಂಬ ಭಾವನೆ ಅಲ್ಪಸಂಖ್ಯಾತರಲ್ಲಿ ಮೂಡುವಂತೆ ಬಹುಸಂಖ್ಯಾತರು ನಡೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಆಗ ಮಾತ್ರವೇ ನಾವು ಅಲ್ಪಸಂಖ್ಯಾತರ ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ನಿವಾರಿಸಲು ಸಾಧ್ಯ. ಏನೇ ಇರಲಿ, ಇಷ್ಟು ದೂರದವರೆಗೂ ಮಾಡಿದ ಸಾಧನೆಗಾಗಿ ನಾನು ಬಹುಸಂಖ್ಯಾತರನ್ನು ಅಭಿನಂದಿಸುತ್ತೇನೆ. ಈ ಬೆಳಗ್ಗೆ ನನ್ನ ಸ್ನೇಹಿತ ಫ್ರಾಂಕ್ ಆಂಥನಿಯವರು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದ ಹಾಗೆ, ಅಲ್ಪಸಂಖ್ಯಾತರು ಬಹುಸಂಖ್ಯಾತರನ್ನು ತಲುಪುವಲ್ಲಿ ಈಗಾಗಲೇ ಅರ್ಧಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ದೂರ ಮುಂದೆ ಬಂದಿದ್ದಾರೆ. ಮುಂದಿನ ಸ್ವಲ್ಪ ಕಾಲದವರೆಗಾದರೂ ಮೀಸಲಾತಿಯನ್ನು ಉಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದರಲ್ಲಿ ಅರ್ಧವಿದೆ. ಅಲ್ಪಸಂಖ್ಯಾತರಿಗೆ ತಾವು ಅಲ್ಪಸಂಖ್ಯಾತರು ಎಂಬ ಭಾವನೆ ಬರದಂತೆ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಬಹುಸಂಖ್ಯಾತರ ಕರ್ತವ್ಯವಾಗಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಒತ್ತಿ ಹೇಳಬಯಸುತ್ತೇನೆ.

ವಿಶೇಷ ಸಮಸ್ಯೆಗಳ ಬಗ್ಗೆಯೂ ಕೂಡ ಗಮನ ನೀಡಲಾಗಿರುವುದು ನನಗೆ ಸಂತಸ ತಂದಿದೆ. ಯಾವುದೇ ರೂಪದ ಅಸ್ವಶ್ಚತಾ ಕರಡು ರಚನಾಚರಣೆಯ ಅಪರಾಧ ಎಂದು ಸಂವಿಧಾನವೂ ನಿರೂಪಿಸಿದೆ. ಇದನ್ನು ಸಂವಿಧಾನದಲ್ಲಿ ಅಳವಡಿಸಲು ಕರಡು ರಚನಾಸಮಿತಿಯು ಎಚ್ಚರ ವಹಿಸಿದ್ದು ನನಗೆ ಸಂತಸ ಉಂಟುಮಾಡಿದೆ.

ಮಾನ್ಯರೆ, ಸೇವೆಗಳ ವಿಷಯದಲ್ಲಿಯೂ ಸಹ, ಅಲ್ಪಸಂಖ್ಯಾತರಿಗೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಪ್ರಾತಿನಿಧ್ಯವಿರುವಂತೆ ಸಮಿತಿಯು ಅವಕಾಶ ಒದಗಿಸಿದೆ. ಆದರೆ ಒಂದು ಲೋಪ ಕುರಿತಂತೆ ನಾನು ಸದನದ ಗಮನಕ್ಕೆ ತರಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ಪಕ್ಷವೊಂದರ ನಾಯಕರು ಸರ್ಕಾರವನ್ನು ರಚಿಸಿದಾಗ ಅವರು ಎಲ್ಲ ರೀತಿಯ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳನ್ನು ಹಾಗೂ ಎಲ್ಲ ವರ್ಗದ ಜನರನ್ನು ಪ್ರತಿನಿಧಿಸುವಂತೆ ಅವರ ಸರ್ಕಾರದ ರಚನೆಯಿರತಕ್ಕದ್ದು ಎಂಬ ಬಗ್ಗೆ ಸಂವಿಧಾನದಲ್ಲಿ ಏನೂ ಹೇಳಲಾಗಿಲ್ಲ. ಅಂತಹ ಒಂದು ಉಪಬಂಧವನ್ನು ಸೇರಿಸಿದ್ದೇ ಆದರೆ ಅಲ್ಪಸಂಖ್ಯಾತರ ಸಮಸ್ಯೆಯ ನಿವಾರಣೆಯ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಅದು ದೂರಗಾಮೀ ಪರಿಣಾಮ ಬೀರಬಲ್ಲದು. ಆದರೆ ಅಲ್ಪಸಂಖ್ಯಾತರಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಬಹಳಷ್ಟು ಅಂಶಗಳನ್ನು ಅನುಮೋದನೆ ಮಾಡಿರುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಕರಡು ರಚನಾಸಮಿತಿಗೆ ನನ್ನ ಧನ್ಯವಾದಗಳು. ಪ್ರಾಂತೀಯ ಹಾಗೂ ಕೇಂದ್ರ ಎರಡರಲ್ಲಿಯೂ ಸಂಪುಟ ರಚನೆಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ನಾನು ಹೇಳಿದಂತಹ ಉಪಬಂಧವನ್ನು ಸೇರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಬಗ್ಗೆ ಕರಡು ರಚನಾಸಮಿತಿಯು ಎಚ್ಚರವಹಿಸಿದ್ದರೆ ಅವರು ಅಲ್ಪಸಂಖ್ಯಾತರ ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ನಿವಾರಿಸಿದಂತಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಅಲ್ಪಸಂಖ್ಯಾತ ಕೋಮಿನವರನ್ನು ಸದಸ್ಯರಾಗಿ ಆಯ್ಕೆಮಾಡಬೇಕೇ ಬೇಡವೇ ಎಂಬ ತೀರ್ಮಾನವನ್ನು ಮುಖ್ಯಸ್ಥರ ಇಚ್ಛೆಗೇ ಒಪ್ಪಿಸಿದರೆ ಏನಾಗಬಹುದು ಎಂಬುದನ್ನು ಸದನವೇ ಸುಲಭವಾಗಿ

ಊಹಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದಾಗಿದೆ. ತಮ್ಮ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಅಲ್ಪಸಂಖ್ಯಾತ ಸಮುದಾಯಗಳ ಯಾವೊಬ್ಬ ಸದಸ್ಯರೂ ಇಲ್ಲ ಆದ್ದರಿಂದ ತಾವು ತಮ್ಮ ಪಕ್ಷದ ಹೊರಗಿನಿಂದ ಯಾವೊಬ್ಬ ಸದಸ್ಯರನ್ನೂ ತಮ್ಮ ಸಂಪುಟದಲ್ಲಿ ಸೇರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಅಗತ್ಯವಿಲ್ಲ ಎಂದು ನಾಯಕನಾದವನು ಹೇಳಬಹುದು. ದೇಶದ ಆಡಳಿತದಲ್ಲಿ ಅಲ್ಪಸಂಖ್ಯಾತರು ತಮ್ಮ ಪಾಲನ್ನು ಪಡೆಯುವಂತೆ ಮಾಡುವ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಕರಡು ರಚನಾಸಮಿತಿಯು ಪ್ರಾಂತ್ಯ ಮತ್ತು ಕೇಂದ್ರಗಳೆರಡರ ಸಂಪುಟಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಅಲ್ಪಸಂಖ್ಯಾತರಿಗೆ ಸೂಕ್ತ ಪ್ರಾತಿನಿಧ್ಯವಿರುವಂತೆ ನಿಗದಿಸುವ ಒಂದು ಉಪಬಂಧವನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದರೆ ಚೆನ್ನಾಗಿರುತ್ತಿತ್ತು.

ಭಾಷಾ ಸಮಸ್ಯೆಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ, ದಕ್ಷಿಣ ಭಾರತದ ನನ್ನ ಗೌರವಾನ್ವಿತ ಮಿತ್ರರು ಪ್ರಸ್ತುತಪಡಿಸಿದ್ದಾರೆ. ತಾವು ಹುಟ್ಟಿನಿಂದಲೇ ಹಿಂದಿಯನ್ನು ಕಲಿತಿದ್ದೇವೆ ಎಂಬ ಸಂಗತಿಯನ್ನಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಉತ್ತರಭಾರತದ ನನ್ನ ಗೌರವಾನ್ವಿತ ಮಿತ್ರರು ಅನಗತ್ಯ ಲಾಭವನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ನನಗನ್ನಿಸುತ್ತದೆ. ಈ ಜನರು ದಕ್ಷಿಣ ಭಾರತದವರ ಮೇಲೆ ಹಿಂದಿಯನ್ನು ಹೇರುವುದಕ್ಕೆ ಇದು ಸರಿಯಾದ ಕಾರಣವಾಗಬಾರದು. ನಮಗೆ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಮೇಲಾಗಲಿ ಇತರ ಯಾವುದೇ ವಿದೇಶೀಯ ಭಾಷೆಯ ಮೇಲಾಗಲೀ ವ್ಯಾಮೋಹವಿಲ್ಲ. ನಮಗೆ ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಹಿಂದಿಭಾಷೆಯ ಮೇಲೆ ಪ್ರೀತಿ ಇದೆ. ಆದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಸಮಯ ಬೇಕು. ಒಂದು ಮಗುವೂ ಸಹ ಶಾಲೆಗೆ ಕಳಿಸಿದಾಗ ಕಲಿಯುವುದಕ್ಕೆ ತನ್ನದೇ ಆದ ಸಮಯ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ನೀವು ಇಷ್ಟೇಕೆ ಅವಸರಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೀರಿ? ನೀವು ಯಾವುದಾದರೂ ಬಸ್ಸನ್ನು ಹಿಡಿಯಬೇಕಾದ ತುರಾತುರಿಯಲ್ಲೇನೂ ಇಲ್ಲ. ಹಿಂದಿಯೇ ಆಗಲಿ ಅಥವಾ ಈ ಸದನವು ನಿರ್ಧರಿಸುವ ಇನ್ನಾವುದೇ ಭಾಷೆಯಾಗಲಿ ದೇಶಕ್ಕೆ ಒಂದು ಭಾಷೆ ಇರಬೇಕು ಎಂಬ ಬಗ್ಗೆ ನಮ್ಮ ಸಹಮತವಿದೆ ಎಂದು ಉತ್ತರಭಾರತದ ನನ್ನ ಸ್ನೇಹಿತರಿಗೆ ನಾನು ಭರವಸೆ ನೀಡುತ್ತೇನೆ. ಆದರೆ ನೀವು ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದಂತೆ ಅದನ್ನು ನಮ್ಮ ಮೇಲೆ ಬಲವಂತದಿಂದ ಹೇರಬಾರದು ಮತ್ತು ಆ ಮೂಲಕ ನಮ್ಮನ್ನು ಕತ್ತಲಲ್ಲಿಡಬಾರದು. ಈ ದೇಶದ ಜನರೆಲ್ಲರೂ ಇದಕ್ಕೆ ಒಗ್ಗಿಕೊಳ್ಳುವವರೆಗೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಸಮಯ ಅಗತ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ.

ಮಾನ್ಯರೆ, ಈ ಸಂವಿಧಾನವನ್ನು ರೂಪಿಸುವ ಶ್ರಮ ವಹಿಸಿದ್ದಕ್ಕಾಗಿ ನಾನು ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಗೌರವಾನ್ವಿತ ಡಾ. ಅಂಬೇಡ್ಕರ್ ಅವರಿಗೆ ಧನ್ಯವಾದಗಳನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸುತ್ತೇನೆ. ಇದು ಬಹಳ ಅಗಾಧವಾದ ಕಾರ್ಯ ಎಂಬುದರಲ್ಲಿ ಸಂದೇಹವೇ ಇಲ್ಲ. ಆದರೆ ಅವರು ಇದನ್ನು ಬಹಳ ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ ಮತ್ತು ಅತ್ಯಂತ ಕಡಿಮೆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ.

ಮಾನ್ಯ ಉಪಸಭಾಧ್ಯಕ್ಷರು : ಸದನವು ನಾಳೆ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಹತ್ತು ಗಂಟೆಯವರೆಗೆ ಮುಂದೂಡಲ್ಪಡಿದೆ. ಸಭೆಯನ್ನು ೧೯೪೮ರ ನವೆಂಬರ್ ೬, ಶನಿವಾರ ಬೆಳಿಗಿನ ೧೦ ಗಂಟೆಯವರೆಗೆ ಮುಂದೂಡಲಾಯಿತು.

[ಹಿಂದೂಸ್ಥಾನಿ ಭಾಷಣದ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಅನುವಾದ.]